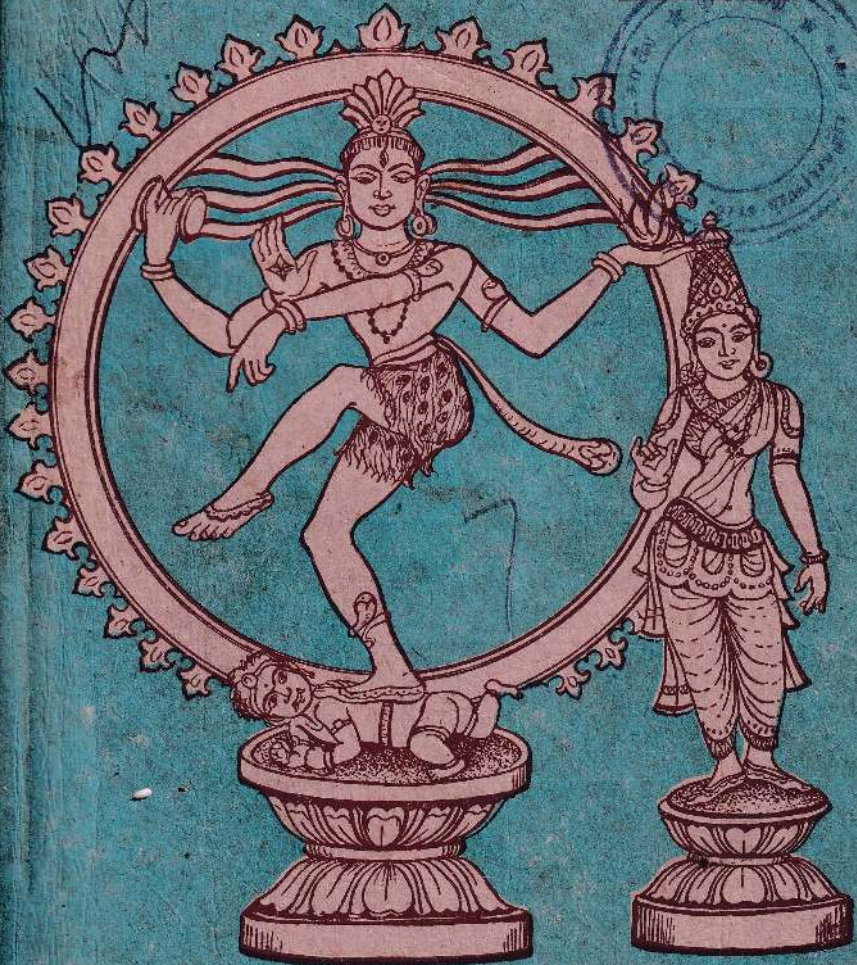

சைவ சமய மாடம்

கலைவாணி புத்தக நிலையம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ சமய பாடம்

ஏழாம் வகுப்பு

[புதிய பாடத்திட்டத்திற்கமைவாகக் கல்வி அமைச்சு
வெளியிட்ட சைவ சமயம் கற்பித்தற்குரிய
வழிகாட்டியைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.]

[மாநில ரீதியில் கல்விப்பணிப்பாளர் நடாத்தும் பருவத் தேர்வுப்பரீட்சைக்
கும், கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரின் அகில இலங்கைச்
சைவ சமய பாடப்பரீட்சைக்கும் ஏற்ற முறையில்
பயிற்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.]

திருத்தம்:

சைவப்புவர் வீ. எஸ். சுந்தரசிங்கம் அவர்கள்
[தலைமை ஆசிரியர்]

கலைவாணி புத்தக நிலையம்

யாழ்ப்பாணம் - கண்டி

பதிப்புரிமை]

1969

விலை:

திருத்திய முதற் பதிப்பு, ஏப்ரல்—1969.

[இயற்றகம் கு. வி. தம்பித்துரை J.P. அவர்களால் வாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதி 10-ம் இலக்கத்திலுள்ள தமது கலைவாணி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது, 505-59]

முதலாம் பருவம்

பதிப்புரை

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சமயம் மனிதனை ஒழுக்க நெறியில் வாழச் செய்கின்றது. ஒழுக்கம் உயினும் ஒம்பப்படும். இளஞ்சிறார்கள் வருங்கால மன்னர்கள். இவர்களது வாழ்வு ஒழுக்க நெறியில் தலைப்பட வேண்டுமாயின் அவசியம் சமயம் போதித்தே ஆதல் வேண்டும்.

கல்வி அமைச்சு இதனையுணர்ந்தே சிறுவர்களுக்கு இளவயதிலிருந்து சமயம் போதிக்கப்படல் வேண்டுமெனப் பணித்துள்ளது. கல்வி அமைச்சின் சைவ சமய பாடம் கற்பித்தற்குரிய வழிகாட்டியைத் தழுவி இலகுவான வசன நடையில் வேண்டிய விளக்கப்படங்களுடன் இந்நூல் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

கல்விப் பகுதியினரும், கொழும்பு விவேகானந்த சபையினரும் நடாத்தும் பரீட்சைகளுக்கு ஏற்றவகையில் மூன்று பருவங்களாக அமைத்து வேண்டியாங்கு பரீட்சை மாதிரி வினாக்களும் இணைத்துள்ளோம். சகல சிறப்புக்களும் நிறைந்து விளங்கும் இந்நூல், மாணவர்கள் பரீட்சையில் வெற்றி பெறுதற்கும் சமய பாடத்தில் பேரார்வம் கொள்வதற்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளதென்பதை அறியத்தருவதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இந்நூலைத் திருத்தி எழுதியுதவிய சைவப் புலவர்திரு. வீ. எஸ். சுந்தரசிங்கம் தலைமை ஆசிரியர் அவர்களுக்கு எமது நன்றி என்றும் உரித்தாகுக.

இந்நூலை ஆசிரிய நண்பர்கள் ஆதரிப்பதோடு, மேலும் நல்ல நூலாக்கத்திற்கு ஆதரவு தந்து சமயப்

பணியில் ஈடுபடச் செய்வதுடன், இந்நூலில் காணப்படும் பிழைகளை அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டி சிறந்த பதிப்பிற்கு பேரூக்கம் தருமாறும் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாணம்
21-8-69.

இங்ஙனம்
கலைவாணி பதிப்பகத்தார்

முன்னுரை

மனிதன் மனிதனாக வாழக் கற்றுக் கொடுப்பது சமயம். சமய வாழ்க்கை குறிக்கோளுடைய வாழ்க்கையாகும். குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்க்கை வாழ்க்கையாக மாட்டாது. “குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்” என்கின்றார் அப்பர் பெருமான். வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் ஆன்மா கடவுளைச் சென்றடைதலாகும். கடவுளை அடைவதற்கு முதலில் அவரிடம் பற்று வைத்தல் வேண்டும். காலை - மாலை நேரங்களில் மேற்கொள்ளும் சிறப்பான தியானம், கோயில் வழிபாடு, திருத்தொண்டுகள் என்பன கடவுளிடம் பற்றினைத் தோற்றுவிக்கும் சாதனங்களாகும். இச்சாதனங்களின் முதிர்ச்சியினால் நாம் அவரிடம் வைத்த பற்று எம்மை அருள்நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்றார் பெரியார் ஒருவர். சிறுவயதிலே பழகிய பழக்கம் நிலைக்கத் தக்கதாதலால் நற்பழக்கங்களைச் சிறுர்க்குச் சிறுவயதிலிருந்தே பயிற்றுவது ஐங்குரவரினதும் தலையாய கடனாகும். இதனை நன்குணர்ந்தே கல்விப் பகுதியாரும் பாடசாலைகளில் சமயக் கல்வியினைப் போதிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தி வந்தனர். இதனால் இன்று பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை சமயக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளனர். அது மட்டும் அன்றி ஜி. சி. ஈ. வகுப்பிற்குச் சமயபாடத்தினையும் கட்டாய பாடமாக விதித்துள்ளனர்.

விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியுற்று வரும் இந்நாளில், மாணவர் திருட்டாந்தமாகக் காட்டினாலன்றி எந்த உண்மையினையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையில் இலர். இந்நிலையில் இடைநிலை வகுப்பு மாணவர்க்குச் சமயக்

கல்வி போதிப்பது எவ்வளவு கடினமான காரியம் என்பதனை எல்லா ஆசிரியர்களும் நன்குணர்வர். எனவே, இக்கடினத்தை நீக்கும் பொருட்டு “சைவ சமய பாடம்” என்னும் இந்நூல் வரிசை - சந்தேகங்களுக்கும் அறிவியலுக்கு மாறான கருத்துக்களுக்கும் இடமளியா வகையில் மாணவரும் உளங்கொள்ளக் கூடியதாக இனிய இலகுவான வசன நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் வரிசையில் - கடவுள் பக்தியைப் பெருக்கும் மெய்யடியார்களின் வரலாறுகள், திருத்தலங்களோடு சேர்ந்த திருமுறைப் பாடல்கள், வேதாகமங்களில் பேசப்படும் முப்பொருள்களின் விளக்கம், வழிபாட்டு முறைகள், சமய உண்மைகளை விளக்கும் புராணக்கதைகள், நீதிநூற் பகுதிகள் என்பவை இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல், கல்வியமைச்சின் வழிகாட்டியினைத் தழுவி விரிவான முறையில் மூன்று பருவங்களாக வகைப்படுத்தி, கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரின் நடைமுறையிலிருக்கும் பாடத்திட்டத்தினையும் உள்ளடக்கி எழுதப்பட்டிருத்தல் காண்க.

ஆசிரிய நண்பர்கள் இந்நூலினைக் கற்பிக்கும் முன்னர் பின்வரும் குறிப்புகளை வாசித்தல் நன்று.

i. பாடங்கள் மாணவர்க்காக எழுதப்பட்டிருப்பினும் ஆசிரியர்கள் சிரமமின்றி விடய ஞானம் பெறும் பொருட்டுச் சிற்சில இடங்கள் விரிவுபட்டுள்ளன. அவ்விடங்களில் மாணவர் உள்பாங்கறிந்து கருத்துக்களைப் புகுத்தல் நன்று.

ii. பாடமுடிவில் மாணவர் எழுப்பக்கூடிய பல வகை வினாக்களுக்கும், தத்துவ விசாரணைகளுக்கும் இடம் அளியா வகையில் கேட்கப்பட வேண்டிய ஆவசியகமான வினாக்களை ஆசிரியர் முன்கூட்டியே ஆயத்தஞ் செய்து கேள்வி கேட்பதால் மாணவர் நிரம்பிய புலமையைப் பெறல் சாத்தியமாகும்.

iii. நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பயிற்சி வினாக்களையும் மாதிரி வினாப் பத்திரங்களையும் தழுவி அப்பியாச வேலைகள் கொடுத்து மாணவரைத் தொழிற்படுத்தல் நன்று. அதனால் பணிப்பாளர் நடாத்தும் பருவ - தேர்வுப் பரீட்சைகளிலும், கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரின் பரீட்சையிலும் கூடுதலான பயனை எதிர்பார்த்தலோடு மாணவரிடையே சமயத்துறையில் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தலாம்.

iv. படித்த விடயங்களில் நடிப்புகள், கருத்தரங்கங்கள், சொற்பொழிவுகள் என்பவற்றை நடாத்தத் தல் கொண்டு மாணவரிடையே சமயப் பற்றினை உண்டுபண்ணல் வேண்டும்.

வீ. எஸ். சுந்தரசிங்கம்.

பாடத்திட்டம்

முதலாம் பருவம்

அலகு: 1

- பாடங்கள்:-
1. நித்திய கருமம்
 2. கோயிலுக்குச் செல்லுதல்
 3. சரியை வழிபாடு
 4. கடவுள் [2 பாடங்கள்]

அலகு: 2

- பாடங்கள்:-
1. சம்பந்தர் தேவாரம் (சடையாய் எனுமால்)
 2. ஞானப்பிரகாச முனிவர்
 3. சம்பந்தர் தேவாரம்
(வேயுறு தோளி பங்கன்)
 4. நாவலர் பெருமான்

அலகு: 3

- பாடங்கள்:-
1. அப்பர் தேவாரம்
(பண்ணினேர் மொழியாள்)
 2. சம்பந்தர் தேவாரம்
(சதுரம் மறைதான்)
 3. அப்பூதியடிகளையனார்
 4. அப்பர் தேவாரம்
(ஒன்று கொலாமவர்)

அலகு: 4

- பாடங்கள்:-
1. மெய்ப்பொருள் நாயனார்
 2. சுந்தரர் தேவாரம்
(தம்மையே புகழ்ந்து)
 3. சுந்தரர் தேவாரம்
(பொன்செய்த மேனியினீர்)

அலகு: 5

- பாடங்கள்:-
1. திருவாசகம்
(பால்நினைந்துட்டும்)
 2. திருக்குறள் (1) அகரமுதல
(2) சுற்றதனாலாய

2-ம் பருவம்

அலகு:- 1

- பாடங்கள்: 1. உயிர் (2 பாடங்கள்)
2. பாசம் (2 பாடங்கள்)

அலகு:- 2

- பாடங்கள்: 1. சைவநாற்பதங்களும் நால்
வகை முத்திகளும்.
2. சரியை வழிபாடு: திருநந்த
வனம் அமைத்தல்.
3. சரியை வழிபாடுகளால்முத்தி
பெற்றோர். (1) முருகநாய
னார் (2) சண்டேசுரநாயனார்
4. கோயிற் கிரியைகள்.

அலகு:- 3

- பாடங்கள்:- 1. சம்பந்தர் தேவாரம்
(1) “மண்ணில் நல்ல வண்
ணம்” (2) “வாசிதீரவே”
2. ததீசி முனிவரும் தக்கபிர
சாபதியும் I
3. அப்பர் தேவாரம்:
(1) “காயமே கோயிலாக”
(2) “இருளாய உள்ளத்தின்”

அலகு:- 4

- பாடங்கள்:- 1. சுந்தரர் தேவாரம்
(1) “நற்றமிழ் வல்ல”
(3) ஆலந்தானுகந்தமுது
2. சேக்கிழார் சுவாமிகள்
3. திருவாசகம்
(1) “ஆடுகின்றிலை”
(2) “அன்றையென்றன்”

அலகு:- 5

- பாடங்கள்:- 1. திருவிசைப்பா “ஒளிவளர்
விளக்கே”
2. திருப்பல்லாண்டு.
“பாலுக்குப் பாலகன்”
3. திருப்புராணம்:
“தண்ணளி வெண்குடை....”

அலகு:- 6

பாடங்கள்:- திருக்குறள்;

- அதி: 2. “வான்சிறப்பும்: தானம் தவ
மிரண்டும்”
,, 3. நீத்தார் பெருமை: அத்தண
ரென்போர்.
,, 4. அறன் வலியுறுத்தல்.
“அறத்தினூஉங்கு”
,, 5. இல்வாழ்க்கை:
“துறந்தார்க்கும்”
,, 6 வாழ்க்கைத் துணை நலம்.
“தெய்வந் தொழா அள்”
,, 7. புதல்வரைப் பெறுதல்:
“பெறுமவற்றுள் யாமறிவ
தில்லை”
,, 8. அன்புடைமை;
“அன்பிலாரெல்லாம்”
,, 9. விருந்தோம்பல்:
“செல்விருந்து ஒம்பி”
,, 10. இனியவை கூறல்;
“அல்லவை தேய”
,, 11. செய்நன்றியறிதல்:
“எந்நன்றி”
,, 12. நடுவு நிலைமை:
“சமன்செய்து”

மூன்றாம் பருவம்

அலகு: 1

- பாடங்கள்:- 1. சிவசின்னங்கள்: விழுதி
உருத்திராக்கம்
2. மெய்கண்டதேவர் (வரலாறு)

அலகு: 2

- பாடங்கள்: 1. குரு சங்கம, சேவை
2. தக்கபிரசாபதியும் ததீசி
முனிவரும் II (ததீசி
உபதேசம்)
3. சரியை வழிபாடு
(1) திருக்கோயிலைச் சுத்தஞ்
செய்தல்
(2) திருவிளக்கிடுதல்
4. பட்டினத்தார் பாடல்:
(1) வாளான் மகவரிந்து
(2) ஐயுந்தொடர்ந்து

அலகு: 3

- பாடங்கள்: 1. ஈழநாட்டுப் பாடல் பெற்ற
சிவ-தலம் திருக்கேதீசுவரம்
2. கந்தரலங்காரம்:
“நாளென் செய்யும்”
3. திருப்புகழ்
(1) “திருமகளுலாவும்”
(2) “இருவினையின் மதி
மயங்கி”

அலகு: 4

- பாடங்கள்: 1. ஈழநாட்டுப் பாடல் பெற்ற
சிவ தலம்- திருக்கோணேசுவரம்
2. திருக்குறள்;

- அதி 13. அடக்கமுடைமை: “ஒருமையுள்”
 „ 14. ஒழுக்கமுடைமை: “ஒழுக்கம்
 விழுப்பம்”
 „ 15. பொறையுடைமை: “அகழ்வாரைத்
 தாங்கும்”
 „ 16. அழுக்காருமை: “கொடுப்பது”
 „ 17. வெஃகாமை: “நடுவின்றி”
 „ 18. புறங்கூருமை: “கண்ணின்று”
 „ 19. பயனில சொல்லாமை: “சொல்லுக”
 „ 20. தீவினையச்சம்: “தீயவைதீய”

பொருளடக்கம்

முதலாம் பருவம்

பாடம்

பக்கம்

1. நித்திய கருமம்	...	1
2. கோவிலுக்குச் செல்லுதல்	...	5
3. சரியை வழிபாடு	...	12
4. கடவுள்	...	17
5. தேவாரம் I	...	22
6. ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்	...	34
7. நாவலர் பெருமான்	...	37
8. தேவாரம் II	...	46
9. தேவாரம் III	...	53
10. அப்பூதி அடிகள் நாயனார்	...	56
11. மெய்ப்பொருளையனார்	...	63
12. தேவாரம் IV	...	70
13. திருவாசகம் I	...	79
14. திருக்குறள்	...	85
முதலாம் பருவம் — பயிற்சி வினாக்கள்	...	88

இரண்டாம் பருவம்

15. உயிர்	...	97
16. பாசம்	...	101
17. சைவ நாற்பாதங்களும் நால்வகை முத்திகளும்	...	107
18. திருநந்தவனம் அமைத்தல்	...	113
19. முருக நாயனார்	...	118

20.	சண்டேசுர நாயனார்	...	121
21.	கோயிற் கிரியைகள்	...	128
22.	தேவாரம் V	...	134
23.	ததீசி முனிவரும் தக்கபிரசாபதியும் I	...	140
24.	தேவாரம் VI	...	144
25.	தேவாரம் VII	...	152
26.	சேக்கிழார் சுவாமிகள்	...	160
27.	திருவாசகம் II	...	167
28.	திருவிசைப்பா	...	176
29.	திருப்பல்லாண்டு	...	185
30.	புராணம்	...	189
31.	திருக்குறள்	...	196
	இரண்டாம் பருவம் — பயிற்சி வினாக்கள்	...	213

மூன்றாம் பருவம்

32.	சிவ சின்னங்கள்	...	219
33.	சைவ சமய நூல்கள்	...	226
34.	மெய்கண்ட தேவர்	...	233
35.	குரு சங்கம சேவை	...	239
36.	தக்க பிரசாபதியும் ததீசி முனிவரும் II	...	244
37.	சரியை வழிபாடு	...	248
38.	பட்டினத்தார் பாடல்	...	256
39.	திருக்கோதீச்சரம்	...	265
40.	கந்தரலங்காரம்	...	273
41.	திருப்புகழ்	...	277
42.	திருக்கோணேசுவரம்	...	287
43.	திருக்குறள்	...	295
	மூன்றாம் பருவம் — பயிற்சி வினாக்கள்	...	308
	மாதிரி வினாத்தாள்	...	310

முதலாம் பருவம்

உ
சிவமயம்

சைவ சமய பாடம்

ஏழாம் வகுப்பு

1. நித்திய கருமம்

உயிர்கள் இன்பத்தையே விழையும் தன்மையுடையன. இதனால், இறைவன் அவற்றிற்கு உடலை அமைத்தருளுகின்றான். உடல் உறுதி பெறின் உயிர் நீண்டநாள் வாழ்தல் கூடும். வாழ்க்கை நீள! நீள! அறிவும் வளர்ச்சியுறும். அறிவு வளர்ச்சியால் இன்பம் பெருகும். நிலையான இன்பத்தைப் பெறுதற்கு மனம் தூய்மை யடைதல் வேண்டும். மனம் தூய்மையடைவதற்கு உடல் உறுதியும் வேண்டப்படுதலின் நாம் உடலைப் பேணல் வேண்டும்.

“உடம்பா ரழியில் உயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்...”

என்கின்றது திருமந்திரம். ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர் அவர்களும் “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்று கூறிப் போந்துள்ளார்கள். ஆதலின், அவர் கூறிய பிரகாரம் கடவுளை வணங்கும் நிலை ஏற்பட நாம் சில கருமங்களை நித்தம் நியமமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன் நாம் நித்திரை விட்டு எழுதல் வேண்டும். அப்படி எழுவதால் எமது புத்தி தெளிவடைவதோடு உற்சாகமும் ஏற்படும். எழும் பொழுது 'சிவ சிவ' என்று சொல்லிக் கடவுளைத் தியானித்தல் வேண்டும். பின்பு கை, கால் கழுவித் திருநீறு பூசிக் கடவுளைத் தோத்திரம் பண்ணிக் கொண்டு, மாணவர் பாடங்களையும் ஏனையோர் நல்ல நூல்களையும் படித்தல் வேண்டும். பின்னர் மலசலமோசனம் செய்து சௌசம் பண்ணி- பற்களை ஆல், வேல் முதலிய குச்சுக்களாலேனும் அல்லது நன்முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட பற்பொடி, பற்பசை என்பவற்றாலேனும் துலக்குதல் வேண்டும். அதன்பின் முகம் கழுவி விபூதி தரித்துக் கொண்டு ஸ்நானம் செய்தல் வேண்டும். ஸ்நானம் செய்தற்கு முன் ஆடைகளைத் தோய்த்து எடுத்துக் கொண்டு சுத்தமான நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தல் வேண்டும். ஸ்நானஞ் செய்யப் புகும்பொழுது சிவபெருமானை வணங்கித் தண்ணீரைச் சிவசக்தியாகக் கருதி, அதனாலே சரீரத்தையும் மனத்தையும் சுத்தம் பண்ணுவதாகப் பாவித்தல் வேண்டும். தீட்சை பெற்றவர்கள் சந்தியா வந்தனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அதன் பின் கோயிலுக்குப் போய் வருதல் நன்று. போசனம் பண்ணத் தொடங்கு முன் சிவபெருமானைத் தியானித்து, அவருக்கு நிவேதனஞ் செய்தல் வேண்டும். உண்ணும் பொழுது அவசியமில்லாத பேச்சுக்கள் பேசாமல், சிவபெருமானை நினைத்தல் வேண்டும். அதன் பின்னர் மாணவர் தம் புத்தகங்களுடன் பாடசாலைக்கு நேரத்தோடு செல்லுதல் வேண்டும். அங்கு ஆசிரியர் வரவை எதிர்பார்த்து வணக்கஞ் செலுத்தலில் தவறுது ஒழுக்கல் வேண்டும். மேலும், ஆசிரியர் கற்பிக்கும் பாடங்களை மிகவும் ஆர்வத்துடன் கற்பதோடு அவர் அன்புக்கும் பாத்திரராய் நடத்தல் மிகவும் நல்லது. ஏனையோர் உணவு உண்டபின் தத்தம் தொழில்

இடங்களை நாடிச் செல்லுதல் வேண்டும். வெளியே செல்லும் பொழுது வழியிலே கோயில்களைக் கண்டால் கும்பிட்டுக் கொண்டு போதலும், மணிச்சத்தம் கேட்கும் பொழுதெல்லாம் கடவுளைத் தியானித்தலும் மிகவும் நன்று.

சூரியன் அஸ்தமிக்கும் போது மலசல மோசனஞ் செய்து சௌசமும் ஆசமனமும் பண்ணி, விபூதி தரித்துச் சிவபெருமானை வணங்கித் தோத்தரித்தல் வேண்டும். அதன் பின் விளக்கிலே பாடங்களைப் படித்தல் வேண்டும். முதியவர்கள் தேவாரம், திருவாசகம், சிவனடியார் சரித்திரம் முதலிய பக்தி நூல்களை அல்லது ஞான சாத்திரங்களை வாசித்தல் வேண்டும். அன்றேல் அவைகளைப் பற்றிப் பேசுதல் வேண்டும். பின்னர், இலகுவில் சீரணமாகும் உணவை உண்ணல் வேண்டும். உண்டபின் நூறடி உலாவுதலோடு நற்சிந்தனைகளில் மனதைச் செலுத்தலும் வேண்டும். அதன் பின் சிவபெருமானை நினைந்து வேண்டுதல் புரிந்து, விபூதி தரித்துக் கொண்டு நித்திரைக்குப் போதல் வேண்டும். இரவில் அதிக நேரம் விழித்திராது ஒன்பது மணிக்கு முன்னதாகவே நித்திரைக்குச் சென்றுவிடல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நமதுடல் தேகாரோக்கியத்தைப் பெறுதல் கூடும்.

இவ்வாறு நித்திய கருமங்களை மேற்கொண்டு வருவோமானால், எமக்கு ஆன்மாவைப் பற்றியும் கடவுளைப் பற்றியுமுள்ள எண்ணமே அதிகமாக வரும்; உலக இன்பங்களைப் பற்றிய எண்ணம் அதிகம் வராது. சிவபக்தியும், நல்லொழுக்கமும் ஆன்மாவை ஈடேற்றும் ஆதலால் நாம் பிறவியெடுத்த பயனை அடைந்தவராவோம்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) அறிவு வளர்ச்சியால் ——— பெருகும்.
 (ஆ) சூரியன் உதிக்க ——— நாழிகைக்கு முன்
 ——— எழுதல் வேண்டும்.
 (இ) காலை மாலை தவறாது ——— மோசனம் செய்
 தல் ———.
 (ஈ) தீட்சை பெற்றவர்கள் ——— செய்தல் வேண்
 டும்.

2. “சரி” அல்லது “பிழை” என எழுதுக:

- (அ) நமக்கு இந்தச் சரீரம் கிடைத்தது கடவுளை
 வணங்குதற்காகும். [,]
 (ஆ) பற்களை எப்பொருள்களினாலும் துலக்க
 லாம். []
 (இ) மாணவர் கடவுள் வணக்கம் செய்யவேண்
 டிய அவசியம் இன்று. []
 (ஈ) வீதியில் செல்லும் பொழுது கோயிலைக்
 கண்டால் கும்பிடுதல் வேண்டும். []

3. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) ஸ்நானம் செய்யும் பொழுது தண்ணீரை
 எப்பொருளாகக் கருதல் வேண்டும்?
 (ஆ) இரவில் அதிக நேரம் விழித்திருப்பதால்
 ஏற்படும் தீமையாது?
 (இ) மாணவர் ஏன் நேரத்தோடு பாடசாலைக்குப்
 போதல் வேண்டும்?
 (ஈ) இரவில் உணவு உண்டபின் யாது செய்தல்
 வேண்டும்?

4. பகலில் செய்ய வேண்டிய நித்திய கருமங்களை அட்
 டவணைப்படுத்துக.5. நித்திய கருமங்களை மேற் கொள்வதால் உண்டா
 கும் நன்மை பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

2. கோயிலுக்குச் செல்லுதல்

கன்றை ஈன்ற பசுவின் உடம்பில் பால் செறிந்திருக்கின்றது. அங்ஙனம் பால் செறிந்திருப்பதை நாம் அறிய முடியாதவர்களாய் இருக்கின்றோம் அல்லவா? ஆனால், அப்பசுவின் மடியிலிருந்தும் பாலை நாம் பெறும் போது அதனை அறியவும் அநுபவிக்கவும் முடிகின்றது.

பசுவின் பால் அதன் உடம்பிற் கலந்திருப்பது போல இறைவனும் உலகமெங்கும் சர்வவியாபியாய்க் கலந்திருக்கின்றான். அந்நிலையில் அவனை அறிய முடியாது. அவ்விறைவன், பசுவின் மடியில் பால் விளங்கித் தோன்றுதல் போலக் கோயிலிலே சாத்தித்தியமாய் விளங்கித் தோன்றுவன். அந்நிலையிலேயே நாம் அவனை அறிந்து அநுபவிக்க முடியும். “திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும் திருமேனிதன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கே” என்று ஞானசாத்திரம் பேசுகின்றது. ஆதலால் கோயில் வழிபாடு நமக்கு இன்றியமையாததாகும்.

நாம் நமது உறவினர் வீட்டுக்குப் போகும் போது நம்மைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்கின்றோம். தூய்மையான உடைகளை அணிந்து கொள்ளுகின்றோம். உறவினருக்கு உகந்த உபகாரப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்கிறோம். இந்நிலையில் உறவினரிலும் மிக்க இனியவராய், மிக்க கருணையுடையராய், எல்லா உயிர்களுக்கும் பாதுகாத்தருளும் இறைவருடைய கோயிலுக்குச் சாலச் சிறந்த முறையில் செல்லுதல் வேண்டுமல்லவா? எனவே, அவர் சந்திதிக்கு எவ்வாறு செல்லுதல் வேண்டும் என்பது பற்றியும் அங்கு எவ்வாறு நடந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது பற்றியும் சிறிது சிந்திப்போம்.

கோயிலுக்குச் செல்லுதல்

திருக்கோயிலுக்குப் போகும் போது ஸ்நானஞ் செய்து, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்து, சந்தியாவந்தனம் முதலிய கடமைகளை முதலில் முடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் அருச்சனைப் பொருள்களான தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கற்பூரம் முதலியன வைக்கப்பட்ட தூய பாத்திரத்தைத் தாமே எடுத்துக் கொண்டேனும் பிறரால் எடுப்பித்துக்கொண்டேனும் வாகனாதிகள் இன்றி நடந்துபோதல் வேண்டும். அவ்வாறு செல்லும் பொழுது அருச்சனைப் பொருள்கள் வைத்த பாத்திரத்தினை அரையின் மேலாகப் பிடித்துக் கொண்டு சிவசிந்தனையுடன் செல்லுதல் வேண்டும். திருக்கோயிலைச் சமீபித்தவுடனே கால்களைக் கழுவி ஆசமனஞ் செய்து, தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைத் தரிசித்து இரண்டு கைகளையும் சிரசிலே குவித்துச் சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்ளே போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலினுள்ளே போனவுடன் பலிபீடத்தையும் துவசத்தம்பத்தையும் (கொடி மரத்தையும்) இடப தேவரையும் (நந்தியையும்) கும்பிட்டு, பலிபீடத்துக்கு இப்பால்-வடக்கு அல்லது மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியாயின் இடப்பக்கத்திலும், கிழக்கு அல்லது தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியாயின் வலப்பக்கத்திலும் நின்று வணங்கல் வேண்டும். அரிடேக சமயம், நிவேதன சமயம் அல்லாத சமயத்திலேயே வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டும். ஆண்கள் தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, புயங்களிரண்டு, மோவாய் என்னும் எட்டுறுப்புக்களும் பொருந்த அட்டாங்க நமஸ்காரமாகவும் பெண்கள் தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னுந் ஐந்து உறுப்புக்களும் பொருந்தப் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாகவும் வணங்குதல் வேண்டும். நமஸ்காரம் மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பது தரமாயி

னும் பன்னிரண்டு தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணல் குற்றமாகும்.

இங்ஙனம் நமஸ்காரம் பண்ணிய பின் ஏழுந்து இரண்டு கைகளையும் சிரசின் மேலாயினும் மார்பிலாயினும் குவித்து, ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, கால்களை மெல்ல மெல்ல வைத்து வலம் வருதல் வேண்டும். வலம் வருதலை மூன்று தரமாயினும் ஐந்து தரமாயினும் ஏழுதரமாயினும் ஒன்பது தரமாயினும், பதினைந்து தரமாயினும் இருபத்தொரு தரமாயினும் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு வலம் வந்த பின் மீண்டும் சந்திதானத்திலே நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

சுவாமி சந்திதானங்களைத் தரிசனம் செய்யும் போது முன்பு துவார பாலகரை வணங்கி, பின்பு கணநாயகராகிய திருநந்தி தேவரை வணங்கித் துதித்து, “பகவானே, உம்முடைய திருவடிகளையடைந்து அடியேன் உள்ளே புகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டு அனுமதி தந்தருளும்” என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு கோயிலின் உள்ளே செல்லுதல் வேண்டும். அவ்வாறு சென்றதும் முதலில் விக்கினைஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து, பின் சிவலிங்கப் பெருமான் சந்திதியையும் உமாதேவியார் சந்திதியையும் அடைந்து, ஆதி சைவரைக் கொண்டு அருச்சுனை செய்வித்தல் வேண்டும். அதுப்பொழுது பழம், பூக்கு, வெற்றிலை முதலியவற்றை நிவேதிப்பித்தும் கப்பூராத் திரிகம் பரிமாறப்பண்ணியும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும். அதன்பின் விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொண்டு சபாபதி, தக்ஷிணமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திர சேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையும் சமயகுரவர் நால்வரையும் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும். விக்கினைஸ்வரரைத் தரிசிக்கும் பொழுது

முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றி யிலே மூன்று முறை குட்டி, வலக்காதை இடக்கையினாலும் இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக் கொண்டு மூன்று முறை தாழ்ந்தெழுந்து கும்பிடல் வேண்டும்.

தரிசனம் பண்ணும் பொழுது தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகளை நெஞ்சம் கசிந்துருக ஒது தல் வேண்டும். சிவதீட்சை பெற்றவர்களாயின் உட் பிரகாரத்தில் அமைதியான ஒரிடத்திலிருந்து ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை இயன்ற உருச் செபித்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் தரிசனம் முடிந்தவுடன் வலம் வந்து, சண்டேசுரர் சந்நிதியை அடைந்து கும்பிட்டுத் தோத்திரஞ் செய்து, மூன்று முறை கைகொட்டிச் சிவதரிசன பலத்தைத் தரும் பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும். பின், வலமாக வந்து இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்பின் நடுவே சிவபெருமானைத் தரிசித்து, பலி பீடத்துக்கு இப்பால் மும்முறை நமஸ்கரித்தல் வேண்டும். அதன்மேல் பின்புறம் காட்டாது கோபுரத்தைக் கடந்து வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

நித்தியமும் நியமமாக ஆலய தரிசனம் செய்ய இயலாதவர்கள் சோமவாரம் (திங்கட்கிழமை), மங்களவாரம் (செவ்வாய்க்கிழமை), சுக்கிரவாரம் (வெள்ளிக் கிழமை), பிரதோஷம், பெளர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாசப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயக சதுர்த்தி, விநாயகசட்டி, கந்தசட்டி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலாயினும் தரிசனம் செய்தல் வேண்டும்.

“ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று”

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:-

- (அ) சிவபெருமான் சிவலிங்கத்தின் இடமாக
நின்று ——— செய்வார்.
- (ஆ) கோயிலுக்குப் போகும் பொழுது ———
செய்து ——— ஆடை அணிந்து போதல்
வேண்டும்.
- (இ) கோயிலின் கோபுரம் ——— என்று சொல்
லப்படும்.
- (ஈ) பலிபீடத்துக்கு அடுத்தாற் போல் ———
இருக்கும்.

2. சரியாயின் 'ஆம்' என்றும் பிழையாயின் 'இல்லை'
என்றும் எழுதுக:

- (அ) கோபுரத்துள் நுழைந்ததும் முதலில் சிவலிங்
கம் தோன்றும்.
- (ஆ) கோயிலினுள் முதலில் வணங்க வேண்டிய
மூர்த்தி விக்கினேசுவரர் ஆவர்.
- (இ) கோயிலில் அந்தணர் அல்லாதவர் பூசை
செய்தல் வேண்டும்.
- (ஈ) கோயிலுக்குக் கால் நடையாகச் செல்வதே
மிகவும் நன்று.

3. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) எத்தனை முறை வலம் வருதல் ஆகாது?
- (ஆ) ஆலய வழிபாட்டில் கடைசியாக யாரை
வணங்குதல் வேண்டும்?

(இ) பஞ்சாட்சர செபஞ் செய்தற்கு உரித்துடை யார் யாவர்?

(ஈ) கோயிலின் உட்பிரகாரத்துள் எப்பொழுது வீழ்ந்து வணங்கல் ஆகாது?

4. சுவாமி தரிசனம் செய்யத்தக்க விசேட தினங்கள் எவை?

5. ஆலய வழிபாட்டால் உண்டாகும் நன்மை பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

3. சரியை வழிபாடு

உலகப்பற்றில் நின்று விடுதலை பெற்றுச் சிவபெருமான் திருவடியை அடைதற்குரிய பாதங்கள் நான்காகும். அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞான மெனப்படும். இவற்றுள், சரியை வழிநின்று ஒழுகும் நெறியைத் தாசமார்க்கம் (அடிமைநெறி) என்றும், கிரியை வழி நின்று ஒழுகும் நெறியைச் சற்புத்திரமார்க்கம் (புதல்வர் நெறி) என்றும், யோக வழிநின்று ஒழுகும் நெறியைச் சகமார்க்கம் (தோழமை நெறி) என்றும், ஞான வழி நின்று ஒழுகும் நெறியைச் சன்மார்க்கம் (காதல் நெறி) என்றும் சைவ சித்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றன.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்னும் இந்நான்கு பாதங்களும் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி உபாயநிலை, உண்மை நிலையென இருவகைப்படும். உபாயநிலையென்பது: உலக இன்பங்களைப் பெறுதற்காகச் செய்யப்படுவதாகும். உண்மைநிலை யென்பது: உலகப்பற்றைத் துறந்து இறைவன் திருவடிப்பேருகிய முத்தியின்பத்தைக் கருதிச் செய்யப்படுவதாகும். எனவே, உபாயச் சரியை, உபாயக் கிரியை, உபாயயோகம், உபாய ஞானம் என்றும் உண்மைச் சரியை, உண்மைக் கிரியை, உண்மை யோகம், உண்மை ஞானம் என்றும் சிவபுண்ணியங்கள் எட்டுவகைப்படும். உபாயச் சரியை முதலிய நான்கையும் அநுட்டித்த பின்னரே உண்மைச் சரியை முதலிய நான்கையும் அநுட்டிப்பர். ஒவ்வொரு பாதத்திலும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு படித்தரங்கள் உண்டு.

சரியை என்பது: புறத்தொழிலாலே இறைவனின் உருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடா

கும். அவ்வழிபாடு சரியையிற் சரியை, சரியையிற் சரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என

சரியை வழிபாடு

நால்வகைப்படும். இவற்றுள் சரியையிற் சரியை வழி நிற்போர் பின்வரும் திருத்தொண்டுகளில் ஒரு சில வற்றையேனும் நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். அவையாவன:-

1. திருநந்தவனம் அமைத்தல்.
2. இறைவனுடைய பூசைக்குகந்த மரங்கள், செடிகள், கொடிகள் என்பவற்றை உண்டாக்குதல்; அவற்றுக்கு நீர் பாய்ச்சுதல்.
3. மலர் பறித்துப் பூசைக்கு உதவுதல்.

4. இண்டை, தொடை, கண்ணி, பந்து, தண்டை, பிணையல் முதலிய மாலைகளைக் கட்டிக் கொடுத்தல்.
5. தோத்திரம் பாடுதல்; ஆனந்தக் கூத்தாடுதல்.
6. திருவலகிடுதல்; திருமெழக்கிடுதல்.
7. திருவிளக்கேற்றுதல்.
8. சுகந்த தூபம் இடுதல்.
9. திருக்குளம், திருக்கிணறு என்பவற்றை இறைத் துத் துப்பரவு செய்தல்.
10. பூசைத் திரவியங் கொடுத்தல்.
11. பூசைக்குரிய பாத்திரங்கள், திருவிளக்குகள் முதலியவற்றைத் துலக்குதல்.
12. இறைவனுக்குச் சாத்தும் பட்டாடைகளைத் தோய்த்து உலர்த்திக் கொடுத்தல்.
13. அபிஷேகத்துக்குத் தீர்த்தம் மொண்டு கொடுத்தல்.
14. திருவிழாக் காலங்களிலே குடை, கொடி, ஆலவட்டம், தீ வர்த்தி என்பன பிடித்தல்.
15. சாமரை இரட்டுதல்.
16. வாகனக் கொம்பு தாங்குதல்.
17. சிவனடியார்களுக்கு அவர்கள் ஏவிய தொண்டுகளைச் செய்தல்.
18. தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்து அடியாருடைய தாகத்தைத் தணித்து உபசரித்தல்.

சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், கல்யாணசுந்தரர், நீலகண்டர், தக்ஷணாமூர்த்தி, விநாயகர், சுப்பிரமணியர் முதலான உருவத் திருமேனிகளில் ஒன்றை வழிபடுவது சரியையிற் கிரியையாகும். சிவபெருமானது உருவத் திருமேனிகளில் ஒன்றை மனதிலே தியானித்தல் சரியையில் யோகமாகும். அத்தியானத்தினால் மனதிலே தோன்றும் ஓர் அநுபவ

உணர்ச்சியே சரியையில் ஞானம் எனப்படும். சரியை வழி நின்று ஒழுகிவரத் தோன்றும் பக்குவ முதிர்ச்சியினால் ஞானக் காட்சியுடையவர்களாய், அருவுருவத்திருமேனியே பொருள் என்றும் உருவத்திருமேனி அதனை அடைதவற்குத் துணையாகிய திருமேனியென்றும் அறிந்து அதில் நாட்டமுடையராய், அகத்தொழிலாலும் புறத்தொழிலாலும் வழிபாடு செய்ய முற்படல் கிரியை ஆகும்.

சரியை நெறியைப் பின்பற்றி ஒழுகியவர்களுள் திருநாவுக்கரசு நாயனார் முதன்மையானவர். இவர் சிவாலயங்கள் தோறுஞ் சென்று வழிபடுத்தலும், ஆங்கு உழவாரப் பணி செய்தலும், இறைவன் திறம் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடுதலையும் தமது தொண்டாகக் கொண்டு ஒழுகினார். இதனால் இறைவனுக்கும் அவருக்குமிடையில் ஆண்டான் அடிமை முறையில் அன்பு வளர்வதாயிற்று. எசுமான் தன் பணியாளனுக்கு வேலை கற்பிப்பதும் அவன் முறையீட்டைக் கேட்டு அவனில் அன்பு கொண்டு அவன் துயர் அகற்றுதலும் போன்று சிவபெருமான் “நாவுக்கரசரை” இது செய்க; எனப் பணித்தமையோடு வேண்டிய பொழுது முறையீட்டைக் கேட்டுத் துயர் களைந்தும் வந்தார். இதனால் நாவுக்கரசர் பல அற்புதங்களைச் சிவபிரான் அருளால் செய்து ஈற்றில் “புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்” என்று கூறி ஈசன் உலகில் இருக்கும் பேற்றினைப் பெற்றார். இந்நெறியில் முத்தி பெற்ற நாயன்மார் சிலர் வரலாறு பெரிய புராணம் என்னும் நூலில் இடம் பெற்றிருத்தல் காண்க.

சரியை வழிபாடு புரியும் நெறியைத் தாசமார்க்கமென்றும், சரியையாளர்கள் பெறும் முத்தியைச் சாலோக முத்தியென்றும் கூறுவார்கள். சாலோகமென்பது: ‘சரியை வழி நின்றோர் சிவபெருமான் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் உலகத்தில்

வீற்றிருந்து அவ்வுலக யோகங்களை அநுபவித்து வாழ்வதாம். எனவே சரியை வழிபாடு பக்தியைக் கூட்டி இறைவனிடம் நம்மைச் சேர்த்தவின் அவ்வழிபாட்டில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஈடுபடல் வேண்டும்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) சைவசமயத்தில் கூறப்படும் நால்வகை மார்க்கங்கள் எவை?
- (ஆ) சகமார்க்கத்தை வேறு எவ்வாறு கூறலாம்?
- (இ) சரியையில் ஞானம் என்றால் என்ன?
- (ஈ) சிவபெருமானின் உருவத்திருமேனியை வழிபடுவோர் எம்மார்க்கத்தினர்?

2. “சரி” அல்லது “பிழை” என எழுதுக:

- (அ) சரியையில் ஞானம் கைவந்தோரே கிரியை வழியில் ஒழுகுதற் குரியர்.
- (ஆ) புறத்தொழிலால் இறைவனுக்குச் செய்யும் வழிபாடே சரியையாகும்.
- (இ) சாலோக முத்தி கிரியை வழியினை மேற்கொண்டோர் பெறும் முத்தியாகும்.
- (ஈ) சிவலோகத்தில் வீற்றிருந்து அநுபவிக்கும் இன்பம் சாலோக முத்தி எனப்படும்.

3. சரியை வழிபாட்டில் நிற்போர் செய்யக் கூடிய திருத்தொண்டுகளில் பத்துக் கூறுக.

4. கிரியை யாவது யாது?

5. சரியை வழியில் ஒழுகி இறைவன் அருளுக்குப் பாத்திரரான மெய்யடியார் சிலரின் பெயர்களைத் தருக.

4. கடவுள்

நாம் உடுக்கின்ற உடையும் உண்கின்ற உணவும் உபயோகிக்கின்ற கருவிகளும் தாமே உண்டாயின அல்லவென்றும், அவை பிறரால் உண்டாக்கப்பட்டன என்பதையும் நன்கு அறிவோம். இதனால் “செய்வா னின்றிச் செய்பொருளிலது” என்ற உண்மை தெளி வாகின்ற தல்லவா? எனவே, காணப்படுவதாகிய இந்த உலகமும் ஆன்மாக்களாகிய நாம் அநுபவித்தற்காக ஒருவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதேயாகும். ஆகவே, இவ்வுலகத்தைத் தோற்றுவித்த ஒருவரே கடவுள் எனப் படுகின்றார்.

கடவுள் (கட+உள்) என்னும் சொல்லுக்கு - கடந் தும் கலந்தும் உள்ளவர் என்பது பொருள். கடவுள், கடந்தும் கலந்தும் உள்ள பொருள்கள் உயிர், உலக மென்னும் இரண்டுமாம். எனவே கடவுள், உயிர், உல கம் என்ற மூன்று பொருள்களும் அநாதியானவையென்றும், அம்மூன்றனுள் கடவுளே மேலான பொருள் என்பதும் சித்தாந்த நெறி கண்டுணர்ந்த செம்மலார் கொள்கையாகும். அதன் பிரகாரம் கடவுள் என்றும் உள்ளவர், அவருக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை. அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், அவர் இல்லாத இடம் இல்லை, அவர் எல்லாம் அறிபவர், அவர் அறி யாதது ஒன்று மில்லை. அவருடைய அறிவு இயற்கையறிவு, ஒருவர் அறிவிக்க அறிபவர் அல்லர். அவர் எல்லாம் வல்லவர், அவரால் இயலாத கருமம் ஒன்று மில்லை. அவர் அளவு படாத ஆனந்தமுடையவர், தம் முடைய அநுபவத்தின் பொருட்டு வேறொன்றையும் வேண்டுபவரல்லர். அவர்தம் வயமுடையவர், பிறர் வய முடையவர் அல்லர். அவர் உயர்வும் ஒப்பும் இல்லாத

வர்; அவரின் மேலானவரும் இல்லை; அவருக்குச் சமமானவரும் இல்லை. அவர் சகல லோகத்துக்கும் ஒரே நாயகர். அவர் செய்யும் தொழில்களுள் ஒன்றாயினும் அவருடைய பிரயோசனத்தைக் குறித்ததன்று; எல்லாம் ஆன்மாக்களுடைய பிரயோசனத்தைக் குறித்தவைகள். அவர் ஆன்மாக்களிடத்துள்ள கைமாவில்லாத அளவு கடந்த திருவருளே திருமேனியாகவுடையவர்.

திருவருளே திருமேனியாகக் கொண்ட தன்மையில் சொருப நிலையினின்றும் தானாகவே பல படைகள் இறங்கி படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் நிகழ்த்துகின்றார். இங்ஙனம் ஐந்தொழில்கள் நிகழ்த்துகின்ற நிலையினைத் “தடத்தநிலை” யெனக் கூறுவார்கள். இதுவே பொதுவியல்பு என்றும் சொல்லப்படும். இறைவன் உலகெலாமாகி வேறாய் உடனாய் நிற்கும் நிலைகளைச் சைவசித்தாந்திகள் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்கள். உடலில் உயிர் கலந்து நின்றல்போல உயிருக்குள் உயிராய் இறைவன் கலந்து ஒன்றாய் நிற்கிறான் எனவும், அங்ஙனம் ஒன்றாய் நிற்கின்ற இறைவன் சூரியன் ஒளியும் கண்ணின் ஒளியும் கலந்து ஒரு பொருளைப் பார்த்த போதிலும், கண்ணொளி வேறாகவும் சூரியன் ஒளி வேறாகவும் நிற்பதுபோல, உயிரின் வேறாக இருக்கும் நிலையும் புலப்படும். கண்ணொளியோடு உயிரின் அறிவு கலந்து பொருளைக் காட்டிக் காணுதல்போல உயிருக்கும் உயிராதல் தன்மையால் இறைவன் உயிர்களின் உடனுமாய் நின்று உதவி செய்யும் நிலையும் புலப்படும்.

சிவமும் சக்தியும் நெருப்பும் சூடும் போலப் பிரிக்க முடியாமல் இயைந்து நின்று அருள் சுரக்கின்றனர் என்பதை உணர்கிறோம். ஆன்மாக்களுக்குப் போகங் கொடுத்து அறிவு காட்டி வீட்டை அளிப்பதாகிய கருணை இறைவனுக்குள்ள இயற்கைக் குணமா

கும். இக்குணமே சக்தியெனப்படும். ஆதலால் அருட் குணமாகிய சத்தியையின்றிச் சிவம் இல்லை. சிவத்தை விட்டுச் சத்தி நீங்குதல் இல்லை.

இறைவன் உயிர்கள்மேற் கொண்ட பெருங்கருணையினால் அருவத்திருமேனி, உருவத்திருமேனி, அருவருவத்திருமேனி என்ற மூன்று பகுப்பில் ஒன்பது திருமேனிகளைத் தாங்கி ஐந்தொழில்களையும் புரிகின்றான். ஐந்தொழில்கள் முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனப்படும்.

படைத்தலாவது: ஆன்மாக்களுக்குத் தநு, கரண, புவன, போகங்களை முதற் காரணமாய மாயையினின்றும் தோற்றுவித்தல். இதற்கு அதிபதி பிரமா ஆவர்.

காத்தலாவது: தோற்றுவிக்கப்பட்ட தநு, கரண, புவன, போகங்களை ஆன்மாக்கள் அநுபவிக்கும் கால பரியந்தம் நிறுத்துதல். இதற்கு அதிபதி திருமால் ஆவர்.

அழித்தலாவது: அவ்வநுபவ கால முடிவில் தநு, கரண திகளை முதற் காரணத்தில் ஒடுக்குதல், இதற்கு அதிபதி உருத்திரராவர்.

மறைத்தலாவது: ஆன்மாக்களை இருவினைப்பயன்களாகிய போக்கியப் பொருள்களில் அழுத்துதல். இதற்கு அதிபதி மகேசுரன் ஆவர்.

அருளலாவது: ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கிச் சிவத்தை விளக்குதல். இதற்கு அதிபதியாகச் சதாசிவ மூர்த்தி விளங்குவார்.

இறைவன் இயற்றும் ஐந்தொழில்களின் நோக்கம் உயிர்களைப் பிறவியென்னும் இடர்க்கடலில் நின்று கரையேற்றிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு அளித்தலேயாகும். இதனை இன்றோர் வகையாக “மலத்தை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்குச் சிவத்தின் நிலைமையைக் கொடுப்பதே

யாகும்" எனச் சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். எனவே, இறைவன் உயிர் கண்மேற் கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தினால் ஐந்தொழில்களை இயற்றியருளுகின்றார் என்பதை உணர்ச்சின்றோம்.

கடவுள் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு வேதம், ஆகமம் என்னும் முதனூல்களை அருளிச்செய்தார். அவைகளில் விதிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் புண்ணியங்கள். விலக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் பாவங்கள். அவர் புண்ணியத்தைச் செய்த ஆன்மாக்களுக்கு இன்பத்தையும், பாவத்தைச் செய்த ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பத்தையும் கொடுப்பார். துன்பத்தைக் கொடுத்தலினால் அவரை வன்கண்ணரென்று கொள்ளலாகாது. தீமை செய்த பிள்ளைகளைப் பிதா-மாதாக்கள் தண்டித்தலும், சில வியாதியாளர்களுக்கு வைத்தியர்கள் சத்திரமிட்டறுத்தலும், இரும்புக் கோல் காய்ச்சிச் சுடுதலும், கண்ணின் படலத்தை உரித்தலும் அவர்களிடத்துள்ள இரக்கத்தினாலன்றி வன்கண்மையினால்லவே! அதுபோலக் கடவுள் பாவஞ் செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல்: அப்பாவத்தை ஒழித்து மேலே பாவஞ் செய்யாவண்ணம் தடுத்து, அவர்களை நல்வழியிலே செலுத்தி உய்வித்தற்கு ஏதுவாதலினால் அதுவும் கருணையேயாம் என்க.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

(அ) உலகத்தைத் தோற்றுவித்தவர் ———

(ஆ) கடவுள் ——— இடம் இல்லை.

(இ) கடவுள் ——— திருமேனியாக உடையவர்.

(ஈ) காத்தல் தொழிலைச் செய்யும் அதிபதி ——— ஆவார்.

2. சரியானவற்றின் கீழ் கோடிடுக:

(அ) கடவுள் எப்படிப்பட்டவர்?

- i. கடவுள் பொருமையுடையவர்.
- ii. கடவுள் என்றும் உள்ளவர்.
- iii. கடவுள் தாய் தந்தையை உடையவர்.

((ஆ) உலகம் யாரால் உண்டாக்கப்பட்டது?

- i. உலகம் சூரியனால் உண்டாக்கப்பட்டது.
- ii. உலகம் நம் முதாதையரால் உண்டாக்கப் பட்டது.
- iii. உலகம் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டது.

3. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) கடவுள் செய்யும் ஐந்தொழில்கள் எவை?

(ஆ) அருளல் ஆகிய தொழிலைச் செய்யும் மூர்த் தியின் பெயர் யாது?

((இ) நீர் அறிந்த சைவப் பெரியார் இருவரின் பெயர் தருக.

(ஈ) கடவுள் ஆன்மாக்களுக்காகச் செய்த நூல்கள் இரண்டும் எவை?

(உ) அநாதியான பொருள்கள் மூன்றும் எவை?

4. கடவுள் கொள்ளும் மூன்று திருமேனிகள் எவை?

5. அருளலாவது யாது?

6. கடவுளைப் பற்றி பத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

5. தேவாரம் I

(1)

திருமருகல்

திருமருகல் என்னும் திருத்தலம் சோழவழநாட்டிலுள்ள காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்ததாகும். நீர்வளம் மிக்க இத்தலத்தை 'நிறைநீர் மருகல்' என்று தேவாரம் போற்றிப் புகழ்கிறது. இத்தலத்திலுள்ள விநாயகருக்கு விடந்தீர்த்த விநாயகர் என்பது திருநாமம். இத்தலத்திலுள்ள சிவன் கோயில் மிகப்பழைமையானது. இது மாடக்கோயில்; சோழன் செங்குணன் சோழநாட்டில் கட்டிய எழுபத்தெட்டுச் சிவாலயங்களுள் இக்கோயிலும் ஒன்று.

சோழன் செங்குணன் என்பவனே பெரிய புராணத்தில் கூறப்படும் கோச்செங்கட்சோழ நாயனார். இச்சோழன் முற்பிறவியில் திருவாணக்காவிலுள்ள வெண்ணாவற்கீழ் ஒரு சிலந்தியாயிருந்தான். அந்தச் சிலந்தி வெண்ணாவற்கீழ் விளங்கும் சிவபெருமானின் இலிங்கத் திருவுருவின்மீது வெய்யில் படாதவாறும், தழைகள் விழாதவாறும் தன் வாயெச்சில் நூலால் வலை பின்னிப் பந்தரிட்டுக் காத்து வந்தது. அந்த வெண்ணாவற்கீழ் விளங்கும் பெருமானை ஒரு யானையும் வழிபட்டு வந்தது. யானை சிலந்தியின் வலையை எச்சிலென்று அழித்துச் சிவனைப் பூசை செய்து செல்லும். பொறுமையோடு சிலந்தி வலையைப் பின்னும், யானை அதனை அழிக்கும். அவ்வாறு நெடுங்காலம் நடக்கச் சிலந்தி பொறுமையை இழந்தது. அது, தன் தொண்டினைச் சிதைக்கும் யானையை அழிக்க எண்ணி, அதன் துதிக்கையுட் புகுந்து துன்புறுத்தியது. யானை துன்பம் பொறுக்க முடியாமல் துதிக்கையை நிலத்தின் மேல் ஒங்கியடித்தடித்து இறந்தது. அதனுடன்

திருஞானசம்பந்தர்

சிலந்தியும் இறந்தது. சிவபூசை செய்ததின் பயனாகச் சிலந்தி கோச்செங்கட்சோழனாகப் பிறந்தது. முற்பிறவியில் தனக்கு இடையூறு செய்த யானை உள்ளே புகாதபடி கோச்செங்கட்சோழன் சிவன் கோயில் களைக் கட்டினான். அக்கோயில்கள் யானை புகாப் பெருங்கோயில்களென்றும் மாடக்கோயில்களென்றும் வழங்கப்பெறும்.

மருகல் என்பது ஒருவகை வாழைமரம். அது இத்தலத்திலுள்ள தலவிருட்சம். ஆதலின், மருகல் என்று இத்தலம் பெயர் பெற்றது.

பதிக வரலாறு: திருஞான சம்பந்தர் கணபதீச் சரம் என்னும் திருச்செங்காட்டங்குடியில் இறைவனை வணங்கி அருகிலுள்ள திருமருகலுக்கு வந்தார். உருகிய அன்பு பொருந்திய ஆசை உள்ளலைப்ப, தெள்ளு மிசையுடன் பெருகும் தமிழ்ப்பாமாலை சாத்தி, அங்கு எழுந்தருளியுள்ள மாணிக்கவண்ணரை முப்போதும் வணங்கிக் கௌணியர்கோன் தங்கி இருந்தார்.

திருமருகலுக்கு அருகில் வைப்பூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த தாமன் என்னும் வணிகனுக்கு ஏழு பெண்கள் இருந்தனர். அந்த வணிகன் தன் மூத்த மகளைத் தன் மருமகனுக்கு மணம் செய்து கொடுப்பதாக வாக்களித்திருந்தான். ஆனால், பணம் பெற்று வேறு ஒருவனுக்கு அவளை மணஞ்செய்து கொடுத்து விட்டான். அவ்வாறே மற்ற ஐந்து பெண்களையும் பணம் பெற்றுப் பிறருக்கு மணம் புரிவித்தான். ஒவ்வொரு சமயமும் ஏமாற்றப்பட்ட மருமகன் மனம் உடைந்து போனான். ஏழாவது பெண், அவன் நிலைகண்டு மனங்கரைந்துருகித் தாய் தந்தையர்க்குத் தெரியாமல், அவனுடன் வந்துவிட்டாள். அவ்விருவரும் முருகப்பெருமான் கோயிலினருகிலிருந்த ஒரு மடத்தில் தங்கினார்கள். இரவில் அவர்கள் மடத்தில் தூங்

கும்போது அவனை அரவு தீண்ட உயிர் நீங்கி இறந்தான். அதனைக் கண்ட அப்பெண் திக்கற்ற வளாய்ச் சிவபெருமான் திருவருளையே நினைந்து புலம்பினாள். அவள் புலம்பலைக் கேட்ட சம்பந்தப் பெருமான் அங்கு வந்து, செய்தி அறிந்து, 'சடையா யெனுமால்' எனும் இப்பதிகத்தைப் பாடி, அவனை உயிர்ப் பித்து, அவ்விருவருக்கும் திருமணம் முடித்து வைத்தார். ஆதலின் இப்பதிகம் 'விடந் தீர்த்த பதிகம்' எனப் படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையா யெனுமால் சரண் நீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே. —சம்பந்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதவுரை) சடையாய் எனும் - சடையை உடையவனை என்று கூறுவாள்; சரண் நீ எனும் - நான் அடைக்கலமாகப் புகுமிடம் நீதான் என்று கூறுவாள்; விடையாய் எனும் - எருதினை ஊர்தியாக உடையவனை என்று கூறுவாள்; வெருவா விழுவாள் - அஞ்சி நிலத்தின்மேல் விழுவாள்; மடை ஆர் - நீர் மடையில் நிறைந்த; குவளை மலரும் - குவளை மலர்களை மலரும், மருகல் - திருமருகலில் எழுந்தருளியிருக்கும்; உடையாய் - சுவாமி; இவள் உள் மெலிவு - இப்பெண் மனத்தில் வருந்தி நோயுறுதல்; தகுமோ - தக்கதாமோ?

(பொழிப்புரை) சடையையுடையவனை என்பாள்; நீயே அடைக்கலம் என்று கூறுவாள்; இடபவாகனத்தை உடையவனை என்று விளித்துக் கூறுவாள்; அஞ்சி நிலத்தின்மேல் விழுவாள்; நீர்மடையிலே நிறைந்த குவளை மலர்கள் மலரும் திருமருகலில் எழுந்தருளியிருக்

கும் சுவாமியே! இப்பெண் மனநோயுற்று வருந்தத் தகுமோ?

(விளக்கம்) வணிகப் பெண், வேறு கதிகிலியாய்ச் 'சுடையைத் தரித்தவனே'! விடையை உடையவனே! என விளித்து, 'சரண் நீ' என்று கூறிய பின்னும் அடைக்கலம் ஈந்து அவனைக் காவாமல் வருந்துமாறு விடுதல் நன்றாமோ? ஆகாது. ஏனெனில்: அடைக்கலம் என்றடைந்தவரைக் காத்தலே சிறந்த தருமமாகும். 'சரண் நீ' என்றபின் அவளுக்குற்ற துன்பத்தை அகற்றிக் காத்தல், யாவற்றையும் தன்னதாகவுடைய சுவாமிக்குக் கடனாகும் என்பது தோன்ற, "மருகல் உடையாய் இவள் உள்மெலிவு தகுமோ?" என்று சம்பந்தப் பெருமான் இறைவனைக் கேட்பது போல் அவள் துன்பத்தை அகற்ற வேண்டுகிறார். அபயம் என்று அடைந்தவரை ஆதரித்துக் காத்தலே ஆண்டவனின் கடமையாகும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. அடைந்தவர்க்கு அருளாவிடின் அறமும் ஆண்மையும். பயனிலவாகும். ஆதலால், அபாயம் என்ற போழ்தில் அபயதானம் அளித்தல் கடப்பாடாகும் என்பதை விளக்குவதுபோல் நயம்பட, 'இவளுள் மெலிவு தகுமோ?' என்று கூறியருளினார். ஆல் நான்கும் அசைகள்.

விழும், என்னும், என்பன செய்யும் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்று. வெருவா - செய்யா எனும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம், உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது.

'உடையாய்' என்பது வினையாலணையும் பெயர். விளி வேற்றுமை. ஞானசம்பந்தர் இறைவனை விளித்தல்.

தகுமோ - ஓ - எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

(2)

பொது

பதிக வரலாறு: திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமறைக்காடு என்னும் திருத்தலத்தில் திருநாவுக்கரசர் பெருமானோடு தங்கியிருந்தார். அக்காலத்தில், மதுரையிலிருந்த பாண்டிய நாட்டினை யாண்ட மன்னன் நெடுமாறன் என்னும் பெயரினன். அவனுக்குக் கூன் பாண்டியன் என்ற பெயரும் உண்டு. அவன் மந்திரி குலச்சிறையார் என்னும் பெயரினர். அம்மன்னன் சமண மதத்தைப் பின்பற்றி ஆதரவளித்தமையால், பாண்டிய நாட்டில் சமணர் மிக் குத் திரிவாராயினர். சைவர்களான குலச்சிறையாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அந்நிலை கண்டு மனம் மிக வருந்தினர். அவர்கட்குத் திருமறைக்காட்டில் திருஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியிருப்பது தெரிய வந்தது. பாண்டிமாதேவியாரின் கருத்தையும் குலச்சிறையாரின் கருத்தையும்றிந்த சிலர் திருமறைக்காட்டிற்குச் சென்று, திருஞானசம்பந்தரைக் கண்டு வணங்கி, பாண்டிய நாட்டில் சமணம் பரவியுள்ள தன்மையையும் மன்னனும் சமணர் வசமாகிச் சைவத்திற்கு இடையூறு விளைத்தலையும் கூறிச் 'சமணத்தைப் போக்கிச் சைவத்தை நிலைநாட்ட வல்லவர் திருஞானசம்பந்தரே, என்று பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் உறுதியாக நம்பியிருத்தலையும் விளக்கித் திருஞானசம்பந்தரைப் பாண்டிய நாட்டிற்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டிக் கொண்டனர். திருஞானசம்பந்தரும் மதுரைக்கு எழுந்தருள் இசைந்தார்.

சமணப் படுகுழியில் சிக்கி அல்லலுற்று அவர்களின் செயல்களை நன்குணர்ந்து சிவபெருமானைச் சரணடைந்த திருநாவுக்கரசர் இளம் பருவத்தினரான ஞானசம்பந்தரை மதுரைக்குச் செல்ல வேண்டா

மென்று தடுத்தார். அந்நிலையில் ஞானசம்பந்தர்
 “சிவனடியார்களுக்கு யா தொரு துன்பமுமுண்டா
 காது” என்று கூறி இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.
 இதற்குக் ‘கோளறு பதிகம்’ என்று பெயர் உண்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே. —சம்பந்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதவுரை) வேய் உறு தோளி பங்கன் - மூங்கிலின்
 இரு கணுக்களுக்கிடையே அமைந்த பாகம் போன்ற
 தோளையுடையவனான பார்வதியைத் தன் இடப்பாகத்
 தில் கொண்டவனும்; விடம் உண்ட கண்டன் - ஆலகால
 விடத்தையுண்ட கழுத்தை உடையவனுமாகிய சிவபெரு
 மான்; மிக நல்ல வீணை தடவி - மிகச் சிறந்த வீணையை
 விரலால் இழைத்து வாசித்துக்கொண்டு; மாசு அறு
 திங்கள் கங்கை - குற்றமில்லாத சந்திரனையும் கங்கை
 யையும்; முடிமேல் அணிந்து - தம் திருமுடியின்மேல்
 அணிந்துகொண்டு; என் உளமே புகுந்த அதனால் -
 என் நெஞ்சத்தில் தங்கியிருத்தலால்; ஞாயிறு திங்கள்
 செவ்வாய் - சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன்; புதன்
 வியாழன் வெள்ளி - புதன், குரு, சுக்கிரன்; சனி
 பாம் பு இரண்டுமுடனே - சனி, இராகு, கேது எனும்
 பாம்புகளாகிய ஒன்பது கிரகங்களுடனே; ஆசு அறு
 நல்ல நல்ல - குற்றமற்ற நலத்தைச் செய்வன; அடி
 யாரவர்க்கு - சிவனடியார்களுக்கு; அவை மிக நல்ல
 நல்ல - அந்நவக்கிரகங்கள் மிகவும் நல்லன; நல்லன.

(பொழிப்புரை) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் கொண்டவரும், ஆலகால விடத்தையுண்ட கழுத்தினையுடையவருமான சிவபெருமான் மிகச்சிறந்த வீணையைக் கைவிரலால் இழைத்துத் தடவி வாசித்துக்கொண்டு, குற்றமற்ற சந்திரன், கங்கை என்பவற்றைத் திருமுடியில் அணிந்துகொண்டு, என்மனத்தினிடத்தில் வந்து தங்கியிருத்தலால், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, இராகு, கேது என்னும் ஒன்பது (கிரகங்களும்) கோள்களும் குற்றமற்ற நலத்தைச் செய்வன. சிவனடியார்கள்ளுக்கு அவை மிகவும் நல்லன.

(விளக்கம்) ஒருவனுக்கு நன்மைகளும் தீமைகளும் அவன் பிறந்த காலத்தில் கணிக்கப்பட்ட சாதகத்தில் கோள்கள் அமைந்துள்ள நிலையால் ஏற்படுவன என்பது மேலோர் துணிபு. அவனவன் வினைப்பயனாகப் பிறத்தால் அவ்வினைக்கு ஏற்றவாறு கோள்களும் அமையும். இஃது உலகவியற்கை. ஆனால், சிவனடியார்களாயின் கோள்கள் எவ்வாறு அமைந்திருப்பினும் தீமை பயக்கும் வன்மையுடையனவல்ல. இதற்குக் காரணம் சிவனடியார்கள் தம் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் சிவனையே தியானித்துக் கொண்டிருத்தலால் சிவன் அவர்கள் உள்ளத்தில் நித்திய வாசம் செய்கிறான். ஆதலின், கோள்கள் சிவனடியார்களுக்கு நன்மை செய்வனவே அன்றித் தீமை செய்யும் திறத்தனவல்ல. இயமனே சிவனடியார்களை யாதும் செய்ய வல்லானல்லன் எனின், கோள்கள் என்ன செய்ய முடியும்? வினையும் ஒன்றுஞ் செய்ய இயலாது. அதனாலன்றோ மனிதனுக்கு ஆளுவதாகிய பகுத்தறிவு என்ற ஒப்பற்ற திறமையை ஆண்டவனை அளித்துள்ளான். அதனைக் கொண்டு ஆண்டவனை அறிந்து மெய்யன்போடு வழிபடுவானாயின் நாள் கோள், வினை, நமன் என்பவற்றுல் இடையூறெய்தாண் என்பது உறுதி. இக்கருத்தை,

“நாளென் செய்யும்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செய்யுங் கொடுங்கூற்றென் செய்யுங் குமரேசரிரு
தாளுஞ் சிலம்பும் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்புமெனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடினே”

என்று அருணகிரிநாதர் கந்தரலங்காரத்தில் கூறியுள்ளார்.

உமையின் தோள், மென்மையும் வளையுந் தன்மையுங் கொண்டதாதலின் வேயுறு தோள்கள் என்றார். தோளையுடையவள் தோளி. பங்கன் - பங்கினை உடையவன். சிவபெருமான் தன் இடப்பாகத்தை அளித்துத் தேவியின் வலப்பாகத்தைக் கொண்டான். இந்நிலை மூர்த்தியை மாதொருபாகன் என்றும் அர்த்தநாரீஸ்வரர் என்றும் கூறுவர். உமாதேவியும் சிவபெருமானும் கைலைமலையில் திருவோலகத்தில் அமர்ந்திருந்த காலத்தில் பிருங்கி என்ற முனிவர் வண்டின் உருக்கொண்டு சிவபெருமானை மட்டும் வலம் வந்தார். அதனைக் கண்ணுற்ற பார்வதி பரமசிவனை நோக்கி “இருவரும் அமர்ந்திருக்கும் பொழுது முனிவர் ஒருவரை நீக்கி மற்றொருவரை மட்டும் வலம்வரக் காரணமென்ன?” என்று கேட்டாள். அதற்குப் பரமசிவன், “இவ்வுலக இன்பத்தை வேண்டுவோர் உன்னையும், இவ்வுலகிலும் மறு உலகிலும் இன்பத்தை வேண்டுவோர் என்னையும் வழிபடுவர்” என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட பார்வதி “எனக்கும் பரத்தில் இன்பந்தரும் தகுதி இல்லையோ?” என்று திருக்கேதாரத் தலத்தில் தவம் செய்து பரமசிவனது இடப்பாகத்தைப் பெற்றாள் என்பது வரலாறு.

தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் அதில் அமிர்தமும் ஆலகால விடமும் தோன்றின. ஆலகால விடம் எல்லோரையும் தீப்போலெரிக்க அதற்காற்றது தேவர்களெல்லோரும் இறைவனிடம் சென்று முறையிட்டனர். சிவபெருமான்

அந்த ஆலகால விடத்தை உண்டார். அப்போது பார்வதி தன்கையைக் கழுத்தில் அழுத்தித் தடுத்ததால் அவ்விடம் கழுத்தோடு நின்றது. அக்கழுத்தினை “நீலகண்டம்” என்று யாவரும் சிறப்பாகப் போற்றினர்.

கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை
மறைநவி லந்தனர் நுவலவும் படுமே.

எனப் பெருந்தேவனார் அதனைச் சிறப்பித்துப்பேசுகிறார்.

“புவனங்க ளுய்ய வையர் பொங்குநய கண்ண யாம்செய்தவநின்று தடுத்ததென்னத் தகைத்துந்தான் தரித்ததென்று சிவனெந்தை கண்டந் தன்னைப் திருநீல கண்டம் என்பர்”

என்று சேக்கிழார் பெருமான் கூறியிருத்தலும் அறியத்தக்கது. நீலகண்ட மந்திரம் என்பதொன்றுண்டு. அதனை ஒதுவதால் விடம் தீண்டினாலும் இறங்கிவிடும். சிவபெருமான் கையில் வீணையேந்தி வாசித்தலும் உண்டு. எம்மிறைநல் வீணைவாசிக்குமே” என்று தேவாரம் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது. அத்தகைய சிவபெருமான் அடியார்க் கெளியவன்; அருள் செய்பவன்; செருக்கையடக்குபவன் என்பதை அவன் திங்கள் அணிந்துள்ளான்; கந்தையை முடியில் ஏற்றுள்ளான்; என் உள்ளத்தில் உள்ளான் என்று கூறி விளக்குகிறார்.

தக்கன் பெண்கள் இருபத்தெழுவரை மணந்த சந்திரன், உரோகிணி என்பாளிடம் மட்டும் மிக்க நேசத்துடனிருந்தான். அதனை அறிந்த தக்கன் சந்திரனுக்குக் கயரோகம் உண்டாகுமாறு சபித்தான். அப்பிணியால் வருந்திய சந்திரன் சிவபெருமானிடம் முறையிட, அவனை முடியிலேற்றுச் சிவபெருமான் அவன் கலைகள் வளருமாறு அருள் புரிந்தார். அடைந்தவரை ஆதரித்தல் கடமை என்பது புலப்படுகின்றதல்லவா?

பகீரதன் கபில முனிவரால் பாதாளத்தில் சாம்பராய்க் கிடந்த தன் பாட்டன்மார்களுக்கு நற்கதி அளிக்க எண்ணிக் கடுத்தவம் செய்து கங்கையை வருமாறு கேட்டுக்கொண்டான். கங்கை 'யான் பூமிக்கு வந்தால் என் வேகத்தைத் தாங்குவாருளரோ' என்று செருக்கோடு வினவினாள். அப்பொழுது பகீரதன் பரமசிவனை நோக்கித் தவம் புரிந்தான். பரமசிவன் தாம் ஏற்றுப் பூமியில் விடுவதாக வாக்களித்தார். பகீரதன் மீண்டும் தவஞ்செய்து கங்கையை வருமாறு அழைத்தான். கங்கை செருக்கினால் மிக்க வேகத்துடன் வந்தாள். சிவபெருமான் கங்கையைத் தம் சடையிலேற்றும் மறைத்து அவள் செருக்கை அடக்கினார் என்பது வரலாறு.

(ஒன்பது கோள்கள்) நவக்கிரகங்கள்: சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, இராகு, கேது என்பன.

இச்செய்யுளில் "ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியாரவற்கு மிகவே" என்னும் அடியால் ஞானசம்பந்தருக்கு இறைவனிடத்தில் நம்பிக்கை, உறுதி, அன்பு என்பன எவ்வளவு திடமாக இருந்தன என்பதை நன்குணரலாம். இதனால் "தன்னாலாவ தொன்றில்லை; எல்லாம் அவன் செயல்" என்று உறுதியாகத் தூயவுள்ளத்தோடு எண்ணுபவர்களுக்குத் தீமை ஒன்றும் கோள்களாலும் வினையாலும் வாராது என்பது உறுதியின்றோ?

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) திருமருகல் என்ற தலம் எந்த நாட்டில் உள்ளது?

- (அ) திருமருகல் என்ற தலத்தின் தலவிருட்சம் யாது?
- (இ) சோழன் செங்குணனின் முற்பிறப்பு யாதெனக் கூறப்படுகின்றது?
- (ஈ) கோளறு பதிகம் யாரால் பாடப்பட்டது?
- (உ) சிவபிரான் முடியில் அணிந்துள்ளன யாவை?
- (ஊ) 'பாம்பிரண்டு' என்பதில் இரண்டு என்று குறிக்கப்படுவன யாவை?

2. இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) வேயுறு ——— பங்கன் விடமுண்ட ———.
- (ஆ) மடையார் குவளை ——— மருகல்.
- (இ) வைப்பூரில் ——— என்னும் வணிகன் வாழ்ந்தான்.
- (ஈ) யாண்புகாப் பெருங் கோயிலைச் சோழன் ——— கட்டுவித்தான்.

3 பொருள் எழுதுக;

விடை ———	திங்கள் ———
மடை ———	ஞாயிறு ———
மருகல் ———	பாம்பிரண்டு ———
வேய் ———	ஆசறு ———

4. நவக் கிரகங்களும் எவையெனத் தருக.

5. “சடையாய் எனுமால்...” என்ற தேவாரத்தின் பதிக வரலாற்றைத் தருக.

6. “சடையாய் எனுமால்” என்ற தேவாரத்தை அல்லது “வேயுறு தோளி பங்கன்” என்ற தேவாரத்தை வரிதவருது எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.

6. ஞானப்பிரகாச முனிவர்

இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் பழங்காலந்தொட்டே தொடர்பு உண்டு. யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மக்கள் நெருக்கமாய் வசிக்கின்றார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழகத்திலிருந்து சென்று குடியேறியவர்களே. ஆயினும், அவர்கள் பல பல தலைமுறைகளாக அங்கே வசித்து வருகின்றனர். ஆயினும், அவர்களுக்குத் தாயகமான தமிழகத்தின் பற்று நீங்கவில்லை. அதனால், அவர்கள் அங்குக் குடியேறிய ஊர்களுக்குத் தமிழகத்திலுள்ள ஊர்களின் பெயர்களை வைத்துள்ளனர். அவ்வாறு அமைந்த ஊர்களில் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள திருநெல்வேலி. தென்பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருநெல்வேலியின் பற்றினால் அவ்வூர்க்கு அப்பெயர் வந்தது என்பது விளங்காமற்போகுமா?

ஏறக்குறைய முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலியில் சைவசமயத்தில் வேளாளர் குலத்தில் ஞானப்பிரகாசர் என்னும் பெரியார் பிறந்தார். அவருடைய வழித்தோன்றலே ஆறுமுக நாவலர். ஞானப்பிரகாசர் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து விளங்கினார். அவர் சைவ ஆசாரத்தில் சிறிதும் வழுவாதவர். அவர் எவ்வுயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டும் இயல்புடையார். யார் வந்து என்ன கேட்டாலும் இருப்பதை இயன்றளவு உதவும் இயல்பு அவரிடம் இளமையிலிருந்தே காணப்பட்டது.

பறங்கியர் ஆட்சி புரிந்த அக்காலத்தில் 'குடிகள் ஒவ்வொருவரும் முறையாக ஒவ்வொரு பசுவை உணவிற்குக் கொடுத்து வரல் வேண்டும்' என அரசாங்கத்தின் கட்டளை ஒன்றிருந்தது. சீவகாருணியம் மிக்க

நெஞ்சம் படைத்த ஞானப்பிரகாசருக்கு அச்செயல் இயலாதாயிற்று. ஆதலால், அரசாங்கக் கட்டளைக்கு அஞ்சி ஞானப்பிரகாசர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார். அவர் “கோயில்” என்று போற்றிக் கூறப்படும் சிதம் பரத்திற்கு வந்து தங்கினார். அவர் நாள்தோறும் கோயிலிற்குச் சென்று ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் நடராசப் பெருமானையும் சிவகாமசுந்தரியையும் உள்ளன் போடு வழிபட்டு வந்தார். சிவகாமசுந்தரியை உபாசனை செய்து அவர் தேவியின் அனுக்கிரகத்தையும் பெற்றார்.

கௌடதேசத்தில் ஞானப்பிரகாசர் சஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒருரில் அந்தணத்துறவி ஒருவர் தருக்கம், வியாகரணம் முதலிய நூல்களைச் சில அந்தணப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டார். ஞானப்பிரகாசர் தினந்தோறும் அங்கே சென்று தூரத்திலிருந்துகொண்டே ஆசிரியர் கூறுவதனைக் கேட்டு மனதிலமைத்துக்கொண்டு வந்தார். ஒரு நாள் அத்துறவி அம்மாணவர்களைச் சில கேள்விகள் கேட்டுப் பரீட்சித்தபொழுது அவர்கள் தகுந்த விடை அளிக்காமல் திகைத்து நின்றனர். அப்பொழுது துறவியின் உள்ளத்தில் தாம் கற்பித்தவற்றைத் தூரத்தே நின்று கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஞானப்பிரகாசர் தகுந்த விடை அளித்தல் கூடும் என்று தோன்றியது. எனவே, துறவி ஞானப்பிரகாசரை அழைத்து அவ்வினாக்களுக்கு விடை அளிக்குமாறு கேட்க, ஞானப்பிரகாசரும் தகுந்த விடைகளை நயம்பட உரைத்தார். அத்துறவி அவ்விடைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அருகில் அழைத்து இருத்திக்கொண்டு அன்று முதல் தருக்கம், வியாகரணம் முதலியவற்றைப் போதித்தருளினார். பின்னர், அத்துறவி ஞானப்பிரகாசரை நோக்கி, “நீர் தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று அங்கிருப்பவர்க்குப் பயன்படுவன செய்க” என்று கட்டளையிட்டருளினார்.

குருவின் கட்டளைப்படி ஞானப்பிரகாசர் திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தை அடைந்து, அங்கு துறவற மேற்று, ஆகமங்களையும் சைவ சித்தாந்த நூல்களையும் நன்கு கற்றறிந்தார்.

ஞானப்பிரகாசர் சித்தாந்த சிகாமணி, பிராமண தீபிகை, பிரசேதா தீபிகை, சிவயோகசாரம் முதலான நூல்களுக்கு விரிவுரையும், சிவஞானசித்தியாரில் சுபக்கப்பகுதிக்கு ஒருரையும் இயற்றினார். ஞானப்பிரகாசர் தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் நடம் புரியும் நடராசப் பெருமானைத் தரிசிக்க விழைந்து அண்ணாமலையை விடுத்து, சிதம்பரத்தை அடைந்தார். அங்கு நடராசப் பெருமானைத் தரிசித்தவாறே தம் வாழ்நாளைக் கழிக்க விரும்பிய ஞானப்பிரகாசர், அவ்வூரில் ஒரு குளம் எடுப்பித்து, அதனருகில் ஓராச்சிரமத்தில் தங்கியிருந்தார். ஞானப்பிரகாசர் தன்னிடம் வரும் மாணவர்க்குக் கல்வி கற்பித்தும் தினந்தோறும் காலை, பகல், மாலை ஆகிய மூன்று காலங்களிலும் கோயிலுக்குச் சென்று மன்றுளாடியவரின் மணிப் பாதங்களைத் துதித்து மனத்திலிருத்தி, சில காலம் வாழ்ந்து சிதம்பரத்திலேயே இறைவன் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ——— பிறந்தார்.
- (ஆ) கோயில் என்று அழைக்கப்படும் தலம் ——— ஆகும்.
- (இ) ஞானப்பிரகாசர் ——— தேசத்தில் துறவியிடம் தருக்கம் ——— கற்றார்.
- (ஈ) ஞானப்பிரகாசர் வழித்தோன்றலே ———.

2. சுருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) ஞானப்பிரகாசரது நெஞ்சம் எத்தன்மை படைத்தது?
 - (ஆ) ஞானப்பிரகாசர் ஆழ்ந்து கற்ற ஞான நூல்கள் இரண்டு தருக.
 - (இ) ஞானப்பிரகாசருக்கு எத்தெய்வத்தின் அருக்கிரகம் கிடைத்தது?
 - (ஈ) ஞானப்பிரகாசர் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்த காலத்து மேற்கொண்ட இரு கருமங்கள் தருக.
3. சரி என்றால் “ஆம்” என்றும் பிழையென்றால் “இல்லை” என்றும் எழுதுக:
 - (அ) ஞானப்பிரகாசர் சீவகாருணியம் இல்லாதவர்
 - (ஆ) துறவியின் சொற்படி ஞானப்பிரகாசர் தமிழ்நாடு சென்றார்.
 - (இ) ஞானப்பிரகாசர் இலக்கிய நூல்களுக்கு உரை எழுதினார்.
 - (ஈ) கௌடத தேசத்தில் ஞானப்பிரகாசர் தமக்கேற்ற குருவைப் பெற்றார்.
4. ஞானப்பிரகாசர் கௌடத தேசத்தில் சஞ்சாரஞ் செய்த பொழுது நிகழ்ந்த சம்பவத்தைச் சுருக்கித் தருக.
5. ஞானப்பிரகாச முனிவரைப் பற்றி - பத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

7. நாவலர் பெருமான்

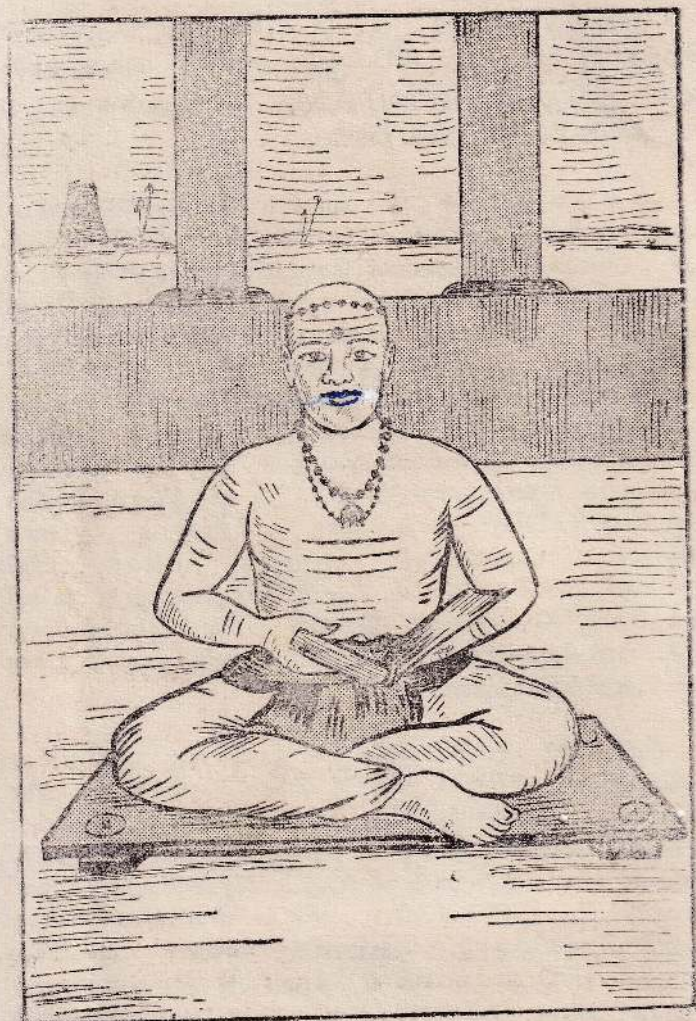
இலங்கை என்று வழங்கும் நம் நாட்டை ஈழம் என்று தமிழ் நூல்கள் கூறும். ஈழநாட்டிற்கும் தமிழகத்திற்குமுள்ள தொடர்பு மிகப் பழமையானது. இலங்கைத்தீவிலும், இலங்கைத்தீவின் முடிபோல அதனைச் சார்ந்து விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ் மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கு தமிழ்மொழியும் சைவ சமயமும் செழித்தோங்கி வளர்ந்தன — வளர்கின்றன — வளரும். திருக்கேதீச்சரம், திருகோணமலை என்னும் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்களும், கதிர்காமம் என்னும் சுப்பிரமணியத் தலமும் கொண்டது நம் ஈழ நன்னாடு. ஈழநாடு அரசகேசரி முதலாகத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலரும், தமிழ் நூல்கள் பலவும் தோன்றற்கு உறைவிடமாயுள்ளது. கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவரான ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என்பவர் அந்நாட்டவரே.

ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரில் கார்காத்த வேளாளர் குலத்தில் பாண்டிய மழவர் குடியில் தோன்றியவராவர். இலங்கையில் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவராய் விளங்கியவர் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள். அவர் மரபில் தோன்றியவர் இலங்கைக் காவல் முதலியார் என்பவர். அவருக்குப் பரமானந்தர் என்று ஒரு மைந்தர் பிறந்தார் அவருக்குக் கந்தப் பிள்ளை, இலங்கையர் என்ற இரு புதல்வர்கள் தோன்றினர். அவர்களுள் கந்தர், சிவகாமி என்னும் அம்மையாரை மணந்து இல்லறம் நடாத்தி வந்தார். கந்தர் தமிழ் கற்றவர்; அரசாங்க உத்தியோகத்தராயும் இருந்தார். வைத்தியத் தொழிலிலும் சிறப்புற்று விளங்கினார். கந்தருக்கும் சிவகாமி அம்மையாருக்கும் ஐந்து ஆண் மக்களும் மூன்று பெண் மக்களும் பிறந்தனர். அந்த ஐந்து ஆண் மக்களுள் ஐந்தாவது மகனாகத் தோன்றியவர் ஆறுமுக நாவலர்.

ஆறுமுக நாவலர் கி. பி. 1822 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்; கி. பி. 1878 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். அவர் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் செய்துள்ள அரும் பணியைப் போற்றுதார் இல்லை.

ஆறுமுக நாவலர் இளமையில் நல்லூரில் உள்ள சுப்பிரமணிய பிள்ளையிடம் கல்வி பயிலத் தொடங்கினார். பின்னர், இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். அதன் பின் சேனாதிராயரின் மாணவரான சரவணமுத்துப் புலவரிடமும் தமிழ் கற்றார். ஆறுமுக நாவலர் 'பீற்றர் பார்சிவல்' என்னும் பாதிரியாருடைய பள்ளியில் சேர்ந்து ஆங்கில முங் கற்றுத் தேர்ந்து சிறப்புற்றார். ஆறுமுக நாவலருடைய தமிழ், ஆங்கிலம் என்னும் இரு மொழிப் புலமையையுங் கண்ட பாதிரியார் அந்த வித்தியாசாலையில் இரு மொழிகளையுங் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக அவரை அமர்த்திக் கொண்டார். ஆறுமுக நாவலர் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிலும் மொழி பெயர்க்கும் திறமை மிகவும் படைத்திருந்தார். அத்திறமையை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளார் யாவரும் அறிந்திருந்தனர்.

பார்சிவல் துரை ஆறுமுக நாவலரை அழைத்து விவிலிய நூலை (Bible) மொழி பெயர்க்குமாறு கட்டளையிட்டார். அவ்வாறே ஆறுமுக நாவலர் விவிலிய நூலைச் செம்மையாக மொழிபெயர்த்துத் தந்தார். மழவை மகாலிங்கையர் என்னும் சென்னைப் புலவர் நாவலர் மொழிபெயர்ப்பே மிகச் சிறந்தது என்று கூறிச் சிறப்பித்தார். ஆறுமுக நாவலர் பைபிளை மொழிபெயர்ப்பதற்காகக் கிறித்தவ மத நூல்கள் யாவற்றையும் நன்கு பயின்றார். அதனால் அவருக்கு அம் மதத்தின் குறைபாடுகள் யாவும் தெரிந்தன.

ஆறுமுக நாவலர்

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மக்களைக் கிறித்தவர்களாக மதமாற்றஞ் செய்யும் முயற்சி வலிமை பெற்றிருந்தது. அதனை அறிந்த ஆறுமுக நாவலர் சைவம் குன்றுதலடைகின்றதே என்று மனம் மிக வருந்தினார். அவர் உள்ளத்தில் ஒரு கிர்ச்சி தோன்றிற்று. மதமாற்றஞ் செய்தலைத் தடுத்துச் சைவத்தைத் தழைத்தோங்கச் செய்யவேண்டும் என்னும் உணர்ச்சி ஆறுமுக நாவலர் உள்ளத்தில் தோன்றி வேருன்றியது. அம்முயற்சி இறைவன் திருவருளால் தோன்றியதே யாகும் என்று அவர் கருதினார். அக்காலத்தில் ஆறுமுக நாவலர் அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டிராவிட்டால் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் கிறித்தவ சமயமே பரவி யிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆதலின் ஆறுமுக நாவலர் சமய சஞ்சீவியாகத் தோன்றினார்.

ஆறுமுக நாவலர் சைவ சமய சித்தாந்த நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்தார். புராண பிரசங்கங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்த அறிவினால் தர்க்கத்திலும் வல்லவரானார். அவர் வடமொழியையும் நன்கு கற்று ஆகம நூல்களையும் கற்றறிந்தார்; தமிழ், சைவ சித்தாந்தம் என்பவற்றை வீட்டில் பல மாணவர்கட்குப் போதித்து வந்தார். நாவலர் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களின் நுட்பங்களை மக்கள் நன்குணர வேண்டும்; அதனால் அவர்கள் சைவப் பற்றுடையவர்களாய் வாழவேண்டும் என்று விரும்பி அரிய பிரசங்கங்கள் பல செய்தார். அக்காலத்தில் அவரைப் போன்ற நாவன்மை படைத்தவர் வேறு எவரும் இல்லை. அவர் புகழ் இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிலும் பரவியது.

நாவலர் பழுத்த சைவர். அவரால் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறித்தவ மதம் பரவாமல் தடைபட்டு நின்றது. அவர் கிறித்தவமதக் கண்டனங்களை எழுதி வெளியிட்டார். நாவலர் உரைநடை எழுதுவதற்குத் தந்தை என்று கூறலாம் திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்து ஒதுவார்களை

வரவழைத்துத் தேவார திருவாசகங்களைப் பண்ணேடு ஓதப் பலருக்குக் கற்பித்தார். அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் காலையிலும், மாலையிலும், இரவிலும் மாணவர்கட்குப் பாடங் கற்பித்தலிலும் பிரசங்கங்கள் புரிவதிலும் செலவிட்டார்.

நாவலர் வண்ணார்பண்ணையில் 'சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை' என்பதை நிறுவினார். சைவ சமயத்துக்குரிய கருவி நூல்களையும், பாலபாட புத்தகங்களையும், சைவ சமய நூல்களையும் எழுதி அச்சிடுவித்தார். நாவலர் பெருமான் முயற்சியால் கொடும்புத்துறை, கந்தர்மடம், கோப்பாய், பருத்தித்துறை, மாதகல், இணுவில், சிதம்பரம் முதலான பலவிடங்களில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கி வளரத் தமிழ் வித்தியாசாலை தோன்றின.

நாவலரவர்கள் கவிகள் இயற்றுவதிலும் வல்லவர். ஆயினும், அவர் வசன நூல்களைப் பெருக்குவதிலேயே கருத்துடைவராய் விளங்கினார். வசன நூல்களே தமிழின் குறைகளைப் போக்கும் என்று அவர் கருத்துட்கொண்டார். பெரிய புராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம் என்பன அவர் மேற்கொண்டு செய்தவையே. வண்ணார்பண்ணையில் 'வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை' என்ற ஓர் அச்சகத்தையும் நாவலர் நிறுவினார். சென்னைக்கு வந்த நாவலர் அப்பெயரால் ஓரச்சகம் ஏற்படுத்தினார். இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் நாவலரைக்கொண்டு திருக்குறளும் பரிமேலழகருரையும், திருக்கோவையாருரையும், தருக்கசங்கிரகவுரை, சேது புராணம் முதலானவற்றையும் பதிப்பித்தார். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் தொல்காப்பியம், சேனாவரையருரையுடன் கூடிய சொல்லதிகாரத்தை நாவலரைக்கொண்டு பதிப்பித்தார். திருவாவடுதுறை மடம் மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர் நாவலரைக்கொண்டு இலக்கணக்

கொத்து, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி முதலியவற்றைப் பதிப்பித்தார்கள். திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம்மீனாட்சிகந்தரம் பிள்ளையவர்கள் நாவலரைப் பலவாறு புகழ்ந்து தம் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள்களில் பாடியுள்ளார்கள்.

கோயிற்புராணவுரை, சைவ சமய நெறியுரை, நன்னூற் காண்டிகையுரை, சிவதருமோத்திரவுரை மருதூரந்தாதியுரை, திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக அந்தாதியுரை முதலாய உரைகளை நாவலரவர்கள் செய்துள்ளார்கள். மற்றும் நாவலர் சைவ வினாவிடையும், சிவாலய தரிசன விதியும், இலக்கண வினாவிடையும், இலக்கணச்சுருக்கமும், சூசனத்துடன் பெரியபுராணப் பதிப்பும், பாரதமும், சூடாமணி, நிகண்டு, கந்தபுராணம் என்பவைகளையும் திருத்தமுற அமைத்த பதிப்பாகத் தம் தொண்டெனச் செய்துள்ளார்கள். அவருடைய வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழிற்கும் சைவத்திற்குமே உழைத்துத் தமிழ் வசனத்திற்குத் தந்தையாய் பெருஞ்சொற்பொழிவாளராய் விளங்கிய தகைமையைக் கண்டு திருவாவடுதுறை ஆதீன மகா - சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டத்தை அளித்துப் பெருமைப்படுத்தினார். நாவலர் பொதுமக்களுக்கும் ஆலயங்களுக்கும், சைவ சமயத்திற்கும், தமிழ் மொழிக்கும் ஒப்பற்ற அரும் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். அதனால், தமிழும் தமிழ் மக்களும், ஆலயங்களும் சைவசமயமும் உள்ள நாள் வரையிலும் ஆறுமுக நாவலர் பெருமை அழியாது விளங்கிக்கொண்டிருக்குமன்றோ! இதனாற்றான் சுத்தானந்த அடிகளும்,

“தமிழைப் புதுக்க வந்த தத்துவப் புதல்வன் என்கோ!
தமிழ் பணி தனைமணந்த தவமணிச் சைவன் என்கோ!
தமிழிசை பரப்ப வந்த தாரகற் குன்றம் என்கோ!
அழித்தினும் இனியசொல்லான் அழகிய நாவலோனே!

என உளங்குளிர உயிர் தழைக்க உணர்ச்சி ஒங்க
உவந்து வாழ்த்துகின்றார். நாமும் அவ்வழிச் சென்று
வாழ்க நாவல, வாழ்க நற்றிழ், வாழ்க சைவம் என
வாழ்த்துவோமாக!

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) நாவலர் தந்தையார் பெயர்———தாயார் பெயர்———.
- (ஆ) நாவலர் அவர்கள் இருபாலை———இடம் இலக்கண இலக்கியம் கற்றார்.
- (இ) நாவலரிடம்——— துரை தமிழ் கற்றார்.
- (ஈ) நாவலரைப் புகழ்ந்து சிறப்புப்பாயிரம் வழங் யவர்———பிள்ளை ஆவர்.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) நாவலருக்கு நாவலர் பட்டத்தை வழங்கியவர் யார்?
- (ஆ) நாவலர் அவர்களால் முதலில் தாபிக்கப் பட்ட பாடசாலை எது?
- (இ) நாவலர் மொழி பெயர்த்த நூல் யாது?
- (ஈ) நாவலரவர்களால் தாபிக்கப்பட்ட அச்சியந் திரசாலை இப்பொழுதும் இருக்கின்றதா?
- (உ) நாவலர் அவர்கள் எழுதிய இரு நூல்களின் பெயர் தருக.

3. சரியாயின் “ஆம்” எனவும் பிழையாயின் “இல்லை” எனவும் எழுதுக:

- (அ) விவிலிய நூலை நாவலர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார்.

(ஆ) நாவலர் கோயிற் புராணத்துக்கு உரையெழுதினார்.

(இ) நாவலர் கிறிந்தவ மத வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாய் இருந்தார்.

(ஈ) பார்சிவல் துரை கல்லூரி நாவலருக்குப் பெருமையைத் தேடித்தந்தது.

4. ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் கல்வியைப் பற்றி அறிந்தவரை எழுதுக.

5. நாவலர் சைவசமயத்துக்கும் தமிழுக்கும் செய்த தொண்டுகள் எவை.

6. குறிப்பு எழுதுக:

(1) வித்தியாநுபாலன அச்சியந்திரசாலை

(2) சைவ வினாவிடை

(3) சுப்பிரமணிய தேசிகர்

(4) சுப்பிரமணியபிள்ளை

8. தேவாரம் II

(1)

திருமறைக்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணி னேர்மொழி யானுமை பங்கரோ
மண்ணி னூர்வலஞ் செய்மறைக் காடரோ
கண்ணி னுலுமைக் காணக்க தவினைத்
திண்ணை மாகத்தி றந்தருள் செய்ம்மினே

— அப்பர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதிக வரலாறு) திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் பல தலங்களையும் தரிசித்து, சுவாமி தரிசனம் செய்யும் பொருட்டு வேதாரணியத்தை அடைந்தனர். அங்கே வேதங்களினாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட திருக்கதவு நீக்கப் பெருமையினால் அடியார்கள் வேறொரு பக்கத்திலே ஒரு வாயில் அமைத்து அதன் வழியே சென்று வழிபடுதலைக் கண்டனர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தாமும் அவ்வழிச் சென்று தரிசிக்க விரும்பாமல், அபிமுகத் திருவாயில் வழியே சென்று தரிசிக்க விரும்பியமையைத் திருநாவுக்கரசு நாயனாரிடங் கூறித் திருக்கதவு திறக்கத் திருப்பதிகம் பாடுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். திருநாவுக்கரசு நாயனார் “பண்ணினேர் மொழியாள்” என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளத் திருக்கதவு திறக்கப்படாமல் தாழ்ந்தது. அது கண்டு “இரக்கம் ஒன்றிலீர்” எனத் திருக்கடைக்காப்பிலே பாடிவணங்க, திருக்கதவு திறந்து கொண்டது. இருவரும் அபிமுகவாயில் வழியே சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்தனர்.

(பதவுரை) பண்ணினேர் மொழியாள் உமைபங்கரோ — பண்ணின் இனிமையை ஒத்த மொழியாளாகிய உமாதேவியாரை இடப் பாகத்தில் உடையவரே! (அர்த்தநாரசுவரே!) மண்ணினார் வலஞ் செய்து வணங்குகின்ற திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே! (மறைக்காடு — வேதாரணியம்) கண்ணினால் உ (ம்) மைக்காண — அடியேங்கள் இவ்வபிமுக வாயில் வழியே வந்து எமது கண்களினாலே தேவரீரைத் தரிசித்தற் பொருட்டு; கதவினைத் திண்ணமாகத் திறந்து அருள் செய்மின் (ஏ) — இத்திருக்கதவினை உறுதியாகத் திறந்து அருள் செய்வீராக.

(பொழிப்புரை) பண்ணின் இனிமையை யொத்த மொழியாளாகிய உமாதேவியாரை இடப்பக்கத்தில் உடையவரே! மண்ணுலகத்தில் உள்ளவர்கள் வலஞ் செய்து வணங்குகின்ற திருமறைக் காட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே! அடியேங்கள் இவ்வபிமுகவாயில் வழியே வந்து தேவரீரைத் தரிசித்தற்கு இத்திருக்கதவினை உறுதியாகத் திறந்து அருள் செய்வீராக.

(விளக்கம்) அர்த்தநாரசுவர் — அர்த்தம் + நாரி + ஈசுவரர்! அர்த்தம் — பாதி; நாரி - (பெண்) உமை; ஈசுவரர் — சிவபெருமான் (மாதொருபாகர்) என்ற வாறு.)

பங்கரோ, காடரோ என்னுஞ் சொற்களில் வந்த ஓகாரம் இரங்கி வேண்டுதல் குறித்து நின்ற விளியுருபுகளாகும். இந்நிகழ்ச்சியினால், “நேர்வழி” யாய அபிமுகவாயில் வழிச்சென்று இறைவனை வணங்குதலே முறைமையா மென்பதும், வேதங்களாற் பூட்டப்பட்ட கதவைத் திறப்பித்த தன்மையினாலே தேவாரத் திருமுறை தமிழ் வேதமா மென்பதும் உணர்த்தப்பட்டமை காண்க.

திருநாவுக்கரசர்

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்று கொலாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்று கொலாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்று கொலாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்று கொலாமவர் ஊர்வது தானே

— அப்பர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதிக வரலாறு) திருப்பழனத்தை வணங்கிய திருநாவுக்கரசர் பிற திருப்பதிகளையும் வணங்கித் திங்களுர் வழியே சென்றார். அங்கே ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தலைக் கண்டு அதில் திருநாவுக்கரசு என எழுதியிருப்பதைப் பார்த்த மாத்திரத்தே பெரு வியப்பெய்தினார். அங்கு நின்றவர்களை நோக்கி “இப்பந்தலுக்கு இப்பெயரையிட்டவர்கள் யார்” என்று வினாவினார். அறிந்தவரொருவர் இப்பெயராலே அப்பூதியடிகள் அமைத்தனர்; இது மட்டுமல்லாமல் எங்குமுள்ள சாலைகளும் குளங்களும் இவர் பெயராலேயே அமைத்துள்ளார் என்றார். அப்பர் திகைத்து அவர் எங்குள்ளார் என்று கேட்டு, அங்கு நின்றார் வாயிலாக மனை அருகில் உள்ளது என்று அறிந்ததும் அடியவர் திருமனையை அடைந்தார். அப்பூதியடிகளுடன் உரையாடித் தானே நாவுக்கரசர் என்பதைப் புலப்படுத்தினார். உடனே அடிகள் அவரை வீழ்ந்து வணங்கிப் பாதபூசை செய்து மனைவி, பிள்ளைகள் சுற்றத்தாரையும் வழிபடச் செய்தார். அதன் மேல்திருவழுது ஊட்ட விரும்பி மனைக்குள் எழுந்தருளும்படி வேண்டி, அவரும் உடன் பட்டு அருளினார். அப்பூதியடிகள் மகனாகிய மூத்த திருநாவுக்கரசு உண்கலம் வேண்டித் தோட்டத்திற் சென்று வாழைக்குருத்து அரியும்போது விஷம் தீண்டப்பெற்றான்.

ஒடோடிவந்து தாயாரின் கையில் வாழைக் குருத்தினைக் கொடுத்து விடம் தலைக்கேறியமை காரணமாக வீழ்ந்து இறந்தான். அடிகளும் மனைவியாரும் மனம் பதட்டமடையாது பிள்ளையைப் பாயிற் சுற்றிப் புறக் கடை அறையுள் வைத்து அப்பரை அழுது செய்ய அழைத்தனர். திருவழுது செய்யப் புகுந்த அப்பர் திருநீறளித்தபோது ‘மூத்த திருநாவுக்கரசு எங்கே?’ யென்று கேட்டார். அடிகள் முதலில் மறைத்தாராயினும் பின்னர் உண்மையைக் கூறினார். அப்பர் திகைத்து “எவர் தாம் இப்படிச் செய்வார்” எனக் கூறிச் சென்று பிணத்தை நோக்கினார்! கலங்கினார்! திருக்கோயிலின்முன் கொண்டு வரச்செய்து “ஒன்று கொலாம்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார். இறைவன் அருளால் பிள்ளை உயிர் பெற்றெழுந்து அப்பர் திருவடிகளை வணங்கியது.

(பதவுரை) அவர் (எழுந்தருளியிருக்கும்) சிந்தை உயர்வரை ஒன்று (கொல்) ஆம்—அவர் எழுந்தருளியிருப்பதும் உள்ளம் உயர்கின்ற எல்லையில் இருப்பது மாய உயர்வினை உடைய திருக்கையாலமலை ஒன்று ஆகும்; அவர் ஒன்று (கொல்) ஆம் உயரும் மதி சூடுவர் - அவர் ஒன்றாகிய உயர்ந்த பிறைச் சந்திரனை சூடுவார்; அவர் கை (யில்) இடு வெண்டலை அது ஒன்று (கொல்) ஆம்—அவர் திருக் கையிலே தரிப்பதாகிய கபாலம் ஒன்று ஆகும். அக்கபாலம் அவர் கையில் இருப்பதனால் ஒப்பற்றதுமாம்; அவர் ஊர்வது (தான் + ஏ) ஒன்று (கொல்) ஆம்—அவர் இவர்ந்து வரும் வாகனம் தரும தேவதையாகிய எருது ஒன்றாகும்.

(பொழிப்புரை) இறைவன் எழுந்தருளியிருப்பது உயர்வினையுடைய திருக்கயிலையாலமலை ஒன்று. அவர் ஒன்றாகிய உயர்ந்த பிறைச் சந்திரனைச் சூடுவர். அவர் திருக்கையிலே தரிப்பதாகிய கபாலமும் ஒன்று ஆகும்.

அவர் இவர்ந்து வரும் வாகனமும் தரும் தேவதையாசிய எருது ஒன்றேயாகும்.

(வினாக்கம்) உள்ளம் உயர்கின்ற எல்லை என்றது மதிஞானம் அடையப்பெற்ற நிலையாகும். அந்நிலையிலே இறைவனைக் காண முடியுமென்பார் “சிந்தையுயர்வரை” என்றார். இறைவன் சூடிய பிறைச் சந்திரன் பிறத்தலும் இறத்தலும் தேய்தலும் வளர்தலும் இன்றி அவர் சென்னியில் வாழ்கின்ற பேறுடைய தாதலின் அதனை “உயரும்மதி” என்றார். கபாலம் அவர் கையில் இருப்பது கொண்டு ஒப்பற்றதுமாம்.

கபாலந்தரித்த வரலாறு: ஆன்மாக்களின் அகந்தையைப் பலியாக ஏற்றற் பொருட்டுப் பிரமகபாலத்தைப் பிச்சைப் பாத்திரமாக இறைவன் திருக்கையிலே கொண்டார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. விடப்பட்ட சொற்களை நிரப்பிப் பாடலைப் பூர்த்தி செய்க:

பண்ணி நேர்மொழி ————— பங்கரோ

மண்ணி ————— வலஞ் செய்மறைக் —————

————— உமைக் காணக்க —————

திண்ண மாகத்தி றந் ————— செய்ம்மினே

2. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) அப்பர் கதவு திறக்கும்படி பாடிய திருக்கடைக் காப்புப் பாடலின் தொடக்கம் யாது?

(ஆ) அபிமுகவாயில் என்றால் என்ன?

(இ) அப்பர் காலத்து வாழ்ந்த சிவனடியார் ஒருவர் பெயர் தருக.

(ஈ) இறைவன் ஏற்கும் பலி யாது?

(உ) சிவபிரான் ஊரும் இடபம் யாது?

3. பொருள் தருக:

உமைபங்கர் ————	மறைக்காடு ————
திண்ணம் ————	உயர்வரை ————
வெண்டலை ————	ஊர்வது ————

4. “ஒன்று கொலாம்” என்ற பாடலை வரி தவறாது எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.

5. “பண்ணினேர் மொழியாள்” என்ற பாடலின் அல்லது “ஒன்று கொலாம்” என்ற பாடலின் பதிக வரலாற்றைத் தருக.

9. தேவாரம் III

திருச்சிற்றம்பலம்

சதுரம் மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும்
மதுரம் பொழில்கூழ் மறைக்காட்டுறை மைந்தா
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய்க வெனக்குன்
கதவந் திருக்காப்புக் கொள்ளுங் கருத்தாலே

—சம்பந்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு: திருவீழிமிழலையில் படிக்காசு பெற்று அப்பரும் ஆளுடைய பிள்ளையும் உணவளித்து வந்தனர். வற்கடம் நீங்கியதும் இருவரும் புறப்பட்டு திருவாஞ்சியம், தலையாலங்காடு முதலாய பலதலங்களுக்குச் சென்று வணங்கித் திருமறைக்காடு சேர்ந்தனர். அங்கு வேதங்களினால் திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட கதவை அடியார்கள் நீக்கப் பெருமையினால், வேறொரு பக்கத்திலே ஒருவாயிலிட்டு அதன் வழியே சென்று வழிபடுதலை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கண்டார். தாமும் அவ்வழிச் சென்று தரிசிக்க விரும்பாமல் அபிமுகத் திருவாயில் வழியே சென்று தரிசிக்க விரும்பினார். திருநாவுக்கரசு நாயனாரிடங் கூறி, திருக்கதவு திறக்கப் பதிகம் பாடுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அப்பொழுது திருநாவுக்கரசர் “பண்ணினேர் மொழியாள்” என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடினார். கதவு திறக்கப்படுதலும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்தனர். பின் திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரை நோக்கி, “எம்பெருமானுடைய திருவருளினாலே இந்தத் திருக்கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும் பொருட்டுத்

தேவரீர் அடைக்கப்பாடுக” என்று வேண்டினார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் “சதுரம் மறைதான்” என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடுதலும் திருக்கதவு அடைக்கப்பட்டது.

(பதவுரை) சதுரம் மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும் — இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும் தோத்திரஞ் செய்து வணங்கப்படுகின்ற வரும்; மதுரம் பொழில் சூழ் — இனிய தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த; மறைக்காட்டுறை மைந்தா — திருமறைக் காட்டிலே எழுந்தருளி யிருப்பவருமாகிய அழகிய பெருமானே! உன்கதவம் திருக்காப்புக் கொள்ளும் கருத்தாலே — தேவரீரின் அபிமுகவாயிற் திருக்கதவு பூட்டப்படுதல் வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தினாலே; இது — இதற்கு (இப்பதிகத்து யான் விடுக்கும் வினாக்களுக்கு); நன்கு இறைவைத்து அருள் செய்க — செவ்வனே விடையளிக்கு முகமாக (திருக்கதவு பூட்டப்படுதற்கு) அருள் செய்வீராக.

(பொழிப்புரை) வேதங்களால் வணங்கப்படுபவரும், சோலை சூழ்ந்த திருமறைக் காட்டிலே எழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய அழகிய பெருமானே, தேவரீரின் அபிமுகவாயிற்றிருக் கதவு அடைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தினாலே இப்பதிகத்து நான் விடுக்கும் வினாக்களுக்குத் தேவரீர் செவ்வனே விடையளிக்கு முகமாக இத்திருக் கதவு பூட்டப்படுதற்கு அருள் செய்வீராக.

(விளக்கம்) மதுரம் — தேன்இனிமை, மறைக்காடு — வேதாரணியம், மைந்தா—ஈண்டு அழகியவரே என்னும் பொருட்டு, திண்ணியரே எனினுமாம். இந் நிகழ்ச்சியால் அபிமுகவாயில் வழிச்சென்று, வணங்கி அவ் வழி மீழுதலே முறை யென்பதும் (மறைகளாற்

பூட்டப்பட்ட அக் கதவைத் திறந்து மீளவும் பூட்ட உதவிய காரணத்தால்) தேவாரத் திருமுறை தமிழ் வேதமாமென்பதும் உணர்த்தப்பட்டமை காண்க.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. விடப்பட்ட இடங்களை நிரப்பிப் பாடலைப் பூர்த்தி செய்க:

சதுரம்-----துதி-----வணங்கும்
-----பொழில் சூழ் மறைக்காட்டுறை-----
இது நன் கிறைவைத்-----செய்க வெணக்குன்
-----திருக்காப்புக்-----கருத்தாலே

2. இத்தேவாரத்தின் பதிக வரலாற்றைச் சுருக்கமாகத் தருக:

3. பொருள் எழுதுக:

சதுரம்மறை-----மதுரம்-----
திருக்காப்பு-----மறைக்காடு-----
மைந்தா-----

10. அப்பூதி அடிகள் நாயனார்

சோழவள நாட்டிலே திங்களுரிலே அந்தணர் மரபிலே அப்பூதியடிகள் என்பவர், கூத்தப்பெருமான் சேவடிக்கண்பராய் மிக்க புகழுடையராய் அளவற்ற தவத்தினராய் களவு, பொய் முதலாய குற்றங்களைக் கடிந்தவராய் இல்லறத்தினை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தார். அவர் ஆளுடைய அரசை நேரில் பாராமலே அவர் அறியாமலே - விரும்பி அவர் திருவடியைப் புகலெனக் கொண்டார். தாம் உண்டாக்கிய தண்ணீர்ப் பந்தல்கள், சாலைகள், குளங்கள் முதலாயவற்றிற் கெல்லாம் திருநாவுக்கரசரின் திருப்பெயரையே இட்டார். தம் மக்களை மூத்த திருநாவுக்கரசு, இளைய திருநாவுக்கரசு என்றே அழைத்தார். அவருக்கு யாவும் திருநாவுக்கரசே ஆயின.

“புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான் நட்பாங் கிழமை தரும்”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்குக்கு இலக்கிய புருடராய் விளங்குகினார் அப்பூதியடிகள்.

இவ்வாறு வாழும் நாட்களில், திருப்பழனத்தை வணங்கிய திருநாவுக்கரசர் பிற திருப்பதிகளையும் வணங்கத் திங்களுர் வழியாக எழுந்தருளினார். அங்கே ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தலைக் கண்டார். கோடையின் வெம்மையைத் தணிக்க அங்கே தங்கினார். அப்பந்தல் வெப்பத்தை நீக்கி, தடாகம்போல் குளிர்ச்சியூட்டும் இனிமையை நோக்கி வியந்தார். வியப்புக்கெல்லாம் வியப்பாகத் ‘திருநாவுக்கரசு’ என எழுதியிருப்பதைக் கண்டார். இப்பந்தலுக்கு இப்பெயர் இட்டவர்கள் யார் என்றார். அறிந்தவர் ஒருவர் இப்பெயராலே அப்பூதி

யடிகளார் அமைத்தனர். இது மட்டுமா? எங்குமுள்ள சாலைகளும் குளங்களும் பொழில்களும் அவர் பெயராலேயே அமைக்கப் பெற்றுள்ளன! என்றலும், அப்பர்திகைப்பும் அளவு மீறியது. “அவர் எங்குள்ளார்?” என்று வினாவுதலும் “அவர் இப்போதுதான் மனைக்குச் சென்றார்; அதுவும் இதோ அருகிலேயேயுள்ளது,” என்று சொல்லக்கேட்டு ஆளுடைய அரசு, அடியவர் திருமனையை அடைந்தார். அரனடியாரொருவர் வந்துள்ளாரெனக்கேட்டு அப்பூதியடிகள் வெளியே வந்தார். வந்து நிற்கும் அரசை வணங்கினார். அவர் வணங்குமுன் அரசும் வணங்கினார்.

“அளவில்லாத தவம் புரிந்தேனோ? அருள் வடிவான தாங்கள் என் மனைக்கு எழுந்தருளியது என்ன வேண்டியோ?” என்று கசிந்து வினவினார் அடிகள். திங்கள் முடியணிந்தாரைத் திருப்பழனத்திலே வணங்கி வருகின்றேன்; வழிக்கரையிலே தங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தலைக் கண்டேன்; பிற அறங்களையும் கேள்வியுற்றேன்; மிகவும் மகிழ்ந்தேன். ‘பிறையணிந்த பெம்மான் அடியவர்க்காகத் தாங்கள் வைத்த தண்ணீர்ப் பந்தல்களிலே தங்கள் பெயரைப் பொறியாது வேறொருவர் நாமம் எழுத வேண்டிய காரணம் என்ன?’ என்று கேட்டார் அரசர். இதனைக் கேட்டதும் மறையவர் மனம் கலங்கியது. “சமணரும் அவருடன் கூடிய வேந்தனும் செய்த சூழ்ச்சியைத் தம் திருத்தொண்டின் வலிமையால் வென்றவர் திருப்பெயரைத்தான் அடியேன் எழுதினேன்; தாங்கள் அதனை உணராது கடுஞ்சொல் உரைத்தீர்கள். கடலிலே கல்லைத் தெப்பமாகக் கொண்டு கரையேறிய அவர் பெருமையை இவ்வுலகில் அறியாதார் எவர்? சைவத் திருக்கோலத்துடன் நின்று இவ்வாறு கூறினீர்களே! நீர் எங்குள்ளீர்? நீர் யார்?” என்று சினத்துடன் அப்பூதியடிகள் கேட்டார்.

அப்பூதி அடிகள் தண்ணீர்ப் பந்தல்

அப்பர் அப்பூதியடிகளின் பெருமையை அறிந்தார்! அவருள்ளம் கலங்கியது! “பிற சமயநெறி நின்று வெளியேற அறிவில்லாது அந்திவண்ணர் சூலையினால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற சிறுமையேன் யானே” என்றார் அப்பர். அதுபொழுது அப்பூதியடிகள் கைமலர் உச்சி மேற்குவிய, கண்களிலிருந்து அருவி பெருக, மெய் சிவிர்த்து, உரைகுழறி, அடியற்ற மரம்போல அரசின் மலரடியில் வீழ்ந்து பற்றிக்கொண்டார். வாக்கின் மன்னர் உளம்நெகிழ்த்து கைகளால் தழுவி எடுத்தார். அந்தணர், வறியவன் புதையல் பெற்றதுபோல் மகிழ்ந்து உள்ளே சென்று மனைவி மக்களையும் உறவினரையும் அழைத்து வந்தார். அவர்களையும் வீழ்ந்து வணங்குமாறு பணித்தார். பின்பு ஆளுடைய அரசை உள்ளே அழைத்து உயர்ந்த பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து திருவடிகளை நறுநீராற் கழுவி மலரிட்டு வணங்கினார். அந்நீரை உட்கொண்டு திருநீற்றை வாங்கியணிந்து மகிழ்ந்தார். திருவமுது செய்ய வேண்டுமென வேண்டினார். அப்பரும் ஒப்பினார்.

அந்தணரும் மனைவியாரும் சொல்லரசர் உணவு கொள்ள இசைந்தது இறைவர் அருளேயென மகிழ்ந்து அறுசுவையுடன் அமுதாட்டத் தீர்மானித்தனர். உண்கலமாக வாழையிலை அரிந்து வரும்படி மூத்த திருநாவுக்கரசரைப் பணித்தனர். மைந்தர் தோட்டத்துக்கு ஓடி - பெரிய வாழையின் குருத்தினை அரிந்தார். அங்கே யிருந்த அரவுகையை வளைந்து சுற்றித் தீண்டியது. அரவை உதறிவிட்டு வாழைக்குருத்தை ஏந்தி ஓடி வந்தார். நஞ்சு தலைக்கேறு முன் தாயின் கையிற் சேர்த்து ஒன்றும் கூறுது மயங்கி வீழ்ந்தார். பெற்றோர் மகனை, உற்றுநோக்கி அரவினால் மடிந்தமையை அறிந்தனர். இதனை அறிந்தால் அடியவர் அமுது செய்யார் என எண்ணினர். இதனால் திருத்தொண்டுக்கு முட்டு நேராவாறு பிணத்தைப் பாயில் வைத்துச் சுருட்டிப்

புறக்கடைப் பக்கமுள்ள அறையொன்றில் வைத்தனர். உவகைப்போர்வையால் உள்ளத்தை மூடி அப்பரிடம் வந்து வணங்கி “அமுது செய்து எம்குடி முழுதும் உய்யக் கொள்க” எனவிழுந்து வணங்கி வேண்டினர். அப்பர் எழுந்தருளியாவருக்கும் திருநீறு அளித்தார். இனைய திருநாவுக்கரசுக்கு அளிக்கும் போது “மூத்தவருக்கன்றோ முதலில் அளித்தல் வேண்டும்; அவர் எங்கே?” என்று வினாவினார். அப்பூதியடிகள் திடுக்கிட்டார். அச்சத்தை வெளிக்காட்டாது அவன் இப்போது உதவான் என்றார். தாங்கள் கூறுவதை என்னுள்ளம் ஏற்கவில்லை; உண்மையை உரையுங்கள் என்றார். அடியவர் அமுது செய்யத் தடையேற்படுமென்று அஞ்சினார். எனினும், பொய் கூறலாகாது என முடிவுசெய்து நிகழ்ந்ததைக் கூறிவிட்டார்.

அப்பர் திகைப்படைந்து எழுந்து சென்று பிணத்தை நோக்கினார். கலங்கினார்! இறைவர் அருளைச் சிந்தித்தவராய் கோயிலின் முன் கொண்டுவரச் செய்து “ஒன்று கொலாம்” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினார். இறைவனருளால் அப்பிள்ளை துயின்றெழுந்தவர்போல் எழுந்து அப்பர் திருவடிகளை வணங்கியது. பின் மனை புகுந்து இரு பிள்ளைகட்கும் திருநீறளித்து வாழ்த்தினார். இந்நிகழ்ச்சியை யறிந்த யாவரும் நாவுக்கரசர் திருத்தொண்டைப் புகழ்ந்தனர். ஆயின் அந்தணரும் மனை வியாரும் அமுதுசெய்யக் காலம் கடந்தமை குறித்து வருந்தினர். இதனையறிந்த அப்பர் அவர்கள் எல்லோரையும் உடனிருத்தி அமுது கொண்டார். அடிகளும் மனைவியாரும் அப்பரைச் சிலநாள் எழுந்தருளியிருக்குமாறு வேண்டினர். “அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தான்” என்பதற் கேற்பச் சிலநாள் அங்கிருந்தார். பின்பு திருப்பழனஞ்சென்று இறைவரைப் பாடும்போது அப்பூதியடிகளின் திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துப்

பாடினார். இந்நிலையில் அந்தணர் திருத்தொண்டு செய்
திருந்து இறைவர் மலர்த்தாள் நிழலெய்தினார்.

“ஒரு நம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்”

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

- (அ) அப்பூதியடிகள் சோழநாட்டிலுள்ள ——— அவ
தரித்தார்.
- (ஆ) அப்பூதியடிகள் நாவுக்கரசரிடம் கொண்ட
அன்பு ——— நட்பாகும்.
- (இ) நாவுக்கரசர் அப்பூதியடிகளைச் சந்திப்பதற்கு
முன் வணங்கிய தலம் ——— ஆகும்.
- (ஈ) அப்பூதியடிகளின் திருத்தொண்டின் சிறப்பை
அப்பர் பெருமான் ——— பதிகத்தில் சிறப்
பித்துப் பாடியுள்ளார்.

2. சந்தர்ப்பங் கூறுக:

- (அ) “அவர் இப்போதுதான் மனைக்குச் சென்றார்;
அதுவும் இதோ. அருகிலேயே உள்ளது”
- (ஆ) “நீர் எங்குள்ளீர்? நீர் யார்?”
- (இ) “மூத்தவருக்கன்றோ முதலில் அளித்தல்
வேண்டும்; அவர் எங்கே?”
- (ஈ) “அழுது செய்து எங்குடி முழுதும் உய்யக்
கொள்க”.

3. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) திங்களூரில் அப்பர் தம்பெயரை எங்கு கண்டார்?

(ஆ) மூத்த திருநாவுக்கரசரின் விடம் தீர்த்த காலே பாடிய தேவார முதல் யாது?

(இ) அப்பூதியடிகள், மகன் மரணத்தை மறைத்த காரணம் என்ன?

(ஈ) அப்பர் எப்பதிகத்தில் அப்பூதியடிகளைச் சிறப்பித்துப் பாடினார்?

4. அப்பூதியடிகள் திருநாவுக்கரசரிடம் கொண்ட அன்பைப் பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.
5. அப்பூதியடிகள் சரித்திரத்திலிருந்து புலப்படும் உண்மைகள் யாவை?

11. மெய்ப்பொருளையனார்

தமிழகத்தில் சேர சோழ பாண்டிய நாடுகள் முப்பெரு நாடுகளாக விளங்கின. பல சிறு நாடுகளும் தமிழகத்தில் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று சேதிநாடு என்பது. சேதிநாட்டின் தலைநகர் திருக்கோவலூர் என்பதாகும். அந்நகர் தென் பெண்ணையாற்றின் தென்கரையில் அமைந்து விளங்கும் நகரமாகும். அந்நகரைத் தலைநகரமாகக்கொண்டு மலாடர் என்னும் மரபினர் ஆண்டு வந்தனர். மலாட மன்னர் மிக்க சிவபக்தியுடையவராகவும், அடியார் கருத்தறிந்து நடந்துகொள்ளும் இயல்புடையவராகவும் விளங்கினார். அத்தகைய மலாடர் மரபில் வந்த மன்னரே மெய்ப்பொருளையனார் ஆவர்.

மெய்ப்பொருளையனார் அறநெறிப்படி அரசுசெய்து வந்தார். அவரே தோள்வலியில் சிறந்தவர். பகைவர் படைகளைப் போரில் கலக்கி வெற்றிகொள்ளும் வீரர்; சிவபெருமானிடம் அளவிலாப் பக்தி கொண்டவர்; சிவனடியார்களைச் சிவனெனவே கொண்டு வழிபடும் சீலர்; விபூதி தரித்தலும் உருத்திராக்கமணி அணிதலாகிய சிவனடியார் வேடத்தையே மெய்ப்பொருள் எனக் கொண்டவர். ஆதலால் அந்த மன்னரை யாவரும் மெய்ப்பொருளையனார் என அழைத்தனர்.

மெய்ப்பொருளையனார் தம் செல்வத்தையெல்லாம் சிவபெருமான் வழிபாடு, திருவிழா முதலியவற்றிற்கும் சிவனடியார்களுக்குமே வழங்கினார். சிவனடியார்கள் யாவரும் எக்காலத்தும் அவர் அரண்மனையில் எங்கு வேண்டுமாயினும் தடையின்றிச் செல்லலாம். சிவனடியார்களைத் தமர் என்று கொண்டொழுகும் தன்மை வாய்ந்தவர் மெய்ப்பொருளையனார்.

மெய்ப்பொருளையார்

மெய்ப்பொருளையனாரிடம் பகைமையும் பொருமையும் கொண்ட ஓரசன் இருந்தான். அவன் பெயர் முத்தநாதன் என்பது. அவன் பன்முறை மெய்ப்பொருளையனரை எதிர்த்துப் போர் செய்து தோற்றேடிப் போனான். அவன் தன் படை வலிமையால் மெய்ப்பொருளையனரை வெல்லுதல் இயலா தென்பதை நன்குணர்ந்தான். ஆனால், அவனிடம் குடிகொண்டிருந்த பகைமையும் பொருமையும் அவனை வாளா விருக்கவிடவில்லை. அவனுக்கு மெய்ப்பொருளையனரை எவ்வாறேனும் வென்று விடல் வேண்டும் என்ற எண்ணமே வலிமை பெற்று வருத்தியது.

முத்தநாதன் வஞ்சகத்தால் வெல்லக் கருதினான். மெய்ப்பொருளையனர் சிவனடியார்களிடத்தில் அளவற்ற பக்தியும் அன்பும் உடையவர் என்பதை அவன் நன்கறிந்திருந்தான். அதனால் முத்தநாதன் மெய்யெல்லாம் நீறுபூசிக்கொண்டான்; தோள்களிலும் பிற அங்கங்களிலும் உருத்திராக்க மணிமாலைகளை அணிந்து கொண்டான். தலையில் சடையைத் தரித்தான். உடைவாளை மறைத்து வைத்துப் புத்தகக் கவளியொன்று கட்டிக் கையிலேந்திக் கொண்டான். மைபொதிவிளக்கே போல மனத்தில் வஞ்சக எண்ணத்தை யுடையவனாய் முத்தநாதன் திருக்கோவலூரில் புகுந்து அரண்மனை வாயிலை அடைந்தான்.

வஞ்சகக் கள்வனாகிய முத்தநாதனைச் சிவனடியார் என்றே கருதி, வாயில் காவலர் அரண்மனைக்குட் செல்ல விடுத்தனர். பொய்த் தவவேடம் பூண்ட முத்தநாதன் தடையேதுமின்றிப் பல வாயில்களையும் கடந்து சென்றான். முத்தநாதன் அரசன் உறங்கும் அறையினுள் வந்தான். அரசனது பள்ளியறையைக் காவல் செய்து கொண்டிருந்த மெய்காப்பாளனாகிய தத்தன் என்பான், “அடியீர், அரசர் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலுள்

ளார். தாங்கள் சமயமறிந்து செல்லவேண்டும்” என்று பணிவுடன் கூறித் தடைசெய்தான்.

தத்தனின் தடை மொழிகளைக் கேட்ட முத்தநாதன், “நான் அரசருக்கு வீடுபேரளிக்க வல்ல உறுதிப் பொருளைக் கூறவந்துள்ளேன்; என்னைத் தடுக்காதே” என்று கூறிக்கொண்டே உட்புகுந்தான். அவனது வேடத்திலும், மொழியிலும், செயலிலும் யாதோ ஐயுறவு கொண்ட தத்தன் அவன் மீது தன் பார்வையைச் செலுத்தி வந்தான்.

முத்தநாதன் அரசன் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பொற்கட்டிலை நெருங்கியதும், அரசியார் விரைந்தெழுந்து கணவரை எழுப்பினார். மெய்ப்பொருளையுணர் துயில் நீங்கி எழுந்து வஞ்சகனாகிய போலிச் சிவனடியாரைக் கண்டு, மெய்ம்மையான சிவனடியார் எனக் கொண்டு, கைகள் கூப்பி வணங்கி, ‘தேவரீர் இங்கெழுந்தருளப் பெற்றதன் நோக்கம் யாதோ?’ என்று கேட்டார். அதற்கு முத்தநாதன், “அரசே, சிவபெருமான் முன்பு அருளிச்செய்த ஆகமநூல் ஒன்று உண்டு. அதனை உலகில் யாவரும் அறியார். அது இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. அதனை உமக்குப் போதிக்கக்கொண்டு வந்துள்ளேன்” என்று கூறினான்.

மெய்ப்பொருளையுணர் அம்மொழிகளைக் கேட்டு “அடியீர், யான் இன்றே பெறலரும் பேறு பெற்றேன்; ஆகமத்தை வாசித்துப் பொருளை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்யவேண்டும்” என்று கூறிப் பணிந்தார். வஞ்சகனான முத்தநாதன், “அதனை நீயும் நானுமே வேறிடத்திலிருந்து கேட்க வேண்டும்; பெண்ணான அரசி அருகிருத்தலாகாது” என்றான்.

மெய்ப்பொருளையுணர் அரசியை அந்தப்புரத்திற்கு ஏகுமாறு பணித்தார். தேவியாரும் அவ்விடம் விட்டகன்றார். மெய்ப்பொருளையுணர் ஓர் உயரிய

ஆசனத்தில் பொய்த்தவ வேடத்தானே இருத்தி, தாம் தரை மீது அமர்ந்து ஆகமத்தை அருளிச் செய்யு மாறு வேண்டினார். வஞ்சக வேடத்தானே புத்தகக் கவளியை மடிமேல் வைத்து அதனை அவிழ்த்தெடுப்பான் போன்று, அரசர் வணங்கும் சமயம் நோக்கித் தன் உடைவாளை எடுத்துத் தான் நினைத்து வந்த படியே கொடிய செயலைச் செய்து முடித்தான். (உடை வாளால் குத்திவிட்டான்). ஆனால், அரசரோ ‘மெய்த் தவ வேடமே மெய்ப்பொருள்’ எனக்கொண்டு அவனை வணங்கி வெற்றிகொண்டார்.

தன் சொற்களைக் கேளாது மீறிச்சென்ற அடியார்மீது ஐயுறவுகொண்டு தன் நாட்டத்தைச் செலுத்திய தத்தன் விரைந்தோடி வந்து தன் வாளால் வஞ்சகனான அடியானை வெட்டச் சென்றான். அப்பொழுது, வஞ்சகன் உடைவாளால் குத்துண்டு இரத்தம் பெருக, நிலத்தில் சாய்ந்த வண்ணமிருந்த மெய்ப்பொருளுயனார் தம்கையை நீட்டித் தத்தனை நோக்கித் “தத்தா, நமர்; அடியார் நம்மவர். அவரை ஒன்றுஞ் செய்யாதே” என்று கூறித்தடுத்தார்.

அரசர் ஆணைக்கஞ்சி விலகிக் கீழே சாயும் மன்னரைக் தாங்கிக்கொண்டு தத்தன், “யான் யாது செய்தல் வேண்டும்” என்று பணிவுடன் கேட்டான். அப்பொழுது அரசர், ‘தத்தா’ இவர் நம் சிவபெருமானுடைய அடியார். இவர் செல்லும்பொழுது இவருக்கு யாரும் இடையூறு செய்யாமலும் தடை செய்யாமலும் இருக்கும்படி செய்து, அவரை அழைத்துச் சென்று நீ விட்டுவிட்டு வருவாயாக,” என்று கூறியருளினார்.

என்ன செய்வான் தத்தன். அதற்குள் முத்த நாதன் இழைத்த கொடுமையைப் பல்லோர் அறிந்தனர். “அரசருக்குத் தீங்கிழைத்த பொய்த்தவ வேடத்

தானைக் கொல்லுவோம்” என்று வந்தவர்களுக்கெல்லாம் தத்தன் அரசர் ஆணையை அறிவித்தான். பின், தத்தன் பொய் வேடத்தானை அழைத்துச் சென்று நகரைக் கடந்து அப்பாலுள்ள காட்டில் பொய்யடியானுக்கு இனி அபாயமில்லை என்னும் இடத்தில் விட்டுவிட்டுத் திரும்பினான்.

தத்தன் அரசன் திருமுன் வந்து நின்றான்; பணிந்தான். தீங்கு நேராதபடி பொய்த்தவ வேடத்தானைப் போகவிட்டுவிட்டு வந்த செய்தியைக் கூறினான். அம்மொழிகளைக் கேட்கவே உயிர் தாங்கி நின்ற மெய்ப்பொருளையனார், “இன்று எனக்கு நீ செய்த உதவிபோல் யார் செய்ய வல்லவர்” என்று கூறினார்.

இளவரசர், அமைச்சர், மனைவியார், உறவினர், மற்றையோர் யாவரும் வந்து சூழ்ந்தனர். அவர்களைப் பார்த்து மெய்ப்பொருளையனார், “நீங்கள் அனைவரும் திருநீற்றினிடத்தில் வைத்த அன்பினைப் பாதுகாத்து வருவீராக” என்று கூறிக் கூத்தப்பெருமான் குரைகழலை மனதில் தியானித்தார். சிவபெருமான் மெய்ப்பொருளையனாரின் அருஞ்செயலையும் அடியார் பக்தியையும் கண்டு வியந்து காட்சியளித்துத் தம் திருவடி நீழலில் இனிதுறையுமாறு அருள் புரிந்தார்.

“வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்”

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

(அ) சேதி நாட்டின் தலைநகரம் —————.

(ஆ) மெய்ப்பொருள் நாயனார் ————— மரபைச் சேர்ந்தவர்.

(இ) மெய்ப்பொருள் நாயனாரிடம் பொருமை கொண்ட அரசன் ————— ஆவன்.

(ஈ) மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் பள்ளியறைக் காவலன் பெயர் ————— என்பது.

2. சந்தர்ப்பங் கூறுக:

(அ) “அடியீர்! அரசர் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் உள்ளார்.”

(ஆ) “என்னைத் தடுக்காதே”

(இ) “அதனை நீயும் நானுமே வேறிடத்திலிருந்து கேட்க வேண்டும்.”

(ஈ) “தத்தா நமர்; அவரை ஒன்றும் செய்யாதே”

3. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) முத்தநாதன் மெய்ப்பொருள் நாயனாரை எவ்வாறு வெல்லக் கருதினான்?

(ஆ) முத்தநாதன் மனதுக்குக் கூறப்பட்ட உவமையாது?

(இ) சயன அறையிலிருந்த அரசியார் யார் வேண்டுகோட்படி அந்தப்புரஞ் சென்றார்?

(ஈ) மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் உயிர் யார் வரவை நோக்கிப் பிரியாதிருந்தது?

4. மெய்ப்பொருள் நாயனாரிடத்து வினங்கிய சிறந்த பண்புகள் எவை?

5. முத்தநாதன் மெய்ப்பொருள் நாயனாரிடத்துக் கொண்ட பகைமையை எவ்வாறு முடித்தான் என்பதைச் சுருக்கமாகத் தருக.

6. மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் வரலாற்றிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளும் கற்பனைகள் யாவை?

12. தேவாரம் IV

(1)

திருப்புகலூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சை பேசினும்
சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மையேதரும் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாம்இடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகம் ஆள்வதற்
கியாது மையுற வில்லையே.

— சுந்தரர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு: திருவாரூரில் பங்குனி உத்திர நாள் நெருங்கிவரப் பரவையாரின் கொடைச்செலவிற்கு வேண்டிய பொருளைத் தேடிவரும் பொருட்டுப் புறப்பட்டுச் சுந்தரர் திருப்புகலூர் வந்தடைந்தார். தம் கருத்தை விளக்கி இறைவனைத் துதித்துவிட்டுச் சுந்தரர் கோயிலினின்றும் வெளியே வந்து வெளிமுற்றத்தில் திருப்பணிக்கென்று வைத்திருந்த செங்கற்களைத் தலைக்கு அணையாக வைத்துக் கொண்டு படுத்துறங்கி விட்டார். துயிலெழுந்து பார்க்கும்பொழுது செங்கற்கள் எல்லாம்பொன் கற்களாக இருக்கக்கண்டு, புகலூரிறைவன் அருளைப் போற்றி வணங்கி இப்பதிகம் பாடியருளினார்.

(பதவுரை) தம்மையே - பொய்த் தன்மையுடைய உலோபிகளான செல்வர்களாகிய தங்களையே;

புகழ்ந்து - சிறப்பாக எடுத்துக்கூறி; இச்சைபேசினும் - அவர்களுக்கு விருப்பமானவற்றையே கூறினாலும்; சார்வினும் - அடையப்பெற்ற நிலையினும்; தொண்டர் - சிவனடியார்களுக்கு; தருகிலா - தம்பொருளைச் சிறிதளவும் கொடுக்கமாட்டாத; பொய்ம்மையாளரை - பொய்த்தன்மையுடைய செல்வர்களான உலோபிகளை; பாடாதே - பாடாமல்; எந்தை - எம் தந்தையான சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள; புகலூர் - திருப்புகலூரை; புலவீரகாள் - புலவர்களே!; பாடுமின் - பாடுங்கள்; (சிவபெருமானைப் பாடினால்); இம்மையே தரும் - இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இன்பத்தைத் தரும்; சோறு கூறையும் - உணவும் ஆடையும்; ஏத்தல் ஆம் - புகழும் உண்டாகும்; இடர்கெடலும் ஆம் - துன்பமெல்லாம் கெட்டொழிந்துவிடும்; அம்மையே - மறுமை உலகில்; சிவலோகம் ஆள்வதற்கு - சிவராசதானியை ஆள்வதற்கு; யாதும் ஐயுறவு இல்லை - யாதொரு ஐயப்பாடும் (சந்தேகமும்) இல்லை; உறுதியாகச் சிவராசதானியைப் பெற்று ஆளலாம்), ஏ - அசை.

(பொழிப்புரை) தங்களையே சிறப்பாக எடுத்துக்கூறி அவர்களுக்கு விருப்பமானவற்றையே சொன்னாலும் சிவனடியார்களுக்குத் தம் பொருளில் சிறிதளவு கொடுக்காத பொய்ம்மையான செல்வர்களாகிய உலோபிகளைப் பாடாமல், புலவர்களே! திருப்புகலூரைப் பாடுங்கள். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானால் இவ்வுலக இன்ப வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, புகழ் என்பவற்றை அடையலாம். மற்றும் துன்பங்கள் கெட்டொழியும். மறுமையில் சிவராசதானியின் ஆட்சியைப் பெறலாம். இதில் ஐயமில்லை.

(விளக்கம்) பொருட்செல்வம் மட்டும் படைத்துக் கொடைத்தன்மை இல்லாதவர்களும் இறைவனிடத்தோ,

இறைவனடியார்களிடத்தோ சிறிதும் அன்பும் ஈகையு
மில்லாதவர்களுமான உலோபிகளை அவர்களிடமிருந்து
பொருள்களைப் பெறும் பொருட்டு அவர்கள் விரும்பும்
புகழ் மொழிகள் அமைத்துப் பாடுதலைப் புலவர்கள்
செய்கிறார்கள். உலோபிகள் அவர்களுக்கு ஒன்றும்
கொடுப்பதில்லை. 'சுண்ணும்பிட்ட வெற்றிலையம்
கொடார் கவி சொன்னவர்க்கே' என்றார் ஒருவர்.
அவர்களைப் பாடுங்கால் கூறுவன யாவும் பொய்யே.
அதனால் பாடுபவனுக்கும் பாவம் வந்து சேர்கிறது.
சான்றோரால் வெறுக்கப்படும் செயல் அது. அவர்கள்
கொடுக்கும் பொருளும் நிலைத்து நிற்கக் கூடியதல்ல;
விரைவில் அழியக்கூடியதே. அதனால் பாடும் புலவர்
பழைய நிலையை மீண்டும் மீண்டும் அடைகிறார். அவர்
உலோபிகளைப் பொய்யாகப் புகழ்ந்து பாடுதலையே
தொழிலாகக் கொண்டு விடுகிறார். பாவமுட்டை அவர்
தலையில் ஏறுகிறது. கற்ற கல்வியும் பயனற்றுப் போகி
றது. புலவரைப் பாடிய நல்லிசைப் புலவர்கள் நைந்
துருகி வருந்திய பாடல்கள் பல கசடரைப் பாடுதல்
பயனற்றதென்பதை நன்கு விளக்குகின்றன. மற்றும்
மக்களைப் பாடும் புலவர்கள் பெறும் பொருளும் சிறிதள
வினதே. அவை என்றும் அப்புலவர்களை வாழ வைக்கா;
மற்றும் அழிவுறும். ஆனால், இறைவனைப் பாடின அவன்
அவர்களை என்றும் வாழவைப்பான்; பொருளும் குன்
ருது; மற்றும் மறுமைப் பயனுந்தரும் கவியென
வந்து புல்லரைப்பாடாது கவின் பெறும் இறைவன்
கழலைப் பாடலே காசினியில் பிறந்து பெறுதற்குரிய
பெரும் பேருகும்."

(2)

திருமுதுகுன்றம்

திருச்சிற்றம்பலம்

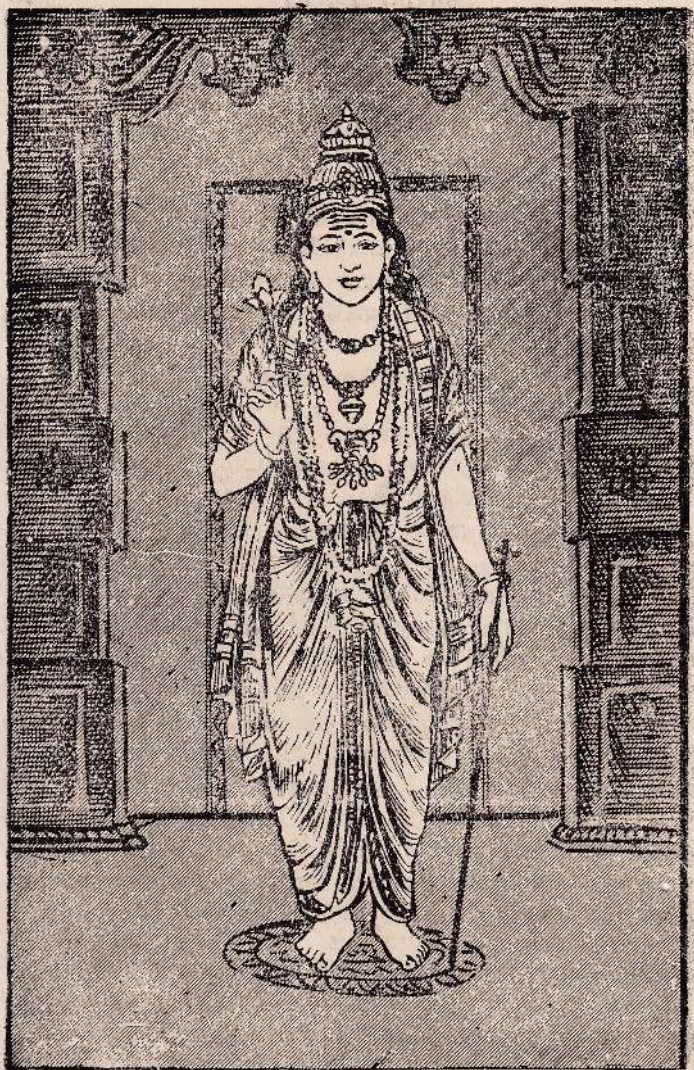
பொன்செய்த மேனியினீர் புலித்தோலை அரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்த முவையிலும் எரித்தீர்முது குன்றமர்தீர்
மின்செய்த நுண்ணிடையாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
என்செய்த வாறடிகேள் அடியேனிட் டளங்கெடவே.

— சுந்தரர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு: சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருமுது குன்றில் எழுந்தருளிய இறைவரிடம் பன்னீராயிரம் பொன் பெற்று, மச்சம் வெட்டி வைத்துக் கொண்டு, இறைவருளியபடி மணிமுத்தா நதியிலிட்டார். பின்னர், பல தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு திருவாரூரை யடைந்து பரவையாரோடு கூடியிருக்கும் நாளில் ஒரு நாள் “எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தா நதியிலே புகவிட்டு வந்தேன்; இப்போது இந்த ஸ்தலத்திலேயிருக்கின்ற திருக்கோயிலுக்கு மேற் றிசையிலுள்ள குளத்திலே போய் அவருடைய அரு ளினாலே எடுத்துக் கொண்டு வருவோம் வா” எனக் கூறிப் பரவையாரை அழைத்தார். பரவையாரும் உடன் செல்லச் சென்று, வன்மீகநாதரை வணங்கிக் கொண்டு திருக்குளத்தையடைந்தார். அதன் வடகீழ் கரையிலேபோய்ப் பரவையாரை நிறுத்தி, சுவாமியை வணங்கிக் குளத்திலே இறங்கித் தடவினர்.

சிவபெருமான் நாயனாரைக் கொண்டு பதிகம் பாடு விக்க வேண்டுமென்னும் திருவினையாட்டினாலே பொன்னை அக்குளத்திலே வருவியா தொழித்தார். அது பொழுது பரவையார் “ஆற்றிலிட்டுக் குளத்திலே தேடு கிறீரா” என, நாயனார் “சுவாமி! தேவரீர் முன்ன

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

ருளிச் செய்தபடியே பரவையார் நகையாதபடி பொன்னைத் தந்தருளும்" என வேண்டிக் திருமுதுகுன்றர்மேல் "பொன்செய்த மேனியினீர்" என்னும் திருப்பதிகம் பாடிப் பொன் பெற்றார்.

(பதவுரை) பொன் செய்த மேனியினீர் — பொன் போல் ஒளிவீசும் திருமேனியினை உடையவரே; புலித் தோலை — தாருகாவனத்து முனிவர்களால் ஏவி விடப்பட்ட) புலியினைக் கொண்டு அதன் தோலினை; அரைக்கு அசைத்தீர் — அரையில் ஆடையாக அணிந்து கொண்டவரே! செய்தமூளியிலும் — தாருகாட்சன், கமலாட்சன், வித்தியன்மாலி என்னும் மூவகரர்களால் அந்தரத்தில் நன்முறையில் அமைக்கப்பட்ட மூன்று கோட்டைகளை; முன் எரித்தீர் — முன்னரே நகைத்து எரித்தவரே; முதுகுன்று அமர்ந்தீர் — திருமுதுகுன்றில் விரும்பி எழுந்தருளியிருப்பவரே! அடிகேள் — அடிகளே! மின் செய்த நுண்இடையாள் — மின்னல் போலும் நுண்ணிய இடையினை உடையவளும்; பரவை இவள் தன் முகப்பே — பரவையென்னும் பெயரினளுமாகிய இவள் முன்னிலையிலே; என் செய்தவாறு — (நான் அவமானத்தால் துன்புறுமாறு) என்ன காரியம் செய்து விட்டீர்கள்; அடியேன் இட்டளம் கெட அடியவனாகிய யான் துன்பம் நீங்குமாறு அருள் செய்வீராக.

(பொழிப்புரை) பொன்னைப் போலும் திருமேனியை உடையவரே! புலியினது தோலை அரையில் உடுத்தவரே! நன்கு செய்யப்பட்ட மூன்று மதில்களையும் முன்பு எரித்தவரே! திருமுதுகுன்றத்தில் விரும்பி இருப்பவரே! அடிகளே! மின்னல் போலும் நுண்ணிய இடையை உடையவளும் பரவை யென்னும் பெயரினளுமாகிய இவள் முன்னிலையிலே (நான் அவமானத்தால் துன்புறுமாறு) என்ன காரியஞ் செய்து விட்டீர்கள்! அடியவனாகிய என்துன்பம் நீங்குமாறு அருள் செய்வீராக.

(விளக்கம்) ‘பொன்செய்த’ — ‘மின்செய்த’ என்பவற்றில் செய்த என்பது உவமை உருபாய் நின்றது. (செய்த—போலும்) ‘புலித்தோலை அரைக்கசைத்தீர்’— “முன்செய்த மூவெயிலும் எரித்தீர்” என்னும் தொடர்களால் கூறப்படும் வரலாறுகளிலிருந்து, பகைவர்க்கும் அவர் அறியாமையை நீக்கி அருளும் இயல்பின ராகிய இறைவர் அயரா அன்புடைய அடியராகிய தமக்கும் அருளாதொழியார் என நாயனார் கொண்ட மன உறுதிப் பாட்டினைப் புலப்படுத்தி நின்றல் காண்க.

முன்னர் நாயனார் திருவாலூரில் உள்ளார் யாவரும் அதிசயிக்கும்படி பன்னீராயிரம் பொன்னையும் அவ்விடத்திற்கேற்றுவிற்த் தருளுமாறு வேண்டியபோது இறைவன் அதற்கு உடன்பட்டருளியமையால் அவர் தப்பாமலே தமக்குத் தந்தருளுவர் என்னுந் துணிவோடு தடவியவர் அது பெருமையால் ஏமாற்றமும் பரவையாரால் அவமானமும் அடைந்து “இட்டளங்” கொண்டு பரவை இவள் தன் முகப்பே, என் செய்தவாறு? என்றார்.

“புலித்தோல் அரைக்கசைத்தீர்” “முன் செய்த மூவெயிலும் எரித்தீர்” என்னும் தொடர்கள் குறிக்கும் வரலாறுகள்:

(அ) தாருகாவனத்து முனிவர்கள் சிவபெருமான் மேற் பகைகொண்டு அவரைத் தாம் கொல்ல முடியுமென்று கருதித் துணிந்து, அபிசார வேள்வி செய்து, ஓமகுண்டலத்தினின்றுந் தோன்றிய மிகக் கொடிய புலியொன்றைத் தமதெண்ணம் நிறைவேறுமாறு ஏவினர். சிவபெருமான் அதன் தோலை உரித்து வஸ்திரமாக உடுத்தருளினார். முனிவர்கள் வேறு வகையால் முயன்றும் தம்மெண்ணம் முடிவுறுதது கண்டு, சிவனரு

ளால் அறியாமை நீங்கி, அவரின் பேராற்றலை உணர்ந்து அவரடி பணிந்து உய்தி பெற்றார்கள்.

(ஆ) தாருகாட்சன், கமலாட்சன், வித்தியுன்மால் எனனும் அசுரர் மூவர் — தேவர் முதலானோரை உலோகங்களாலாய் கோட்டைகள் மூன்றினுள் அகப்படுத்தித் துன்புறுத்தி வந்தார்கள். இறைவன் விஷ்ணுவை இடப வாகனமாகக் கொண்டு எழுந்தருளி, அவ்வசுரருடைய முக் கோட்டைகளையும் எரித்தழித்துத் தேவர் முதலானோர்க்குச் சுகஞ் செய்தார். அம் மூவரும் முன்னர்ச் சிவபூசை செய்தவராதலின் அவரிலிருவரைத் தங்கோயில் வாயிற் காவலராகவும் ஒருவரைத் தாம் திருநடனஞ் செய்யும் போது முழுவ் கொட்டுபவராகவும் அருள் பாலித்தார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

(அ) பொய்மையாளரைப் ————— எந்தை புகழார் ————— புலவீர்காள்.

(ஆ) இம்மையே தரும் சோறும் ————— ஏத்தலாம் இடர் —————.

(இ) பொன்செய்த ————— புலித்தோலை ————— அசைத்தீர்.

(ஈ) தம்மையே புகழ்ந்து என்ற தொடக்கப் பாடல் ————— பாடப்பட்டது.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) திரிபுரத்தசுரர்கள் யாவர்?

(ஆ) இம்மையில் இறைவன் தொழுவார்க்கு அருளும் மூன்றும் எவை?

(இ) பரவை என்பவள் யார்?

(ஈ) தாருகாவனத்து முனிவர்கள் செய்த வேள்வியின் பெயர் யாது?

4. பொருள் எழுதுக:

இச்சை-----	பொய்மையாளர்-----
எந்தை-----	இம்மை-----
அம்மை-----	முகப்பு-----
இட்டளம்-----	

5. “தம்மையே புகழ்ந்திச்சை” என்ற தொடக்கப் பாடலை வரி தவறாது எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.

13. திருவாசகம் I

திருச்சிற்றம்பலம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துந் பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—மாணிக்கவாசகர்

(பதவுரை) பால் நினைந்து ஊட்டும்-மிகச் சிறு குழந்தைக்கு அது நினையாதாயினும் அதன் பசி நிலையைத் தான் நினைத்துப் பாலை ஊட்டும்; தாயினும் சாலப் பரிந்து—தாயை விட மிகவும் அன்பினால் மனமிரங்கி; பாவியேன் உடைய-பாவியாகிய என்னுடைய; ஊனினை உருக்கி-உடற்பற்று நீங்குமாறு உடலை உருகச் செய்து; உள் ஒளி பெருக்கி - உடலுருகுந்தோறும் மனத்தில் ஞான ஒளி பெருகுமாறு செய்து; உலப்பு இலா -வற்றிக் கெடுதல் இல்லாத; ஆனந்தமாய தேனினைச் சொரிந்து பேரானந்தப் பேரின் பத் தேனை (மழைபோலப்) பொழிந்து; புறம் புறம் திரிந்த-இடந்தோறும் இடந்தோறும் யானறியேனாயினும் என்பின் உடன் வந்தலைந்து உதவிய; செல்வமே-பெருஞ்செல்வப் பொருளே; சிவபெருமானே - சிவபெருமானே!; யான் உனைத் தொடர்ந்து-அடிமையாகிய யான் உனைத் தொடர்ந்து வந்து; சிக்கெனப் பிடித்தேன் - உறுதியாகப் பிடித்துக்

கொண்டேன்; இனி- எங்கு எழுந்தருளுவது-இனிமேல் நீ என்னை விடுத்து எங்கு எழுந்தருளிச் செல்வது?

[நான் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டேன். ஆதலின் இனி விடேன்; எனவே, இனி நீ என்னை விடுத்து எங்கும் செல்ல முடியாது. எங்கு சென்றாலும் என்னை உம்முடன் அழைத்துக் கொண்டுதான் செல்லுதல் வேண்டும்]

(பொழிப்புரை) குழந்தை நினையாதாயினும் தான் குழந்தையின் பசியை நினைந்து பாலைபூட்டும் தாயை விட மிகவும் இரக்கங்கொண்டு, பாலியாகிய என்னுடைய உடலை உருக்கி, உடல் உருகுந்தோறும் உள்ளத்தில் ஞான ஒளியைப் பெருக்கி, வற்றிக்கெடுத்தலில்லாத பேரானந்தப் பேரின்பத்தேனை மழைபோலப் பொழிந்து (என்னால் அறிய முடியாதாயினும்) நான் திரியும் இடந்தோறும், இடந்தோறும் வந்தலைந்துதவிய பெருஞ்செல்வப்பொருளே! சிவபெருமானே! யான் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டேன். இனி நீ என்னை விடுத்து எங்கு எழுந்தருளிச் செல்வது? (இனி என்னை விடுத்து எழுந்தருளிச் செல்வது உன்னால் இயலாது.)

(விளக்கம்) 'திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்' என்பது ஒரு பழமொழி. அப்பழமொழி, திருவாசகத்தின் சிறப்பினைச் செம்மையாக விளக்க வந்தது. திருவாசகம் தேன் எனப்படும் இங்கு எடுத்துக்கொண்ட செய்யுள் திருவாசகத்தேன் புட்டியிலிருந்து விட்ட ஒருதுளி. இத்துளித்தேனும் மனத்தை உருக்கவல்லதொன்று.

இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிகிறான். அவரவர்கள் பக்குவம் அறிந்து அருள் புரிகிறான். ஆன்மாக்களில் பக்குவப்பட்டோர்க்கு அவனருள் விரைவிலும் எளிதிலும் கிடைக்கும். பக்குவப்படாதோருக்கு என்

னும்? மாணிக்கவாசகர் இறைவனது இயல்பான கருணைத் திறத்தை விளக்கும் முகத்தால் ஒரு சிறந்த உவமையை யாவர்க்கும் தெரிந்த உவமையைக் கொண்டு விளக்குகிறார். ஒரு தாய் தன் திருந்திய நெறியில் ஒழுக்காத மைந்தனை நன்னெறியில் திருப்ப முயல்கிறாள். முதலில் அவள் குற்றத்தை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறாள். அவன் உணர்வதில்லை. பின் கண்டித்துக் கூறித் திருத்தமுயல்கிறாள். அவன் அதனாலும் திருந்துவதில்லை. உணவு முதலியன அளித்தலில் குறைவு காட்டுகிறாள். அதனையும் அவன் புறக்கணித்து விடுகிறான். பின் அத்தாய் அவனைத் திருத்த என்ன செய்வாள்? அவள் அவன் உள்ளம் தானே நைந்துருகுமாறு நடந்து காட்டித் திருத்தி விடுவாள். அவனும் தாயின் பேரன்பினை எண்ணிப் பார்த்துத் திருந்தி விடுவான் அன்றோ? அதன் பின் அவன் தாயை மறப்பானோ? மறக்காமலிருப்பது மட்டுமா? தாய் தன்னை நன்னெறிப்படுத்த எடுத்த அரிய முயற்சிகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்துக் கண்ணீர் வடித்துத் தாயின் அருஞ்செயலை எடுத்துக் கூறித் தன் நன்றியறிதலைத் தெரிவிப்பான் அன்றோ? மகன் முரடனாகவுள்ளானே என்று தாய் கைவிட்டு விட்டாளோ? இல்லையல்லவா?

பச்சிளங் குழந்தை இருக்கிறது; அது, தான் பால் உண்ணவேண்டும் என்னும் நினைவற்றிருக்கிறது. அறிவு வளர்ச்சி இல்லை. ஆனாலும் தாய் வாழாவிருக்கிறாளோ? அவளுக்குத் தெரியும் குழந்தைக்கு எப்பொழுது பால் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. ஆதலால் சிறிது நேரம் தவறிவிடாமல் வேளைக்கு வேளை தாய் குழந்தைக்குப் பாலேக் கொடுப்பாள் அன்றோ? தீநெறிப்பட்ட முரட்டு மைந்தன் நிலைமையும் தாய் அறிவாள். அங்கு என்ன கூறுவாள். “என்மகன் தீநெறிப்பட்டாலும் நல்ல குணமும் உடையவன்தான். ஒரு நாளுந்திருந்த மாட்

டான் என்று கூறவியலாது. என்றோ ஒரு நாள் திருந்தி விடுவான்” என்றுதான் கூறுவாள்.

குழந்தை பசியினாலும் அழும், தூக்கத்திற்காகவும் அழும், உடல் நலமின்மையாலும் அழும், தூக்கிவைத்துக் கொள்ளுமாரும் அழும், தாயின் அணைப்பு வேண்டியும் அழும், ஏறும்பு, மூட்டைப்பூச்சி முதலியன கடித்தமையாலும் அழும். இவ்வாறு பல காரணங்களைக் கொண்டு அழுகின்ற குழந்தைக்குத் தான் அழும் காரணத்தைச் சொல்லத் தெரியாது. சைகை முதலியன செய்து தன் கருத்தினை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் நிலையுமில்லாத குழந்தை - எதன் பொருட்டு அந்த நிலையிலுள்ள குழந்தை அழுகின்றது என்று தாய் நன்குணர்வாள். அழுகிறதென்று அழும்போதெல்லாம் பாலூட்டாள். அக்குழந்தை அழும் குரலாலும் வகையாலும் அழுகையின் காரணத்தை அறிந்து தாய் அதற்கேற்றவாறு நடந்து கொள்வாள். பல்வேறு காரணங்களால் அழும் குழந்தைக்குப் பசிக்கு அழும் குழந்தை நிலையை நன்குணர்ந்து பாலூட்டி வளர்ப்பாள். அது போலவே அடியார்கள் பல்வேறு நிலையினராவர். அவரவர்கள் பல்வேறு நிலை, வகை, முறை என்பன உடையராய் இறைவனை வழிபடுவர். அவர்கள் அனைவரும் பக்குவமுடையவர்கள் எனக் கூற இயலாது. ஆதலால் இறைவன் அவரவர்களின் பரிபக்குவ நிலையை நன்குணர்ந்து, குழந்தை பசித்தமும்பொழுது தாய் வலியச் சென்று பக்குவமறிந்து பாலூட்டுதல் போல, இறைவன் தானாகவே அவர்களிடம் போந்து ஊனையுருக்கி, உள்ளொளி பெருக்கி, உவப்பிலா ஆனந்தமாய் தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறந் திரிந்து தடுத்தாட்கொள்வான் என்பதை முன்னிரண்டடிகளைக் கொண்டு விளக்கினர்.

மாணிக்கவாசகர் போன்ற பெரியோர்கள் இறைவனைத் தாயாகவே கூறியுள்ளார்கள். “அம்மையே அப்பா,” “தந்தை நீ தனித்தாயும் நீ,” “அப்பன் நீ

அம்மைநீ” என்றெல்லாம் கூறியுள்ளார்கள். ‘பாவியேனுடைய ஊனினை உருக்கி’ என்றபொழுது முரட்டு மகனிடம்தாய் உள்ளமுருகித் திருத்தும் முறையையும், “சாலப் பரிந்து உள்ளொளி பெருக்கி, உவப்பிலா ஆனந்தமாய் தேனினைச் சொரிந்து” என்னும் பொழுது, ‘பால் நினைந்தூட்டும் தாய்’க்கு ஒப்பிட்டும் கூறியுள்ளார். முரட்டு மகனாய் விளங்கிய காலத்தில் அவனுக்குத் தீங்கு நேராது காக்கத் தாய் இருப்புத் தேடிச் செல்வாள் என்பதைப் ‘புறம் புறம் திரிந்த’ என்றுகூறினார். நல்லுணர்வு பெற்றுத் திருந்திய மகன் பெருவியப்புற்று. “அம்மா, அம்மா, என்னைவிட்டு அகலாதே. உன் மனம் அறிந்தேன். இனி உன்னைப் பிரியேன்” என்று கூறித் தன் நன்றியறிதலைக் காட்டி என்பருக, அன்பு பெருக்கிக் கண்ணீர் வடித்து நிற்பதை “புறம் புறம் திரிந்த செல்வமே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருளுவதினியே” என்று கூறி விளக்குகிறார். இச்செய்யுளால் மாணிக்கவாசகர் இறைவன் தனக்குச் செய்த அருஞ்செயலின் திறத்தை வியந்து, அவர் பால் தமக்குள்ள பற்றையும், நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) திருவாசக ஆசிரியர் யார்?

(ஆ) சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாக ஆசிரியர் யாரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(இ) உள்ளொளியென்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டது எதனை?

(ஈ) திருவாசகம் எதற்கு ஒப்பானது?

2. திருவாசகம் பற்றியுள்ள பழமொழி யாது?

3. விளக்கம் தருக:

பால்நினைந்தூட்டும் தாய்; பாவியேன்; உள்ளொளி பெருக்கி; புறம் புறந் திரிந்த; சிக்கெனப்பிடித் தேன்.

4. “பால்நினைந்தூட்டும் தாயினும்” என்ற திருவாசகத்தை எட்டு வரியில் எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.

5. பாடலின் பொருளைச் சுருக்கி எழுதுக.

14. திருக்குறள்

தமிழ் மொழியில் உள்ள நூல்கள் பலப்பல. அவை இலக்கணம், இலக்கியம், நீதி, சாத்திரம் எனப் பல வகைப்படுவன. அவற்றுள், நீதிநூல்களின் வரிசையில் தலைசிறந்தது திருக்குறள். இது பதினெண் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதனோடு ஒப்பவைத்து எண்ணக் கூடிய நூல் நாலடியார் ஆகும்.

திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளையுடையது. அறத்துப்பாலில் 38 அதிகாரங்களும் பொருட்பாலில் 70 அதிகாரங்களும் காமத்துப்பாலில் 25 அதிகாரங்களும் உள்ளன. ஆகவே திருக்குறள் 133 அதிகாரங்களுடையது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் பத்துக்குறட்பாக்களாக 1330 குறட்பாக்களைத் திருக்குறள் கொண்டது.

திருக்குறளின் சிறப்பைக் கூறும் நூல் திருவள்ளுவ மாலை. திருக்குறளுக்கு உரையெழுதியோர் பதினமர். அவர்களுள் மனக்குடவர், காளிங்கர், பரிதி, நச்சர், பரிமேலழகர் என்போர் உரைகளே வெளிவந்துள்ளன. தற்பொழுது தருமபுர ஆதீனம்பழைய உரை என்ற ஒன்றினையும் சேர்த்து அறுவர் உரையாக வெளியிட்டுள்ளது. அவ்வுரைகள் யாவற்றுள்ளும் மிகச் சிறந்தவுரை பரிமேலழகர் உரையேயாகும்.

1. கடவுள் வாழ்த்து

கடவுளை வாழ்த்துதல் கடவுள் வாழ்த்து எனப்படும். எடுத்துக் கொண்ட காரியம் இனிது முடியும் பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுதல் மரபு.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு”

(பதவுரை) எழுத்துதெல்லாம் — எழுத்துக்கள் எல்லாம்; அகரம் முதல — ‘அ’ கரத்தை முதலாக உடையன (அதுபோல) உலகு — உலகமானது; ஆதிபகவன் முதற்று — ஆதிபகவனாகிய முதலையுடையது.

(பொழிப்புரை) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன. உலகு ஆதிபகவனாகிய முதலையுடையது.

(விளக்கம்) அகரம் எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் முதல் எழுத்தாகும். தமிழ் மொழிக்கேயன்றி வட மொழிக்கும் முதல் எழுத்தாகும். அகரம் இன்றேல் மற்றைய அக்கரங்கள் இல்லையாகும் என்பதை, “அக்கரங்கள் இன்றும் அகரவயிர் இன்றேல்” என்று கூறப்படுதலாலும் அறிக. அகரமே இறைவன். ‘அகர முதலின் எழுத்தாகி நின்றும்’ என்று சுந்தரரும் “அகர முதலானை அணி ஆப்பனாரானை” என்று சம்பந்தப் பெருமானும் கூறுதல் காண்க. கண்ணன் கீதையில் “எழுத்துக்களில் அகரமாகின்றேன் யான்” என்று கூறுதலும் உணரத்தக்கது. காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத இறைவன் உண்டு என்ற கொள்கையை விளக்குகிறார். அதனால் உலகிற்கு முதல்வன் ஆதிபகவன் என்பது கருத்து.

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின்”

(பதவுரை) வால் அறிவன்-மெய்யுணர்வினை உடையவனது; நல்தாள்-நல்ல திருவடிகளை; தொழாஅர்-எனின் வணங்காராயின்; கற்றதனால் ஆய-எல்லா நூல்களையும் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவினாலாகிய; பயன் என்பயன் யாது? (ஒன்றும் இல்லை) என்றவாறு.

(பொழிப்புரை) மெய்யுணர்வினை யுடையவனது நல்ல திருவடிகளை வணங்காராயின் எல்லா நூல்களையும் கற்

றதனால் உண்டாகிய அக்கல்வியறிவின் பயன் யாது (ஒன்றும் இல்லை)

(விளக்கம்) இறைவன் தாள் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்து ஆதலால் அதனை நற்றூள் என்றார். மனிதப் பிறவியும் கல்வியும் பெற்றதன்பயன் இறைவன் தானே வணங்கிப் பிறவியை நீக்கிக் கொள்ளுதலாகும். அதனைச் செய்யாராயின் கல்வியினாலாகிய பயன் ஒன்று மில்லையாகும். கல்வியின் பயன் இறைவன் தாள்களைத் தொழுதல் என்பது கருத்து.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) திருக்குறள் ஆசிரியர் யார்?

(ஆ) இந்நூல் எத்தனை அதிகாரங்களைக் கொண்டது?

(இ) திருக்குறளோடு வைத்து எண்ணக்கூடிய வேறொரு நீதி நூலின் பெயர் தருக.

(ஈ) திருக்குறளுக்கு உரை யெழுதிய ஆசிரியர்களுள் மூவர் பெயர்கள் தருக.

(உ) கல்வியின் பயன் யாதென வள்ளுவர் கூறுகின்றார்?

2. பின்வருவனவற்றிற்கு விளக்கத் தருக:

கடவுள் வாழ்த்து; ஆதிபகவன்; வாலறிவன்; நற்றூள்.

3. “கற்றதனாலாய பயன்...” என்ற முதலையுடைய குறளினை வரி தவறுது எழுத்துப்பிழையின்றி எழுதுக.

4. “அகர முதல ” என்று தொடங்கும் குறளின் பொருளைத் தெளிவான முறையில் தருக.

5. திருக்குறள் பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

முதலாம் பருவம்

பயிற்சி வினாக்கள்

பகுதி I

1. சரியான விடையின் கீழ்க் கோடிடுக:

(அ) நித்திய கருமங்களில் ஒன்று:

தாய் தந்தையர் சொல்லைத் தட்டி நடத்தல்
சினிமாப் படம் பார்த்தல்
மலசல மோசனஞ் செய்தல்
தேனீர் கோப்பி பருகுதல்

(ஆ) ஆளுடைய அரசு என்று அழைக்கப்படுபவர்:

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
மாணிக்கவாசகர்
மெய்கண்டதேவர்
திருநாவுக்கரசு நாயனார்

(இ) நாவலர் காலத்தில் அவருடன் தொடர்புள்ள தமிழ் அறிஞர்:

வித்துவான் கணேசையர்
வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை
வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
வித்துவான் வேந்தனார்

(ஈ) வேதாரணியத்தில் திருக்கதவு அடைக்கப் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகத் தொடக்கம்:

வேயுறு தோளி பங்கன்
பொன் செய்த மேனியினீர்
சதுரம் மறைதான்
தோடுடைய செவியன்

2. பொருத்தமில்லாத சொல்லின் கீழ்க் கோடிடுக:

- (அ) திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர், சுந்தரர்.
- (ஆ) ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, பொன்னுச்சாமித் தேவர், விபுலானந்தர்.
- (இ) தீபம் ஏற்றுதல், மாலை கட்டுதல், குடைபிடித்தல், தியானத்தில் இருத்தல், சுவாமி காவுதல்.
- (ஈ) மான், மழு, பிறைச்சந்திரன், சங்கு, சூலம்.

3. பொருத்தமான சொல்லைத் தெரிவு செய்து கோடிட்ட இடத்தில் நிரப்புக:

- (அ) திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் இடம் பெற்ற நாயனார் ————— ஆவர்.
(சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், அப்பூதியடிகள், திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர்)
- (ஆ) சுந்தரர் சிவபிரானிடம் பெற்ற பொன்னை ————— இல் இட்டார்.
(இந்து நதி, நைல் நதி, மணி முத்தா நதி, சித்திராநதி)
- (இ) வேதாரணியத்துக்கு ————— என்றும் பெயர் உண்டு.
(சீர்காழி, திருவாதவூர், திருமறைக்காடு, திருவாலவாய்)
- (ஈ) சிவமூலமந்திரம் என்று கூறப்படுவது ————— ஆகும்.
(சரவணபவ, நமசிவாய, நாராயண, சிவசத்தி)

4. பின்வரும் வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க:

- (அ) சம்பந்தர் எலும்பினைப் பெண்ணுரு வாக்கியமை போன்று சுந்தரர் ----- .
- (ஆ) சரியை வழிபாடு சா லோ க முத்தியினை அளித்தல் போல் யோக வழிபாடு -----
- (இ) மெய்ப் பொருள் நாயனார் சிவவேடத்தைப் போற்றினார்; அப்பூதியடிகள் ----- .
- (ஈ) பால் நினைந்தாட்டும் தாயினைப் போல இறைவன் எம்முடன் புறம்புறந்திரிந்து ----- .

5. பொருத்தமான காரணமமைந்த விடையின் கீழ்க் கோட்டுக :

(அ) நாம் கடவுளை ஏன் வணங்குதல் வேண்டும்?

- (i) பாட்டன் பாட்டி வணங்குவதால்
- (ii) பட்டம் பதவிகளை விரும்பி
- (iii) சுகமாக வாழ்வதற்கு
- (iv) பிறவியிலிருந்து விடுதலை பெற

(ஆ) நாவலர் நூல்கள் எழுதிய காரணம்:

- (i) பொருள் சம்பாதித்தற்காக.
- (ii) பிறர் தன்னைப் புகழ வேண்டும் என்பதற்காக.
- (iii) தமிழுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பம்.
- (iv) பொழுது போக்குதல்.

(இ) சமயகுரவர் குருபூசைகளைக் கொண்டாட வேண்டியது எதற்கெனில்:

- (i) கடலை வாழைப்பழம் உண்பதற்கு
- (ii) விளையாட்டாகப் பொழுதைக் கழிப்பதற்கு
- (iii) நல்ல வழியில் மனதைச் செலுத்துவதற்கு
- (iv) நாமும் முத்தியடைவதற்கு

(ஈ) சிவபெருமான் புலித்தோலை அரையில் அணிந்த காரணம்:

- (i) முனிவர்களோடு கோபித்துக் கொண்டு
- (ii) உயிர்களுக்கு அச்சத்தை உண்டு பண்ணுதற்கு
- (iii) தனது பேராற்றலை உயிர்கள் அறிந்து உய்வதற்கு

6. பின்வருவன சரியாயின் (✓) என்றும் பிழையாயின் (X) என்றும் குறிப்பிடுக:

- (அ) திருநாவுக்கரசர் திருஞானசம்பந்தர் இருவரும் ஒரே காலத்தவர். []
- (ஆ) ஆலயவழிபாட்டில் புனிதம் அத்தியாவசியம் வேண்டப்படுவதாகும். []
- (இ) கடவுள் பிறந்த இடம் ஆகாயம். []
- (ஈ) ஞானப்பிரகாச முனிவர் நாவலரின் வழித் தோன்றல் ஆவார். []
- (உ) கோளறு பதிகம் சம்பந்தரால் பாடப்பட்டது. []

7. பின்வருவனவற்றை எழுதுக:

- (அ) பஞ்ச பொறிகள்:
- (ஆ) தேவாரமுதலிகள்:
- (இ) நால்வகை முத்திகள்:
- (ஈ) நவக்கிரகங்கள்:
- (உ) சிவசின்னங்கள்:

8. பின்வரும் பாடல்களைப் பூர்த்தி செய்க:

- (அ) சதுரம் ————— துதி செய்து —————
 ————— பொழில்சூழ் மறைக்காட்டுறை —————
 இது நன் ————— வெனக்குன்
 ————— திருக்காப்புக் ————— கருத்தா —————

(ஆ) கற்றதனா —————
 ————— ரெனின்.

(இ) தம்மையே ————— பேசினும்
 ————— தொண்டர் —————
 ————— பாடாதே யெந்தை
 ————— பாடுமின் —————
 இம்மையே —————
 ஏத்தலாம் —————
 ————— யேசிவ —————
 கியாதும் ————— வில்லையே.

வி. சரியானவற்றினை அடைப்புக் குறியிலிருந்து
 எடுத்து எழுதுக:

(அ) சிவாலயத் தொண்டு செய்து முத்தியடைந்
 தவர் ————— ஆவர். (காரைக்கால்
 அம்மையார், இயற்பகைநாயனார், திருநாவுக்
 கரசர், திருநீலகண்டநாயனார்)

(ஆ) அப்பூதியடிகளின் பிறந்த இடம் —————
 ஆகும். (திருப்புகழூர், திருநாவலூர், திங்க
 னூர், திருவிடைமருதூர்)

(இ) “எந்தை புகழூர் பாடுமின் புலவீர்காள்”
 என்று பாடியவர் —————. (சுந்தரர்,
 மாணிக்கவாசகர், திருஞானசம்பந்தர்,
 அருணகிரிநாதர்)

(ஈ) பசுக்கொலைக் கஞ்சிச் சந்நியாசம் பூண்ட
 வர் ————— ஆவர். (நாவலர், விவேகா
 னந்தர், ஞானப்பிரகாசமுனிவர், சிவப்பிர
 காசர்)

10. (i) சரியைத் தொண்டுகள் பத்து எழுதுக.
- (ii) நாவலர் எழுதிய நூல்கள் மூன்று தருக.
- (iii) கோளறு பதிகம் எவ்விடத்தில் யாரால் பாடப் பட்டது?
- (iv) கோயிற் புராண உரை, சித்தாந்த சிகாமணி-இந்நூல்களின் ஆசிரியர் யாவர்?
- (v) “தம்மையே புகழ்ந்திச்சை” என்ற தேவாரத்தின் பதிக வரலாற்றைத் தருக.

பகுதி II

1. பகலிற் செய்ய வேண்டிய நித்திய கருமங்களை அட்டவணைப் படுத்துக.
2. கோயிலுக்கு எவ்வாறு செல்லுதல் வேண்டும் என்பது குறித்து ஐந்து வரிக்குக் குறையாது எழுதுக.
3. கடவுளின் எண்குணங்கள் எவை?
4. கடவுள் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு எடுக்கும் மூவகைத் திருமேனிகள் எவை?
5. பின்வரும் முதலையுடைய பாடல்களை வரிக்கிரமமாக எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதி அவற்றின் பொருளையும் தருக.
(அ) வேயுறுதோளிபங்கன் (ஆ) சதுரம் மறைதான்
(இ) ஒன்று கொலாம்
(ஈ) தம்மையே புகழ்ந்திச்சை
6. பின்வருவனவற்றிற்கு விளக்கக் குறிப்பு எழுதுக:
(i) மறைக்காடு (ii) பலிபீடம் (iii) சண்டேசுரர்
(iv) திருவாசகம் (v) முத்தநாதன்

7. நாவலர் பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்து நீர் கற்றுக் கொள்ளும் படிப்பணிகள் யாவை?
8. “பால் நினைந்தாட்டும்”... என்ற திருவாசகத்தினை வரிக்கிரமமாக எழுதி அதில் கூறப்பட்டுள்ள விடயம் குறித்து ஐந்து வாக்கியங்கட்குக் குறையாது எழுதுக.
9. அப்பூதி அடிகளைப் பற்றி அல்லது மெய்ப்பொருள் நாயனாரைப் பற்றிச் சுருக்கி எழுதுக.

இரண்டாம் பருவம்

15. உயிர்

உலகில் நாம் காணும் பொருள்களை உயிர் உள்ளன, உயிரற்றனவென இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். உயிரற்ற பொருள்கள் தோற்றம் முதல் முடிபுவரை மாறுபாடு இல்லாது இயக்கமற்று இருக்கும்; இவை சடப் பொருள்கள் எனப்படும். உதாரணமாக: மேசை, வீடு, நிலம் முதலியனவற்றைக் கொள்ளலாம். உயிர் உள்ள பொருள்கள் தாமே இயங்கும் தன்மையுடையன. நிலையாக நிற்கும் மரம், செடி, கொடி முதலிய தாவரங்களும் வளர்தல், பூத்தல், காய்த்தல் முதலிய இயக்கங்களை - செயல்களை உடையன. அஃது மன்றி இன்பதுன்பங்களை அநுபவித்தலினாலும், விடயங்களை உணர்தலினாலும், இனவிருத்தி செய்தலினாலும் உயிருண்டு என அறியலாம். உயிரையும் உடம்பையும் ஒன்றென அறிவிலார் மயங்குவர். நான் என்று சொல்லுவது உயிர். நான் என்பது சரீரமன்று. நான் ஒரு பாம்பைக் கண்டேனென்று சொல்லும் பொழுது, பாம்பைக் கண்டது சரீரமன்று. அதைக் கண்டது நானாகிய உயிர். சரீரமானது உயிர் காணுகிறதற்குக் கருவியாயுள்ளது. சரீரம் தூலம், சூக்குமமென இருவகைப்படும். பாம்பைக் காணும் பொழுது ஒளியானது கண்ணுக்குடாகப் போய் மூளையிலே தட்டும்பொழுது அதைச் சூக்கும சரீரத்திலிருக்கும் புத்தி உயிருக்குக் காட்டுகின்றது. இதில் கண்ணையும் மூளையையும் அங்கமாகவுடையது தூலசரீரம். புத்தியை அங்கமாகவுடையது சூக்கும சரீரமாகும்.

எல்லா உயிர்களும் ஒன்றல்ல; அவை வெவ்வேறுனவை. எல்லா உடம்புகளிலும் உள்ள உயிர் ஒன்றாயின் ஒர் உடம்பில் இருக்கும் உயிர் பிரியும் போது

ஏனைய உடம்புகளில் உள்ள உயிர்களும் பிரிதல் வேண்டும். அங்ஙனம் பிரியாமையால் உயிர் எண்ணிலாதனவாகும். உயிருக்கு இயல்பாகவே அறிவுண்டு. ஆயின், அவ்வறிவினைச் செம்புடன் சேர்ந்த களிம்பு போல் உயிருடன் சேர்ந்துள்ள ஓர் அழுக்கு வினைகளைச் செய்யத் தூண்டுகின்றது. அவ்வழுக்கு ஆணவம் எனப்படும். இதற்கு மலம் என்னும் ஒரு பெயருண்டு. ஆணவ மல சம்பந்தத்தால் உயிர் வினைகளைச் செய்கின்றது. அவை நல்வினை தீவினை யெனப்படும். இவையும் அழுக்கெனப்படும். இவ்வழுக்குக் கன்ம மலம் என்று பெயர் பெறும். எனவே உயிர் இயல்பாகவுள்ள ஆணவ மலத்தோடு கன்ம மலம் என்ற பிறிதோர் அழுக்கையும் சேர்த்து இடர்ப்படும் நிலையில் கடவுள் கருணை புரிகின்றார். இதனால், கடவுளின் வைப்புச் சக்தியென்று சொல்லப்படும் மாயை அதிட்டித்த நிலையில் மாயா காரியங்களாகிய தனு, கரண, புவன, போகங்களைக் கடவுள் கொடுக்கின்றார். இதனால், ஆன்மா மாயாமலம் என்ற ஒன்றினையும் பெற்றுக் கொள்கின்றது. எனவே, ஆன்மா மலசம்பந்த முள்ள தன்மையில் மூன்று வகைப்படுகின்றது. ஆணவமலம் ஒன்றேயுடைய ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானாகலர் எனவும் ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இரு மலமுடைய ஆன்மாக்கள் பிரளயாகலர் எனவும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலமுடைய ஆன்மாக்கள் சகலர் எனவும் பெயர் பெறுவர். மனிதர்களும், தேவர்களும், மிருகம், பறவை முதலிய இயங்கியற் பொருள்களும், புல், பூண்டு முதலிய நிலையியற் பொருள்களும் சகல வர்க்க ஆன்மாக்களாகும்.

ஆன்மாக்கள் தாம் புரிந்த நல்வினை தீவினைகளுக்கீடாக நால்வகைத் தோற்றத்தையும், ஏழுவகைப் பிறப்பையும், எண்பத்து நான்கு நூறுவிரம் யோனி பேதத்தையும் அடைந்து, பிறந்து இறந்து உழலும். நால்வகைத் தோற்றங்களாவன: அண்டசம் (முட்டையிற்

ரோன்றுவது), கவேதசம் (வேர்வையிற்றோன்றுவது); உற்பிச்சம் (வித்து, வேர், கிழங்கிற்றோன்றுவது), சராயுசம் (கருப்பையிற்றோன்றுவது) என்பன ஆகும். எழுவகைப் பிறப்புக்கள்: தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் எனப்படும்.

சத்தைச் சார்ந்து சத்தையும், அசத்தைச் சார்ந்து அசத்தையும் அறிவது எதுவோ அதுவே ஆன்மாவாகும். சத்து என்பது நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவத்தைக் குறிக்கும். அசத்து என்பது அறிவில்லாத சடப்பொருளைக் குறிக்கும். சத்துப் பொருளாகிய கடவுளை அடைவதே ஆன்மாக்களின் உரிமையாகும். சூரியன் இருட்டை அறியான்; இருள் சூரியன் முன் நில்லாது. அங்ஙனமே சிவத்தின் முன் பாசம் நில்லாது. எனவே, சடமாகிய பாசம் சிவத்தினைக் காட்டாது என்பதாம். சிவமும் அறிவற்றதாகிய பிரபஞ்சமும் ஒன்றினை ஒன்று அறியாது என உணர்கிறோம். இந்நிலையில், ஆன்மாவே அந்த இரண்டினையும் அறியுந் தன்மையுடையதாகும். இங்ஙனம் சத்து, அசத்து என்னும் இரண்டினையும் அறியும் உரிமை ஆன்மாவுக்கு இருப்பது குறித்தே ஆன்மாவைச் சதசத்து என்று கூறுவார்கள். ஆன்மா என்னும் உயிருக்குத் தனித்த இலக்கணம் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றலேயாகும். ஆன்மா சாரவேண்டியுள்ள பொருள், தானே அறியும் சித்துப் பொருளாகிய கடவுளேயாதலின் கடவுளும் தம் கருணைப் பெருக்கால் மாயையில் நின்றும் மாயேயங்களைத் தோற்றுவித்து ஆன்மாவுக்குப் பிறவியைக் கொடுக்கின்றார். 'ஆன்மா அறிவு இச்சை செயல்களில் ஈடுபட்டு இறைவன் திருவருளால் மெய்யுணர்ச்சி பெறுகின்றது இதனால் ஆணவமலத்தின் வலியைவீழ்த்தித்திருவருட் பதிவு காரணமாய் இறைவன் திருவடி நிழலையடைந்து, பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுகின்றது' என்பதே உண்மை நூல்களின் முடிபுமாகும்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) ஆன்மா இயல்பாகவே அறிவுடைப் பொருளா?
- (ஆ) இருவகைச் சரீரங்களும் எவை?
- (இ) செம்பிற களிம்பு போல் ஆன்மாவுடன் சேர்ந்ததுள்ள பொருள் யாது?
- (ஈ) மூவகை ஆன்மாக்கள் எவை?

2. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

- (அ) உயிர்கள் செய்யும் வினைகள் _____ எனப்படும்.
- (ஆ) ஆணவமலம் மாத்திரம் உள்ள ஆன்மாக்கள் _____ எனப்படுவர்.
- (இ) கடவுளின் வைப்புச் சக்தி _____ ஆகும்.
- (ஈ) கடவுள் தானே அறியும் _____ பொருள் ஆகும்.

3. ஆன்மா எடுக்கும் எழுவகைப் பிறவிகள் எவை?

4. ஆன்மா சதசத்து என்ற பெயரை எப்படிப் பெறுகின்றது?

5. ஆன்மா பிறவி எடுத்தல் பற்றி உண்மை நூல்களின் முடிபு யாது?

6. உயிர் என்னும் விடயம் பற்றிப் பத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

16. பாசம்

பதி, பசு, பாசம் என்பன முப்பொருள்கள் எனப்படும். இவை மூன்றும் ஆநாதிப் பொருள்கள். அநாதியென்றால் தோற்றமில்லாதன என்பது பொருளாகும். பதி சத்துப்பொருள், பசு சதசத்துப்பொருள், பாசம் அசத்துப்பொருள் என்பதை இதற்கு முந்திய பாடங்களில் அறிந்துள்ளோம். இவற்றுள் பாசம் என்பது ஆன்மாவைப் பந்தித்து, ஆன்மா மெய்ஞ்ஞானத்தால் பேரின்பம் அநுபவித்தலைத் தடுத்து நிற்பது என்ற பொருளில் அமைந்ததாகும்.

பாசம் ஆணவம், கன்மம், மாயை என முத்திறப்படும். பாசம் எனினும் மலம் எனினும் ஒக்கும். ஆணவமலம் உயிருக்கு அநாதியாய் உள்ளதாகும். இம்மலம் அளவில்லாத சக்திகளை (ஆற்றல்களை) உடையது. செம்பிற்களிம்பு போல உயிருடன் கலந்து நிற்கும் தன்மை உடையது. இம்மலம் உயிர்களை அவற்றின் வியாபகத்தன்மை விளங்க வொட்டாது மறைத்து ஒடுக்கி அணுத்தன்மைப் படுத்துவதினால் ஆணவம் எனப்பெயர் பூண்டது. உலக இருள் உயிர்களின் கண்ணொளியை விளங்காமல் மறைக்கின்றது. ஆணவமோ உயிர்களின் ஞானக்கண்ணை மறைப்பதால் இருண்மலம் எனவும் சொல்லப்படும். இந்த இருண்மலம் உயிரின் குணமன்று. இம்மலத்தினின்றும் நீங்குவதே உயிரின் இயல்பாகும். ஆணவமலத்தின் ஆற்றலைக் கெடுத்தற்காகவே இறைவன் படைத்த லென்னும் தொழிலை இயற்றுகிருன். படைப்பின் நிகழ்வினால் தான் உயிர்களினிடத்துள்ள அன்பு, அறிவு, செயல்கள் விளங்குகின்றன. நெல்லுக்கு உமி போன்றதாய் உயிரைப்பற்றி நிற்கும் ஆணவத்தினை நீக்குதலே முத்தி நெறியாகும். ஆன்மாக்களாகிய எமக்கு கேவலம், சுக

லம், சுத்தம் என்ற மூன்று நிலைகள் உள்ளன. சுத்த நிலையென்பது: முத்திப்பேற்று நிலை எனப்படும். கேவல நிலை என்பது: ஆன்மா ஆதியில் ஆணவமலத்தால் முற்றும் கட்டுண்டு அறிவு செயலற்றுக் கிடந்த அநாதிநிலையாகும். சகலநிலை என்பது: சிவத்தின் அருட்டன்மையால் உடம்போடு கூடிநின்று அறிவு, இச்சை, செயல் என்னும் மூன்றும் சேரப்பெற்று மனம் முதலிய கருவிக் கூட்டுறவுடையதாக ஆன்மா விளங்குவதாகும். இதிலிருந்து ஆணவமலமானது ஆன்மாவின் கேவல சகல நிலை இரண்டிலும் நீங்காது சுத்தநிலை என்னும் முத்திப் பேற்றில்தான் ஆன்மாவை விட்டு நீங்கும் என்பது புலனாதல் காண்க.

உயிர்களைப் பற்றியிருக்கும் ஆணவமலத்தை நீக்குதற் பொருட்டே இறைவனால் மாயை, கன்மம் என்ற இரு மலங்கள் தரப்படுகின்றன. துணியின் அழுக்கைப் போக்க உவர்மண், சாணம் என்பன பயன்படுதல் போல உயிரைப்பற்றியுள்ள ஆணவத்தை நீக்க மாயையும் கன்மமும் பயன்படுகின்றன. ஆணவமலம் அறிவை மறைக்கிறது. மாயை அறிவை விளக்குகிறது. கன்மம் அறிவை மாயை விளக்குவதற்குத் துணை செய்கின்றது. எனவே, மாயையும் கன்மமும் ஆன்மாவை இடையிற் சேர்ந்த மலங்களாகும். ஆணவம் மூலமலமாய் உயிர்களை அநாதியாய் உள்ளதென்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. இம்மாயை இறைவனுக்கு வைப்புச் சத்தியாகும். உயிர்களைத் தன் வசமாக்கி மயக்குவதால் மாயை எனக் காரணப்பெயர் பெற்றது. உலகிற்கு முதற்காரணம் மாயையென்றும் நிமித்த காரணம் இறைவனென்றும் கூறுவார்கள். மாயை என்பதை மா + யா எனப் பிரித்து மா - என்பது ஒடுங்குதலென்றும், யா - என்பது தோன்றுதலென்றும் பொருள் கூறி, உலகம் தன்னில் ஒடுங்குதற்கும் தோன்றுதற்கும் இடமாய் நிற்பது மாயை என்று கூறுவார்கள். இம்

மாயை சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என மூவகைப்படும். சுத்தமாயையிலிருந்து சிவதத்துவங்களும் அசுத்தமாயையிலிருந்து வித்தியாதத்துவங்களும் பிரகிருதிமாயையிலிருந்து ஆன்மதத்துவங்களும் தோன்றும். மாயையின் காரியங்கள் தனு, கரண, புவன போகங்களாகும். மாயையும் கன்மம் போலவே ஆன்மாவிற்கு உணர்வு உண்டாதற்குப் பயன்படுகிறது. அறிவை விளக்கும் தன்மை மாயையிலுள்ளபடியால், இம்மலம் ஆணவமலத்திற்கு எதிரிடையான இயல்புடையதாகும். மாயை இறைவனுக்கு உடைமைப் பொருள் எனப்படும். 'உடையானுக்கு உரிமையாயிருத்தல் உடைமையின் இலக்கணமாகும்' என்பதை உணர்கின்றோம். விடியும் வரையும் இருளை ஒருவாறு போக்கத்தக்க விளக்கைப்போல, ஆன்மா சிவஞானமாகிய பேரொளியைப் பெறும் முத்தி நிலையை அடையும்வரையும் ஆணவ இருளை ஒருவாறு நீக்கி அறிவைக் கொடுக்கும் கருவியாக மாயை விளங்குகிறது என்பதைத் தெளியலாம்.

கன்மம் என்பது வினை. இது உயிரின்சிற்றறிவினால் தோன்றும் விருப்பு வெறுப்புக்களை ஏதுவாகக் கொண்டு நிகழ்வதாகும். இக்கன்மம் மனம், வாக்கு, காயமென்னும் திரிகரணங்களாலும் செய்யப்படுவது. இது சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் என மூவகைப்படும். வினைபக்குவப்படுமளவும் சூக்குமமாய் புத்தி தத்துவத்தைப் பற்றி மாயையிலே கிடக்கும் நிலை சஞ்சிதம் எனப்படும். ஆகாமியமுயற்சி பலனுக்குவருமளவும் கட்டுப்பட்டு அறம் பாவமாய்க்கிடப்பதே சஞ்சிதமெனவும் கூறலாம். ஆகவே, சஞ்சிதத்தினை களஞ்சியம் போல்வது எனக்கூறல் சாலும். பிராரத்தம் என்பது: ஒரு பிறப்பிலேயே ஆன்மா அனுபவிப்பதற்கென முகந்து கொள்ளப்பட்டதாய் சாதி, பிறப்பு முதலியன வாகப் பல திறப்பட்டுச் சூக்குமமாய் நிற்கும் கன்மமா

கும். இப்பிராரத்துவ வினைப்படியே கல்வி, செல்வம், மேன்மை முதலிய இன்பங்களையும் வறுமை, அறியாமை இழிவு, வருத்தம் முதலிய துன்பங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டிய ஆன்மாக்கள் அவ்வப் பலனைத் தரக்கூடிய குடும்பங்களில் தோன்றுவர். எனவே, சஞ்சிதவினை பயன்படுங்கால் இன்பதுன்பமாய் பிராரத்தம் எனப்படும்.

ஆகாமியம் என்பது செய்யப்படும் வினையாகும். எனவே, வினையானது செய்யப்படும்போது ஆகாமியம் எனப்படும் என்பதாம். இதனால் சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் மூன்றும் ஆற்று நீர் போல் தொன்று தொட்டுவருவன என்பதை உணர்கின்றோம். மேற் கூறியவாற்றால் வினையானது செய்யப்படும் பொழுது ஆகாமியமென்றும், பயன் தரும் வரையும் சூக்குமமாய் புத்தி தத்துவத்தைச் சார்ந்து நிற்கும் பொழுது சஞ்சிதம் என்றும் பயன்படும்போது பிராரத்தம் என்றும் பெயர் பெறும் என்பதை அறிகிறோம்.

இங்ஙனம் மூவகையாக நிகழும் வினைகளைப் பசுவினை, சிவவினை என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். பசுவினையானது உயிர்களுக்குச் செய்யப்படும் வினையாகும். உயிர்களுக்குச் செய்யும் நன்மை பசு நல்வினையெனவும், உயிர்களுக்குச் செய்யும் தீமை பசுத்தீவினையெனவும் படும். ஈதல், வேட்டல், வாய்மை, இரக்கம், பொறை, பெரியோரைப் பேணல் முதலியன பசு நல்வினையெனவும், உயிர்களுக்குச் செய்யும் தீமை பசுத்தீவினையெனவும் படும். ஈதல், வேட்டல், வாய்மை, இரக்கம், பொறை, பெரியோரைப் பேணல் முதலியன பசுநல் வினைகளாகும். கொலை, புலாலுண்ணல், களவு, நன்றிமறத்தல், வஞ்சனை, பொருமை, சிவனடியார் நிந்தனை பசுத்தீவினைகளாகும். இதேபோல் சிவனடியார்களைப் போற்றுதல், சிவபெருமானது கோயில் தலத்தை அலகிடல்,

மெழுகல், பூமாலை கட்டுதல், புகழ்ந்து பாடுதல், திரு விளக்கிடுதல் முதலியனவாக வரும் சரியை, கிரியை, யோகம் முதலிய மூன்று மார்க்கங்களிலும் விதிக்கப் பட்டவற்றைச் செய்தல் சிவநல்வினை யெனவும் அம் மார்க்கங்களில் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தல் சிவத்தீ வினை எனவும் படும்.

பசுநல்வினைகளைச் செய்த ஆன்மாக்கள் உடற் பிணிப்பில் நின்று நீங்கியதும் மேலுலகங்களாகிய புண்ணிய உலகங்களிலே போய் இன்பத்தை அனுப விப்பர். அதே போன்று பசுத்தீவினைகளைச் செய்த ஆன்மாக்கள் விடுதலை பெற்றதும் நரகங்களிலேயே விழுந்து துன்பத்தை அனுபவிப்பர். காலஞ் செல்ல வினைப்பழு குற்றவடைதலும் அவ்வான்மாக்கள் மீண் டும் பூமியில் பிறவியினை எடுக்கும்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) முப்பொருள்கள் எவை?

(ஆ) சதசத்துப் பொருள் என்று கூறப்படுவது எதனை?

(இ) பாசங்கள் மூன்றும் எவை?

(ஈ) ஆகாமிய வினைகள் இரண்டும் எவை?

2. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

(அ) நல்வினை தீவினை இரண்டும் --- எனப்படும்.

(ஆ) புண்ணியங்களைச் செய்த ஆன்மாக்கள் --- அனுபவிப்பர்.

(இ) சிவனடியார் நித்தனை --- தீவினை ஆகும்.

(ஈ) மாயாகாரியங்கள் --- போகங்களாகும்.

3. சரியென்றால் 'ஆம்' என்றும் பிழையென்றால் 'இல்லை' என்றும் எழுதுக:

(அ) சஞ்சித வினைகள் புண்ணிய பாவங்களாகும்.

(ஆ) பாவங்களைச் செய்த ஆன்மாக்கள் கடவுளின் திருவடியை அடைவர்.

(இ) சிவநல்வினையில் விதிக்கப்பட்டன செய்தல் சிவத்தீவினைகள் எனப்படும்.

(ஈ) பிராரத்த வினைப்படியே ஒருவருக்குச் செல்வம் சேரும்.

17. சைவநாற்பாதங்களும் நால்வகை முத்திகளும்

சிவபெருமான் உயிர்கள் படிமுறையான் உணர்ந்து உய்தி பெறும் பொருட்டு- தூலம், சூக்குமம், அதிசூக் குமம் என்னும் வடிவங்களைக் கொண்டருளி, அவ்வவ் வடிவங்களில் வழிபடும் முறைமையினை வேத சிவாக மங்களில் உணர்த்தியருளினார். சரியை இறைவனது தூலவடிவத்தை வழிபடுவதாகும். கிரியை இறைவனது சூக்கும வடிவத்தை வழிபடுவது. யோகம் அவனது அதிசூக்கும வடிவத்தினை வழிபடுவது. ஞானமாவது: அகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய பரம்பொருளை நேரே வழிபடுவது. இவை உலகப்பற்றோடு செய்யப்படும் வழி உபாயமார்க்க மென் றும், உலகப்பற்றுச் சிறிதுமின்றி இறைவன் திருவடிப் பேருகிய முத்தியின்பத்தைக் கருதிச் செய்யப்படும் வழி உண்மை மார்க்கமென்றும் கூறப்படும்.

எனவே, உபாயச்சரியை, உபாயக்கிரியை உபாய யோகம், உபாயஞானம் என்றும் உண்மைச்சரியை, உண்மைக்கிரியை, உண்மையோகம் உண்மைஞானம் என்றும் சிவபுண்ணியங்கள் எட்டாகும் என்பதாம். உபாயச்சரியை முதலிய நான்கையும் அனுட்டித்த பின், உண்மைச்சரியை முதலிய நான்கையும் அனுட்டிப்பார்கள். ஒவ்வொரு பாதத்திலும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நான்கு பாதங்களும் உண்டு. அவை சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் எனவும் கிரியையிற் சரியை, கிரியையில் கிரியை, கிரியையில் யோகம், கிரியையில் ஞானம் எனவும் யோகத்தில் சரியை, யோகத்தில் கிரியை,

யோகத்தில் யோகம், யோகத்தில் ஞானம் எனவும் ஞானத்தில் சரியை, ஞானத்தில் கிரியை, ஞானத்தில் யோகம், ஞானத்தில் ஞானம் எனவும் வரும். இதனால் சைவசமயப்படிசுள் உபாயநிலை பதினாறும் உண்மை நிலை பதினாறுமாக முப்பத்திரண்டெனக் கொள்க.

மேற்கூறியவாற்றால் சிவபெருமானின் திருவடிப் பேருகிய முத்தியின்பத்தை நுகர்தற்கு, அரும்புபோலத் தோன்றும் சரியையும், மலர்போலத் தோன்றும் கிரியையும், காப்போலத் தோன்றும் யோகமும், கனிபோலத் தோன்றுங் ஞானமும் படிசுளாக அமைந்துள்ளன. அரும்பு தோன்றாமல் மலர் உண்டாகாத தன்மை போலச் சரியை நெறியில் ஒழுகாதார்க்குக் கிரியை பயன் கொடாது. மலர் தோன்றாமல் காய் உண்டாகாத தன்மை போல கிரியை நெறியில் ஒழுகாதவர்களுக்கு யோகம் பயன் கொடாது. காய் தோன்றாமல் கனி உண்டாகாத தன்மைபோல யோக நெறியில் ஒழுகாதார்க்கு ஞானம் பயன்கொடாது, கனியை உண்ணாதார்க்கு அதன் சுவையுணர்ச்சி கிட்டாத தன்மை போல, ஞானநெறியில் ஒழுகாதார்க்கு வீட்டின்பப் பேறு கிடைக்காது என்பதாம். இதனை

“விரும்பும் சரியை முதன் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும் அரும்பு மலர் காய், கனிபோல் அன்றோ பராபரமே” எனத் தாயுமான சுவாமிகள் கூறுகின்ற அருள்மொழிகளால் உணர்க.

சரியை: சரியை என்பது பெரும்பாலும் புறத்தொழிலாலே இறைவன் உருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாகும். அவ் வழிபாடு சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என நான்கு வகையினதாகும். திருக்கோயிலைக் கூட்டுதல், மெழுகுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், திருநந்தவனம் அமைத்தல், பூ எடுத்துக் கொடுத்தல், பூமாலை தொடுத்துக் கொடுத்தல், இறை

வனுடைய பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பாடுதல், சிவனடியார்களுக்குக் குற்றேவல் செய்தல் என்பன சரியையிற் சரியை எனப்படும். சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், தக்ஷணமூர்த்தி, வினாயகர், சுப்பிரமணியர் முதலாய் மூர்த்திகளில், ஒன்றை உபாசனமூர்த்தியாகக் கொண்டு வழிபடல் சரியையிற் கிரியை எனப்படும். சிவபெருமானின் உருவத்திருமேனிகளில் ஒன்றை மனதிலே தியானித்தல் சரியையில் யோகம் எனப்படும். முன் கூறிய தியான பாவனையில் உறைப்பான ஓர் அனுபவ உணர்வு நிகழ்தல் சரியையில் ஞானம் எனப்படும். இங்ஙனம் சரியை நெறிநின்று ஒழுகியவர்கள் சிவபெருமான் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் உலகத்தில் வீற்றிருந்து அவ்வுலக போகங்களை அனுபவித்து வாழ்தல் இவ்வழிபாட்டாற் பெறும் பலன் ஆகும். இது சலோகம் என்னும் பதமுத்தியாகும்.

கிரியை: கிரியை என்பது புறத்தொழில், அகத்தொழில் என்னும் இரண்டாலும் சூக்குமமாகிய அருவருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாகும். இவ்வழிபாடும் முன் கூறியமை போன்று கிரியையிற் சரியை முதலாக நான்கு வகைப்படும். புதிய மலர்கள், தூப தீபம், திருமஞ்சனம், திருவமுது முதலான பூசைக்குரிய உபகரணங்களைத் தயாரித்துக் கொள்ளல் கிரியையிற் சரியை எனப்படும். சிவாகமத்தில் விதித்தவாறு பூதசுத்தி, தானசுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்க சுத்தி என்னும் ஐந்து சுத்திகளும் செய்து ஆசனம் இட்டு மூர்த்தியை எழுத்தருளச் செய்து மெய்யினால் அர்ச்சனை புரிந்து தோத்திரம் பாடி வணங்கல் கிரியையிற் கிரியை எனப்படும். மானத பூசை எனப்படும் அந்தர்யாக பூசையே கிரியையில் யோகம் எனப்படும். மானத பூசையின் அனுபவத்தால் நிகழும் உணர்வே கிரியையில் ஞானம் எனப்படும். இங்ஙனம் கிரியை வழி நின்று ஒழுகியவர்கள் புதல்வர்களுக்குரிய உரிமை போலச் சிவபெரு

மானுக்கு அண்மையில் வீற்றிருந்து அணுக்கத் தொண்டராய்ப் போகங்களை நுகர்ந்து வாழ்வதாகிய சாம்பீம் ஆகிய பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

யோகம்: யோகம் என்பது பெரும் பான்மை அகத்தொழிலாய் அதிசூக்குமமாகிய அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாகும். அவ்வழிபாடும் முன் கூறியமைபோன்று யோகத்தில் சரியை முதலாக நான்கு வகைப்படும். இயமம் முதலாய் எண்வகையான யோகங்களில் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம் என்னும் நால்வகை யோக நெறியில் ஒழுக்குதல் யோகத்தில் சரியை எனப்படும். பிரத்தியாகாரம், தாரணை ஆகிய இரண்டும் யோகத்தில் கிரியை எனப்படும். மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்னும் ஆறு ஆதாரங்களையும் அவற்றின் அதிதேவதைகளையும் அறிந்து மூர்த்தியின் சொரூபத்தை மனத்தால் தியானித்தல் யோகத்தில் யோகம் எனப்படும். மூர்த்தியாகிய தோற்றமும், சிந்தித்தலாகிய செயலும், சிந்திக்கும் தானும் என்ற வேறுபாடின்றி மூர்த்தியும் தானும் கலந்து நின்றலாகிய சமாதி நிலை யோகத்தில் ஞானம் எனப்படும். இங்ஙனம் யோக வழியில் நிற்போர் தோழர்க்குரிய உரிமையோடு சிவபெருமான் கொண்டுள்ள திருமேனியைப் பெற்று வாழ்தலாகிய சாரூபம் என்னும் பதமுத்தியினைப் பெறுவர்.

ஞானம்: ஞானம் என்பது புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டு மின்றி அறிவுத் தொழிலால் மூவகைத் திருமேனிகளுக்கும் மேலாய் சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபெருமானிடத்துச் செய்யும் வழிபாடாகும். அவ்வழிபாடும் ஞானத்திற் சரியை முதலாக நால்வகைப்படும். ஞானசாத்திரங்களை ஆசாரியரிடங் கேட்டல் ஞானத்தில் சரியை எனவும், ஆசாரியரிடம் கேட்ட ஞானத்தை ஆராய்ந்து சிந்தித்

தல் ஞானத்திற்கிரியை எனவும், ஆராய்ந்து சிந்தித்த வற்றைத் தெளிதல் ஞானத்தில் யோகமெனவும், நிட்டை கூடல் ஞானத்தில் ஞானமெனவும் படும். இங்ஙனம் ஞானவழியில் நிற்போர் சிவபெருமானுடைய திருவடியில் இரண்டறக் கலந்து நித்தியானந்தத்தை அனுபவித்து வாழ்தலாகிய சாயுச்சியம் என்னும் பரமுத்தியினைப் பெறுவர்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு எடுக்கும் மூவகைத் திருமேனிகள் எவை?
- (ஆ) சைவத்திற் கூறப்படும் நார்ப்பாதங்கள் எவை?
- (இ) சிவபெருமானை அடைவதற்குச் சைவசமயப் படிகள் எத்தனை?
- (ஈ) நால்வகை முத்திகள் எவை?

2. சரியென்றால் “ஆம்” என்றும் பிழையென்றால் “இல்லை” என்றும் எழுதுக.

- (அ) கிரியை வழியில் ஒழுகுவோர் சாலோகமுத்தி பெறுவர்.
- (ஆ) திருநந்தவனம் அமைத்தல் கிரியை வழிபாடாகும்.
- (இ) இறைவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலத்தல் சாயுச்சிய முத்தியெனப்படும்.
- (ஈ) உலகப் பற்றோடு செய்யப்படும் வழிபாடு உண்மை மார்க்கம் என்று சொல்லப்படும்.

3. விளக்கம் தருக:

சாமீப முத்தி, நிட்டைகூடல், உபாசணமூர்த்தி, மூலாதாரம்.

4. சரியை வழிபாடு பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

18. திருநந்தவனம் அமைத்தல்

நாம் இறைவனுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டுகளில் பூந்தோட்டத் தொண்டும் ஒன்றாகும். கோயிலுக்கருகில் பூந்தோட்டம் இருப்பது மிகவும் நல்லது. பூந்தோட்டம் அமைப்பதற்கு முன்னர் நிலம் தெரிவு செய்தல் வேண்டும். சண்டாளர் (கொடியவர்கள்) வதியும் இடத்துக்கும், சுடுகாட்டுக்கும், மலசலமோசனாபூமிக்கும் சமீபத்தில் இல்லாததாய் நீர்வசதி கொண்ட இடத்தில் பூந்தோட்டம் அமைத்தல் வேண்டும். சூரிய வெளிச்சம் படக்கூடிய வெளியான இடமாயிருப்பின் நல்லது. நிலம் தெரிவுசெய்து கொண்டபின்னர் முதலில் சுவரினாலேனும், சிறுமரங்களை நாட்டியேனும் நான்கு புறமும் வேலி அமைத்தல் வேண்டும். அதன் பின் நிலத்தை ஆழமாகக் கொத்தி நிலத்தின் கீழுள்ள கற்கள், எலும்புகள் முதலாய் பொருள்களைப் பரிசோதித்து அகற்றல் வேண்டும். இடச் சுத்தியிள் பொருட்டுப் பசு நிரைகட்டப் பெற்றுக் கோசல, கோமயத்தினால் புனிதமடையச் செய்தல் வேண்டும்.

பூந்தோட்டத்தில் கோட்டுப்பூ, நிலப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ என்பன உண்டாக்கப்படல் வேண்டும். பூசைக்கு உதவாத எவ்வகையான பூவினங்களும் உண்டாக்கப்படல் ஆகாது. பூங்கன்றுகள் நாட்டுவதற்கு முன்னர் தோட்டத்தின் மத்தியில் நீர் வசதியை உண்டுபண்ணல் வேண்டும். போய் வருவதற்கு ஏற்ற முறையில் உள்ளே பாதைகள் அமைக்கப்படல் வேண்டும். அதன்பின்னர் பாத்திகள் அமைத்து வேறு வேறுகப் பூங்கன்றுகளை வகைப்படுத்தி நாட்டுதல் வேண்டும். பூந்தோட்டத்தினுள் வசதியான இடங்க

ளில் தண்ணீர் தேங்கக்கூடிய சிறிய நீர்நிலைகள் அமைத்து அவற்றுள் செவ்வாம்பல், வெள்ளாம்பல், குவளை, செங்கழுநீர், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, நீலோர்ப்பலம் என்பவற்றை வைத்து வளர்த்தல் வேண்டும். இவை நீர்ப் பூக்கள் எனப்படும்.

கோட்டுப்பூ: வில்வம், பாதிரி, கோங்கு, பன்னீர், கொன்றை, புலிநகக் கொன்றை, பொன்னாவிரை, மந்தாரை, சண்பகம், குரா, குருந்து, மகிழ், புன்னை, சுரபுன்னை, வெட்சி, கடம்பு, ஆத்தி, செருந்தி, பவள மல்லிகை, மாவிலங்கை, நெல்லி, நாவல், செவ்விள நீர் முதலாய இளநீர் வகைகள் என்னும் மரங்களை வைத்து வளர்க்க வேண்டும். இம் மரங்களில் உண்டாகும் பூ கோட்டுப்பூ எனப்படும்.

நிலப்பூ: ஒரு பகுதியில் பூமரங்கள் வைக்கப்பட்டிருத்தல் போலவே இன்னோர் பகுதியில் அலரி, நந்தியாவர்த்தம், வெள்ளெருக்கு, செம்பரத்தை, கொக்கிறகு, மந்தாரை, துளசி, நொச்சி, செங்கீரை, பட்டி, செவ்வந்தி, தும்பை, தருப்பை, மருக்கொழுந்து, சிவகரத்தை, விஷ்ணுகிராந்தி, அறுகு என்னும் செடிகளையும் வைத்து வளர்த்தல் வேண்டும். இச் செடிகளில் உண்டாகும் பூ நிலப்பூ எனப்படும்.

கொடிப்பூ: கோட்டுப்பூவும், நிலப்பூவும் உள்ள நந்தவனத்தின் மற்றோர் பகுதியில் மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, பிச்சி, வெண்காக்கொன்றை, கருங்காக்கொன்றை, வெற்றிலையென்னும் கொடிகளையும் வைத்து வளர்த்தல் வேண்டும். இக் கொடிகளில் உண்டாகும் பூ கொடிப்பூ எனப்படும்.

திருநந்தவனத்தைப் பாதுகாத்தல்: காலை, மாலை தவறாது நீர் ஊற்றுதல் வேண்டும். உச்சிப் போழ்தில் நீர் ஊற்றுதல் ஆகாது. புல், பூண்டுகளிருப்பின்

அவற்றைக் களைதல் வேண்டும். உக்கிய உரம், இலைப் பசளை என்பவற்றையிட்டுச் சிறிய முள்கொண்டு காற்றோட்டம் ஏற்படக்கூடியதாக நிலத்தைக் கிளறுதல் வேண்டும். காலத்துக்குக் காலம் குறைக்கப்பட வேண்டிய கொம்பர்களைக் குறைத்துப் புதிய கிளைகள் தோன்றச் செய்தல் வேண்டும். இதனால் அதிக பூக்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். நந்த வனத்தினுள்ளே புறச்சமயிகள் - தூரஸ்திரிகள் முதலாயினோர் புகாமலும், யாவராயினும் எச்சில், மூக்குநீர், மலசலம் முதலியவைகளால் அசுத்தப்படுத்தாமலும், அங்குள்ள பத்திர புஷ்பங்களைக் கடவுட் பூசை முதலியவற்றிற்கன்றிப் பிறவற்றிற்கு உபயோகப் படுத்தாமலும், மூக்கில் வைத்து மணக்காமலும், அங்குள்ள மரஞ்செடி கொடிகளிலே சலம் தெறிக்கும்படி வஸ்திரம்தோயாமலும், அவைகளிலே வஸ்திரத்தைப் போடாமலும் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

பத்திர புஷ்பம் எடுத்தல்: நான்கு வருடத்துக்குட்பட்டவராய், சிவ தீக்ஷை பெற்றவராய், நியம ஆசார முடையவராய் உள்ளவர்களே பத்திரபுஷ்பம் எடுத்தற்குத் தகுதியுடையவராவர். சிவதீக்ஷை பெருதவர், ஆசௌசம் உடையவர், நித்திய கருமத்தினை மேற்கொள்ளாதவர், தூர்த்தர் முதலாயினோர் பத்திரபுஷ்பம் எடுக்கத் தகுதியில்லாதவர் ஆவர்.

கடவுட் பூசைக்கு ஆகாத பூக்கள்: எடுத்து வைத்து உலர்ந்த பூவும், தானே விழுந்த பூவும், நிலத்தில் விழுந்து கிடந்த பூவும், பழம் பூவும், உதிர்ந்த பூவும், அரும்பும், இரவில் எடுத்த பூவும், கை-சீலை இவற்றில் கொண்டு வந்த பூவும், எச்சம் - சிலந்திநூல் - மயிர் என்பவற்றோடு கூடிய பூவும், மோந்த பூவும் கடவுட் பூசைக்கு ஆகாதனவாகும்.

பத்திர புஷ்பம் எடுக்கும் முறை: சூரியன் உதிக்கு முன்னழுந்து ஸ்நானஞ் செய்து, தோய்த்துலர்ந்த ஆடை

தரித்துச் சந்தியாவந்தனம் முடித்துக்கொண்டு திருப் பூங்கூடையை எடுத்து ஒரு தண்டின் நுனியில் மாட்டி உயரப் பிடித்துக் கொண்டாயினும், அரைக்கு மேலே கையிலே பிடித்துக்கொண்டாயினும், திருநந்த வனத்துக்குக்குப் போதல் வேண்டும். போகும் பொழுதும் பத்திரபுஷ்பம் எடுக்கும்பொழுதும் சிவ பெருமானை மறவாத சிந்தையராய் இருத்தல் வேண்டும். பூங்கூடையில் எடுத்த பத்திரபுஷ்பங்களை இலையினாலே மூடிக்கொண்டு திரும்பி வந்து கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு உள்ளே புகுந்து திருப்பூங்கூடையைத் தூக்கிவிடல் வேண்டும்.

பத்திர புஷ்பம் எடுக்கும்போது பேசுதல், சிரித்தல் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலேயே அன்றிப் பிற வற்றிலே சிந்தை வைத்தல், கொம்புகள் கிளைகளை முரித்தல், கைகளை அரையின்கீழ் தொங்கவிடல் முதலாய குற்றங்களைச் செய்தலாகாது.

திருமாலை கட்டுதல்: திருமாலை கட்டுதற்கென்றே அமைக்கப்பட்ட மேடையினைச் சலத்தினால் சுத்தஞ் செய்து திருப்பூங்கூடையிலுள்ள பத்திர புஷ்பங்களை எடுத்து அதில் வைத்துக்கொண்டு, மௌனியாயிருந்து சாவதானமாக ஆராய்ந்து பழுதுள்ளவைகளை அகற்றிவிட்டு இண்டை, தொடை, கண்ணி, பந்து தண்டு முதலிய பலவகைப்பட்ட திருமாலைகளைக் கட்டுதல் வேண்டும்.

திருநந்தவனம் அமைத்தலும், பத்திர புஷ்பம் எடுத்து மாலைகட்டிச் சுவாமிக்குச் சாத்தக் கொடுத்தலுமாகிய தொண்டினை மேற்கொண்ட சிவகோசாரியார், திலகவதியார், சங்கிலிநாச்சியார் போன்ற மெய்யடியார்கள் சிவபதமடைந்த வரலாற்றினைப் பெரிய புராணம் நமக்குத் தெளிவு படுத்தியிருத்தலின் நாமும் இத்தொண்

ஷனை மேற்கொண்டு இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத் திரராவோமாக.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

(அ) பூந்தோட்டம் கோயிலுக்கு—————இருப்பது நல்லது.

(ஆ) பூந்தோட்டத்துக்கு முதலில் நான்கு புறமும் —————அமைத்தல் வேண்டும்.

(இ) பத்திர புஷ்பம் எடுக்கும் பொழுது மனம் —————ல் பதிந்திருத்தல் வேண்டும்.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) நிலப்பூக்கள் இரண்டின் பெயர் தருக.

(ஆ) பூங்கன்றுகள் நாட்டுதற்கு முன் பசு நிரைகள் ஏன் கட்டுதல் வேண்டும்?

(இ) இறைவனுக்குச் சாத்தும் மாலைகளில் மூன்றின் பெயர் தருக.

(ஈ) இறைவனுக்குப் பூத்தொண்டு செய்து முத்தியடைந்த இரு அடியார்கள் பெயர் தருக.

3. பத்திர புஷ்பம் எடுத்தற்குத் தகுதியுடையோர் யாவர்?

4. திருநந்தவனம் பாதுகாத்தல் பற்றி ஐந்து வாக் கியங்கள் எழுதுக.

5. பத்திர புஷ்பம் எடுத்தல் அல்லது திருமாலை கட்டுதல் பற்றி அறிந்தவரை எழுதுக.

19. முருக நாயனார்

ஆறு தரித்த சடையார் விரும்புந் திருப்பதிகளிற்
சிறந்தது சோழ நாட்டுத் திருப்புகழார். அவ்வூரிலே
திருவெண்ணிற்றெளியே எங்கும் திகழும். பொழில்களி
லும் பொய்கைகளிலும் உள்ள மலர்கள் மட்டும்
அங்குத் தேனைப் பொழியும் என்று எண்ண வேண்டாம்.
பொழில்களிலே மரங்களின் கிளைகளில் வதியும் பூவை
யும் கிள்ளையங் கூடத் தமிழ்ப் பதிகத்தேன் பொழி
யும்! தாமரை மலர்கள் வண்டுகள் வந்து பாடுதலினால்
மலர்ந்து களிநீர் அரும்பும்! அடியார்களும் திருப்பதி
கம் பாடிக் கண்ணீர் அரும்புவார்கள்.

இத்தகைய நலம் சான்ற நகரிலே மறையவர் மர
பிலே அந்திவண்ணர் அடியையே நினைந்துருகும்
முருகனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் திருத்
தொண்டு மலர் தொடுப்பது. வைகறையில் எழுந்து
தூயநீரில் முழுகுவார். மலரும் பக்குவத்தில் உள்ள
[இறைவர் முடியிலே அணிந்த பின் மலர்ந்து தேனைத்
துளிக்கும் நிலையிலுள்ள] மலர்களை வகை வகையாக
வெவ்வேறு கூடைகளில் எடுப்பார். திருவைந்தெழுத்து
மலரும் திருவாயுடன் கோட்டுமலர், பொய்கைமலர்,
கொடிமலர், புதர்மலரும் ஆகியவற்றில் இறைவர்க்
காகும் மலர்களை ஆராய்ந்தெடுப்பார். அவற்றை
ஒரிடத்திலே கொண்டு வந்து வைத்துக் கொண்டு
கோவை, இண்டை, தாமம், மாலை, கண்ணி, பிணையல்,
தொங்கல் என்று பல வகையாகத் தொடுத்து வர்த்த
மாளிச்சரம் என்னும் அவ்வூர்த் திருக்கோயில் இறை
வருக்குச் சாத்தக் கொடுப்பார்.

திருவைந்தெழுத்தைச் சிந்தையார ஓதும் அவர், திருஞானசம்பந்தர் அங்கு எழுந்தருளிய காலை அவரடி வணங்கி வரவேற்றுத் தமது மடத்திலேயிருக்கும் பரிசு செய்து அவருக்கு நண்பரானார். அது போலவே திரு நாவுக்கரசு நாயனாருக்கும் நண்பராயினார். பின்பு, பிள்ளையாரின் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்திலே தோன்றிய பேரொளியிற் புகுந்த மெய்யடியார்களாகிய திரு நீலநக்க நாயனார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் என்பாரோடு தாமும் புகும் பேற்றைப் பெற்றுச் சிவனாரடி நீழலைச் சேர்ந்தார்.

பிள்ளைகளே! இறைவனுக்குச் செய்யும் திருத் தொண்டுகளில் திருநந்தவனம் அமைத்தல், பத்திர புஸ்பம் எடுத்துக் கொடுத்தல், திருமாலை கட்டிக் கொடுத்தல் என்பன உடம்பாற் செய்யும் திருத் தொண்டுகளில் மிகச் சிறந்தனவாகும். இதனை மேற்கொண்ட முருகநாயனார், ஆளுடைய பிள்ளையார் அவர்களோடு பேரொளியிற் புகும் பேறு பெற்றமை கொண்டு இத்தொண்டின் சிறப்பு எத்துணைத் தென்று புலனாகின்ற தல்லவா? ஆதலின் நாமும் இத்தொண்டினை மேற்கொண்டு இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரராவோமாக.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

(அ) முருக நாயனாரின் பிறப்பிடம் _____ ஆகும்.

(ஆ) முருக நாயனார் மேற்கொண்ட திருத்தொண்டு _____ ஆகும்.

(இ) முருக நாயனார் தொண்டு செய்த ஆலயம் _____ ஆகும்.

(ஈ) முருக நாயனார் முத்தியடைந்த இடம் _____ என்னும் ஆலயமாகும்.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) முருக நாயனார் காலத்து வாழ்ந்த இரு நாயன் மார் பெயர் தருக.

(ஆ) மலர் பறிக்கும் பொழுது முருக நாயனார் ஓதும் மந்திரம் யாது?

(இ) எப்பொழுது மலர் பறித்தல் வேண்டும்?

(ஈ) இறைவனுக்குச் சாத்தும் மாலைகளில் மூன்றின் பெயர் தருக.

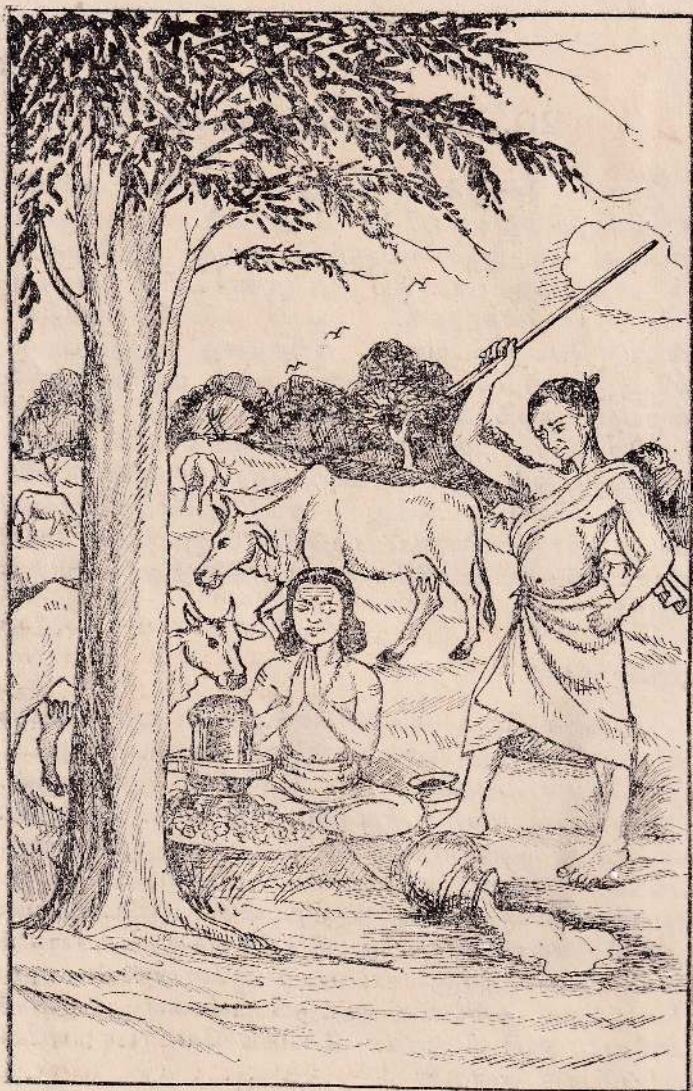
3. முருக நாயனாரைப் பற்றிப் பத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

20. சண்டேசுர நாயனார்

பொன் கொழிக்கும் சோழ நாட்டிலே மண்ணி
யாற்றின் தென்கரையிலே செவ்வேள் எழுந்தருளிய
சிறப்புடையது திருச்சேய்ஞலூர். அங்கு முத்தீ வளர்க்
கும் நான்மறையாளராகிய அந்தணர்களில் செல்வம்
மிக்கவன் எச்சதத்தன். அவன் மனைவி பவித்திரை
என்னும் பெயருடையாள். சுற்றத்தை ஆதரிப்பவள்.
நல்லொழுக்கத்தில் சிறந்தவள். அவன் மணிவயிற்றில்
மறையவர் குலம் வாழச் சைவந் தழைக்க விசாரசுரு
மர் பிறந்தார். ஐந்தாண்டு நிரம்பிக் கலை பயிலத்
தொடங்கியதும் பழம் பிறப்புத் தொடர்ச்சியினால் கலை
யுணர்வு சிறப்படைந்தது. அவர் நுண்ணுணர்வும்,
கலையும் அரனார் மலரடிப் பற்றிலேயே சூழ்ந்தன. முக்
கண்ணர் திருவடியன்பிலே முழுகித் திளைத்துக் கனிந்து
நின்றார்.

ஆனிரை காதல் — காதல்

ஒருநாள் தெரு வழியே செல்லும் போது கன்றை
யின்ற பசுவொன்று மேய்ப்போனைக் கொம்பால் முட்டி
யது. அவன் அதனைத் தடி கொண்டு தாக்கினான்.
இந்தக் காட்சி அவர் உள்ளத்தைத் திடுக்கிட வைத்தது.
சினத்துடன் அவனைத் தடுத்து அறிவு புகட்டினார்.
“பசுக்கள் எல்லா உயிர்களையும் விட மேம்பட்டவை.
அவற்றின் பால் இறைவர் திருமுடியிலே ஆட்டப் பயன்
பெறும்! அதனிடமிருந்தே திருநீற்றுக்குரிய சாணம்
கிடைக்கிறது! அரனார் ஊர்வதும் ஆனேறுதான். இது
மக்களுக்குத் தன்பாலை யூட்டும் பண்பை மறந்தார்
உளரோ? இனி நீ இதனை மேய்க்க வேண்டா யானே
மேய்ப்பேன்” என்றார்.

சுண்டேசுர நாயனார்

இடையன் இவர் மொழிக்கு மாற்றங் கூற அஞ்சி நீங்கி விட்டான். அன்று முதல் இவரே குழந்தையைக் காக்கும் அன்னைபோல் கோகுலங்களைக் காக்கத் தொடங்கினார். ஆனிரைகளின் பின்னே சென்று அவைகளைப்புல்லுள்ள புலங்களில் மேய்ப்பார். நல்ல நீரைப் பருகிவிட்பார். மேய முடியாத இடங்களில் உள்ள புல்லைப் பறித்துட்டுவார். அவைகள் அச்சமின்றி அவருடன் பழகின. வெயில் நேரத்தில் நிழலிலே படுத்திருக்க விடுவார். பால் சுரக்கும் நேரத்தில் வீட்டிலே கொண்டு விடுவார். இருட்டு முன் அவைகளை ஓட்டி வருவார். இதனால் பசு நிரைகள் பாலை மிகவும் அதிகமாகக் கொடுத்தன. எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர்.

மண்ணியாற்றங்கரை மணலில் இலிங்க வழிபாடு

எல்லா வகையிலும் ஆனிரைகள் மகிழ்ச்சியடைந்தன. இதனால் இரவு பகல் அடிக்கடி பால் சுரந்து பொழியும் நிலையைக் கொண்டன. அவர் அருகிற் சென்று பால் பொழியத் தொடங்கின. அந்தணச்சிறுவர் அப்பாலை வீணாக்காமல் அரனார் வழிபாட்டுக்குப் பயன் படுத்த நினைத்தார். மண்ணியாற்றின் மணல் மேட்டில் ஆத்தி மர நிழலில் மணலால் இலிங்கமொன்று அமைத்தார். மணலிலேயே மதிலும்கோபுரமும் சுற்றுக் கோயிலும் அமைத்தார். ஆத்தி மலர், தளிர் முதலான வழிபாட்டுக் குரியவைகளைக் கூடையிலே எடுத்து வந்து கோயிலின் அருகே வைத்தார்.

புதிய குடங்களை எடுத்து வந்து பசு வொன்றுக்கு ஒரு காம்பாகத் தொட்டு நிறைத்தார். பாற்குடங்களைக் கொண்டு வந்து வைத்தார். பிற பொருள்களையும் அன்பினால் நிறைத்துக் கொண்டு, பழம் பிறப்புணர்ச்சி தூண்ட உடல் புளகமெழப் பாற்குடங்களை யெடுத்து அன்பினைக் கலந்து ஆட்டினார். விடையூரும் பெருமானார் பிள்ளையார் ஆட்டும் குடப்பாலோடு அன்

பின் பாலிலும் அளவின்றி முழுகி மெய்மறந்து அவர் குறிப்பிட்ட திருக்கோயிலிலேயே எழுந்தருளி யிருந்தார். ஆனிரைகள் நண்பகலில் இறைவர் வழிபாட்டுக்குப் பாலளித்தாலும் சிறிதும் குறைவின்றி முன்போலவே வீட்டிற்கும் பாலளித்து வந்தன.

தந்தை தாளொடு பிறவித்தானையும் எறிந்தமை

இந்த வழிபாட்டின் நிலையை அறியாத அறிவிலி ஒருவன் அவ்வூரந்தணர்களுக்கு அறிவித்தான். அந்த ணைர்கள் எச்சதத்தனை வரவழைத்து “எச்சதத்தரே! இடையன் அறிவில்லாதவனென்று கூறி உங்கள் மகன் - சிறு பையன் - தான் பசுக் கூட்டத்தை மேய்க்கத் தொடங்கினான். பசுக்களும் நன்றாக மேய்ந்து பால் கொடுத்து வருகின்றன. எனினும், அவன் செய்த திருவிளையாடலை என்னென்பது? என்ன “செய்தான் கூறுங்கள்” கண்டிக்கிறேன். “உங்களுக்குச் செய்யும் பிழை எனக்குத்தானே?” என்றான் எச்சதத்தன். பாலை யெல்லாம் மணலிலே கறந்தூற்றுகின்றான் என்று கூறக் கேட்டு எச்சதத்தன் நடுங்கினான். மண்ணியாற்றங்கரையிலே மணலில் இலிங்கம் பிடித்து கறந்தூற்றுகிறான் என்று மேலும் அந்தணர்கள் எடுத்துக் கூறியதும், உள்ளங் கொதித்து அவர்களிடம் மன்னிப்புக் கோரியமையோடு இனிமேல் நிகழாது பார்ப்பேன் எனப் புகன்று மனை புகுந்தான். பிள்ளை மனை புகுந்த பொழுதும் அவரிடம் ஏதும் பேசாது, மறு நாள் ஆனிரை கொண்டு சென்ற பிறகு பின் தொடர்ந்தான். நடுப்பகலில் ஆனிரைகள் மண்ணியாற்றங் கரையை அடைந்தன. பிள்ளையாருக்குத் தெரியாது எச்சதத்தன் குராமரத்திலேறி மறைந்து கொண்டான். பிள்ளையார் வழமைபோல் நீராடி இலிங்கம் சமைத்து, குடங்களில் பால் கறந்து வேண்டியன யாவும் வைத்துக் கொண்டு வழிபடத் தொடங்கினார்.

ஐம்புலன்களும் ஒன்றி அன்பு வழியில் இறைவர் வழிபாட்டிலே நிலைத்ததன்மையில் உலகப் பொருள்கள் மறைந்தன. உண்மைப் பொருள் மட்டுந் தெரியத் தம்மையே அறியா திருந்தார். இவ்வழிபாட்டைக் கண்ட எச்சதத்தனும் சினம் ஒன்றே உள்ளத்தை இடங்கொள்ளக் குராவிலிருந்து குதித்துப் பிள்ளையாரிடம் ஓடினான். கையிலிருந்த பிரம்பினால் மைந்தன் முதுகில் அடித்தான்! வைதான்! ஆயின் அச்செயல்கள் அவர் உள்ளத்தைச் சிறிதும் தொடவில்லை. என்ன நடக்கிறதென்பதையே அறியாதவரானார். தந்தையும் பிள்ளையார் செயலின் பெருமையை அறியா னாய் மேலும் சினம் பொங்கக் காலாலே திருமஞ்சனக் குடப்பாலை இடறினான். வழிபாட்டுப் பொருள்களிலே கருத்தான்றி யிருந்த அவருக்குப் பாற்குடத்துக்கு இடையூறு நேர்வதுபோல் புலப்படலும் பக்கத்திற் கையை வைத்தார். கோல் மழுவாகக் கிடைத்தலும் சிவதண்டஞ் செய்தவன் இருதாள்களையும் அம்மழு வெட்டி வீழ்த்தியது. எச்சதத்தன் வீழ்ந்தான். அந்த நிலையையும் அறியாத விசாரசருமர் மேலும் வழிபாட்டிலே ஈடுபட்டார்.

சண்டைச் பதம் அருளியமை

அப்பொழுது வான வெளியில் பேரொளி யொன்று தோன்றியது. விடைமேல் இடபாருடராய் இறைவர் எழுந்தருளினார். அந்தணச் சிறுவர் கண்டு கை குவித்து வீழ்ந்து வணங்கினார். இறைவர் கைகொடுத்தனைத்து “உன்தந்தையை எமக்காக வீழ்த்தி விட்டாய்; இன்று முதல் நாமே உனக்குத் தந்தை!” என்று கூறியதும், பிள்ளையார் திருமெய் சிவமாய் பேரின்ப ஒளியாய் விளங்கியது. அவரை அமரர் முதலாமெவரும் அன்பி னோடு வணங்கி வாழ்த்தினர். “நம் தொண்டர் தலைவன் நீ. நாம் சூடுவனவும் உடுப்பனவும் உண்ட கலமும் உனக்கினி உரியவையாகும்படி சண்டைச்சப்பதம் அளித்

தோம் எனக் கூறித் தம் திருமுடியிலிருந்த கொன்றை மாலையை எடுத்துப் பிள்ளையார்க்குத் தம் திருக்கையாலே சூட்டினார் இறைவர். சண்டைசர் வாழ்க! சண்டைசர் வாழ்க!! என்று எங்கும் பரவியது இனிமையான ஒலி. எச்சதத்தனும் தான் செய்த தவறுக்குத் தன் மைந்தராலே தண்டனை பெற்றுத் திருந்திச் சிவலோகம் அடைந்தான். தந்தையின் தானை வெட்டிய சிறுவர் அந்த உடம்புடன் சிவனார் மகனாராயினார். அடியார் செய்யுந் தவறுந் தவமாம்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) சண்டேசுர நாயனாரின் தந்தையார் பெயர் யாது?
- (ஆ) சண்டேசுர நாயனாரின் உள்ளத்தைத் திடுக்கிட வைத்த காட்சி யாது?
- (இ) எச்சதத்தன் மகன் செய்யலை எங்கிருந்து கவனித்தான்?
- (ஈ) சண்டேசுர நாயனார் சிவலிங்க பூசை செய்த இடம் எது?
- (உ) சண்டேசுர நாயனாரின் இயற் பெயர் யாது?

2. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

- (அ) சண்டேசுர நாயனார் தாயார் பெயர் ———
- (ஆ) சண்டேசுரர் சிவனுக்குப் ——— அபிஷேகம் செய்தார்.
- (இ) அடியார் செய்யும் தவறும் ———
- (ஈ) பசுவின் ——— திருநீறு எடுக்கப் படுகின்றது.

3. சந்தர்ப்பங் கூறுக:

(அ) “இனி நீ இதனை மேய்க்க வேண்டாம்; யானே மேய்க்கின்றேன்”.

(ஆ) “உங்களுக்குச் செய்யும் பிழை எனக்குத் தானே”.

(இ) “நம் தொண்டர் தலைவன் நீ.”

4. சண்டேசுர நாயனாரின் சிவலிங்க பூசை பற்றிப் பத்து வாக்கியங்களுக்குக் குறையாது எழுதுக.

21. கோயிற் கிரியைகள்

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்காக அருளிச் செய்த நூல்கள் வேதம், சிவாகமம் என்னும் இரண்டு மாம். வேதம் கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இரு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. கர்மகாண்டத்தில் கிரியைகளின் தன்மை விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஞானம் என்பது: அகத்திலிருந்து ஆன்ம சக்தியை விளக்குவதாகும். கிரியை புறத்திலிருந்து ஆன்மாவின் தூலம், சூக்குமமென்னும் உடம்புகளையும் அவற்றின் மூலம் ஆன்மாவையும் பண்படுத்துவதாகும். அழகிய உருவங்கள், அணிகலன்கள், பலவர்ணப் பூமாலைகள், பட்டாடைகள், தூபதீபங்கள், சரவிளக்குகள், மேளதாளங்கள், இன்னிசைகள் முதலானவை மூலம் ஐம்புலன்களுக்கும் ஆனந்த உணர்ச்சியை யூட்டிப் பத்திப் பரவசத்தைப் பெருக்கி யான், எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்களை அறுப்பதே கிரியைகள் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யும் நன்மையாகும். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களையும் அரும்பு, மலர், காய், கனியாகத் தாயுமானார் உருவகித்துள்ளார்கள். மலர் இன்றிக் காய்கனி தோன்றாதவாறு போலக் கிரியையின்றி ஞானநெறி தோன்றாததலின் கிரியை தான் ஞானநெறிக்கு வழி•காட்டியாக உள்ளது என்பதை உணர்கிறோம்.

கோயிலிற் செய்யப்படும் கிரியைகள் இரண்டு வகைப்படும். அவை நித்திய கிரியை, நைமித்தியக்கிரியைகளாகும். நாடோறும் நடைபெறும் கிரியைகள் நித்தியக் கிரியைகள் என்று சொல்லப்படும். விசேட புண்ணிய காலங்களிலும் திருவிழா நாட்களிலும் நடைபெறும் கிரியைகள் நைமித்தியக் கிரியைகள் எனப்படும்.

நித்தியக் கிரியைகள் கோயில்களின் வசதிக்கும் மரபுக் கும் அமைய, பெரும்பாலான கோயில்களில் ஆறுமுறையும் திருச்செந்தூர் முதலிய விசேட தலங்களில் பன்னிரு முறையும் நடைபெறுகின்றன. கிரியை எனினும் பூசை எனினும் ஒக்கும்.

ஆறுகாலப் பூசைகளாவன: உஷத்தகால பூசை, காலை சந்தி பூசை, உச்சிக்கால பூசை, சாயரட்சை பூசை, இரண்டாங்காலப் பூசை, அர்த்தயாம பூசை என்பன. இவற்றில் உஷத்தகால பூசை — சூரியன் உதிக்க மூன்றே முக்கால் நாழிகைக்கு முன் அஸ்தாவது: நாலரை மணிக்கு முன் நிகழ்வதாகும். காலை சந்திபூசை—சூரியன் உதித்தபின் ஏழரை நாழிகைக்குள் நிகழ்வதாகும். உச்சிக்கால பூசை—நடுப்பகலில் நிகழ்வது. சாயரட்சைப் பூசை — சூரியன் அஸ்தமிப்பதற்கு மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குமுன் நிகழ்வது; இது சாயங்காலப் பூசை அல்லது பிரதோச பூசை எனவும் படும். இரண்டாங்காலப்பூசை—சாயங்காலப் பூசையிலிருந்து மூன்றே முக்கால் நாழிகையில் நிகழ்வதாகும். ஆராவதாகிய அர்த்தயாம பூசை — இரண்டாங்காலப் பூசையிலிருந்து மூன்றே முக்கால் நாழிகைவரை உள்ளகாலமாகும்.

கோயிற் கிரியையாகிய பூசையில் இடம்பெறும் அம்சங்கள் ஒன்பதாகும். அவையாவன: பூதசுத்தி, அந்தர்யாகம், ஆவராணந்தபூசை, அபிஷேகம், அலங்காரம், நைவேத்தியம், தீபாராதனை, அருச்சனை, தோத்திரம் என்பன. இவற்றுள் பூதசுத்தியாவது—ஆசாரிய மந்திரபரவணைகளால் ஐம்பூதங்களாலாகிய தமது தூல தேகத்தைத் தகித்து, சூக்கும தேகத்தைத் தூய்மை செய்தலாகும். அந்தர்யாகமாவது—தீர்த்தம், தூபம், தீபம், அலங்காரப் பொருள்கள், பூமாலை, நைவேத்தியம் முத

லிய பொருள்களை மனக்கண்ணாற் கண்டு அவற்றை இறைவனுக்குப் பயன்படுத்துவதாக நெஞ்சினுட் கற்பித்து அகத்தில் வழிபடுவது. இது புறத்தே பிறர்க்குத் தோன்றாமல் உள்ளே ஆசாரியர் வழிபடும் வழிபாடாகும். இப்பூசையின்றி நடைபெறும் 'புறப்பூசை' பயன் தராது. ஆவராணந்த பூசையாவது—கும்பாபிஷேகம் முடியும்வரை சிவனைக் கும்பத்திலே சாந்நித்தியமாய் எழுந்தருளுமாறு பூசிப்பதாகும்.

இறைவனுக்கு நீராட்டிப் பூசித்தல் அபிஷேகம் எனப்படும். இதற்கு இன்றியமையாதன—பரிசுத்தமான தீர்த்தமும், எண்ணெய், அரிசிமா மஞ்சள்மா, பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர், நெய், தேன் கருப்பஞ்சாறு, இளநீர், அன்னம், வெந்நீர், விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், பன்னீர் முதலிய திரவியங்களுமாகும்.

அபிஷேகத்தின் பின்னரே அலங்காரம் செய்யத் தக்கது. தோய்த்துலர்ந்த திருவொற்றாடையால் ஈரம் துவட்டி நறுமணச் சந்தனக் கலவையைத் திருவுருவம் முழுவதும் பூசி, ஆடை ஆபரணங்களால் இறைவனை அலங்கரித்தல் அலங்காரம் எனப்படும். அலங்காரத்திற் குரிய பொருள்கள் வஸ்திரம், உத்தரீயம், ஆபரணம், மாலைவகை என்பனவாகும்.

நைவேத்தியமாவது: இறைவனுக்கு நிவேதிக்கப்படும் உணவு வகை. திருக்கோயிற் பாகசாலையில் சிவதீக்ஷை பெற்ற பரிசாரகர்களாற் பாகம் பண்ணப்பட்ட அன்னம், கறி, பலகாரவகை என்பனவும் நெய், தயிர் என்பனவும் தாமே பழுத்த வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம், மாதுளம்பழம் முதலியனவும் தேங்காய், தாம்பூலம் என்பனவும் நைவேத்தியப் பொருள்களாகும். தந்தையானவன் ஒரு பிள்ளையின் கையிற் கொடுத்த உணவினை அதனிடத்திருந்து பெற்று உண்ணுவதில் எவ்வளவு விருப்பமும் உவகையும் கொள்கின்றானோ

அதே போன்று இறைவனால் நமக்கு அருளப்பட்ட உணவுவகைகளை நாம் உண்ணுதற்கு முன் இறைவனுக்கு நிவேதிப்பதால் அன்பு கலந்த அப் பொருளினை இறைவன் ஏற்று அருளுகின்றான். கண்ணப்பனிட்ட ஊணுணவும் அத்தன்மையதாகையினாலேயே இறைவன் சிவகோசாரியாருக்குக் கனவில் அவன் படைத்த ஊணுணவினை “ஊண் அமுதம்” என்று குறிப்பிட்டருளினார்.

கோயிற் பூசை நிகழ்ச்சிகளில் தீபங்களைக் கொண்டு இறைவனைப் பூசித்தல் மிக முக்கியமானதாகும். இக்கிரியை நடைபெறும்போது தீப ஒளியில் இறைவனின் திருக்கோலமாகிய நெருப்பான திருமேனியின் தன்மையைக் கண்டு தரிசிக்கலாம். இக்கிரியைக்குரிய தீபங்களாவன: அடுக்குத்தீபம், நகூத்திரதீபம், பஞ்சமுகதீபம், வில்வதீபம், நாகதீபம், ஈசானாதிதீபம், விருகூத்தீபம், பிருஷா மிருகதீபம், ஒற்றைத்தீபம், கும்பதீபம், கற்பூரதீபம், பஞ்சாராத்தி முதலியனவாகும்.

இறைவனுக்கு வணக்கம் கூறும் முகமாக இறைவனுடைய திருநாமங்களையும், மந்திரங்களையும் ஒதி மலர் தூவிப் பூசித்தல் அருச்சனை எனப்படும். “உரு ஏறத்திருவேறும்” என்பதற்கமைய நாமங்களையும் மந்திரங்களையும் எந்த அளவுக்கு ஒதுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு இறைவன் திருவருள் எம்மிற்பதிந்து மெய்ஞ்ஞானம் தோன்றி இன்ப நிலையுறுதல் கைகூடும். வேதம், புராணம், இதிகாசம் என்பவற்றுள் தேர்ந்தெடுத்தவற்றைச் சிறிய அளவுக்கு ஒதிய பின், நாயன்மார் முதலியோர் அருளிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, புராணம் முதலியன ஒதி இறைவனுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல் வேண்டும். “வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம் வாழ்வான்” என்பதற்கமைய நாம் இறைவனுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல் நாம் வாழும் பொருட்டேயாகும்.

நிமித்தம் என்பது காரணம். எனவே நைமித்தியக் கிரியைகள் காரணங்கொண்டு நிகழ்வன. இவை குறிப்பிட்ட விசேட தினங்களில் விசேட முறையில் செய்யப்படுதலினால் விசேட கிரியைகள் எனவும்கூடும். இவை வாரந்தோறும், நிகழ்வன, இரு வாரங்களுக்கொரு முறை நிகழ்வன, மாதத்துக்கொருமுறை நிகழ்வன, சில மாதத்துக்கொரு முறை நிகழ்வன, பல வருடங்களுக்கொரு முறை நிகழ்வனவுமாகப் பலதிறப்படும். இவை முறையே வாரத்தில் சுக்கிரவாரம், சோமவாரம் ஆகிய தினங்களிலும், இருவாரத்துக்கொரு முறை பிரதோஷ காலங்களிலும், மாதத்தில் ஒரு முறை வரும் கிருத்திகை, சதுர்த்தசி, சஷ்டி, மாதப்பிறப்பு ஆகிய தினங்களிலும், சில மாதங்களுக்கொருமுறை சங்கிராந்தி முதலிய விசேட தினங்களிலும், வருடத்துக்கொருமுறை வரும் ஆடிப்பூரம், ஆவணிச் சதுர்த்தி, ஆவணி மூலம், நவராத்திரி, விஜயதசமி, கந்தசஷ்டி, திருக்கார்த்திகை முதலான விசேட நாட்களிலும், பன்னிரண்டு வருடத்துக்கொரு முறை நிகழும் மகாமகமும், பல வருடங்களுக்கொருமுறை நிகழ்வதாகிய கும்பாபிஷேக வைபவங்களுமாகும்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்காக அருளிச் செய்த முதல் நூல்கள் எவை?
- (ஆ) கோயிலிற் செய்யப்படும் கிரியைகள் இரண்டும் எவை?
- (இ) சாயரட்சைப் பூசையென்றால் என்ன?
- (ஈ) தீபங்கள் ஐந்தின் பெயர் தருக.
- (உ) நைமித்தியக் கிரியைகள் என்றால் என்ன?

2. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

(அ) நைமித்தியக் கிரியைகள் ————கிரியைகள் எனவும்படும்.

(ஆ) பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை நிகழும் கிரியை ———— எனப்படும்.

(இ) நான்கு மார்க்கங்கள் சரியை, கிரியை, ———, ——— எனப்படும்.

(ஈ) நடுப்பகலில் நிகழும் பூசை ——— எனப்படும்.

3. ஆறு காலப் பூசைகள் எவை?

4. கோயிற் கிரியைகள் பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

5. பின் வருவனவற்றிற்கு விளக்கக் குறிப்பு எழுதுக: மாகமகம், நவராத்திரி, திருக்கார்த்திகை, அபிஷேகம், பூதசுத்தி.

22. தேவாரம் V

(1)

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணினல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—சம்பந்தர்

(பதிகவரலாறு) சீர்காழியில் இருந்த சிவபாதவிருதயர்,
“சமணர்களுடன் வாது செய்து வெல்லுதற்கும் பாண்டி
நாடெங்கும் வீபூதியைப் பரப்புதற்கும் போயருளிய
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரிடத்தில் நிகழ்ந்த
வற்றை அறிவேன்” என்று புறப்பட்டு மதுரையை
அடைந்தார். தந்தையார் வந்திருப்பதை அடியார்கள்
மூலம் அறிந்த சம்பந்தப்பெருமான் திருவுளம் மகிழ்ந்து
எழுந்தருள், சிவபாதவிருதயர் தொழுது கொண்டு முன்
சென்றனைய, சம்பந்தப்பெருமான் அவரை எதிர்
தொழுது, தமக்குச் சிவஞானம் அருளிய அருளியற்றந்
தையாராகிய தோணியப்பரை நினைந்து, அவர் நலம்
அறியும் ஆர்வம் மிக்குடையவராய், தம் உலகியற்றந்தை
யாகிய சிவபாதவிருதயரை நோக்கி, “அருந்தவத்தீர்!
எனையறியாப் பருவத்தே எடுத்தாண்ட பெருந்தகை எம்
பெருமாட்டியுடன் இருந்ததே” என வினவி, “மண்ணி
னல்ல வண்ணம்” என்னும் பதிகத்தைப் பாடியருளி
னார்கள்.

(பதவுரை) பெருந்தகை — பெரிய வள்ளலாந்
தன்மையுடைய தோணியப்பர்; கண்ணின் நல்லஃது

உறும் கழுமல வளநகர் — காட்சிக்கு இனிதாகப் பொருந்து வளம் பொருந்திய சீர்காழிப் பதியின் கண்ணே; பெண்ணில் நல்லாளொடும் — சத்திமாருட்சிறந்த பெரிய நாயகியாகிய உமாதேவியாரோடும்; இருந்ததே—நலமாய் இருக்கின்றாரன்றோ?; வைகலும் எண்ணில் — (அவரை) நாள் தோறும் தியானித்து அன்பு செய்து ஒழுகினால்; மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் — (யாவரும்) இப்பூவுலகில் சகல நன்மைகளையும் பெற்று வாழலாகும்; நல்ல கதிக்கு யாதும் ஓர் குறைவு இலை — (மறுமையிலும்) உயர்ந்த கதியடைதற்கு யாதொருதடையும் இல்லையாகும்.

(பொழிப்புரை) சிவபெருமான், பார்ப்பவர்களுடைய கண்களுக்கு இன்பந்தரும் காட்சி பொருந்திய கழுமலம் என்னும் வளம் பொருந்திய நகரத்திலே, பெண்களுக்குள்ளே சிறந்தவராகிய உமாதேவியாரோடும் நலமாய் வீற்றிருக்கின்றாரல்லவா? அப்பெருமானாரை நாம் நாள்தோறும் இடைவிடாது சிந்திப் போமாயின், இப்பூமியில், நல்லமுறையிலே வாழலாம்; இவ்வுலக வாழ்வு ஒழியுமிடத்து, நல்ல கதியாகிய முத்தியும் பெறலாம்.

(விளக்கம்) பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே? என்பதனால் உமாதேவியார், ஞானப்பாலாட்டி ஞானசம்பந்தரை ஆண்டு கொண்டமையால், அவருளை மறவாத தன்மையினராய், “பெண்ணின் நல்லாளென” உமாதேவியாரை முன்னர்க் கூறினார்.

இஃதன்றி, திருவருளின்றி இவ்வுலக நல்வாழ்வும் முத்தியும் சித்தியாவாதலின், அவை சிந்திப்பதற்கு இறைவன் மாத்திரமன்றித் திருவருளும் (நலமே இருத்தல்) வேண்டுமென்பார், அத்திருவருளாகிய “பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே” என்றும் உரைத்தார்.

சிவபாதவிருதயர், தம் மைந்தருக்குச் சமணரால் ஏதும் தீங்கு நிகழவுங் கூடுமென ஐயம் கொண்டவராயும் அங்கு வந்திருக்கலாமன்றோ? அவ்வையம் ஒன்று அவர் பாலிருப்பின் அதனையும் நீக்குவான், தமக்கோர் இடையூறுமில்லை யென்னுங் குறிப்புத் தோன்ற, கழுமல வளநகரில் என்னை முன்னம் ஆண்டவராய் பெருந்தகை, பெண்ணின் நல்லாளொடும் இருந்ததே. அதனால் நாங்கள் யாவரும் “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்” என்றார்.

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழையீ ரேச வில்லையே.

-சம்பந்தர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதிகவரலாறு) திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசு நாயனாருடன் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு, திருவீழிமிழலையில் இருக்கும் நாளில் மழையின்மையாற் பஞ்சமுண்டாக, அடியாரும் ஏனையோரும் பசியால் வருந்தினர். அதுகண்ட நாயன்மார் இருவரும் “சிவ பெருமானது விபூதியைத் தரித்த அடியார்களுக்கும் கவலை வருமோ” எனத் திருவுளமிரங்கி, இறைவனைத் துதித்துத் துயின்றனர். இறைவன் சொப்பனத்திலே, “காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடைவீர்களாயினும், உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுடைய வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு இப்பஞ்சம் நீங்கும் வரைக்கும் நாம் தினந்தோறும் திருக்கோயிலின் கிழக்குப் பீடத்திலும் மேற்குப் பீடத்திலும் ஒவ்வொரு காசு உங்களுக்குத் தருகின்றோம்” என்று கூறியருளினார்.

நாயன்மார் இருவரும் இறைவனைத் தொழுது நாள் தோறும் பீடங்களிலிருக்கும் காசுகளை எடுத்து, “சிவனடியார்கள் எல்லோரும் நாள் தோறும் வந்து அமுது செய்யக் கடவர்கள்” எனப் பறை சாற்றித் தெரிவித்து, பாகுகர்களைக் கொண்டு அமுது ஆக்கி அளித்தனர். இங்ஙனம் நிகழ்நாளில், திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் திருமடத்திலே அடியார்கள் காலம் பெறத் திருவமுது செய்தலைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கண்டு, தன் திருமடத்துப் பாகுகர்களை நோக்கி, “நீங்கள் காலத் தோடு அமுது பாகம் பண்ணி இங்கேவரும் அடியார்களுக்குக் கொடாமைக்குக் காரணம் யாது?” என வினவினார். அதுபொழுது அவர்கள் “தேவரீர் தரும் காசைப் பண்டம் வாங்கக் கொண்டு போனால் ‘வாசி’ கேட்கிறார்கள். திருநாவுக்கரசருடைய காசை வாசியின்றி ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இதனாலேயே காலம் தாழ்கிறது” என்றனர். (வாசி - நாணயவட்டம் - கழித் தெடுக்கும் பணம்)

அது கேட்ட நாயனார், “திருநாவுக்கரசர் கைத் தொண்டு செய்வதால், அவர் பெறும் காசு வட்டமின்றி ஏற்கப்படுகின்றது” என்று சிந்தித்து “இனி வரும் நாட்களிலே தருங் காசு வாசி தீரும் பொருட்டுப் பாடு வேன்” எனத் திருவுளங் கொண்டு, திருக்கோயிலிலே புகுந்து, சிவபிரானை வணங்கி “வாசிதீரவே” என்று எடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளி நற்காசு பெற்றார். அதன்பின் பாகுகர்கள் காலத்தோடு திருவமுது ஆக்கி அடியார்களுக்கு அளிப்பாராயினர்.

(பதவுரை) மாசு இல் மிழலையீர்! குற்ற மில்லாத திருவீழிமிழலை என்னும் ஆலயத்துள் எழுந்தருளியிருப்பவரே!; வாசிதீர (+ஏ) காசு நல்குவீர் - நாணயவட்டம் இன்றி ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு காசினை நல்குவீராக. (அங்ஙனம் தேவரீர் எனக்கு நல்குவது கண்டு, தேவரீரிடத்துக் குற்றமேற்றி யாரும்) ஏசல் இல்லை (+ஏ) குற்றம் ஏற்றிப் பேசுதல் இல்லையாகும்.

(பொழிப்புரை) குற்றமில்லாத திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! “வாசி” யாகிய கழிவுப்பணம் கொடுத்தல் இல்லையாகும்படி, அடியேனுக்கு நற்காசு தந்தருளுவீராக. (அங்ஙனம் தேவரீர்தந்தருளுவது கண்டு, தேவரீரிடத்துக் குற்றமேற்றி) யாரும் ஏசுதல் இல்லையாம்.

(விளக்கம்) வாசி தீரவே காசு நல்குவீர் என்ற இவ்வடி, நாயனாரின் உட்குறிப்பாகிய விண்ணப்பத்தை எடுத்த எடுப்பிலேயே விரைவாகவும் சுருக்கமாகவும் குறிப்பிடுவதாய் அமைந்து ஏனைய பதிகங்களுக்கு இல்லாததொரு சிறப்பை அளித்தல் காண்க.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் உழவாரத் திருத்தொண்டு செய்தலினால், அவருக்கு நல்லகாசு கொடுப்பது தகுதியான தென்றெண்ணும் பிறர், “திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அங்ஙனம் தொண்டு செய்து மெய்வருந்தாதிருக்க, அவருக்கு நல்ல காசு கொடுப்பது நீதியாகுமா?” என்று ஏசவுங் கூடும். ஆனால், தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடுதலும் ஒரு திருத்தொண்டே யாமாதலினாலும், தமக்கு அளிக்கும் பணம் தம் பொருட்டன்றி (திருநாவுக்கரசுநாயனார் செலவிடுவது போல)ப் பிறர் பொருட்டே செலவிடப் படுதலினாலும், தமக்கு வாசி தீர்ந்த நற்காசு அளிப்பது கண்டு பிறர் ஏசுமாட்டார் என்பார் “ஏசல்இல்லையே” என்றார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. விடப்பட்ட சொற்களை நிரப்பிப் பாடலைப் பூர்த்தி செய்க:

மண்ணினல் லவண்ணம் ————— வைகளும்
 ————— லகதிக்கு யாதுமோர் —————
 கண்ணினல் ————— கழுமல —————
 பெண்ணினல் ————— யிருந்ததே

2. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) கழுமலமென்று எதற்குப் பெயர்?

(ஆ) மண்ணில் நல்ல வண்ணம் என்ற தேவாரம் யாரால் பாடப்பட்டது?

(இ) “பெண்ணின் நல்லாள்” என்று சுட்டியது யாரை?

(ஈ) அப்பர், சம்பந்தர் படிக்காகு பெற்ற தலம் யாது?

(உ) வட்டமில்லாக் காசு பெற்ற நாயனார் யார்?

3. “லாசிதீரவே,” என்ற பாடலின் பதிக வரலாற்றைத் தருக.

4. விளக்கங் கூறுக:

(அ) ஏசுவில்லையே

(ஆ) பெண்ணின் நல்லாளொடு பெருந்தகை இருந்ததே!

(இ) மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்.

23. ததீசி முனிவரும் தக்க பிரசாபதியும் I

[தக்கபிரசாபதி]

தக்கன் நான்முகனின் பத்துப் புதல்வர்களுள் மூத்தவனும் அறிவிற் சிறந்தவனுமாவான். அவன் தந்தையால் சிவபெருமானே பரம் பொருள் என்று கூறக்கேட்டுத் தெளிந்து, அப்பெருமானைக் குறித்துத் தவம் புரிந்து பல வரங்களைப் பெற எண்ணினான். மானசவாயியிடத்துச் சென்று தக்கன் தவம் புரிய லானான். ஆயிரம் ஆண்டுகள் தவம் புரிந்த தக்கன் நிலைக்கு இரங்கிச் சிவபெருமான் அவன் முன் தோன்றி யருளினார். தக்கனை நோக்கி உனக்கு வேண்டுவது யாது என்று கேட்டார். தக்கன் சிவபெருமானை வணங்கி “எம்பெருமானே! என் ஆணை விண்ணுலகிலும் மண்ணு லகிலும் செல்ல வேண்டும்; உம்மைப் பணிந்து துதிக் கும் உயிர்கள் என்னையும் துதிக்க வேண்டும்; நான் உம்மை யன்றிப் பிறரை மனத்தாலும் வழிபடா திருக்க வேண்டும்; எனக்குப் பல புத்திரர்களும் புத்திரிகளும் அளித்தருள வேண்டும்; உமாதேவியார் எனக்கு மக ளாக வந்து தோன்ற வேண்டும்; நீர் மறைவாய் வந்து அவளை மணக்க வேண்டும்” என்று வேண்டிக் கொண்டான். சிவபெருமான், “நீ நன்னெறியில் ஒழு கினால் அவ்வரங்கள் உனக்கு நிலைபெறும்” என்று கூறி யருளினார்.

தக்கன் வேதவல்லி என்பானை மணந்து ஆயிரம் புதல்வர்களைப் பெற்றான். சிவனைக் குறித்துத் தவஞ் செய்து சிருட்டிக்கும் வரத்தைப் பெறுதிர் என்று அவர்களை அனுப்பினான். தக்கன் புதல்வர்கள் நார தூரின் உபதேசப்படி தவஞ் செய்து சிவபெருமானின்

பாதார விந்தங்களை அடைந்தனர். அதனை அறிந்த தக்கன் “என் புதல்வர்களை எனக்கில்லாது செய்த நாரதன் இனி நாள் தோறும் எண்ணம் மிகுந்த உலகமெங்கும் அலைந்து திரியக்கடவன்” என்று சபித்தான். பின் தக்கன் - இனிப் புதல்வர்களைப் பெறேன்; புதல்வியரையே பெறுவேன் எனத் துணிந்து சுபுத்தி முதலிய இருபத்துமூவரைப் பெற்று அவருள் முதற் பதின்மூவரைத் தருமருக்கும் ஏனைய பதின்மரைப் பிருகு, மரீசி, புலத்தியர், அங்கிரா, புலகர், வசிட்டர், அத்திரி, அக்கினி, கிரது, பிதிரா என்பாருக்கு மணம் புரிவித்தான். புலகர் என்பவர் தத்தாரியைப் பெற்றார்.

நாண் மீன்களுள் இருபத்தெழுவரைப் பெற்று சந்திரனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்து அவரெல்லோரிடத்தும் சம அன்புடையனாய் ஒழுகுமாறு பணித்தான். சந்திரன் உரோகினி, கார்த்திகை என்போரிடத்து மிக்க அன்புடையனாய் ஏனையோரை வெறுத்தான். தக்கன் அஃதறிந்து சந்திரனின் கலைகள் தேய்ந்து இல்லையாகும் படி சாபமிட அவன் சிவனை வேண்டி அக்கலைகள் தேயவும் பின் வளரவும் சாப விமோசனம் பெற்றான். அதனால் தக்கன் சிவனிடத்துக் கொண்ட வெறுப்பைப் புலகர் என்னும் முனிவர்தம் உபதேசத்தால் நீக்கினார்.

ஒரு மாசி மகத்தில் யமுனா நதியிலே வெண்டாமரைப் பூவில் சங்கு வடிவாயிருந்த உமாதேவியாரை மகளாய் அடைந்த தக்கன் அவரைச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்தான். தக்கன் மகளாய் அமைந்த காரணத்தால் உமாதேவியார் தாட்சாயினி என அழைக்கப்பட்டார். உமாதேவியார் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவஞ் செய்தாராதலின் அவருக்குப் பன்னிரண்டு வயதாயிருக்கும் போது சிவபெருமான் பிராமண வடிவில் வந்து தக்கனிடத்தே கன்னிகாதானமாக உமையை ஏற்றார். விவாகச் சடங்கு வைபவம்

முடிவதற்கு முன் உமையை விட்டு மறைந்தருளினார். உமாதேவியார் சிவனையே குறித்து மீளவும் தவஞ் செய்தாராதலின், பெருமானார் தவச்சாலையில் தோன்றி அவரை இடபவாகனத்திற் கொண்டு கைலாச மலைக்கு எழுந்தருளினார். முன்னர் மறைந்தருளியமையாலும் பின்னர் களவாய்க் கொண்டு சென்றமையாலும் தக்கன் வெகுண்டான். இந்நிலையில் பிரமா முதலிய தேவர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கக் கோபம் தணிந்து, உமாதேவியாரையும் சிவபெருமானையும் திருக் கைலாயத்திற் கண்டு மீளும் பொருட்டுச் சென்றான். அங்கு பூதகணங்களால் தடுக்கப்பட்டு அவமானம் அடைந்தான். அங்கு நின்றும் புறப்படும் போது “சிவனையாவரும் தோத்திரம் செய்யாமலும் வணங்காமலும் இகழும் படி செய்வேன்” என எண்ணித் தன்னிருக்கை சேர்ந்தான். பின்னர் பிரமா முதலியோரை யடைந்து சிவனை வழிபடா தொழிக என்று பணித்தான்.

அதன்மேல் பிரமா செய்த வேள்வியில் சிவனுக்கு அவிக்கொடுத்தல் முறையன்றெனத் தடுத்த தக்கனை, சிவன் பணித்தலை மேற்கொண்டு அங்கு வந்திருந்த திருநந்தி தேவர் பார்த்து, “சிவனையின்றி யாகஞ் செய்வோருடைய சிரம் விரைந்து அறுக; உன்னுடைய வரங்களெல்லாம் விரைந்தழிக; அவரை வணங்குதலின்றி இகழ்ந்த வாயையுடைய உன் புன்றலை அழிய வேரோர் இழிவாகிய தலை எவரும் காணும்படி விரைவிலுண்டாகுக; உன்னைச் சார்ந்த தேவர்களும் ஒரு நாள் இறந்து மீண்டு எழுந்து அளவில்லாத யுககாலம் சூரனென்னும் அவுண்ணால் துன்பக் கடலுள் மூழ்குக” எனச் சாபமிட்டார். அச்சாபத்துக்குப் பயந்து பிரமாயாகத்தை முற்றுவியாது குறையில் விட்டுவிட்டார். நந்தி கூறிய சாபத்தையும் தக்கன் கொள்கையையும் தெரிந்து அஞ்சிய தேவர்களும் பிறரும் அன்று முதல் யாகஞ் செய்யாது விட்டு விட்டனர்.

இந்நிலையில் தக்கன் “நானே முதலில் சிவனுக்கு அவிக்கொடுத்தலை ஒழித்து வேள்வி செய்து காட்டு வேன்” என முயன்று, அதற்குப் பிரமா முதலிய தேவர்கள், முனிவர்கள், பிராமணர்கள் யாவரையும் அழைத்தான். அவருள் அகத்தியர், சனகாதிமுனிவர் அத்திரி, வசிட்டர், பிருகு, ததீசி, துர்வாசர், பராசரர் ஆகியோர் வராமையினால் வெகுண்டான். அந்நிலையில் ததீசி முனிவர் சில முனிவர்களோடு அந்த யாக சாலைக்கு வந்தார். தக்கன் அவரை முனிவர்களோடு வரவேற்று உபசரித்தான்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) தக்கன் யாருடைய புதல்வன்?

(ஆ) தக்கன் தவம் புரிந்த இடம் யாது?

(இ) உரோகினி என்பாள் யார்?

(ஈ) உமாதேவிக்குத் தாட்சாயினி என்ற பெயர் ஏற்படக் காரணம் என்ன?

2. சந்தர்ப்பங் கூறுக:

(அ) “நீ நன்னெறியில் ஒழுகினால் அவ்வரங்கள் உனக்கு நிலைபெறும்”

(ஆ) “சிவனையின்றி யாகஞ் செய்வோருடைய சிரம் விரைந்து அறுக”.

3. தக்கன் சிவபிரானிடம் கேட்டுப் பெற்ற வரங்கள் யாவை?

4. திருநந்தி தேவர், பிரமதேவன் செய்த யாகத்தின் போது இட்ட சாபத்தினைத் தெளிவாகத் தருக.

24. தேவாரம் VI

(1)

பொது - தனித்திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய வாட்டிப்
பூசனை யீச னூர்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே.

—அப்பர்

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்திருப்பாசரம் திருநாவுக்கரசர் பாடியருளிய
நான்காந் திருமுறையில் உள்ளதாகும்.

(பதவுரை) காயமே - உடலே; கோயிலாக - இறைவ
னிருக்குமிடமான கோயிலாகவும்; கடிமனம் - (மிகவும்
வேகமுள்ள மனம்) காமம் வெகுளி மயக்கம் என்ற
மூன்று கட்டுக்களினின்றும் நீங்கவேண்டிய மனம்; அடி
மையாக - அவ்விறைவனுக்கு அடிமையாகவும்; வாய்
மையே - மெய்மை பேசுதலையே; தூய்மையாக - தம்
மைத் தூய்மைப்படுத்திக் கீகாள்ளும் செயலாகவும்;
மனம் மணி - ஆன்மா (மனத்தை இயக்கும் மணி
போன்ற ஆன்மா); இலிங்கமாக - இலிங்கமாகிய சிவ
சொருபமாகவும்; நேயமே - இறைவனிடத்துக் கொண்
டுள்ள அன்பையே; நெய்யும் பாலா - நெய்யாகவும்
பாலாகவும்; நிறைய நீர் அமைய ஆட்டி - நிரம்பவும்
பொருந்த நற்குணங்களே திருமஞ்சன நீராகக்
கொண்டு ஆட்டுவித்து (அபிடேகம் செய்து); ஈச
னூர்க்கு - சிவபெருமானுக்கு; பூசனை போற்ற - பூசை
யைச் செய்து (உயிரையே நிவேதனமாக்கித்) துதித்து;

இக் காட்டினோம் - இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டினோம். ஏ-அசை.

(பொழிப்புரை) உடலைக் கோயிலாகவும், மிகவும் வேகமுள்ள மனத்தை அடிமையாகவும், மெய்ம்மை பேசுதலையே தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதாகவும், மனமியங்குதற்கு ஆதாரமான ஆன்மாவே இறைவனுட்குறியான இலிங்கமாகவும், அன்பையே நெய்யும் பாலும் மாகக் கொண்டு, நற்குணங்களை மிகுதியும் தூயநீராக அபிடேகம் செய்து, சிவபெருமானுக்குப் பூசையைப் புரிந்து, உயிரை நிவேதனம் செய்து இவ்வாறு எடுத்துக் காட்டினோம்.

(விளக்கம்) கோயில் இருக்கின்றது. கோயிலில் சிவனுடைய அருட்குறியான இலிங்கம் இருக்கின்றது. அச்சிவலிங்க உருவைச் சிவனெனவே கொண்டு மக்கள் அடிமைப்பட்டவராய்த் தொண்டுகள் புரிகின்றனர். நெய், பால், தேன் முதலியன கொண்டு அபிடேகம் செய்து பூசை புரிகின்றனர். இது புறப்பூசை எனப்படும். உடம்பைக்கோயிலாகவும், மனத்தை அடிமையாகவும், வாய்மையைத் தாம் தூய்மை செய்து கொள்ளுதற்குப் பொருளாகவும் ஆன்மாவை இலிங்கமான அருட்குறியாகவும் கொண்டு அன்பாகிய நெய், பால், தேன் என்பவற்றைக் கொண்டு பூசை செய்தல் - இது அகப்பூசை எனப்படும்.

இதனால், அரியதோர் பெரிய கருத்தை விளக்கியுள்ளார். இறைவன் எங்கோ வேருகவுள்ளான் என்று கருதாதே. உன்னுள்ளேதான் இறைவன் இருக்கின்றான் உண்மையை உணர்ந்து அன்பைப் பெருக்கி ஆன்மாவை ஆராய்வாயானால், அந்த ஆன்மாவே பரமான்மா என்பதை உணர்வாய். அவ்வாறு உணர்தலே இறைவனுக்குச் செய்யும் பெரும்பூசை. ஆன்மா வேறு,

பரமான்மா வேறு எனப் பிரித்துணர்தல் பேதபுத்தி.
ஆன்மாவே பரமான்மா எனவுணர்தல் மெய்யறிவு.

“தன்னிற் றன்னை யறிவுந் தலைமகன்
தன்னிற் றன்னை யறியிற் றலைப்படும்
தன்னிற் றன்னை யறிவில னாயிடில்
தன்னிற் றன்னையுஞ் சார்தற் கரியனே”

என்று திருநாவுக்கரசர் திருக்குறுந்தொகையில் கூறியுள்ளது இங்கு அறியத் தக்கது. ‘நான் வேறெனத் திருக்க நீ வேறெனத் திருக்க என்று அருணகிரிநாதரும் கூறுகிறார். இறைவன் தன்னிடத்திலேயே உள்ளான். தன் ஆன்மாவே அப்பரமான்மாவின் சொருபமானது என்றுணரும் மெய்ஞ்ஞானம் வந்துவிட்டால் புறப் பூசையை ஒழித்து அகப்பூசை கொள்வான். இதனைத் தான் ஒவ்வொருவரும் முயன்றறிதல் வேண்டும். ‘நான் யார்’ என்று உணர்தலே ஞானத்தின் எல்லை.

“துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத் தேன்கர்ம
துட்டதே வதைகளில்லை
துரியநிறை சாந்ததே வதையா முனக்கே
தொழும்பனேன் அபிடேகநீர்
உள்ளுறையி லென்னுவி நைவேத்தியம் பிராணன்
ஒங்குமதி தூபதீபம்
ஒருகால மன்றிது சதாகால பூசையா
வொப்புவித் தேன்கருணைகூர்”

என்று தாயுமானவர் கூறுவதும் இப்பாசரக் கருத்தோடு உணரற்பாலது.

கடிமனம், மனமணி என்னுங்கால் இருவகையான மனமில்லை; காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் குற்றங்களினின்றும் நீங்கிய மனமே தூய்மையுற்று மணி போல் ஒளிவிடவல்லதாகின்றது.

ஈற்றடியை, போற்று பூசனை ஈசனார்க்கு அவி
காட்டினோம் என்று அநுவயப்படுத்தி, இவ்வாறு உடம்
பைக் கோயிலாகவும், மனத்தை அடிமையாகவும், வாய்
மையைப் பரிசுத்தமாகவும், மனமணியான ஆன்மாவை
இலிங்கமாகவும், அன்பைப் பாலும் நெய்யுமாகவும் நற்
குணங்களைத் துதித்துச் செய்யும் பூசனைக்கு உயிரையே
நிவேதனமாகவும் காண்பித்தோம் என்று முடிக்க.

உயிர் - பிராணன்; அவி - தேவர்களுக்குப் பிரிய
மாக அளிக்கப்படும் உணவு, அவி காட்டினோம் என்
பது அவிக்காட்டினோம் என்று விரித்தல் விகாரமாயிற்று
மனம் குற்றங்களினின்றும் நீங்கித் தூய்மையுற்றால்
இறைமைத் தன்மை எய்துகின்றது. அவ்வாறு எய்து
தற்கு அகவழிபாடு சிறந்த முறையாகும்.

(2)

திருப்புள்ளிருக்கும் வேளூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருளாய வுள்ளத்தி னிருளை நீக்கி

இடர்பாவங் கெடுத்தேழை யேனை யுய்யத்

தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போற்

சிவலோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த

அருளானை யாதிமா தவத்து ளானை

- யாறங்க நால்வேதத் தப்பா னின்ற

பொருளானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்

போற்றுதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

—அப்பர்

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதவுரை) இருள் ஆய உள்ளத்தின் - அஞ்ஞானமா
கிய இருள் நிறைந்துள்ள மனத்தின்; இருளை நீக்கி-
அஞ்ஞானமாகிய இருளை முற்றிலும் அகற்றி; இடர்

பாவம் கெடுத்து - வாழ்க்கையிலுண்டாகும் துன்பங்களையும் பாவங்களையும் அழித்து; ஏழையேனை - அறிவினால் வறியவனாகிய என்னை; உய்ய - பிழைத்துப் போகும்படி; தெருளாத சிந்தைதனை - எவ்வகையாலும் தெளிவு பெறாத மனத்தை; தெருட்டி - தெளிவுபடுத்தி; தன்போல் - தன்னைப் போல; சிவலோக நெறியறிய - சிவலோகத்தை அடைதற்குரிய வழியை அறிந்து கொள்ள; சிந்தை தந்த - பக்குவமான மனத்தைக் கொடுத்த; அருளானை - கருணையுடையவனை; ஆதி - முதற்பொருளாயுள்ளவனை; மாதவத்துள்ளானை - சிறந்த தவத்தினால் அறியத்தக்கவனை; ஆறு அங்கம் - சிட்சை, வியாகரணம், சந்தோவிசிதி, நிருக்தம், சோதிடம், மந்திரம் என்ற வேதத்தின் அங்கங்களான ஆறுக்கும்; நால் வேதத்து - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்ற நான்கு வேதங்களுக்கும்; அப்பால் நின்ற பொருளானை - அவைகளாலும் கூறமுடியாதவனும் அவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவனான சிவபெருமானை புள்ளிருக்கும் வேளுரானை - புள்ளிருக்கும் வேளூர் என்றும் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள (வைத்தியநாதன் என்னும்) சிவபெருமானை; போற்றுதே - துதிக்காமல்; ஆற்றநாள் - எவ்வாழ்நாள் முழுவதையும்; போக்கினேனே - வீணாகக் கழித்துவிட்டேன்.

(பொழிப்புரை) அறியாமை இருள் நிறைந்த பள்ளமாகிய மனத்திலுள்ள அறியாமையைப் போக்கித் துன்பங்களையும் பாவங்களையும் அழித்து, யாவற்றிலும் வறியவனான என்னைப் பிழைத்துப் போகுமாறு செய்யத் தெளிவு அடையமாட்டாத மனத்தைத் தெளிவித்துத் தன்னைப்போலச் சிவலோகத்துக்குரிய வழியை அறிந்து கொள்ளுமாறு பக்குவமான மனத்தைக் கொடுத்த அருள் நிறைந்தவனை, முதற்பொருளானவனை, சிறந்த தவத்தினுள் விளங்குபவனை, வேதாகமங்கள் ஆறிற்கும் நான்கு வேதங்களுக்கும் அப்பால் கடந்து நிற்

கூம் பொருளானவனை, புள்ளிருக்கும் வேளுரான வைத்தீஸ்வரன் கோயில் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனைத் துதித்துப் புகழாமல், என் வாழ் நாள் முழுவதையும் வீணாகப் போக்கிவிட்டேனே.

(விளக்கம்) ஆசிரியர் சிவனைத் துதித்துப் பாடிப் பரவாமல் அவமே தம் வாழ்நாளில் பல ஆண்டுகளைக் கழித்ததற்கு மனம் நொந்து நைந்து வருந்துகிறார். இறைவனுடைய பேரருட்குணங்கள் புலப்படப்பெறாத தன் அறியாமையை எண்ணி எண்ணி வருந்துகிறார். தன்னை அறிவாளன் என்று தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தது தவறு என்றும் தன்னிடம் நிறைந்திருப்பது அறியாமை என்னும் அந்தகாரமே என்றும் உணர்கின்றார். அந்த உணர்வினால் அந்தகாரத்தைப் போக்கவல்ல ஞானப்பேரொளிப்பிழம்பு இறைவனே என்றும் உணர்கின்றார். அந்நிலையில் தன்னை உடையவனாக உணராமல் வறியவனாக அறிகின்றார். எவ்வகையாலும் தெளியச் செய்யமுடியாத தன் மனத்தைத் தெளிவித்த பேரருட்டினை வியக்கின்றார். கல்லைப் பிசைந்து கனியச் செய்து சாறு கொண்டாற்போலத் தன்வலிய இருளடைந்த பாழ் மனத்தை உருக்கித் தெளியச் செய்த வல்லமையையும் பெருங்கருணையையும் நினைத்து நினைத்துப் பேரின்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கித் தினைத்து மகிழ்கின்றார். தன்மனத்தைப் பக்குவப்படுத்திய இறைவன் அருள்நிலை புலனாயிற்று. புலப்படவே இறைவனை அறிய முயல்கின்றார். இறைவன் பெருங்கருணைப் பேரருளான் என்பதும், யாவற்றிற்கும் முதல்வன் என்பதும் வேதாந்தங்களும் வேதங்களும் இறைவன் இயல்பினை உள்ளவாறு கூறவியலாமல் நிற்க அவைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவன் என்பதும் தெரிந்து தெளிகின்றார். அந்நிலையில் தான் தன் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியைச் சிவமே என்று நினைவாக அவமே

கழித்துவிட்டோமே என்று நைந்துருகி வருந்தி வாய் விட்டுக் கதறுகின்றார்.

மனத்தில் உள்ள இருள் - அறியாமை, அல்லது அஞ்ஞானம். இடர் பாவம் - இடரும் பாவமும் எனக் கொள்க. இறைவன் உடைமையை நோக்கத் தம் உடைமை உடைமையாகக் கூற்றுகில்லையாதலின் ஏழை என்றார். மற்றும் தமக்கு அவனையறியும் அறிவின்மையால் ஏழை என்றருமாம் 'ஏழை உய்யத் தெருளாத சிந்தைதனைத்தெருட்டி' என்றது அறிவில்லாதவனிடத்திலும் மூர்க்கன், முரடன், கசடன் ஆகிய தம்மிடத்திலும் இறைவன் தனக்கு இயல்பாயுள்ள பெருங்கருணைத் திறத்தால் வலியவந்து தெளிவு அடையாத மனத்தையும் தெளிவடைந்துய்யும்படி செய்து என்றது. இறைவன் ஆன்மாக்களிடம் கொண்டுள்ள பேரன்பின் பெருக்கை விளங்குகின்றது. ஆன்மாவைப் பக்குவப்படுத்தி தன் இயல்பில் போக்குதலே இறைவனது பெருங்கருணைத்திறத்தின் இயல்பு என்பார் 'சிந்தைதனைத் தெருட்டி, தன்போல் சிவலோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த அருளாளன்' என்னும் அடியால் நன்கு விளக்கினார். இறைவனைத் துதித்து வாழாது கழிந்த நாளைக் குறித்து, "போற்றுதே ஆற்ற நான் போக்கி னேன்" எத்தகைய மூடன் தான் என்பது வருந்திக்கதறுகின்றார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்பிப் பாடலைப் பூர்த்தி செய்க:

காயமே ————— கடிமன மடிமையாக

————— தூய்மையாக மனமணி ———

நேயமே ——— பாலா நிறையநீ ——— வாட்டிப்

———— ஈசனார்க்குப் போற்றவிங் ———.

2. சுருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) “இருளாய உள்ளத்தின்...” என்ற தேவாரம் யாரால் பாடப்பட்டது?
 - (ஆ) பாடிய தலம் யாது?
 - (இ) நால் வேதங்கள் எவை?
 - (ஈ) வைத்தியநாதன் என்ற பெயர் யாரைக் குறிப்பது?
3. திருநாவுக்கரசர் இறைவற்குப் பூசனையை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறார்?
4. “இருளாய உள்ளத்தின்...” என்ற தேவாரத்தை எட்டுவரிகள் அமைய எழுதுக.

25. தேவாரம் VII

(1)

திருச்சிற்றம்பலம்

நற்றமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்த

னாவினுக் கரைய னனைப்போ வானுங்

கற்ற சூதனற் சாக்கியன் சிலந்தி

கண்ணப் பன்கணம் புல்லனென் றிவர்கள்

குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங்

கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்

பொற்றி ரண்மணிக் கமலங்கள் மலரும்

பொய்கை சூழ்திருப் புன்கு ஞானே.

—சுந்தரர்

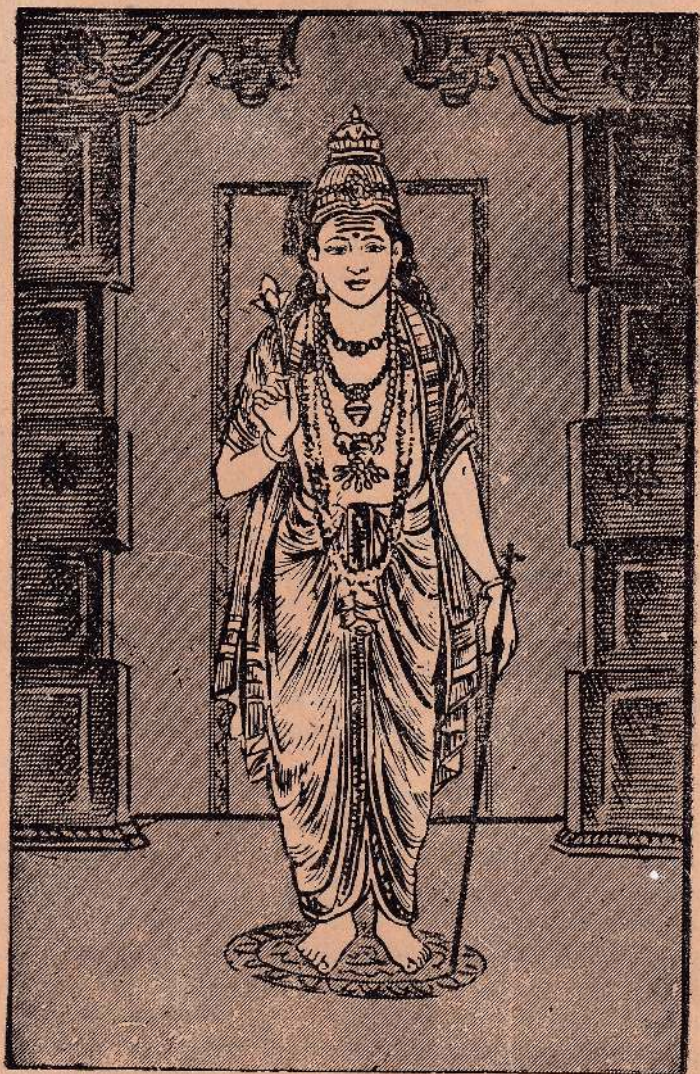
திருச்சிற்றம்பலம்

(பதிகவரலாறு) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருப்பெரு மங்கலத்தில் ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாருக்குச் சூலைநோயினைத் தீர்த்து நட்புக்கொண்டு, அவரோடு திருப்புன்கூரையடைந்து, “அந்தனாளுன் னடைக் கலம் புகுத” என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியரு ளினார். அப்பதிகத்தின் நான்காவது பாடல் இது.

பரமசிவனை விளித்துச் சரணமாக அடைந்து பத்தி செய்து பேறுபெற்றபலருக்கும் அருள் செய்த திரு வருட்டிறங்களைக் கருதி, யானும் நற்பேறு பெற உம் மைச் சரணமாக அடைந்தேன் என்னுங் கருத்துப்பட “உன் திருவடியடைந்தேன்” என்ற தொடர் ஒவ்வொரு பாடலிலும் அமையப் பெற்ற பதிகம் இதுவாகும். “அடைக்கலப் பாமாலை” வரிசையுள் வைத்துப் பத்தி யுடன் நாள்தோறும் ஒதவும் அந்திய காலத்தில் ஒத வும், கேட்கவும் ஏற்றது.

(பதவுரை) பொன் திரள் மணிக்கமலங்கள் மலரும்-
திரட்சியாகிய பொன் உள்ளே வைக்கப்பட்ட மாணிக்
கச் செப்புப் போலவும், வைரத்தினச் செப்புப்போல
வும் முறையே செந்தாமரை மலரும் வெண்டாமரை
மலரும் மலர்ந்து விளங்கப்பெறும்; பொய்கைசூழ் -
தடாகங்கள் சூழ்ந்துள்ள; திருப்புன்கூர் உள்ளே -
திருப்புன் கூரில் எழுந்தருளிய இறைவனே!; நல்தமிழ்
வல்ல - சிறந்த தமிழிசைப் பாடல்களைப் பாடுதலில்
வல்லமை யுடையவர்களாகிய: ஞானசம்பந்தன் - திரு
ஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும்; நாவினுக்கு அரை
யன் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும்; நாளைப்போவானும்-
திருநாளைப் போவார் நாயனாராகிய நந்தனாரும்; நல்
சாக்கியன் - நல்லன்புடைய சாக்கியநாயனாரும்;
சிலந்தி - சிலந்திப் பூச்சியும்; கண்ணப்பன் - கண்ணப்ப
நாயனாரும்; கணம் புல்லன் - கணம்புல்ல நாயனாரும்
என்று இவர்கள் - ஆகிய இவர்களெல்லாம்; குற்றம்
செய்யினும் குணம் எனக் கருதும் - குற்றஞ் செய்தவி
டத்தும் அவற்றைக் குணமாகவே மதித்து (அவர்க
ளுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்த); தொள்கை கண்டு-உம்
முடைய திருவருட்செயலைக்கண்டு; நின்குரைகழல்
அடைந்தேன் - உம்முடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை
யணிந்த பாதங்களைச் சரணமாக அடைந்தேன் எ - று.

(பொழிப்புரை) திரட்சியாகிய பொன் உள்ளே வைக்
கப்பட்ட மாணிக்கச் செப்புப்போலவும், வைரத்தினச்
செப்புப்போலவும் முறையே அமைந்த செந்தாமரை,
வெண்டாமரை மலர்கள் மலர்ந்து விளங்கும் தடாகங்
கள் சூழப்பெற்ற திருப்புன் கூரில் எழுந்தருளியிருக்
கும் சிவபெருமானே, நல்ல தமிழ்ப்பாடலில் வல்லமை
பெற்ற திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும், திரு
நாளைப் போவார் நாயனாரும், கற்று வல்லமை பெற்ற
மூர்க்க நாயனாரும், நல்ல சாக்கிய நாயனாரும், சிலந்
தியும், கண்ணப்ப நாயனாரும், கணம் புல்ல நாயனாரும்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

என்று கூறப்படும் இவர்கள் யாவரும் பலவிதமாகிய குற்றஞ் செய்தாலும், அக்குற்றங்களைக் குணமாகக் கொண்டருளிய தேவரீரது திருவருட் கொள்கையைப் பார்த்து, என்னையும் ஆள்வீர் என்று துணிந்து, ஒலிக்குகின்ற வீரக்கழலையணிந்த தேவரீரது திருவடிகளைச் சரணடைந்தேன். அடியேனைக் காத்தருள் வீராக.

(விளக்கம்) சாக்கியன் - புத்தன். இந்நாயனார் சிவனை வழிபட்டாரேனும் புத்த சமயத்தவராதலின் இப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்.

நற்றமிழ் வல்ல:- ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர் ஆகிய நாயன்மார் இருவரும் தமிழ்த் திருமுறைப் பாடல்களில் வல்லவராதலின் “நற்றமிழ் வல்ல” என்னும் அடைமொழி இருவருக்கும் சேர்த்து உரைக்கப்பட்டது.

நாயன்மார் செய்த குற்றங்கள் பின் வருமாறு:

1. திருஞானசம்பந்தர்: பரமுத்திக்கு அருகரல்லாத பலரையும் நமச்சிவாயப் பதிகம் உரைத்து ஆட்படுத்திச் சோதியிற் புகவிட்டது.
2. திருநாவுக்கரசர்: சமணசமயம் புகுந்து இறைவனைப் பண்டு இகழ்ந்தமை.
3. திருநாளைப் போவாரின் குற்றம்: தம்மரபிற்கு அடுத்ததல்லாததாகிய சிதம்பர தரிசனத்தை விரும்பியமை.
4. சூதரின் குற்றம்: குற்றமாகக் கருதப்படும் சூதாட்டத்தை மேற்கொண்டதோடு அவ்வாட்டத்தில் மறுத்தவரைச் சுரிகையாற் குத்தி மூர்க்கரானமை.
5. சாக்கியன் குற்றம்: சிவலிங்கத்துக்குக் கல்லெறிந்து வழிபட்டமை.

6. சிலந்தியின் குற்றம்: வாயினூலாற் பந்தரமைத்தமையும், யானையிடத்துப் பகை கொண்டமையும். அச்சிலந்தி கோச் செங்கட் சோழராய்ப் பிறந்தபொழுது பழம்பகை உணர்ச்சியால் யானைபுகா மாடக் கோயில் கட்டி அவ்வுணர்ச்சியை விடாதிருந்தமை.

7. கண்ணப்பரின் குற்றம்: இறைவனுடைய திருமுடிமலர்களைச் செருப்புக்காலால் நீக்கியதும் வாய்நீர் உமிழ்ந்ததும் குஞ்சிப்பூச் சொரிந்ததும் ஊனஞந்தியதும்.

8. கணம் புல்லரின் குற்றம்: இறைவன் சந்திதானத்தில் தலையிரினை விளக்கில் மாட்டி எரித்தமை.

இக்குற்றங்களை இந்நாயன்மார்கள் தம்வசமிழந்த நிலையில், திருவருள் வழிப்பட்டு அதன் வசமாய் நின்று செய்தார்களாதவின், இறைவன் குணமெனக் கொண்டருளினார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் குற்றங்களாவன: சிவபெருமானைப் பித்தாவென்று ஏசியமை, சங்கிலியாரைப் பிரியேனெனச் சத்தியஞ் செய்து பிரிந்தமை, சிவபெருமானைத் தூதனுப்பியமை.

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந்தா னுகந்தமுது செய்தானே

ஆதியை அமரர்தொழு தேத்தும்

சீலந்தான் பெரிதும் உடையானை(ச்)

சிந்திப்பா ரவர்சிந்தை யுள்ளானே

ஏலவார் குழலாளுமை நங்கை

என்றுமேத்தி வழிபடப் பெற்ற

காலகாலனைக் கம்பனெம் மானைக்

காணக் கண்ணடியேன் பெற்றவாறே.

—சுந்தரர்

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதிகவரலாறு) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் “சங்கிலி யாரைப் பிரியேன்” என்னுஞ் சபதமொழி தவறித் திரு வாருர்த் தலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருவொற்றி யூரை நீங்கியபொழுது இருகண்களும் குருடாயின. அதனால் அவர்பல தலங்களையும் பிறர் வழிகாட்டச் சென்று தரிசித்துத் திருவெண்பாக்கத்தை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி ஊன்றுகோல் பெற்றார். பின், திரு வேகம்பத்தை அடைந்து, ஏகாம்பரநாத சுவாமியை வணங்கி, “ஆதிகாலத்திலே திருப்பாற் கடலினின்று எழுந்து தேவர்களை வருத்தத் தொடங்கிய ஆலகால விடத்தைத் திருமிடற்றிலடைத்து அவர்கள் அமு துண்ண அருள் செய்த கருணாநிதியே! சிறியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்து, சிறியேனுக்குத் தேவரீரைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுக் கண்ணைத் தந்தருளும்” என்று பிரார்த்தித்தார். அதுபொழுது இறைவன் இடது கண்ணை மாத்திரங் கொடுத்துத் தமது திருக்கோலத் தைக் காட்டியருள, நாயனார் வணங்கி “ஆலந்தானு கந்தமுது செய்தானே” என்றெடுத்துப் பதிகம் பாடி யருளினார்.

(பதவுரை) ஆலம் (தான்) உகந்து அமுது செய் தானே - திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது எழுந்த நஞ்சை விரும்பித் திருவமுது செய்து தேவர்களைக் காத்து அருளியவனை; ஆதியை - முதல்வனை; அமரர் தொழுதேத்தும் சீலம் (தான்) பெரிதும் உடையானே - தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்கும் பெருஞ்சிறப்பு உடையவனை; சிந்திப்பாரவர சிந்தையுள்ளானே - நினைக்கின்றவர்களுடைய மனத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவனை; ஏலம் வார் குழலாள் உமை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்றகால காலனை - வாசனை பொருந்திய தும் நீண்டதுமான கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் எப்போதும் துதித்து வணங்கும், இயமனுக்கும் இய மனுவனை; கம்பன் எம்மானே - திருவேகம்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேசுவரராகிய எமது

பிதாவை; அடியேன்காண, கண்பெற்ற ஆறு (+ ஏ) - அடியவனாகியயான் காண்பதற்காக எனது இடது கண்ணைப் பெற்றுக்கொண்ட விதம் இதுவாம்;

(பொழிப்புரை) அடியேன், நஞ்சை உண்டவனும் முதல்வனும் தேவரும் வணங்கித் துதிக்கும் சிறப்பை உடையவனும், நினைப்பவர் மனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனும், உமாதேவியார் எப்போதும் துதித்து வணங்கும் காலகாலனும் திருவேகம்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவேகம்பரென்னும் எமது பிதாவுமாகிய சிவ பெருமானைக் காண்பதற்கு, கண்பெற்றுக் கொண்ட விதம் இதுவாம்.

(விளக்கம்) ஆதி - முதல், தொடக்கம். சர்வ சங்கார காலத்தில் எல்லா உலகங்களும் உயிர்களும் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டு, பின்னர் மீளத்தோன்றுதற்கு முதலாய் நின்றவின், இறைவன் முதல்வனெனப்பட்டான்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் உலகில் இன்புற்றிருக்கும் தேவர்களும் பசு நல்வினையால் வந்ததும்பொன் விலங்குபோல்வதுமாய அவ்விற்பமுஞ் சிற்றிற்பமே யென்றுணர்ந்து வெறுத்து, சிவநல்வினையால் வரக்கடவதாகிய முத்தியிற்பமே பெரிதெனக் கண்டு அது பெறுவான் வேண்டித் துதித்தவின் “அமரர் தொழு தேத்தும் சீலம் (தான்) பெரிதும் உடையானை” என்றார்.

சர்வசங்கார காலத்து இயமனும் இறைவனால் சங்கரிக்கப் பெறுதலினாலும், மார்க்கண்டர்க்காக இயமனைக்காலாலுதைத்தருளியமையாலும் இறைவனைக் “காலகாலன்” என்றார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) நாளைப்போவான் என்று சுட்டியது யாரை?
- (ஆ) “நற்றமிழ் வல்ல...” என்ற தேவாரத்தில் குறிப்பிட்ட நாயன்மார்கள் யாவர்?
- (இ) இத்தேவாரம் யாரால் பாடப்பட்டது?
- (ஈ) காலகாலனென்போன் யார்?
- (உ) இறைவன் யார் சிந்தையில் குடிகொள்வான்?

2. இடைவெளி நிரப்பிப்பாடல்களைப் பூர்த்திசெய்க:

ஆலந்தா னுகந்து ——— செய்தாளை
 ஆதியை அமரர் ——— தேத்தும்
 சீலந்தான் பெரிதும் ———
 சிந்திப்பார் அவர் ——— யுள்ளாளை
 ——— குழலாளுமை ———
 என்றுமேத்தி ——— பெற்ற
 கால ——— கம்பனெம் மானைக்
 ——— கண்ணடியேன் பெற்ற ———.

- 3. “ஆலந்தானுகந்தமுது செய்தாளை” என்ற தேவாரத்தின் பதிக வரலாற்றைத் தருக.
- 4. “நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தன்” என்ற பாடலை எட்டு வரியில் எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.
- 5. இப்பாடலின் பொருளைச் சுருக்கமாக உமது வசன நடையில் எழுதுக.

26. சேக்கிழார் சுவாமிகள்

தமிழகம் சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு என்று மூன்று பெருநாடுகளாகப் பிரிந்திருந்தது. சோழநாட்டின் ஒரு பகுதியாயும், தனி நாடாகவும் ஒவ்வொரு காலத்தில் தொண்டைநாடு என்றொரு நாடு விளங்கியது. 'தொண்டைநாடு சான்றோருடைத்து' என்பதோர் பழமொழியுண்டு. தொண்டை நாட்டினப் பல்லவர்கள் ஆண்டனர். கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலுறியியில் அந்நாட்டைச் சோழநாட்டுடன் ஆதித்த சோழன் என்பவன் சேர்த்துக்கொண்டான். தொண்டைநாடு குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐவகை நில அமைப்பையும் பெற்று விளங்குவதாகும்.

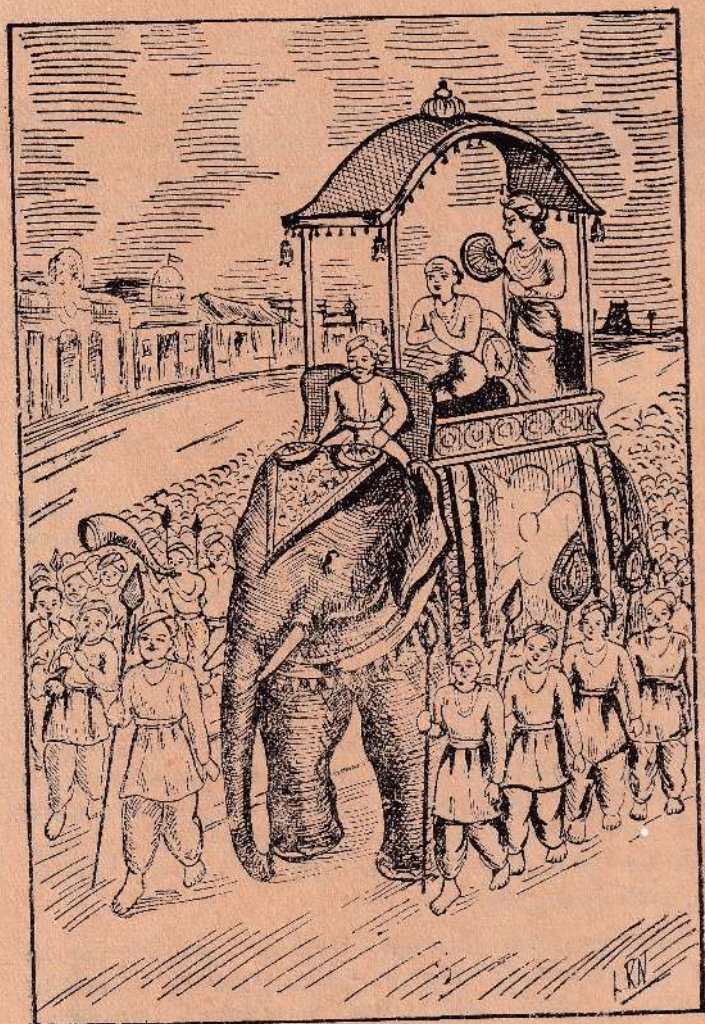
தொண்டைநாடு இருபத்துநான்கு கோட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனுள் ஒன்று புலியூர்க் கோட்டம். அப்புலியூர்க் கோட்டத்தில் அமைந்தது குன்றத்தூர் என்னும் ஊர். குன்றத்தூரில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் சேக்கிழார் குடியில் சேக்கிழார் என்பவர் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர் என்பது. கி. பி. 1133 - 1150 வரை ஆண்ட இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் சேக்கிழார் வாழ்ந்தவராவர். இவரது இயற்பெயர் இராமதேவன் என இருக்கலாம் என்றும், பெரிய புராணத்தைப் பாடியபின், இவரது செய்யுட் சிறப்பால் அருண்மொழித்தேவர் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றிருக்கலாமென்றும் அறிஞர் கூறுவர். அஃதெவ்வாறுயினும் சேக்கிழார் குடியிற் பிறந்து அக்குடிக்கே பெருஞ்சிறப்பைத் தேடித் தந்ததால் இவரைச் சேக்கிழார் என்ற காரணச் சிறப்புப் பெயரால் யாவரும் போற்று

வாராயினர். இவர் தம்பி பாலராவாயர் என்னும் பெயருடையார்.

சேக்கிழார் சிவபக்தி மிகுந்த குடும்பத்திற் பிறந்தவர். இளமையிலிருந்தே சிவபக்தியும் நல்லொழுக்கமும் இவரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. இவர் இளமையில் நல்லாசிரியரை அடுத்து இலக்கண இலக்கியங்களை ஐயம், திரிபு, அறியாமை எனும் முக்குற்றங்களுமற நன்கு கற்றார். தேவார திருவாசகங்களையும் இதிகாச புராணங்களையும் செம்மையாக இவர் கற்றறிந்தார். இவரது புலமைத்தன்மையை அநபாயன் என்னும் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் கேள்விப்பட்டான். அநபாயன் சிதம்பரத்தில் சிவப்பணிகள் பல புரிந்தவன். இவன் தமிழ்நூல்களை நன்கு கற்றவன்; கற்றாரை மதித்துப் பாராட்டுபவன். அநபாயன் சேக்கிழாரின் புலமையை அறிந்து அழைத்து வந்து அவரை முதலமைச்சராக அமைத்துக் கொண்டான். அமைச்சரான சேக்கிழார் அரசனுக்குப் பேருதவியாய் அரசியல் விவகாரங்களை நன்கு கவனித்துக் கொண்டுவந்தார். அரசன் அவரது சேவைக்கு மகிழ்ந்து “உத்தம சோழப் பல்லவர்” என்னும் பட்டமளித்துப் பெருமைப் படுத்தினான்.

சேக்கிழார் முதலமைச்சராயிருந்த காலத்தில் தமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அவர் சிவபக்தியில் சிறந்து விளங்கிய வரல்லவா? அவர் தலங்கள் தோறுஞ் சென்று ஆங்காங்குக் கிடைக்கும் அரிய விடயங்களைத் திரட்டி எழுதிக்கொண்டார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகையைச் சேக்கிழார் படித்துள்ளார் அன்றோ? ஆதலால், அவர் ஒவ்வொரு நாயன்மார் அவதரித்த

சேக்கிழார்

தலங்களுக்குச் சென்று அங்குக் கிடைப்பனவாகிய அரிய விடயங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டதோடு ஆங்காங்குள்ள வயதாலும் அறிவாலும் முதிர்ந்த சான்றோர்களைத் தேடிப்பிடித்து, நாயன்மார்களின் வரலாறுகளை நன்கறிந்து கொண்டார். சேக்கிழார்க்குச்சோழ நாட்டில் 'திருநாகேசுவரம்' என்னும் ஊரிலுள்ள அப்பெயருடைய கோயிலில் ஈடுபாடு அதிகம். ஆதலால் திருநாகேசுவரத்திலுள்ள கோயிலைப்போல, அளவில் சிறியதாய்த் தாம் பிறந்த ஊராகிய குன்றத்தூரில் 'திருநாகேசுவரம்' என்றகோயிலைக் கட்டினார்.

அநபாய சோழன் ஒட்டக்கூத்தப் புலவரின் மாணவன். இலக்கியச் சுவையை நன்குணர்ந்தவன் அநபாயன். அவன் சமண நூலாகிய சீவகசிந்தாமணி என்ற நூலைப்போற்றிப் படித்து வந்தான். அதனை அறிந்த சேக்கிழார், அரசன் சமண நூலைப்போற்றிப் படிப்பானாயின் சைவ சமய நூலுக்கும் சைவசமயத்திற்கும் குறைவு உண்டாகுமே என எண்ணி, அரசனை அணுகித் தாம் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த காலத்தில் கண்டதும் கேட்டதுமான செய்திகளைக் கொண்டு அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் சரித்திரங்களையும் எடுத்துக் கூறினார். அச்சரித்திரங்களைச் சேக்கிழார் முறைபடக் கூறக் கேட்டமன்னன் அவற்றை ஒரு நூலாகப் பாடித் தருமாறு அவரைக் கேட்டுக்கொண்டான். அவ்வாறு பாடித் தருவதற்காக அவர் விருப்பப்படி அவரை மந்திரிப் பதவியினின்றும் ஓய்வு கொடுத்துச் சிதம்பரத்திற்கு அனுப்பி எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தான்.

சேக்கிழார் சிதம்பரஞ் சென்று பொன்னம்பல நாதனை வணங்கி, "எம்பெருமானே, சிவனடியார்களின் பெருமை எங்கே? என் சிற்றறிவு எங்கே? எவ்வாறு நான் அவர்கள் பெருமையை அறிந்து பாடுவேன்?" என்று குறையிரந்து நிற்ப, "உலகெலாம்" என்று

வானில் ஓர் ஒலி கேட்டது. அத்தொடரே எம்பிரான்
னால் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கொண்டு

“உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்”.

என்று தொடங்கி ஓராண்டில் அறுபத்து மூன்று நாயன்
மார்களின் அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த சரித்
திரங்களை மிக அழகாகப் பாடி நூலை முடித்தார்.
அதற்குச் சேக்கிழார் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர்
புராணம் என்பது. அது உலகிற் சிறந்த நூல்களுள் ஒன்
ருகவும் பெரியோர்களைப்பற்றிக் கூறுவதாகவும் இருந்
ததால், உலக மக்கள் அந்நூலைப் ‘பெரியபுராணம்’
என்றே கூறுவாராயினர். உலகில் செயற்கருஞ் செய்கை
செய்த தீரர்களான பெரியோர்களின் வரலாறுகளைக்
கூறும் நூலைப் பெரிய புராணம் என்று பெயரிட்டழைத்
தல் சாலவும் பொருந்துவதேயாகும்.

சேக்கிழார், புராணம் பாடி முடிந்ததை அரசனுக்கு
அறிவித்தார். அரசன் சிவனடியார்களின் சரிதைகளைக்
கேட்க விழைந்து சிதம்பரம் வந்தடைந்தான். அரசன்
ஆணைப்படி நகரமெங்கும் செவ்வனே அலங்கரிக்கப்
பட்டது. பல நாடுகளுக்குஞ் செய்தி அறிவிக்கப்பட்
டது. அரசர்களும், செல்வர்களும், புலவர்களும், அடி
யரர்களுஞ் சிதம்பரம் வந்து சேர்ந்தனர். ஒருநன்னாளில்
கூத்தப்பெருமானுக்கு அபிடேக ஆராதனைகளை அரசன்
சிறப்புறச் செய்து வைத்தான். யானையை அலங்கரித்து
அதன்மேல் சேக்கிழாரையும் அவர் பாடிய நூலையும்
ஏற்றுவித்துச் சிறப்பாக ஊர்வலஞ் செய்வித்தான். பின்
னர், சேக்கிழார் பேரவைக்கண் தமக்கென அமைக்கப்
பட்டிருந்த சிறந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து புராணத்
தைப் படித்து விரிவுரையாற்றி யாவரையும் மகிழ்வித்

தார். புராண அரங்கேற்றம் மிக அழகாக நெடுநாட்கள் நடைபெற்றது. பின்னர் அநபாயன் அவருக்குத் தக்க சன்மானங்கள் செய்து 'தொண்டர்சீர் பரவுவார்' என்ற சிறப்புப்பெயரை அளித்தான், சைவ உலகமே அவரைக் 'குன்றைமுனி' என்றும், 'மா தேவடிகள்' என்றும் 'அருண்மொழித் தேவர்' என்றும், வாயார வாழ்த்திக் கூறியது. அரசன் சேக்கிழாருக்கு அமைச்சர் பதவியினின்றும் ஓய்வுதந்து அவர் விருப்பம்போல் வாழ்ந்திருக்கச் செய்தான். சேக்கிழார் பலதலங்களுக்குச் சென்று இறைவனைத் தரிசித்துக்கொண்டு இறுதியிற் சிதம்பரம் அடைந்து, சிலகாலம் பொன்னம்பலக் கூத்தனைப் பரவித் துதித்து, வாழ்ந்து வந்தார். சேக்கிழார் இறுதியில் சிதம்பரத்திலே முத்தி பெற்றார்.

பக்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடுங்கவிஞராகிய சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம் சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டினுள் பன்னிரண்டாவதாக அமைக்கப்பட்டது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பாடிய திருத்தொண்டத்தொகையும், நம்பியாண்டார்நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடுவதற்கு முதல் நூல்களாக அமைந்தன.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) தொண்டை நாட்டிலுள்ள ——— என்னும் ஊரில் சேக்கிழார் பிறந்தார்.
- (ஆ) சேக்கிழாரின் இயற்பெயர் ——— என்பது ஆகும்.
- (இ) சேக்கிழார் ——— சோழனிடம் ——— கடமை புரிந்தார்.
- (ஈ) குன்றத்தூரில் ——— என்னும் கோயிலைச் சேக்கிழார் கட்டினார்.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) சேக்கிழாருக்கு அரசன் சூட்டிய பட்டம் பெயர் யாது?

(ஆ) சேக்கிழார் காலத்து வாழ்ந்த புலவர் ஒருவரின் பெயர் தருக.

(இ) சேக்கிழார் எழுதிய நூலின் பெயர் யாது?

(ஈ) சேக்கிழாரைக் குறிக்கும் வேறு நாமங்கள் மூன்று தருக.

3. பெரிய புராணத்துக்கு முதல் நூல்கள் யாவை? அதன் ஆசிரியர் யாவர்?

4. பெரியபுராண அரங்கேற்றம்பற்றி ஐந்து வரிக்குக் குறையாது எழுதுக.

5. சேக்கிழாரைப்பற்றி பத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

27. திருவாசகம் II

(1)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—மாணிக்கவாசகர்

(பதவுரை) துணை இலி - யாரும் துணையாக வருவார்
இல்லாதவனே; பிணநெஞ்சே - இறந்த (பிணத்)தை
யொத்த நெஞ்சமே; ஆடுகின்றிலை - இறைவன் புகழை
நினைந்து மனத்துட் பெருகும் ஆனந்தத்தினால் மெய்
மறந்து கூத்தாடுவதும் இல்லை; கூத்துடையான் கழற்கு-
நடனம் புரியும் நடராசப் பெருமானின் வீரக்கழ-
லணிந்த பாதங்களிடத்தில்; அன்பு இலை - அன்பு
வைத்துப் பெருக்கிக் கொள்ளவில்லை. என்பு உருகி-
எலும்புகளெல்லாம் நெக்கு நெக்கு உருக; பாடுகின்றிலை -
இறைவன் புகழைப் பாடிப் பரவுவதில்லை; பதைப்பதும்
செய்கிலை - இறைவன் அருளும் ஆற்றலும் அறிந்து
அவனுக்கு ஆட்செய்யாதுள்ளோமே என்று உடலும்
மனமும் நடுங்குவதில்லை; பணிகிலை - அவன் திருவடி-
களில் ஐம்புலன்களும் அகங்காரமும் ஒடுங்க அடியற்ற
மரம்போல் விழுந்து பணிவதும் இல்லை; பாதம் மலர் -
இறைவன் பாதங்களாகிய திருவடித் தர்மரைகளை; சூடு
கின்றதும் இலை - உன்தலையில் அணியாகக் சூடிக்கொள்
வதும் இல்லை; (பாதம்) - இறைவன் பாதத்திற்கு);
மலர் சூட்டுகின்றதும் இலை - நல்ல மலர்களை இட்டு

அருச்சிப்பதும் இல்லை; தேடுகின்றிலை - இறைவன் எங்கெழுந்தருளி அருள்புரிவான் என்று அவனைத் தேடிச் (தலந்தோறும்) செல்வதும் இல்லை; தெருவு தோறும் அலறு இலை-தெருக்கள் தோறும் திரிந்து திரிந்து இறைவனைக் கண்டிலனே, இறைவனைக் கண்டிலனே என்று வாய்விட்டுக் கதறவில்லை; செய்வது ஒன்று அறியேன்-இத்தகைய உன்னை வைத்துக்கொண்டு நான் செய்யக் கூடிய செயலொன்றையும் அறியமாட்டாதவனாயுள்ளேன்.

(பொழிப்புரை) யாரும் துணைவருவார் இல்லாதவனே இறந்ததை ஒத்த செயலற்ற நெஞ்சமே! நீ, கூத்தினை நடத்தும் இறைவனாகிய சிவபெருமானிடம் அன்புடையவனாயில்லை; அவன் புகழை எழும்புகள் எல்லாம் உருக வாயாற் கூறிப் பாடுகின்றாயுமில்லை; ஆனந்த மேலீட்டினால் கூத்தாடுகின்றாயுமில்லை; அவனைப் புகழ்ந்து பாடி வணங்காதிருக்கின்றோமே, அவலக்கடலாய வெள்ளத்தே வீழ்ந்தழுந்துகின்றோமே; உய்வகை ஏது என்று, உடல் நடுங்குவதும் இல்லை; இறைவனை வணங்குவதும் இல்லை; இறைவனுடைய திருவடித் தாமரை மலர்களை முடியில் சூடிக்கொள்வதுமில்லை; அத்திருவடித் தாமரைகளை மலர் கொண்டு அருச்சித்தலும் இல்லை; இறைவனை விட்டுப் பிரிந்துள்ளோமே அவனைக் காணவில்லையே என்று தேடுகின்றதும் இல்லை; இறைவனைத் தேடிக்காணாது வருந்தித் தெருக்கள்தோறும் கதறித் திரிவதும் இல்லை; இத்தகைய உன்னை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்று அறியாதவனாகவுள்ளேன்.

ஆசிரியர் பணி செய்யாத மனத்தைத் தன்னிலும் வேறாக எண்ணி முன்னிலைப்படுத்தி நைந்துருகிக் கூறுகின்றார்.

மக்கட் பிறவி மற்றப் பிறவியினும் சிறந்தது. இப்பிறவி பெற்றார்க்குப் பகுத்தறிவு என்னும் அரும் பெருஞ் செல்வத்தை ஆண்டவன் அருளியிருக்கிறார்.

அப்பகுத்தறிவினால் நன்மை தீமைகளை அறிந்து செய்
யத் தகுவன தகாதன உணர்ந்து நடந்துகொள்ள
வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. உலகையும் உலகிலுள்ள
படைப்புப் பொருள்களையும் அவற்றின் அறிவு தோற்
றங்களின் விசித்திரத்தையும் பகுத்தறிவினால் நன்கு
ணர்ந்து அவற்றிற்குக் காரணமான ஒரு பரம்பொரு
ளின் உண்மையை உணர்தல் வேண்டும். தனக்கும்
அழிவுண்டென்றுணர்தல் வேண்டும். அவ்வாறு ஆரா
யப் புகுவானாகில் அறிவின் துணைகொண்டு இறைவ
னது பேரருட்டிறனையும் ஆற்றலையும் உணர்தல் வேண்
டும். இறைவன் சிறப்புக்களை உணர உணரத் தன்
சிறுமை தனக்குப் புலனாகும். புலனாக, இறைவனிடம்
வற்று அன்பு கொள்வான். அன்பின் பெருக்கினால்
இறைவன் புகழைப் பேசிப்பேசி மகிழ்வான்; கேட்டுக்
கேட்டுக் களிப்பான். அந்த அன்பு முதிரமுதிர அன்பு
வெள்ளத்திற்றினைத்துத் தன்னை மறந்து கூத்தாடுவான்;
இறைவனை வாழ்த்தாவிடில் பதைப்பான்; வணங்குவான்;
இறைவனை மலர்கொண்டு அருச்சிப்பான். இறைவன்
திருவடிகளில் முடிபட வணங்குவான்; இறைவன் பெரு
மையையும் எண்ணி மனங் கன்றுவான்; இறைவனைக்
காண விழைவான்; தேடிச் செல்வான்; ஓடுவான்; ஆடு
வான்; கதறுவான். உண்மையில் உலகினர்க்கு அவன்
செயல் பித்தன் செயலாகத் தோன்றும். “உலகம்
பேய் என்று தன்னைச் சிரிப்ப” அவன் அதற்கு வருந்
தான். இந்நிலையே மாணிக்கவாசகர் போன்றோர் கூறிய
சிறந்த நிலை.

“உடல்குழைய என்பெலாம் நெக்குருக விழிநீர்கள்
ஊற்றென வெதும்பி யூற்ற
ஊசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல் போலவே
ஒருறவு முன்னி யுன்னிப்

படபடென நெஞ்சம் பதைத்துள் நடுக்குறப்
 பாடியா டிக்குதித்துப்
 பணிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
 பரப்பியார்த் தார்த் தெழுந்து
 மடலவிழு மலரனைய கைவிரித்துக் கூப்பி
 வானேய வானி லின்ப
 மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீடுழி
 வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங்
 கடன்மடை திறந்தனைய அன்பரன்புக் கெளியை
 கன்னெஞ்ச னுக்கெ ளியையோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக் கடவுளே”
 என்று கூறித் தாயுமானவர் நன்கு விளக்குகிறார்.

இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருப்பது அறிவு. அறிவினால் தூண்டப்படுவது மனம். மனத்தின் ஆணையால் பணியாற்றுவன பஞ்சேந்திரியங்கள். அதனால் இங்கு மாணிக்கவாசகர் நெஞ்சே என்றது அறிவைத்தான் என்பது நன்கு புலனாகும்படி விளக்கின்றார். அறிவினைப் பயன்படுத்தும் முறையில் மனம் பண்படுகின்றது. தீயமனம் படைத்தவன் என்றால் அவன் அறிவு தீயநெறியில் செல்கின்றது என்பதுதான் கருத்து. பகுத்தறிவினால் நன்மை தீமைகளையுணர்ந்து கடமையையும் தெரிந்து மனத்தைப் பக்குவப்படுத்தற்கு நல்வழியிலீடுபட வேண்டும். அன்பு என்னும் அருங்குணச் செல்வத்தை உள்ளத்தில் கொள்ளவேண்டும். அன்பு வெள்ளத்தைப் பெருக்கி, அப்பெருவெள்ளத்தை இறைவன்பால் திருப்ப வேண்டும். அவ்வாறு செய்யவே இறைவனிடம் செலுத்தும் அன்பு நாளுக்கு நாள் முதிர்ந்து பக்தியாக மாறி உருவம் பெறும். அந்நிலையில் உலகத்தின் அநித்தியம் புலனாகும். நித்தியப் பொருள் இறைவனே என்ற உணர்ச்சி வீறுபெற யாவற்றினின்றும் பற்று சிறிது சிறிதாக விடும். உலகப்

பொருள்கள் மேல் வைக்கும் மோகம் மறையும். நித்தியப் பொருளைத் தேடும் தாகமும் முயற்சியும் மேலோங்கும். அந்நிலை இறைவன் புகழைப் பாடுதலும் பாடி ஆடுதலும், பணிதலும், இறைவன் பாதமலரை முடியிற் சூடி வணங்குதலும், அம்மலரடியை நன்மலர் கொண்டருச்சித்தலும் இறைவனைத் தேடி அலைதலும், கதறுதலும் நிகழும். இவை மெய்யன்பர்களின் நிலை. “இவற்றைப் புரிய அறியாமல் உள்ளாயே. என் நெஞ்சமே! உனக்கு எவ்வளவு இடித்துரைத்தும் அறிகிலையே” என்று தன்னின் வேருக நெஞ்சத்தை வைத்து, முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

ஆசிரியர் தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறினாரேனும் அவையெல்லாம் தன்னிடங் காணப்பட்ட குறைகளே. உலக மக்களிடம் காணப்பட்ட குறைகளைத் தம்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு, எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுகின்றார். கூறினாரேனும், அன்பைப் பெருக்கவேண்டும். இறைவன் புகழைப் பாடிப் பரவவேண்டும், வணங்கவேண்டும், அன்பு மேலீட்டால் ஆடவேண்டும், தேடவேண்டும், அலையவேண்டும், கதறவேண்டும் என்பன அவர்கருத்துக்கள். உலகமக்களுக்கு நல்லறிவு புகட்ட எண்ணிய மாணிக்கவாசகர் மறைவாகக் கூறும் முறையை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

மனவறிவும் பொறியறிவும் என்று வேறுவேறுக வைத்து அஃறிணையில் ஒன்றன்பால் பலவின்பாலிலும் உயர்திணையில் ஆண், பெண், பலர் பாலிலும் கூறுகின்ற அவரவர் தமக்குப் பொருந்திய உறுப்பெல்லாம் அது உடையது போலவும், உணர்வுடையது போலவும், மறுமாற்றந் தருவது போலவும் தம் நெஞ்சோடு சேர்த்துச் சொல்லியனவுமுண்டு. இச்செய்யுள் அவ்வகையில் தம் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியது போன்றாகும். (தொல் - பொருள் - பொருளியல் - சூத். உரை.)

(2)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும்
 உடைமை யெல்லாமும்
 குன்றே யனையாய் என்னையாட் கொண்ட
 போதே கொண்டிலையோ
 இன்றோ ரிடையு றெனக்குண்டோ எண்டோள்
 முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நாளை
 இதற்கு நாயகமே.

—மாணிக்கவாசகர்

திருச்சிற்றம்பலம்

(பதவுரை) எண்தோள் - எட்டுத் தோள்களையும்; முக்
 கண்-மூன்று கண்களையும் உடைய; எம்மானே - என்
 னைப்போன்ற அடியார்களுக்குத் தலைவனே; அன்றே-
 என்னைக் குருந்த மரத்தடியில் ஆட்கொண்ட அன்றே;
 எந்தன்-என்னுடைய; ஆவியும்-உயிரையும்; உடலும்-
 உடலையும்; உடைமை - பொருளையும்; எல்லாமும்-பிற
 எனக்குரியனவாய் யாவற்றையும்; குன்றே அனையாய்-
 மலையை ஒத்தவனே; என்னை ஆட்கொண்டபோதே-
 என்னை உன் அடியவனாக ஏற்று ஆட்கொண்ட அப்
 பொழுதே; கொண்டிலையோ - உன்னுடையவனாக ஏற்
 றுக் கொள்ளவில்லையோ? (ஏற்றுக் கொண்டனையே);
 இன்று ஓர் இடையூறு-இன்றைய தினம் எனக்கு ஒரு
 துன்பம் என்பது; எனக்கு உண்டோ-எனக்கு உண்
 டாகுமோ? (உண்டாகாது); நன்றே செய்வாய் - எனக்கு
 நன்மையானவற்றையே செய்தாலும்; பிழை செய்வாய்
 தீமையானவற்றைச் செய்தாலும்; இதற்கு நாயகம்நாளை-
 இந்த நன்மைக்கோ தீமைக்கோ உரிமையுடைய தலை
 வன் நான் ஆவேனோ? (ஆகேன். ஆவது நீயே).

(பொழிப்புரை) எட்டுத் தோள்களையும் மூன்று கண்களையும்முடைய, என்னைப் போன்ற அடியார்களுக்குத் தலைவனே! என்னைக் குருந்தமரத்தடியில் உன் அடியாருள் ஒருவனாக ஆட்கொண்ட போதே உன்னுடைய உயிர், உடல், பொருள் என்னும் மூன்றினையுடையவனாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையோ? ஏற்றுக்கொண்டனையன்றோ? மலையை ஒத்தவனே! இன்று எனக்கு ஒரு துன்பம் என்பது உண்டோ? (இல்லை அன்றோ). நன்மையை எனக்குச் செய்தாலும், தீமையை எனக்குச் செய்தாலும் அவற்றைப் பெற உரிமையுடையவன் ஆவனோ? (ஆகேன்: செய்யப்படும் அவை உனக்கே உரிமையுடையனவாகும்.)

(விளக்கம்) எண்தோள்-எட்டுத்திசைகளும் எம்பெருமானுக்கு எட்டுத் தோள்கள். முக்கண் - மூன்று + கண் சந்திரன், சூரியன், அக்கினி என்ற மூன்றும் இறைவனுக்கு மூன்று கண்கள். அக்கினிக் கண் நெற்றிக் கண். மான் என்பது மகான் என்பதின் மருஉ மொழி. எம்மான் என்றார் தன்னை ஒத்த அடியார்களையும் உளப்படுத்திக்கொண்டு, அன்றே என்றது பண்டறிசுட்டு. குதிரை வாங்கச் சென்றவர் திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில் இறைவன் குருவாக அமர்ந்து தமக்கு ஞானோபதேசம் செய்த நன்னானைக் குறித்து நின்றது.

குருந்த மரத்தடியில் தமக்கு ஞானோபதேசம் செய்த நாளன்றே மாணிக்கவாசகர் தம் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் இறைவனுக்குக் குரு காணிக்கையாக ஒப்படைத்துவிட்டார். அதற்கு மாறாக அவர் பெற்றவை குருவினுடைய உடல், பொருள், ஆவி மூன்று ஆகும். இதனை மாணிக்கவாசகர்,

“தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்”

என்று கூறுவதனால் நன்குணரலாம். இராமலிங்க அடிகளும்,

“படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென்னுடலுயி ராதியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன்னுடலுயிராதிய வெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய்”

என்று கூறுமாற்றிலும் அறியலாம்.

குன்றே யனையாய் என்று இறைவனை விளித்தார். அளக்கலாகா அளவும் பெருமையும் திண்மையும் உடைமையால்; மற்றும் மலை போல் இறைவன் காக்க இருக்கும்பொழுது நான் ஏன் இடுக்கணுற்றுத் துன்புறல் வேண்டும். நான் அவனடியார் என்ற காரணத்தால் காக்கவேண்டிய பொறுப்பு அவனுடையதாயிற்று என்பது பற்றியாகும். மலைபோலத் தடுப்பதற்கு இறைவன் நிற்கும்பொழுது இடையூறு எவ்வாறு வரும்? கொண்டிலையோ என்று கேட்பதால் இறைவன் மாணிக்க வாசகரது உடல், பொருள், ஆவியைக் கொண்டார் என்னும் தேற்றத்தை யுணர்த்தினார். அதனால் அவர் தன்வயமிழந்து இறைவன் வயப்பட்டுள்ளார். அதனால் எது வரின்னும் அது இறைவனைச் சார்ந்ததேயன்றித் தன்னைச் சார்ந்ததன்று என எண்ணினார். எண்ணி, “நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய், நாளை இதற்கு நாயகமே” என்றும் கூறினார். “நாளை இதற்கு நாயகம்?” என்பதனால் தான் நாயகமுடையவன் அல்லன்; நாயகம் உடையவன் நீயே, என்று கூறியவாருயிற்று. இறைவன் தன்னை ஆட்கொள்வதற்குமுன் சுதந்திர முடையவராக இருந்தார்; இறைவனுட்கொண்டபின் பரதந்திரனாகிவிட்டார். ஆதலால் தனக்கு யாதொரு அதிகாரமுமில்லை என்பதை மாணிக்கவாசகர் விளக்கியுள்ளார். ஆவிற்பொருட்டு உடலும், உடலின் பொருட்டு உடைமையும் வேண்டுவதாதலின், ‘ஆவியும் உடலும்

முடைமையும் என்று கூறினார். ஆட்கொண்ட அன்று இன்று அருள்பெற்றுநின்ற இன்று; இறைவனுக்கு அடிமையானபின் நன்று வரினும் தீது வரினும் அதனை ஏற்று அடங்கி ஒழுகுவதே கடன் என்றும், யாவும் அவன் பாரம் என்றும், 'எல்லாம் அவன் செயல்' என்றும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது அறிவுறுத்தியவாறு.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடைதருக:

(அ) கூத்துடையான் என்பதால் சுட்டப்படுபவர் யார்?

(ஆ) அன்றே யென்று சுட்டியது எப்பொழுதைக்குறிக்கின்றது?

(இ) மணிவாசகர் குருமூர்த்திக்கு நிவேதித்த மூன்று பொருள்களும் எவை?

2. பொருள் தருக:

i சூட்டுகின்றது மிலை——— ii ஆவி———

iii பிணநெஞ்சே——— iv நாயகம்———

3. 'இன்றோர் இடையூறு றெனக் குண்டோ' என்று மாணிக்கவாசகர் கூறக் காரணமென்ன?

4. இறைவன் அருள்பெற எவற்றையெல்லாம் செய்தல் வேண்டும்?

5. 'சூட்டுகின்றிலை' அல்லது "அன்றையென்றன்" என்று தொடங்கும் திருவாசகத்தை வரி முறையில் எழுத்துப் பிழையின்றி யெழுதுக.

28. திருவிசைப்பா

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. ஒளிவளர் விளக்கே ! உலப்பிலா வென்றே !
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே !
தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே !
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே !
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே !
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

— திருமாளிகைத்தேவர்.

(பதவுரை) ஒளிவளர் விளக்கே - அறிவாகிய ஒளிவளர்வதற்கான விளக்குப் போன்றவனே ; உலப்பு இலா ஒன்றே - அழிவு இல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளே ; உணர்வு சூழ் - உணர்ச்சி வகைகளால் சூழ்ந்த நிலைகளை எல்லாம் ; கடந்தது ஓர் உணர்வே - கடந்ததான அனுபவ வாயிலாக உணரக் கூடிய பொருளாயிருப்பவனே ; தெளிவளர் பளிங்கின் - தெளிவு வளர்கின்ற பளிங்கினால் ஆகிய ; திரண் மணிக்குன்றே - திரண்ட அழகு பொருந்திய மலைபோன்றவனே ; சித்தத்துள் - அன்பர் உள்ளத்துள் ; தித்திக்கும் தேனே - இனிக்கும் தேன் போன்றவனே ; அளிவளர் உள்ளத்து - அன்புவளரும் மனத்தின்கண் ; ஆனந்தக் கனியே - அன்பு வடிவான பழம் போன்றவனே ; அம்பலம் ஆடும் அரங்காக - பொன்னம்பலத்தைத் திருநடம் புரியும் இடமா

கக் கொண்டு; வெளிவளர் தெய்வக் கூத்து உகந்தாயை-
சிதாகாச வெளியில் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஆனந்த
நடனத்தை விரும்பி மேற்கொண்டவனாகிய உன்னை;
விளம்புமா விளம்பே - அடியவனாகிய யான் எங்ஙனம்
துதித்துப் பாடுவது என்பதைச் சொல்லியருள வேண்டு
கின்றேன்.

(பொழிப்புரை) அறிவாகிய ஒளி வளர்வதற்குரிய
விளக்குப் போன்றவனே! அழிவில்லாத தனிப் பரம்
பொருளே! உணர்ச்சிகளின் சூழல்களை எல்லாம் கடந்து
அப்பால் உணரக்கூடிய பொருளாயிருப்பவனே!
தெளிவு வளர்கின்ற பளிங்கினாலாகிய அழகிய மலை
போன்றவனே! மனத்தின்கண் நினைக்குந் தோறும்
தித்திக்கும் தேன் போன்றவனே! அன்பு வளர்கின்ற
மனத்தில் இன்பந் தரும் பழத்தை ஒத்தவனே! பொன்
னம்பலத்தைத் திருநடம் புரியும் அவையாகக் கொண்டு
சிதாகாச வெளியில் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஆனந்த
நடனத்தை விரும்பி மேற்கொண்ட பெருமானே! அடி
யவனாகிய யான் எவ்வாறு துதித்துப் புகழ்தல் முறை
என்பதைச் சொல்லியருளல் வேண்டும்.

(விளக்கம்) புறவிருளைப் போக்குவது விளக்கு.
அது பிறபொருளை விளக்கிக் காட்டுதலினால் அதற்கு
அப்பெயர் வந்தது. அது சிறிதளவு தூரத்திலுள்ள இரு
ளைத்தான் போக்கும். இருட்காலத்திலுள்ள மின்விளக்
குகளும் ஓரளவுக்கே இருளைப்போக்கவல்லன. உலகில்
நிறைந்துள்ள இருளைப்போக்கவல்லன சூரியனும் சந்
திரனும் ஆகும். மனிதனுடைய இருகண்கள் உள்
ஒளியை விளக்குவதோடு பொருளைப் புற ஒளியின்
துணைகொண்டு காண்பதற்கும் உதவுகின்றன. ஆனால்
கண்களுக்குச் சூரியன், சந்திரன், விளக்கு என்பவற்
றின் தூண்டுகோலாகும் ஒளியைக் கொண்டுதான்

காணுந்திறன் உண்டு. கண்களினால் இருளிலுள்ள பொருள்களை இருளைப்போழ்ந்து காணவியலா. விளக்குகளின் ஒளியோ திரியும் எண்ணெயும் உள்ளனவே தான் உண்டு அவை குறையின் ஒளியும் குறையும். ஆனால் மக்களுக்கு அகக்கண் அல்லது மனக்கண் என்பது ஒன்று உண்டு. புறக்கண் மூடியிருக்கவும் அகக்கண்ணால் மிக்க தூரத்திலுள்ளவற்றையும் கண்டறிந்து புறக்கண்ணைப் பார்த்தாற்போல் கூறுந் திறன் மனிதனுக்கு உண்டு. அந்த அகக்கண்ணிற்கும் ஒளியூட்டத் தூண்டுகோலான ஒளி ஒன்று வேண்டும். அந்தவொளி யாது? உள்ளத்தை மயக்கும் மாய இருளான ஆணவத்தை அழுக்கும் ஒளி. அது இறைவன் திருவருளான ஞான ஒளி. அந்த அருளால் பெறும் ஞான ஒளியைக் கொண்ட விளக்குத்தான் இறைவன். சாதாரண விளக்குகள் காற்று, மழையினால் அவிந்து விடும்; ஒளிக் குறைவுமுண்டு. எதனாலும் தீங்குருததாய், அவியாததாய் வளர்வதாகிய ஞான ஒளியைத் தரும் விளக்குத்தான் இறைவன். ஆதலால் இறைவனை 'ஒளி வளர் விளக்கே' என்றார். "உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே" என்பர் மாணிக்கவாசகர்.

உலகமும் உலகத்திலுள்ள பொருள்களும் ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. கட்டுவோனின்றி வீடில்லையல்லவா? தோற்றமுண்டானால் அழிவுண்டு என்பது நியதியல்லவா? தோற்றமுற்ற அழியாத பொருள் யாதேனுமொன்று உலகிலுண்டோ? இல்லையன்றோ? தோற்றம் இல்லாதது எதுவோ அதுவே அழிவில்லாதது. ஆனால், தோற்றம் இல்லையேல் அத்தகைய ஒன்று உள்ளது என்று எங்ஙனம் உணர்தல் கூடும்? தோற்றம் இல்லையேல் அத்தகைய ஒன்றிற்கு வடிவு ஏது? வடிவின்றி எப்படிக் காணுதல் கூடும்? எனவே, தோற்றமில்லாத ஒன்று உளது என்றால் அது ஏது? அதற்கு நிறம், குணம், தன்மை முதலியன

இல்லை. அப்பொருள்தான் எங்குமாய் யாவுமாய் நிறைந்துள்ள இறைவன். எவை அழியினும் அவன் அழியான், அவன் உலப்பிலாதான். ஆதலால், “உலப்பிலா ஒன்றே” என்றார்.

உணர்வு அல்லது உணர்ச்சி என்பது சீவகளை. உணர்ச்சி இன்றேல் சீவன் உள்ளதெனல் பொருந்தாது. அந்த உணர்வு அல்லது உணர்ச்சி இருவகைப்படும். அவை பரிசுவுணர்ச்சி, மனவுணர்ச்சி. இவற்றுள் சிறந்தது மனவுணர்ச்சி. மனிதனில்லாத உயிர்ப்பிராணிகளுக்கும் உண்டு. விலங்குகளின் மனவுணர்ச்சி கூர்ந்து விளங்குவதில்லை. ஆதியில் இருந்தபடியே இன்றும் உள்ளது. மனிதன் மனவுணர்ச்சி காலத்துக்குக் காலம் கூர்ந்து விளங்குகிறது. அதனால் மனவுணர்ச்சியில் மிகச் சிறந்தவன் மனிதன். மனிதன் தன் மனவுணர்ச்சியினால் இறைவனை அறிய முயல்கிறான். உண்மையில் சிறந்த மனவுணர்ச்சியுடைய மனிதன் ஆற்றலுக்கும் “இவ்வளவுதான் தன்மையுடையவன் இறைவன்” என்று சொல்லிக் காட்ட முடியாதபடி அப்பாற்பட்டவன் இறைவன்.

பளிங்கு என்பது கண்ணாடி; வெண்மை நிறமுடையது. தன்னிடத்து மாசு மறுவற்றது. தெளிவுறக் காட்டவல்லது. அழகுடையது; அத்தகைய பளிங்கு திரட்சியாய்க் குன்றுபோல் நின்றால் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். உறுதியும் வலிமையும் பெற்றதாகும். இறைவன் மாசு மறுவற்றவன்; தூய்மை நிறைந்தவன்; தெளிவுற விளங்கும் இயல்பினன்; வரம்பிலா இன்பமுடையவன்; எல்லை கூறவொண்ணாத அழகன்; அளக்கலாகா அளவும் துலக்கலாகாத் தோற்றமுடைய குன்று போன்றவன். ஆதலின், ‘தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக் குன்றே’ என்றார்.

தேன் இனிமையானது. இனிமைக்குத் தேனைத் தான் உவமை கூறுதல் மரபு. தேனினிமை என்ற சொற்றொடரே இனிமை தருவது. ஏன் தேனைக் கொள்ளவேண்டும்? அது இனிப்பானது; நெகிழ்ச்சியுடையது. அம்மட்டோ? தேன் தோன்றுமிடம் எது? மணமிக்க மென்மையான மலரிடத்தன்றோ தேனுண்டு. அது யாராலும் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. அது மலரினிடத்துத் தானே தோன்றுகிறது. அதனை மரகதம் என்னும் தேனீ திரட்டிச் சேர்த்து அளிக்கிறது. பனி மலரில் துளிதுளியாக அமைந்த இனிமை தரும் தேன்; உடலுக்கு உரமளிக்க வல்லது; பிணி நீக்க வல்லது. இன்பமும் சுவையும் தரவல்லது. அத்தேன் நா என்ற உறுப்பிற்குச் சுவையூட்டுவது. இறைவனைப் பற்றிக் கூறுவோரும், “இன்னதென்றறியாத தேன்” என்று கூறினார். மலரிலுள்ள தேனைப் பெறுதற்கு அன்பு கொண்ட வண்டு முதலாயவற்றுக்குத்தான் திறமை புலப்படுதல்போல இறைவனிடம் பற்றுள்ளவர்க்கே உடல் முதலானவற்றுள் இறைவன் புலப்படுவான். இறைவன் திருவருளைத் ‘தேனிலாவிய திருவருள்’ என்று மணிவாசகர் விளக்குவதுபோல, ‘சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேன்’ என்றார்.

அன்பு என்பது உள நெகிழ்ச்சி. அக்குணம் யாவரிடத்திலும் நிலைபெற்றிருத்தல் வேண்டும். அன்பிலார் எலும்பைத் தோலால் போர்த்த உடலுடையார் எனப்படுவர். அன்பின் பெருமை அறிந்தன்றோ திருவள்ளுவர் தம் திருக்குறளில் ‘அன்புடமை’ என்றோர் அதிகாரம் வகுத்துள்ளார். அன்புடைமையால் இவ்வுலகம் இயங்குகின்றது. அன்பு வடிவினன் இறைவன். இறைவனைச் சான்றோர்கள் ‘அன்பே’ என்று விளித்துள்ளனர்.

‘ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே என்னுடைய அன்பே’ என்றும் அகம்நெக அன்றோ தேன் ஒப்பானே’ என்று கூறும் மாணிக்கவாசகரும்:

“அரும்பொன்னே மணியேஎன் அன்பே அன்பில் னுறும் ஆனந்த வெள்ளமே”

என்று கூறும் தாயுமானவரும் அறிவுறுத்துதல் காண்க. “அன்பருக்கன்பன்” என்றார் மணிவாசகனார். ‘அன்பெ னும் வலையுள் அகப்படு மலை’ என்று இராமலிங்கர் கூறினார். கண்ணப்பர் அன்புப் பிழம்பாய் விளங்கினார். அவர் கொண்டிருந்த அன்பு தன்னிடமில்லையே என்று, கதறுகிறார் மாணிக்கவாசகர். “கண்ணப்பன் ஒப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்” என்பது அவரது திருவாக்கு. அன்பு வளரும் மனத்தில் ஆரா இன்பப் பொருளான இறைவன் கனிந்த சுவைதரு பழமாக விளங்குகிறான். அதனால் “அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனி” என்றார். காய் கனிந்து கனியாகி இன்பமும் சுவையும் தருகின்றது. ஆரா இன்பமாகிய ஆனந்தத்தை அளிக் கிறது.

அம்பலம் என்பது சபை. அது பொதுவிடம், யாவரும் செல்லக்கூடிய இடம். சிவபெருமான் ஐந்து அம்பலங்களில் சிறப்பாக நடனம் புரிவதாகக் கூறுவர். சிதம்பரத்தில் பொன்னம்பலத்திலும், மதுரையில் வெள்ளியம் பலத்திலும், திருவாலங்காட்டில் வெண்கல அம்பலத்திலும் திருநெல்வேலியில் தாமிர அம்பலத்திலும், திருக்குற்றலத் தில் பித்தளை அம்பலத்திலும் சிவபெருமான் நடனம் புரி கின்றார் எனச் சிறப்பாகக் கூறுதல் மரபு. இவற்றுள் பொன்னம்பலத்தைக் கனகசபை என்பர். இதனைப் பொற் சபை என்றும், சிற்சபை என்றும் கூறுவர். ஆகாயம் என்ற பூதத்தலமாகச் சிதம்பரத்தைக் கூறுவர். ஆகா யம் என்பது பெருவெளி. பெருவெளியாகிய ஆகாயம் இல்லாத இடம் இல்லை. இப்பெருவெளி யாவர்க்கும் உரித்து. அதுபோலவே இப்பெருவெளியில் நடம்புரியும் ஈசனும் யாவர்க்கும் உரியவன். அவன் புரியும் நடனம் ஆன்மாக்கள் உய்யும் வண்ணம் புரியும் ஆனந்த (நடன)த் தாண்டவம்.

மக்களின் உடலுறுப்பில் மிகச்சிறந்த பாகம் இருதயம். இருதயம் எப்பொழுதும் துடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இந்தத் துடிப்பு நின்றால் மனிதன் பிணமாவான். இறைவனது நடனம் நின்றால் உலகம் நடைபெறுதலும் ஓய்ந்து ஒடுங்கிவிடும். இதனை அறிந்தன்றோ அவன் கூத்தினைத் 'தெய்வக்கூத்து' என்றார். தெய்வ சம்பந்தமானது, எளிதில் அறியவொண்ணாதது. இறைவன் நடனம் ஒடுங்கினால் உலகம் ஒடுங்கிவிடும் என்ற உண்மையினை அறிவுடையோர் அன்றி மற்றையோர் உணரார். ஆதலின், உலகம் உய்யவேண்டும் என்னும் பெருங் கருணையால் "அம்பலம் ஆடரங்காக வெளிவளர் தெய்வக் கூத்து உகந்தாய்," என்றார். இரவும் பகலும் ஓயாது நாம் அறியாமலிருக்கவும் இருதயம் துடித்துக் கொண்டே இருப்பதுபோல, இறைவன் 'நள்ளிருளிலும் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனாக' விளங்குகின்றான்.

இத்தகைய பேரருட் கடலான இறைவனின் பெருமையை முழு ஞானிகளே உணரவல்லாரல்லர் எனின் அறியாமை மிக்க அடியனாகிய நான் எவ்வாறு அறிந்து கூறவல்லேன். அவன் திருவருளே உணர்த்தினல்லால் நான் உணரக்கூடியன் அல்லன். ஆதலினால், அவனையே சரண் அடைந்து அவன் புகழை எடுத்தோத, அவனையே கூறியருளுமாறு வேண்டுகின்றேன்' என்று தன் சிறுமையும் இறைவனது பெருமையும் தோன்ற ஆசிரியர், வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத் தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே," என்று அன்பினால் நெஞ்சம் உருகி நைந்து பணிவுடன் வேண்டுகின்றார்.

இறைவன் சத்துப் பொருள், சித்துப் பொருள், ஆனந்தப் பொருள்; ஆதலின் சச்சிதானந்தப் பொருள் என்பர். சத்து-உள்ள பொருள், சித்து-அறிவுப்பொருள், ஆனந்தம்-முழு இன்பப்பொருள்.

ஒளிவளர் விளக்கு, உலப்பிலா ஒன்று. உணர்வு கடந்த உணர்வுப் பொருள், பளிங்கின் திரண்மணிக்குன்று என்று கூறினமையால் உள்ளதான சத்துப் பொருள் என்று விளக்கினார். சித்தத்துள் தித்திக்குந்தேன் அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக்கனி என்பவற்றால் நுகர்ந்து அனுபவிக்கத்தக்க சித்துப்பொருள் என்று விளக்கினார்.

“அம்பலம் ஆடரங்காக வெளிவளர் கூத்து உகந்தாய்” என்று கூறுமுகத்தால் உலகம் வாழக் கண்டுகளிக்கும் பெற்றியால் ஆனந்தமுற்று நடம் புரிபவன் என்றமையால், ஆனந்தப்பொருள் என்று விளக்கினார்.

எனவே, இச்செய்யுளால் இறைவன் சத்து, சித்து, ஆனந்தம் என்னும் முப்பெரும் பொருளாய சச்சிதானந்தன் என்பது பெறவைத்த நயம் உணர்ந்து இன்புற்று, இறைவனிடம் இடையறு அன்புகொண்டொழுக வேண்டிய கடப்பாடு மக்களுக்கு உண்டு என்பது விளங்கும்.

நூலாசிரியர் வரலாறு:- இச்செய்யுளை இயற்றியவர் திருமாளிகைத்தேவர். இவர் திருவிசைப்பா இயற்றிய ஒன்பதின்மருள் ஒருவர். இவர் போகர் என்னும் சித்தருடைய மாணவர் என்பர். இவர் திருவாவடுதுறையில் வாழ்ந்தவர். திருவாவடுதுறை மடத்துள் இவருக்கு ஒரு கோயில் அமைந்துள்ளது. திருவீழிமிழலைக் கோயிலில் திருநந்தாவிளக்கு ஒன்று அமைத்தார் என்று அவ்வுரக் கோயிற் சாசனம் கூறுகின்றது. இவர் காலம் கி. பி. 10 - 11 ஆம் நூற்றாண்டு.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) இறைவனை எவ்வாறு உணர்தல் வேண்டும்?

(ஆ) இறைவன் திருநடம் புரியும் இடம் யாது?

(இ) “ஒளிவளர் விளக்கே” என்ற திருவிசைப்பா யாரால் பாடப்பட்டது?

2. பின்வரும் சொற்றொடர்களின் பொருளை விளக்குக:
 - (அ) சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேன்.
 - (ஆ) அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனி.
 - (இ) வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாய்.
3. “ஒளிவளர் விளக்கே” என்ற திருவிசைப்பாப் பாடலை எட்டு வரியில் அமைய எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.
4. இப்பாடலின் பொருளைத் தெளிவான வசன நடையில் தருக.

29. திருப்பல்லாண்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றஞள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—சேந்தனார்

(பதவுரை) பாலுக்கு- பாலைப் பெறுவதற்கு; பாலகன்-சிறு குழந்தையான உபமன்னியமுனிவர்; வேண்டி அழுதிட-விரும்பியழவும்; பால்கடல் - திருப்பாற்கடலை; ஈந்தபிரான் - கொடுத்த (பெருமான்) தலைவனும்; மாலுக்கு - திருமாலுக்கு; அன்று - அந்நாளில்; சக்கரம் அருள்செய்தவன் - சக்கரத்தைக் கொடுத்தவனும்; மன்னிய தில்லைதன்னுள் - நிலைபெற்ற தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தில்; ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற - சிவானந்தக் கடலில் திளைத்து மகிழும் அந்தணர் களான தில்லை மூவாயிரவர் வாழ்கின்ற; சிற்றம்பலமே இடமாக - சிற்றம்பலமாகிய கனகசபையைத் தனக்கு ஏற்ற இடமாக; பாலித்து - விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டு; நட்டம்பயில வல்லானுக்கே - நடனம் செய்ய வல்லவனுன நடராசப் பெருமானுக்கே; பல்லாண்டு கூறுதுமே- பலவாண்டுகள் வாழ்க என்று வாழ்த்துக் கூறுவோம்.

(பொழிப்புரை) (1) பாலைப் பெறுவதற்கு விரும்பிச் சிறு குழந்தையான உபமன்னியுமுனிவர் அழவும் திருப்பாற்கடலை அளித்த பெருமானும், (2) திருமாலுக்கு அந்நாளில் சக்கரப் படையை அளித்தருளியவனும் ஆகிய நிலைபெற்ற தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தில், சிவானந்தக் கடலில் திளைத்துக் களிக்கும் அந்தணர்களான தில்லை மூவாயிரவர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலத்தையே (பொற்சபையையே) விரும்பியேற்று நடனம் செய்யவல்லவனான நடராசப் பெருமானுக்குப் பல வாண்டுகள் வாழ்க எனப் பல்லாண்டு கூறுவோம்.

(விளக்கம்) சிவபெருமான் உபமன்னியு முனிவருக்குத் திருப்பாற்கடலை அளித்தான். திருமாலுக்கு ஆழிப் படையை நல்கினான். அத்தகையவன் சிதம்பரத்தில் பொற்சபையில் நடனஞ் செய்கிறான்.

(1) உபமன்னியு முனிவர் இளங்குழந்தையாக இருந்தபொழுது தம் மாமனாகிய வசிட்டனார் ஆச்சிரமத்தில் காமதேனுவின் இனிய பாலை உண்டு வந்தனர். அதன்மேல் அவர்தம் தந்தையாகிய வியாக்கிரபாதர் (புலிக்கால் முனிவர்) ஆச்சிரம வாழ்க்கையில் அங்கே அரைத்துக் கரைத்த அரிமாப்பாலை உண்ணும்படியாக நேரிட்டது. பாலகனார் அதை வெறுத்து உண்ணாமல் அழுதனர்; அவர் அழுகைக்கு ஆற்றாத அவர்தம் அன்னையார் பிள்ளையை நோக்கி, “என் அருமைக் குழந்தாய், நீ சிவபெருமானைப் பூசிப்பாயானால் உனக்கு வேண்டிய பாலைப் பெறுவாய்,” என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட குழந்தை தன் பசியையும் பொருட்படுத்தாமல் மறந்து தவமேற்கொண்டு சிவபூசை செய்யத் தொடங்கிற்று. அக்குழந்தையின் சிவபூசையைக் கண்டு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவர் உண்டு பசி தீர்ந்து மகிழும்படியாகத் திருப்பாற்கடலை அளித்தார். (சிவரகசியம், வாயுசங்கிதை, மாபாரதம், இலிங்க புராணம் என்பவற்றுள் அவ்வரலாற்றைக் காணலாம்).

(2) இந்திரன் சிவபெருமானைக் கைலையிற் கண்டு போற்றச் செருக்குடன் சென்றான். சிவபெருமான், இந்திரன் செருக்கினைடயக்க ஒரு வீரனாக எதிர்நின்றார். இந்திரன், வீரனை நோக்கி, “நீ யாவன்” என்று கேட்டான். வீரன் பதில் அளிக்கவில்லை. இந்திரனுக்குக் கோபம் பொங்கியெழு, அவன் வைரப்படையை அவ் வீரன்மேல் எறிந்தான். அந்த வைரப்படை பொடியாயிற்று. அங்கு கோபம் மிகுந்த சிவன் தன்முன் நிற்பதைக் கண்டு தன் குற்றத்தைப் பொறுத்தருள் புரிய வேண்டுமென்று இந்திரன் பணிந்து வேண்டினான். சிவன் சினத்தீயை மேற்கடற்கண் வீசினான். அது சலந்தரன் ஆயது. அச்சலந்தரனை நான்முகன் கட்டளையால் வருணன் வளர்த்தான். திருமால் முதலியோர் சலந்தரனோடு போர் செய்ய ஆற்றராய்ச் சிவனிடம் முறையிட்டனர். சிவன் ஒரு மறையவனாகச் சலந்தரன் முன் தோன்றி, “நிலத்தில் வட்டமாக ஒரு கோடிட்ட பின் அந்நிலப் பகுதியைப் பேர்த்தெடுத்தால் நீ சிவனையும் வெல்லற்குரியவன் ஆவாய்,” என்று கூறினான். அச்சலந்தரன் அவ்வாறு நிலத்தில் வட்டமிட்ட அப் பகுதியைப் பேர்த்தெடுக்கையில் அஃதோர் ஆழிப்படையாக மாறி அவனைக் கொன்றது.

ஆயிரம் மலர்கொண்டு சிவனைப் பூசை புரியும் திருமாலுக்கு ஒரு மலர் குறைய, அவர் தம் கண்களில் ஒன்றைப் பேர்த்தெடுத்து மலராகக் கொண்டு அருச்சிக்க, சிவன் மகிழ்ந்து அந்த ஆழிப்படையைத் திருமாலுக்கு அளித்தான்.

இச்செய்திகளை:-

“பாலக னார்க்கன்று பாற்கட லீந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே உந்தீபற
குமரன் றன் தாதைக்கே உந்தீபற”

என்றும்,

“சலமுடைய சலந்தரன்றன் உடல் தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற் கன்றருளியவாறென்னே
நலமுடைய நாரணன்றன் நயனமிடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ”

என்றும் திருவாசகப் பாக்கள் நன்கு விளக்கும்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான வீடை தருக:
 - (அ) பால் வேண்டியழுத பாலகன் யார்?
 - (ஆ) தில்லையில் வாழும் அந்தணர் எவ்வாறு அழைக்கப்படுவர்?
 - (இ) கனகசபையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் பெயர் யாது?
 - (ஈ) திருப்பல்லாண்டு பாடிய ஆசிரியர் பெயர் யாது?
2. விடப்பட்ட சொற்றொடர்களை நிரப்பிப் பாடலைப் பூர்த்தி செய்க:

“பாலுக்குப் பாலகன் ———
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
——— அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய ———
ஆலிக்கும் அந்தணர் ———
பலமே யிடமாகப்
——— நட்பும் பயிலவல் லானுக்கே
——— மே”

3. கதைக் குறிப்பு எழுதுக:
 - (அ) பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியழுதிடப் பாற் கடல் ஈந்தபிரான்.
 - (ஆ) மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்.

30. புராணம்

திருநகர (திருவாரூர்)ச் சிறப்பு
மனுநீதி கண்ட புராணம்

I

வரலாறு: அருண்மொழித் தேவர் என்னும் சேக்கிழார் பெருமான் உத்தமசோழப் பல்லவர் என்னும் அரசனளித்த பட்டத்தோடு அமைச்சராய் இருந்தார் அப்பொழுது அநபாய குலோத்துங்க சோழன் சமண சமயத்ததான சீவகசிந்தாமணி என்னும் நூலைப்போற்றிப் படித்துவருதலைக் கண்டார். அரசனே சமண சமய நூலைகளைப்போற்றிப் படிப்பானால் குடிமக்களும் அவனைப் பின்பற்றுவார்களே! அதனால் சைவசமயத்திற்குக் குறைவு நேருமே! என்று எண்ணினார் சேக்கிழார் பெருமான். இதனால் தாம் அரிதில் தேடித் திரட்டி வைத்திருந்த அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் சரிதைகளையும் பக்திச் சுவை நனிசொட்டச் சொட்டக் கூறினார். அவற்றைக் கேட்ட சோழமன்னன் அவற்றை ஒரு நூலாகப் பாடித்தரல் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டான். அரசன் கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு, சேக்கிழார் பெருமான் சிதம்பரம் சென்று நடராசப் பெருமானை வணங்கி நிற்க; இறைவன் 'உலகெலாம்' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். 'சேக்கிழார் அந்த அடியினை முதலாக அமைத்துத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணத்தைப் பாடியருளினார். அப்புராணத்தில் மூன்றாவதாக அமைந்தது திரு நகரச் சிறப்பு. அதனைத் திருவாரூர்ச் சிறப்பு என்றும் மனுநீதி கண்ட புராணம் என்றுங் கூறுவர்.

II

சோழ நாட்டை மனுவேந்தன் என்பான் அரசாண்டு வந்தான். அவன் திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்தான். அவ்வேந்தனுக்கு நெடுநாள் மக்கட்பேறின்றியிருந்து, பின் இறைவன் அருளால் ஓராண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு வீதிவிடங்கள் என்று பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தான். வீதிவிடங்கள் வளர்பிறைபோல் வளர்ந்து தக்கபருவத்திற்கல்வி சுற்பிக்கப்பட்டு, அரசர்க்குரிய படைக்கலப்பயிற்சி, யானையேற்றம் முதலானவற்றையும் நன்குகற்றுணர்ந்தான்.

ஒருநாள் வீதிவிடங்கள் மணிநெடுந் தேர்மேலேறிக்கொண்டு, நண்பர்களின் தேர்கள் புடைசூழ்ந்து வர, நால்வகைச் சேனைகளும் முன்செல்லக் கோயிலுக்குச் சென்றன. செல்லுங்கால் இறைவன் மனுவேந்தனின் நீதிநெறியை உலகத்தார்க்கு அறிவிக்க விரும்பிச் செய்த திருவிளையாடல் போலும்; ஒரு பசுக்கன்று கூட்டத்தில் துள்ளிக் குதித்தோடி வந்து அரசகுமாரனது தேர்ச்சக்கரத்தினடியில் அகப்பட்டிற்றந்தது. அதனைக் கண்ட தாய்ப்பசு அலறிற்று. அரசகுமாரன் தேரைவிட்டிற்றங்கிச் செய்வதறியாது திகைத்தான்; கதறும் பசுவை நோக்கினான்; நிலத்தில் கிடந்து உயிர் விடுத்த கன்றை நோக்கினான்; “என் தந்தையாகிய மனுவேந்தனுக்கு நான் பிறந்து பழியைத் தேடிக் கொடுத்துவிட்டேனே” என்று தைந்துருகினான்.

இந்நிலையில் தாய்ப்பசு அரண்மனைக்குச் சென்று, வாயிலில் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த, இதுவரை அடிக்கப்படாமல் தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஆராய்ச்சி மணியைத் தன்கொம்புகளால் அடித்தது. அந்த மணியின் ஓசை அரசகுமாரனது ஆவியைக் கொண்டு செல்லவரும் காலனது வாகனமான எருமைக் கடா

வின் கழுத்தில் அணியப்பட்டிருந்த மணியோசையோ எனும்படி மன்னன் காதில் விழுந்தது. மன்னன் விரைந்தோடி, அரண்மனையின் வாயிலுக்கு வந்தான். அவனோடு முது மந்திரியொருவனும் வந்தான். மன்னன் கதறுகின்ற பசுவை நோக்கினான். மன்னனுக்கு மந்திரி நயமாகப் பசு கதறுவதின் காரணத்தை அரசு குமாரன்மீது குற்றத்தை ஏற்றமலும் பொய் பேசாமலும் கூறினான். ஆனால் மன்னனுக்கு நிகழ்ச்சி விளங்கி விட்டது. மந்திரி மன்னனின் மனநிலையை உணர்ந்து அதற்குப் பரிகாரமாக ஏதேனும் செய்துவிடலாம் என்று. ஆனால், அரசன் ஒருப்படவில்லை. 'தொல் மனுநால் தொடைமனுவால் துடைப்புண்டது' எனும் வார்த்தையை உலகத்தவர் கூற மன்னன் கேட்க விரும்பவில்லை. ஆதலால் மன்னன் மந்திரியை நோக்கி, பசுக்கன்று கிடந்து இறந்தவிடத்தில் தன் மைந்தனைக் கிடத்தித் தேருரும்படி கட்டளையிட்டான். கட்டளையை ஏற்ற அமைச்சன் அதனைச் செய்ய அஞ்சித் தன் உயிரையே மாய்த்துக்கொண்டான்.

அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் பசுக்கன்று இறந்து கிடந்த இடத்திற்குத் தானே நேரில் வந்தான். தன் குலத்திற்கே அருமையாகப் பிறந்த ஒரு மகன்தானே உள்ளான் என்பதையும் நினைக்கவில்லை. தருமமும் தான் செல்லும் நெறியில் தொடர்ந்து வருதல் வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் மைந்தனைக் கிடத்தித் தானே மைந்தன் மார்பின் மேல் தேரையூர்ந்தான். அப்பொழுது (வருவது கீழ்வரும் செய்யுள்.)

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தார்
அண்ணலவண் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்.

—சேக்கிழார்

(பதவுரை) தண் அளி - குளிர்ந்த கருணையை யுடைய; வெண்குடை வேந்தன் - வெண்மையான சந்திரவட்டக் குடையையுடைய மன்னனான மனுவேந்தனது; செயல் கண்டு - செய்வதற்கு அரிய செயலைப் பார்த்து; தரியாது - மனந்தாங்காமல்; மண்ணவர் - பூமியில் உள்ள மக்கள்; கண் மழை பொழிந்தார் - கண்களிலிருந்து கண்ணீராகிய மழையைச் சொரிந்தனர். வானவர் - தேவர்கள்; பூமழை சொரிந்தார் - மலர்மாரி பொழிந்தனர்; அண்ணல், வீதிவிடங்கம் பெருமான் - யாவர்க்கும் தலைவனும் திருவாரூரில் எழுந்தருளியுள்ளவனுமாகிய வீதிவிடங்கன் என்ற திருநாமமுடைய சிவபெருமான்; அவன் கண் எதிரே - மனுவேந்தன் கண்ணாற் காணும்படி நேராக; அணிவீதி - அழகிய அரசர் செல்லும் வீதியில்; மழவிடை மேல் - இளமையான இடபவாகனத்தின் மேல்; விண்ணவர்கள் தொழுநீற்றுன் - தேவர்களும் வணங்கும்படி தோன்றிக் காட்சியளித்தான்.

(பொழிப்புரை) குளிர்ச்சி பொருந்திய கருணையையுடைய வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய மனுவேந்தனது செயற்கருஞ் செயலைக் கண்டு, பூமியிலுள்ள மக்கள் கண்களினின்றும் கண்ணீர் சொரிந்தனர்; தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தனர். யாவர்க்கும் யாவற்றிற்கும் தலைவனான வீதிவிடங்கன் என்ற திருநாமம் உடைய சிவபெருமான் அவ்வேந்தன் பார்க்கும்படி கண்முன்னே அழகிய அரசர் செல்லும் வீதியில் இளமையான எருதின்மீது தேவர்களும் வணங்கும்படி தோன்றிக் காட்சியளித்தான்.

(விளக்கம்) தாய்ப் பசுவின் கதறுதலைக்கேட்டு மனங்கரைந்து அது அடைந்த துன்பத்தைத் தான் அடைதலே பரிகாரமாகும் என்று, தன் குலத்திற்கு ஒரு மைந்தனைத் தான் பூமியிற் கிடத்தித் தேரூர்ந்தான் என்றால், இச்செயல் அவன் அஃறிணை உயிர்களிடத்து

வைத்திருந்த பெருங்கருணைத்திறனை நனிவிளக்குகின்ற தன்றோ? அதனால் 'தண்ணளி வெண்குடைவேந்தன்', என்றார். அரிதிற்பெற்ற மைந்தனும், தன் குலத்திற்கே ஒரே மைந்தன்தான் உள்ளான் என்பதும், அவன் அழிந்தால் குலமும் சந்ததியற்று அழிந்துவிடும் என்பதும் உணர்ந்திருந்தும் மைந்தனைப் பூமியிற் கிடத்தித் தேரூர்ந்த செயற்கருஞ் செயலை, 'செயல் கண்டு தரியாது' என்று கூறினார். மந்திரி கூறிய கழுவாயான பரிகாரம் அறியாது செய்த குற்றத்திற்கே உரியதாகும். மிக்க கவனத்துடன் செல்ல வேண்டிய செயலில் தவறிய மகன் செய்த குற்றத்திற்குப் பொருந்தாததாகும் என்பதை 'அன்னியனோர் உயிர் கொன்றால் அவனைக் கொல்வேனானால்' என்று முன்கூறியுள்ளமையாலும் அரிய செயலாலும் இனிது விளங்கும். தேர் வேந்தனுக்குக் காட்சி கொடுத்த வீதி அரசர் செல்லும் வீதி என்பதை முன்னர் அமைச்சன் 'அரசலாந்தெரு என்று குறித்தற்கேற்ப, இங்கு 'அணிவீதி' என்று குறித்துள்ளார். செயற்கருஞ்செய்கை செய்த அரும் பெருந்தொண்டர்களுக்கே இறைவன் காட்சி தந்து இறைவன் அருள் செய்வான் என்னும் கருத்து வலியுறுத்துதலைப் பெரியபுராணத்துள் ஒவ்வொரு நாயன்மார் சரிதத்திலும் காணலாம். நடுநிலை தவருது, அன்பில் நெகிழாது, துன்பங்கண்டு வருந்தாது, துன்பத்தையும் இன்பமாகக் கொண்டு ஊன்றிய பற்று உறுதியு முடையார்க்கே இறைவன் காட்சி தந்தருளுபவன் என்பதை ஒவ்வொரு நாயன்மார் வரலாற்றிலும் உணரலாம். 'அண்ணல் மன்னன் செயல்கண்டு தரியாது மழவிடைமேல் அணிவீதியில் மண்ணவரே யன்றித் தேவரும் தொழநின்றான்' என்று கூறியருளினார். இறைவன் அருட்பேற்றிற்குரியார்; செயற்கருஞ் செய்கை செய்த வராதல் வேண்டும். சோதனைக்குட்பட்டவராதல் வேண்

டும். சோதனையின்றி இறைவனருள் கிடைக்காது என்பதை நன்குணர்தல் வேண்டும்.

பின்னர், இறைவன் அருளால் அரசிளங்குமரனும் பசுக்கன்றும், மந்திரியும் உயிர் பெற்றெழுந்தனர் என்க.

சோழநாட்டின் சிறப்பினைக் கூறுமிடத்து யாவரும் இவ்வருஞ் செயலைக் கூறி மகிழ்வர். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி தான் பிறந்த நாட்டைக்கூறும் பொழுது,

“வாயில் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்றன்
அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்”

என்றும்,

“மடிசுகந் திரங்குஞ் சேதா மழவிளங் கன்றிற்காகக்
கடிதொழுபைம்பூண் மார்பற் காவலர்க் கிடத்தி மீது
கொடிநெடுந் தடந்தே ரூர்ந்து முறைசெய்கோக்
(குடைக்கீழ் வைகும்

படியறம் புரிந்த தம்மா படிநில்சீர்ச் சோழ நாடு
என்றும், ஆன்றோர் கூறியுள்ளனவும்,

“இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறையாக்கும் முட்டாட் செயின்”

என்ற குறளுக்கு உரையெழுத வந்த பரிமேலழகர் ‘முட்டாட்செயின்’ என்பதற்கு உரை விளக்கம் தருங்கால்,

“முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்
கண்ணும் தன்கை குறைத்தான் கண்ணும் காண்க,”

என்று எழுதியதும் இங்கு அறியத்தக்கன.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) பெரிய புராண ஆசிரியர் பெயர் யாது?
 - (ஆ) பெரிய புராணம் பாட நடராசப் பெருமான் எடுத்துக் கொடுத்த அடி யாது?
 - (இ) பெரிய புராணம் தோன்றிய காலத்தில் விளங்கிய சோழமன்னன் பெயர் யாது?
 - (ஈ) மனுச்சோழன் இராசதானி எது?
2. இடைவெளி நிரப்புக:
 - (அ) பெரியபுராணம் தோன்றக் காரணமாய் இருந்த நூல் ——— ஆகும்.
 - (ஆ) மனுச் சோழன் மகன் பெயர்—— என்பது.
 - (இ) பெரிய புராணத்தைச் சேக்கிழார் ——— இருந்து பாடினார்.
 - (ஈ) காலனது வாகனம் ——— ஆகும்.
3. மனுநீதிச் சோழன் புராணம் என்பதைப் பெரிய புராண ஆசிரியர் எவ்வாறு கூறுகின்றார்?
4. மனுச் சோழன் மைந்தன் மீது தேரூர்ந்த காலை நிகழ்ந்த செயல்கள் யாவை?
5. “தண்ணளி வெண்குடைவேந்தன்” என்னும் புராணச் செய்யுளை வரி தவறுது எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.
6. மனுச்சோழன் கதையைச் சுருக்கி வரைக.

31. திருக்குறள்

1. வான் சிறப்பு

கடவுள் அருளால் பெய்யும் மழையின் சிறப்பினைக் கூறுகிறார்.

தானம் தவமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(பதவுரை) வியன் உலகம் - பரந்த உலகத்தின் கண்; வானம் வழங்காது எனின் - மழை பெய்யாதாயின்; தானம் - தானமும்; தவம் - தவமும்; இரண்டும் - ஆகிய இரண்டு அறங்களும்; தங்கா - உளவாகா.

(பொழிப்புரை) அகன்ற இந்த உலகினில் மழை பெய்யாதாயின் தானம், தவம் என்னும் இரண்டு அறங்களும் உளவாகா.

(விளக்கம்) உலகம் நிலைபெற்று விளங்கத் தானம், தவம் இரண்டும் முதன்மையானவை. உலகில் வாழும் மக்கள் இவ்விரு அறங்களுற்றான் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாகிய இறைவன் தனை எய்துதல் கூடும். மழை பெய்யாதாயின் உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத னவாகிய உணவுப் பொருள்களும் பருகற்கு நீரும் குன்றும். அதனால் தானம், தவம் இரண்டும் குன்றும். தானம் இல்லறத்தார்க்கும், தவம் துறவறத்தார்க்கும் பெரும் பாலும் உரியன. ஆதலின் இல்லறம், துறவறம் என்னும் இரண்டின் நெறிமுறைகளும் நழுவலாகும்; இனிது நடவா.

அறநெறியால் வந்த பொருளை அறிவொழுக்கங்களாற் சிறந்த தகுதியுடையவர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியோடு அளித்தல் தானம் ஆகும். தவமாவது மனம்

ஐம்பொறி வழிகளில் செல்லாமல் ஒரு வழியில் நிற்பதற்காக நீர் பருகியும், காற்றினை நுகர்ந்தும், காய்கனி, கிழங்கு, சருகு வகைகளையுண்டும் விரதங்களால் உண்டிசுருக்கியும், கோடை காலத்தில் வெயிலிலும், தீயின் நடுவிலும், மழை பனிக்காலங்களில் நீரிலும், பசியேற நின்று மனத்தையொடுக்கலும் உடற்குறும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு பிறவுயிர்களை ஒம்புதலும் ஆகிய செயல்களாம்.

2. நீத்தார் பெருமை

நீத்தார் - முற்றுந்துறந்த முனிவர். அறம் முதற்பொருள்களை உலக மக்களுக்கு உள்ளவாறு உணர்த்துவார் அவரே. ஆதலின் அவர் பெருமை கூறப்பட்டது. தெய்வத் திருவருளை நிரம்பப் பெற்ற உலகிலுள்ள மக்கள் உய்தற்காகும் நெறியை உணர்த்துபவர் நீத்தார்.

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(பதவுரை) எ உயிருக்கும் - எல்லா உயிர்களிடத்தும்; செந்தண்மை - செவ்விய தண்ணளியை; பூண்டு ஒழுகலான்-விரதமாக மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்ற காரணத்தால்; அந்தணர் என்போர் - அந்தணர் என்று சொல்லப்படுபவர்; அறவோர் - (துற) அறநெறியில் நின்றோர் ஆவர்.

(பொழிப்புரை) எல்லா உயிர்களிடத்தும் செவ்விய தண்ணளியை விரதமாக மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்ற காரணத்தால் அந்தணர் என்று சொல்லப்படுவோர் (துற) அறநெறியில் நின்றோர் ஆவர்.

(விளக்கம்) தண் அளி - குளிர்ந்த கருணை; அருள், அம் + தண் + அர் - அந்தணர்; அழகிய - தப்பமாகிய குளிர்ந்த கருணையை உடையவர். எல்லா உயிர்களிடத்

தும் வேறுபாடின்றி அருளுடையவர் அந்தணர் என்க. எல்லா உயிர்களிடத்தும் அருளைக் காட்டுதலை விரதமாகக் கொள்வர் அந்தணர். எனவே சீவகாருணியம், பூததயை மேற்கொண்டொழுக வேண்டும். அருளுடையார் அன்றிப் பிறர் அந்தணர் எனப்படார். அத்தகைய அந்தணர் வெகுளி காத்தற்கரியது; பயனை அளித்தே தீரும். அத்தகைய ஆணையுடையார் ஆயினும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அருளுடையார். எனவே, அன்னுர்தம்மாட்டு வெகுளி தோன்ற வண்ணம் காத்தொழுகுவார்.

3. அறன் வலியுறுத்தல்

அம்முனிவர்களால் உணர்த்தப்பட்ட அறம். பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றினுள் பொருளும் இன்பமும் போலல்லாமல், அறம், இம்மை, மறுமை, வீடு என்ற மூன்றினையும் அளித்தலால் அவற்றினும் வலியுடைத்தென வற்புறுத்திக் கூறியவாறு,

அறத்தினுடங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லைக் கேடு.

(பதவுரை) அறத்தினுடங்கு - ஒருவனுக்கு அறத்தினைக் காட்டிலும்; ஆக்கமும் - மேம்பாடான செயல்; இல்லை - வேறு இல்லை; அதனை - அந்த அறத்தை; மறத்தலினுங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுவதைக் காட்டிலும்; கேடு இல்லை - கேடு வேறொன்று இல்லை.

(பொழிப்புரை) ஒருவனுக்கு அறத்தினைச் செய்வதைக் காட்டிலும் மேம்பாடான செயல் வேறு இல்லை. இந்த அறத்தினை மயக்கத்தால் மறப்பதைக் காட்டிலும் கேடு தரும் செயல் வேறு இல்லை.

(விளக்கம்) ஆக்கம் - மேம்பாடு, மேன்மேலுயர்தல்; கேடு-தீமை தருவது; ஒருவனுக்கு மேன்மேலுயர்தலுக்குரிய செயல் அறம் அல்லாமற் பிற்தில்லை; அந்த அறத்தை மயக்கத்தினால் மறந்துவிடுவதைக் காட்டி

லும் தீமை தரும் செயல் வேறு இல்லை. எனவே, அறம் மேம்பாட்டைத் தரும். அறத்தை மறத்தல் கேட்டினை—அழிவினைத் தரும். அறிவினையுடையோன் ஆக்கத்திற்குரிய அறத்தினை மேற்கொள்வான். அறியாமையால் தோன்றும் மயக்கத்தையுடையோன் அறத்தினை மறந்துவிடுதலால் கேட்டினை அடைகின்றான். சிறப்பும் செல்வமும் தரும் அறத்தை மேற்கொள்ளாதிருத்தல் என்ன பேதமை என்பதை இக்குறளால் விளக்குகிறார்.

4. இல்வாழ்க்கை

இல்வாழ்க்கை என்பது மனைவியோடு கூடி வாழ்தல். மனைவிக்கு இல்லாள் என்பது ஒரு பெயர். அறஞ் செய்வதற்குரிய நிலைகள் இரண்டினுள் (இல்லறம், துறவறம்) முதலாவதான இல்லாளோடு கூடி வாழும் வாழ்க்கையின் சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது.

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுனை.

(பதவுரை) துறந்தார்க்கும்—களைகணைவரால் துறக்கப்பட்டவர்க்கும் (கதியற்றவர்க்கும்); துவ்வாதவர்க்கும் - அனுபவிக்க வேண்டியவைகளை அனுபவிக்க முடியாது நல்கூர்ந்தவர்கட்கும்; இறந்தார்க்கும் - ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்து இறந்தவர்களுக்கும்; இல்வாழ்வான் என்பான் - மனைவியோடு வாழும் இல்வாழ்பவன் என்பான்; துனை - உதவும் துணைவன் ஆவான்.

(பொழிப்புரை) பற்றுக்கோடானவர்களால் நீக்கப்பட்டவர்க்கும், தரித்திருக்கும், தன்னிடம் வந்து இறந்தவர்கட்கும் இல்வாழ்வான் துணைவனாவான்.

(விளக்கம்) களைகண் - பற்றுக்கோடு; துறந்தார் - பற்றுக்கோடாயிருந்தவர்களால் துறக்கப்பட்ட; கதியிலி; துவ்வாதவர் - தரித்திரர், துறக்கப்பட்டவர்க்கு

குப் பற்றுக்கோடாகவும் தரித்திரர்கட்கு உணவு, உடை முதலியன கொடுப்பவராகவும். இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலியன செய்து நல்லுலகத்தில் சேர்ப்பவராகவும் இருப்பது இல்வாழ்வானின் கடமையாகும். நீர்க்கடன் - தருப்பணம்.

5. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

வாழ்க்கைத் துணைநலம் என்பது இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நலங்களைக் கூறுதல்.

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந் றெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

(பதவுரை) தெய்வம் தொழா அள்-பிற தெய்வத்தைத் தொழாதவளாய்; கொழுநன் தொழுதெழுவாள் - கணவனையே தன் தெய்வமாகக் கொண்டு தொழுது கொண்டே துயிலெழுப்பவள்; பெய் என - பெய் என்று சொன்ன அளவில்; மழை பெய்யும் - மழை பெய்யும்.

(பொழிப்புரை) பிற தெய்வத்தைத் தொழாதவளாய் கணவனையே தன் தெய்வமாகக் கொண்டு தொழுது கொண்டே துயிலெழுப்பவள் 'பெய்' என்று கூறிய அளவில் மழை பெய்யும்.

(விளக்கம்) இக்குறள் கற்புடையவளின் ஆற்றலை விளக்குகின்றது. கற்புடையவள் தெய்வத்திற்கும் தெய்வம் என்பது "பெய் எனப் பெய்யும் மழை" என்ற தொடரால் விளக்கினார். துயில்வதற்கு முன் கணவனைத் தொழுமுணர்வே இருத்தலால், கற்புடையவள் துயிலெழுங் காலத்தும் அதே உணர்வால், கணவனைத் தொழுதுகொண்டே எழுவாள் என்றார். தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந் றெழுதெழுவாள்' என்றதால் தெய்வத்தை கற்புடையவள் தொழமாட்டாள்; கணவனையே தொழுவாள் என்பது கருத்தன்று. பிற தெய்வங்களைத் தொழுவதிலும் தன் கணவனையே அத்தெய்வ

மாகக் கொண்டு தொழுவாள் என்பதே பொருளாகக் கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனம் கொள்ளுங்கால் பிற தெய்வங்களையும் தொழுவாள்; கணவனையும் தொழுவாள். ஆயினும் பிற தெய்வங்களைத் தொழுவதைக் காட்டிலும் சிறப்பாகத் தன் கணவனையே தெய்வமாகக் கொண்டு தொழுவாள் என்பதாம்

“தெய்வந் தொழா கொழுநற் றெழுவானைத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை திண்ணிதால்-தெய்வமாய்
மண்ணக மாந்தர்க் கணியாய் கண்ணகி
விண்ணகை மாதர்க்கு விருந்து.

— (சிலப்-கட்டுரை வெண்பா)

“தெய்வந் தொழா அள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்.”

— (மணிமேகலை)

“கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி
இமழுவர் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

— (திரிகடுகம்)

“மாதரார், அன்பின் நின்றன அறங்கள், அன்னவர்
கற்பின் நின்றன கால மாரியே.”

— (கம்பர்-பால)

“தங்கள் நாயகரிற் றெய்வம் தவம்பிறி திலவென்

— நெண்ணும்

மங்கைமார்.”

— (கம்பர் - வேள்வி)

“மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின் மனைவியார்”

— (பெரிய புராணம்)

“காண்டகைய, தங்கணவ ரைக்கடவு ளார்போல்
வேண்டலுறு கற்பினர்தம் மெய்யுரையில் நிற்கும்
சண்டையுள தெய்வமுதம் மாமுகிலு மென்றால்
ஆண்டகையை யோர்களு மலர்க்குறிக ளன்றே.”

—(கந்தபுராணம்)

இவற்றால் இக்குறளில் வள்ளுவர் கொண்ட கருத்
தினைப் பின் வந்த புலவர் பெருமக்களும் ஏற்றுக்
கொண்டு தத்தம் நூல்களில் பெண்களின் கற்பின்
சிறப்பினை மிகவும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளனர் என்பது
உணரலாம்.

6. புதல்வரைப் பெறுதல்

இல்வாழ்வான் முதன்மையாகப் பெறவேண்டியது
மக்கட்பேறு. முனிவர் கடன் வேள்வியாலும், தேவர்
கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வ
ரைப் பெறுதலாலும் இறுக்கப்படுவன. ஆதலால், இல்
வாழ்வானுக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது நன்
மக்கட்பேறு.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

(பதவுரை) பெறும் அவற்றுள் - ஒருவன் பெறும்
பேறுகளுள்; அறிவு அறிந்த - அறிய வேண்டுவன
வற்றை அறிதற்குரிய; மக்கள் பேறு அல்ல - மக்க
ளைப் பெறுதல் அல்லாமல்; பிற - பிறபேறுகளை; யாம்
அறிவது இல்லை - யாம் (சிறப்புடையனவாக) மதிப்ப
தில்லை.

(பொழிப்புரை) ஒருவன் அடையத்தக்க பேறுகள் பல-
அவற்றுள், அறிவதற்குரியனவற்றை அறியும் தன்மை
யுள்ள மக்களைப் பெறுதல் அல்லாமல் பிற பேறுகளை
யாம் (சிறப்புடைய பேறுகள் என) மதிப்பதில்லை.

(விளக்கம்) இதனால் எப் பேறுகளிலும் அறிவு அறிந்த மக்கட் பேறே சிறந்தது என்பது வெளியாயிற்று. பேறு பேறின்றேல் அஃதோர் பெருங்குறையேயாம். மக்கட் பேறு எய்துதலில் அறிவறிந்த மக்கட் பேறு எய்துதல்; தாய் தந்தையர் செய்த புண்ணியப் பயனாலாகுமென்பது தோன்றக் கூறினார். 'தம்பொருள் என்ப தம் மக்கள்' என்றும், "தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்" என்றும் கூறுவராதலின் அறிவறிந்த மக்களைப் பெறுதல் தவப் பயனாகும் என்பது அறியலாம்.

“ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
மக்கட் பேற்றிற் பெறும்பே நிலை”

என்ற முதுமொழிக்காஞ்சி கூறுதலும் காண்க

“கடவுட் கற்பொடு குடிக்குவிளக் காகிய
புதல்வற் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பு.”

என்பது அகநானூறு (184).

7. அன்புடைமை

இல்வாழ்க்கையின் பண்பு, அன்புடைமை, பயன் அறமுடைமை. முதலில் மனைவியிடத்தும், பின் மக்களிடத்தும், பின் சுற்றத்தார், அண்டை அயலார், தெருவிலுள்ளார், ஊரார், நாட்டார், உலகத்தார், பின் உயிர்ப்பிராணிகள் என முறையே அன்பு இவர்களிடத் தெல்லாம் பரவி இறுதியில் அருளாக மாறுகிறது. அன்பு இன்றி இல்லறம் நடவாது.

“அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலும்
துறவோர்க் கெதிர்த்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும்.”

ஆகிய அன்பினுற் செய்யப்படும் செயல்கள் இல்லறத்தானுக்குரியன. வள்ளுவர் அருளைப் பற்றிக்கூறும் பொழுது, “அருள் என்னும் அன்பு ஈன்குழவி” என்றார். அன்பே எல்லா நற்செயல்களுக்கும் அடிப்படை.

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(பதவுரை) அன்பு இலார் - பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பில்லாதவர்கள்; எல்லாம் தமக்கு உரியர் - தாம் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப் பொருள்களாலும் தமக்கே உரியர் ஆவர்; அன்பு உடையார் - பிற உயிர்களிடத்து அன்பு உடையவர்களோ; பிறர்க்கு என்பும் உரியர்-எல்லாப் பொருள்களால் மட்டும் அன்றித் தம் உடம்பாலும் பிறர்க்கு உரியவராவர்

(பொழிப்புரை) பிற உயிர்களிடத்து அன்பில்லாதவர்கள் தாம் பிறர்க்குப் பயன்படாமையினால் எல்லாப் பொருள்களையும் தமக்கே உரியனவாகக் கொள்வர். பிற உயிர்களிடத்து அன்புடையவர்களோ மற்றவர்கட்கு எல்லாப் பொருள்களால் மட்டுமன்றித் தம் உடம்பாலும் உரியவராவர்.

(விளக்கம்) பிற உயிர்களிடத்து அன்பு இல்லாதவர் என்பது அவர் தம் பொருளைப் பிறர்க்கு ஈந்துவக்கும் இயல்பில்லாதவர். அவர்கள் எப்பொருளையும் தாமேயடைய விரும்புவர். அன்புடையவர்கள் தாம் பெற்றுள்ளதைப் பிறர்க்கீந்து உவக்கும் பெற்றி வாய்ந்தவர். அன்றாற் தம் பொருளால் மட்டுமன்றி உடலாலும் உதவும் இயல்பினர்.

1. சிபி என்னும் மன்னன் அரசு செய்யுங்கால் அவனுடைய பெருங்குணத்தை விளக்க, இந்திரன் பருந்தாகவும், யமன் சிறு புருவாகவும் உருக்கொண்டு, புருவைப் பருந்து துரத்தி வர, அப்புரு சிபிச் சக்கரவர்த்தி

யைச் சரணடைய, அரசன் அடைக்கலமடைந்தோரை ஆதரித்தலே தன் கடமை என்று கூற, அப்புருவின் எடையளவு அரசன் உடம்பிலிருந்து தசையை அரிந்து கொடுக்குமாறு பருந்து கேட்க, அரசன் தராசு கொண்டு வரச்செய்து, அதில் ஒரு தட்டில் புருவை வைத்து மற்றொரு தட்டில் தன் தசையை அரிந்து வைத்தும் சம எடைக்கு வராமையால் தானே தட்டில் ஏறி எடையைச் சமப்படுத்தினான். பின் இந்திரனும் யமனும் அவன் முன் தோன்றி அருள் புரிந்தனர்.

2. இந்திரன், தன் பகைவனான அசுரனை வெல்லுதற்குத் ததீசி முனிவரது முதுகெலும்பைக் கேட்ட பொழுது. ததீசி முனிவர் உவந்தளித்தார்.

3. இந்திரன் அந்தணன் உருக்கொண்டு கன்னனை அடைந்து, அவனுடன் தோன்றிய கவச குண்டலங்களை அளிக்குமாறு கேட்டபொழுது கன்னன் தன்னுடன் பிறந்த கவச குண்டலங்களை மறுக்காமல் அளித்துப் பெருமை எய்தினான்.

இம்முன்று அரிய செயல்களும் 'அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு' என்பதை நன்கு விளக்குவனவன்றோ!

என்பு - எலும்பு

8. விருந்தோம்பல்

விருந்து என்பது புதிதாக வந்தவர்களைக் குறிப்பது. முன்னும் வந்திராதவராய், பின்னும் வராதவர்களாய், அக்காலைப் புதிதாக வந்தோரை விருந்தினர் என்பர்.

இராமன் முன்னும் சனகன் அரண்மனைக்குச் சென்றவனல்லன்; பின்னும் சென்றவன் அல்லன். சீதையை மணந்த அக்காலத்தே மட்டும் சென்றான். ஆதலால் விசுவாமித்திரர் கூற்றாகக் கம்பர், "விருந்தினர்

கள் நின்னுடைய வேள்வி காணிய வந்தார்; வில்லும் காண்பார்; பெருந்தகைமைத் தசரதன்றன் புதல்வர்,” என்று சனகனுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதாகப் கூறுகின்றார். ‘செல்விருந்து,’ ‘வருவிருந்து,’ என்னும் தொடர்களும் இக்கருத்தினை நன்கு விளக்கும். அன்புடைய இருவர் கூடியல்லது விருந்தோம்பல் செய்யப்படாமை யின் அன்புடைமையை அடுத்து விருந்தோம்பல் என்பதை வைத்தார்.

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(பதவுரை) செல்விருந்து ஓம்பி - தன்னிடம் சென்ற விருந்தினனான புதியவனைப் பேணி; வருவிருந்து - இனி வரப்போகும் விருந்தினனை; பார்த்திருப்பான் - எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன்; வானத்தவர்க்கு - தேவ லோகத்திலுள்ள தேவர்க்கு; நல்விருந்து - மறுபிறப்பில் தேவனாய் நல்ல விருந்தினன் ஆவான்.

(பொழிப்புரை) தன்னிடம் வந்த விருந்தினனைப் பேணி இனி வரப்போகும் விருந்தினனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன், மறுபிறப்பில் தேவனாய் வானத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு நல்ல விருந்தினன் ஆவான்.

(விளக்கம்) செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் என்பதால் விருந்தோம்பலில் அவனுக்குள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டுகின்றது. மானுட யாகம் என்பது விருந்தோம்பல். மானுட யாகம், ஐம்பெரும் கேள்விகளான பிரதம யாகம், தேவ யாகம், மானிட யாகம், பிதிர யாகம், பூத யாகம் என்பவற்றுள் நடு நாயகமாக விளங்குவதொன்றாகும். இல்லிருந்து வாழ்தல் விருந்தோம்பலின் பொருட்டே என்பதை நன்குணர்ந்தவன் செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான். அவன் பயன் மறுபிறப்பில் தேவனாய்

வானத்தவர்க்கு நல்விருந்தாவான். இதனால் விருந்தோம் பலின் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது.

9. இனியவை கூறல்

மனத்தின்கண் உள்ள உவகையை வெளிப்படுத்து வன. வாயினிடமாகப் பிறக்கும் மொழிகள்- வாயினால் கூறப்படும் சொற்கள் இனியனவாகவும், அன்பு நிறைந்தனவாகவும், வஞ்சம் முதலிய குற்றங்கள் அற்றனவாகவும், நற்சொற்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். விருந்தினனைத் தூரத்தே கண்டபொழுது அன்பும் அருளும் நிறைந்த பார்வையும், அருகில் நெருங்க நெருங்க அன்பும் மெய்ம்மையும் கலந்த இனிய சொற்களும் அடைந்த வழி உபசரித்தலும் விருந்தோம்புவானுக்கு இன்றியமையாதன. இன்சொல் விருந்தோம்புவானின் உள்ளத்தை வெளிப்படுத்துதலின் அது அவனுக்கு இன்றியமையாத பண்புகளில் ஒன்றாகும். ஆதலின், விருந்தோம்பலுக்குப் பின் இனியவை கூறல் வைக்கப்பட்டது.

அல்லவை தேய வறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(பதவுரை) நல்லவை-பொருளால் பிறர்க்கு நன்மை பயக்கும் சொற்களை; நாடி - மனத்தால் ஆராய்ந்து; இனிய சொல்லின்- இனியனவாக ஒருவன் சொல்லுவானாயின்; அல்லவை தேய-அவனுக்குப் பாவங்கள் குறைய; அறம் பெருகும் - அறம் வளரும். (அறம்புண்ணியமாகும்).

(பொழிப்புரை) பொருளால் பிறர்க்கு நன்மையை அளிக்குஞ் சொற்களை மனத்தால் ஆராய்ந்து இனிய மொழிகளால் கூறுவானாயின்; அவனுடைய பாவங்கள் குறைந்து அறமாகிய புண்ணியம் வளரும்.

(விளக்கம்) நல்லவற்றை ஆராய்ந்து சொல்லுதல் ஒன்று; நல்லவற்றை ஆராய்ந்து இனியவையாகக்

கூறல் ஒன்று. இவ்விரண்டின் தகுதிகளையும் அறிந்து கூறுவதால் பாவம் குறையப் புண்ணியம் பெருகும். பாவத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள மிகச் சுலபமான வழி நல்லவற்றை நாடி இனிய சொற்களால் கூறுதல். இச் செயல் யாவராலும் எங்கும் எளிதாகச் செய்தல் கூடும். இனிய சொற்களால் பாவம் குறைதலால் பாவத்தால் உள்ளதாகும் துன்பமும் குறையும். அம்மட்டோடுமன்றி அறம் பெருகும் என்றமையால் புண்ணியம் பெருகத் தொடங்க அதனால் நன்மைகள் வளரும். அறம் வளர வளரப் பாவம் வலி இழந்து குறையும் என்பதை விளக்கவே 'அல்லவை தேய அறம் பெருகும்' என்றார். அதனால் அன்றோ 'தவத்தின் முன் நில்லாதாம் பாவம்' என்றார் பெரியார். நல்லவற்றைக் கூறும்பொழுது கடிய மொழிகள் கூறினால் அறம் பெருகாதென்பதும் உணரக்கிடக்கின்றது. பாவம் குறைந்து அறம் பெருக அதனால் எய்துவது நன்மையே ஆதலின், மறுமைப் பயனையும் கூறினார். 'நல்லவை நாடி இனிய சொலின்' என்ற தொடர் ஆழ்ந்த கருத்தினைக் கொண்டுள்ளது. நல்லவை என்பவற்றை ஆராய்தல், அவற்றை இனிமையான வகையாற் கூறல் என்பன இரண்டும் எங்கும் எக்காலத்தும் வேண்டப்படுவன. மக்களாகப் பிறந்தார் ஒரே குணத்தினர் அல்லர்; முக்குண வயப்பட்டவர்கள். அவர்கள் எங்கும் எக்காலத்தும் நல்லவற்றை நாடி இனிய சொற்களால் கூறுதல் என்பது அரிய செயல் ஆகும். அறிவின் துணைகொண்டு ஒழுக்கு வார்க்கு அஃது இயலும் என்பது அறிவிக்கப்பட்டது.

10. செய்ந்நன்றி அறிதல்

செய்ந்நன்றியறிதல் என்பது பிறர் தமக்குச் செய்த நன்மையை மறவாதிருத்தல். இல்லறத்தான் செய்ந்நன்றியறிதலுடையனாய் இருத்தல் வேண்டும். அவன் செய்ந்நன்றி மறந்தவனாயின் அக்குற்றம் பரிகரிக்க முடியாததோர் குற்றமாகும். ஆதலால், இல்லறத்தான்

அக்குற்றம் தன்னிடத்தில் சாராதபடி காத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எந்நன்றி கொண்டுக்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(பதவுரை) எந்நன்றி கொண்டுர்க்கும் - எத்தகைய பெரிய அறங்களை அழித்தவர்களுக்கும்; உய்வு உண்டாம்-அப்பாவத்தினின்று நீங்கும் பரிகாரமாகிய வழியுண்டு; செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு - ஒருவன் செய்த தன்றியை அழித்த மகனுக்கு; உய்வு இல்லை-அப்பாவத்தினின்று நீங்கும் பரிகாரம் இல்லை.

(பொழிப்புரை) எத்தகைய பெரிய அறங்களை அழித்தவர்களுக்கும் அப்பாவத்தினின்று நீங்கும் பரிகாரம் உண்டு. ஆனால் ஒருவன் செய்த உபகாரத்தை அழித்த மகனுக்கு அப்பாவத்தினின்று நீங்கும் பரிகாரம் இல்லை.

எனவே, இல்லறத்தான் செய்ந்நன்றி மறத்தல் பரிகாரம் இல்லாத பாவம். ஆதலால், செய்ந்நன்றியறிதலுடையவனாக இருத்தல் வேண்டும்.

(விளக்கம்) எத்தகைய பாவங்களைச் செய்யினும் அவற்றைப் போக்கிக் கொள்ளத்தக்க கழுவாய்கள் (பிராயச்சித்தங்கள்) உண்டு. ஆனால் ஒருவன் செய்த உதவியை மறந்தவர்க்குக் கழுவாய் இல்லை. இதனை,

“நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
அறம்பாடிற்றே”

—(புறம்-34-5-7)

செய்ந்நன்றியறிதலைக் ‘கிருதக்ருத்துவம்’ என்பர் வடநூலார்.

11. நடுவுநிலைமை

பகைவர், அயலார், சிநேகிதர் என்னும் மூவகையினரிடத்தும் தருமத்தினின்றும் தவறாவல் சமமாக நிற்கும் தன்மை. தமக்கு நன்றி செய்தார் மாட்டும் அந்நன்றியினை நினைத்து, அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கும் நிலைமை மிகச் சிறந்தது. பட்சபாதமில்லாமை என்க.

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற் கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பதவுரை) சமன் செய்து-சமனாக நின்று; சீர்தூக்கும்-தன்னிடம் வைத்த பாரத்தை வரையறுத்துக் காட்டும்; கோல் போல்-துலாக்கோல் (தராசு) போல; அமைந்து - நடுநிலைமைக்குரிய நல்லிணக்கங்களோடு பொருத்தி; ஒருபால் கோடாமை-ஒரு பக்கத்து (அறநெறியின்றும்) வளைந்திடாதிருத்தல்; சான்றோர்க்கு அணி- மேலோர்க்கு அழகாகும்.

(பொழிப்புரை) சமனாக நின்று தன்னிடம் வைத்த பாரத்தை வரையறுத்துக்காட்டும் துலாக்கோல் (தராசு) போல. நடுவு நிலைமைக்குரிய இலக்கணங்களோடு பொருந்தி ஒரு பக்கத்து (அறநெறியினின்றும்) வளைந்திடாதிருத்தல் மேலோர்க்கு அழகாகும்.

(விளக்கம்) தராசுத்தட்டொன்றில் பொருளை வைத்து மற்றதில் எடையைக் குறிக்கும் கல்லை வைத்தால் துலைநா மிகுவதையும் குறைவதையும் கீழிறங்கியும் மேலேறியும் காட்டி, நேர்நின்று அளவினைத் தெளிவாக விளக்குவது போல, மேலோர்கள் நடுவு நிலைமைக்குரிய இலக்கணங்கள் யாவும் பொருந்தியவர்களாகப் பகைவர், அயலார், நட்பினர் என்று பாராது (துலைநாப் போல) நேர் நின்று அறத்தினின்றும் வளைந்திடாதிருத்தல் அழகாகும். நடுவுநிலைமை தாங்குங்கால் சான்றோர் உள்ளம் மாசுமறுவற்றதாய்ச் சமனோக்குடன் தீர்மானிக்கும் திறமுடையதாக இருக்கும். தராசுத்தட்டில்

பொருள் சிறிது குறைந்தாலும் மிகுந்தாலும் அத்துலைநா காட்டிவிடும்.

“துலாக்கோ லியல்பே துலக்குங் காலை
மிகினும் குறையினும் நில்லா தாகலும்
ஐயந் தீர்த்தலும் நடுவுநிலைமையோ
டெய்தக் கூறுப இயல்புணர்ந் தோரே”

“ஐயந்தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையும் மிகும்நிறைகோற்கே.”

என்பன இங்கு அறியத்தக்கன. இக்குறள் முற்றுவமை அணி.

“செம்சொற் றுலைத் தாலமன்ன தனிநிலை தாங்கி
ஞாலமன்னர்”

(கம்பர் - அயோத். மந்தரை 19)

“ஆவலித் தழுத கள்வர் வஞ்சகரைவெகுண்டு
நோக்கிக் காவலன் செங்கோல் நுண்ணூல் காட்டிய
தருமத்தட்டில் நாவெனும் துலைநா விட்டுஎம்வாழ்க்கை
யும் நமராய்வந்த மேலவர்வழக்குத் தூக்கித் தெரிகென
விதந்து சொன்னார்”

—(திருவிளை - மாமனாக.29)

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

(அ) வானம் வழங்கா தெனின்————இரண்டும்
தங்காது.

(ஆ) —————சொலின் அல்லவைதேய————
பெருகும்.

(இ) துலாக் கோல் போல் ஒருபாற் கோடாமை
————அணியாகும்.

(ஈ) எவ்வுயிர்க்கும் ————— பூண்டொழுகலான்
அந்தணர் அறவோராவர்.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) இவ்வாழ்வான் துணையாகும் மூவர் யாவர்?
- (ஆ) யார் சொல்லுக்கு மழை பெய்யும்?
- (இ) ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் தலையாய பேறு யாது?
- (ஈ) எவர் என்பு பிறர்க்கு உரித்தாகும்?
- (உ) வானத்தவர்க்கு நல் விருந்தினன் யாவன்?

3. பின்வரும் முதலையுடைய குறட்பாக்களைப் பிழையின்றி யெழுதுக:

- (அ) சமன் செய்து சீர்தூக்கும்...
- (ஆ) செல் விருந்தோம்பி...
- (இ) அந்தண ரென்போர்...
- (ஈ) பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை...

4. பின்வரும் சொற்றொடர்களை விளக்குக:

- (அ) அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்
- (ஆ) அறத்தினுடங் காக்கமு மில்லை
- (இ) அல்லவைதேய அறம்பெருகும்
- (ஈ) செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

5. “அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு” என்பதில் சுட்டிக் காட்டக் கூடிய மூவர் வரலாற்றினை மிகச் சுருக்கமாகத் தருக.

இரண்டாம் பருவம்

பயிற்சி வினாக்கள்

பகுதி I

1. பொருத்தமான சொல்லை அடைப்புக் குறியிலிருந்து தெரிவு செய்து கோடிட்ட இடத்தில் நிரப்புக
(அ) “நான்” என்று சொல்லும்பொழுது அஃது குறிக்கின்றது. (மனதை, கையை, உயிரை, உடம்பை)
(ஆ) கடவுளின் வைப்புச் சக்தி ஆகும். (ஆணவம், கன்மம், மாயை, உமை)
(இ) சஞ்சித வினைகள் ஆகும் (நல்வினை-தீவினைகள்; இன்பதுன்பங்கள்; புண்ணிய-பாவங்கள்.)
(ஈ) யோகவழி ஒழுகினோர் முத்திபெறுவர். (சாலோக, சாயுச்சிய, சாமீப, சாரூப)
2. பின்வரும் வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க:-
(அ) சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாடியமை போன்று மாணிக்கவாசகர்
(ஆ) தில்லை சிதம்பரத்தைக் குறிப்பது போன்று பிரமபுரம்
(இ) திருநந்தவனம் அமைத்தல் சரியைத் தொண்டாதல் போலப் பூசைத்திரவியங்கள் சேகரித்தல்

3. 'ஆம்' அல்லது 'இல்லை' யென எழுதுக:

(அ) புத்தியை அங்கமாகவுடையது தூல சரீரம்.

(ஆ) கன்மம் மூன்று வகைப்படும்.

(இ) மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி நிலப்பூக்களாகும்.

(ஈ) அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம்தாகும்.

(உ) “நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தன்” என்ற தேவாரம் அப்பரால் பாடப்பட்டது.

4. பொருத்தமில்லாத சொல்லின் கீழ்க் கோடிடுக:

(அ) ஆகாமியம், சஞ்சிதம், ஆணவம், பிராரத்தம்

(ஆ) சரியை, கிரியை, சாயுச்சியம், யோகம், ஞானம்.

(இ) பாதிரி, முல்லை, பன்னீர், கொன்றை.

(ஈ) சண்டேசுரர், நாவுக்கரசர், ததீசி, சம்பந்தர்.

5. பின்வருவனவற்றை எழுதுக:

கன்மங்கள்: (i) (ii) (iii)

மாயை: (i) (ii) (iii)

சைவநாற்பாதங்கள்: (i) (ii)

(iii) (iv)

தேவாரமுதலிகள்: (i) (ii) (iii)

6. பின்வரும் பாடல்களைப் பூர்த்தி செய்க:

(அ) “அன்றே யென்றன் உடைமை
யெல்லாம் அனையாய் என்னையாட்
..... கொண்டிலையோ இன்றோர்
..... குண்டோ எண்டோள் எம்மானே
..... செய்வாய் பிழை நானோ
இதற்கு”

(ஆ) அன்பிலா ரெல்லாந் ரன்புடையார்
..... முரியர்

(இ) வாசி காசு
..... மிழலையீ.....வில்லையே

7. (i) நால்வகைத் தோற்றங்களும் எவை?
(ii) ஞானமாவது யாது?
(iii) பூசைக்கு ஆகாத பூக்கள் ஐந்து தருக.
(iv) திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தின்போது சோதியுட் புகுந்த நாயன்மார் மூவர் பெயர் தருக.
(v) திருப்பல்லாண்டு, மனுநீதிகண்ட புராணம் - இந்நூல்களின் ஆசிரியர் யாவர்?

பகுதி II

1. சுருக்கமான விடை தருக:
- (அ) தத்தாரியருடைய தந்தையார் பெயர் யாது?
(ஆ) அபிடேக திரவியங்கள் ஐந்து கூறுக.
(இ) சண்டேசுரநாயனாரின் இயற் பெயர் யாது?
(ஈ) முருகநாயனார் மேற்கொண்டதொண்டு யாது?
(உ) அட்டாங்க யோகங்கள் எவை?
(ஊ) இருண்மலம் எனப்படுவது எதனை?
(ஏ) தக்கனுக்குச் சிவபரத்துவம் பற்றி உபதேசித்த முனிவர் யார்?
(ஏ) சான்றோர்க்கு உவமையாக வள்ளுவர் எடுத்துக் காட்டும் பொருள் யாது?
(ஐ) மக்களுள் மழையையும் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் யாருக்கு உண்டு?
(ஒ) தன் என்பினையும் பிறர்க்கே உரிமையாக்குவோர் யார்?

2. மூவகை ஆன்மாக்களையும் அட்டவணைப் படுத்துக.
3. திருநந்தவனம் அமைத்தலில் கவனிக்க வேண்டியன யாவை?
4. சண்டேசுர நாயனார் வரலாற்றிலிருந்து நீர் கற்றுக் கொள்ளும் கற்பனைகள் ஐந்தினுக்குக்குறையாது தருக.
5. பின்வரும் முதலையுடைய பாடல்களை வரிக்கிரமமாக எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக:
 - (i) இருளாய உள்ளத்தின்
 - (ii) நற்றமிழ் வல்ல.....
 - (iii) ஒளிவளர் விளக்கே
 - (iv) ஆடுகின்றிலை.....
6. பின்வருவனவற்றிற்கு விளக்கக் குறிப்பு எழுதுக:

(அ) ஆகாமியம்	(ஆ) சண்டேசர்பதம்
(இ) திருப்பல்லாண்டு	(ஈ) திருத்தொண்டத் தொகை
(உ) உஷத்கால பூசை.	
7. உயிரினைப் பற்றி - பத்து வரிக்குக் குறையாது எழுதுக.
8. “வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்” என்ற தேவாரத்தின் பதிக வரலாற்றைத் தருக.
9. தக்க பிரசாபதியைப் பற்றிச் சுருக்கமாக வரைக.

முன்றும் பருவம்

32. சிவ சின்னங்கள்

சிவபெருமான் பிறப்பு இறப்பு இன்றி என்றும் உள் ளவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; எல்லாம் செய்யவல்லவர்; இயல்பாகவே எல்லாம் அறிபவர்; தமது அனுபவத்தின் பொருட்டுப் பிறிதொன்றையும் வேண்டாதவர்; தம்வய முடையவர்; ஆன்மாக்களிடத்திலுள்ள இரக்கமே திரு மேனியாக உடையவர். இவ்விலக்கணங்களை உடைய வர் ஒருவரேயன்றிவேறில்லை. ஆதலால், அவரே பசுபதி என்று மெய்யன்புடன் வழிபடுகின்றவர் சைவர் அல் லது சிவனடியார் என்று கூறப்படுவர்.

ஒருவனையே தனக்கு நாயகனாகக் கொண்ட பதி விரதை நாயகனாற் கொடுக்கப்பட்ட திருமங்கலியம் மோதிரம் என்பவற்றைத்தன் கற்பு நிலைக்குச்சாதன மாகத் தரித்து ஒழுகுவன். அதுபோலச் சிவபெருமா னையே பரமபதியெனக் கொண்டு வழிபடும் ஒவ் வொருவரும் அன்புக்கு அடையாளமாகத் தரிக்கத்தக் கன சிவசின்னங்களாகிய விபூதி, உருத்திராக்கம் என் னும் இரண்டுமேயாகும். திருமங்கலியம் முதலிய அடையாளங்களைத் தரிக்கக் கூசுகின்றவன் குலமகள் எனப்படான். அதுபோல் விபூதி, உருத்திராக்கங்களா கிய சிவசின்னங்களை எவன் தரிக்கக்கூசுகின்றானோ அவன் சைவன் எனப்படான். பிற அணிகலன்களைத் துறந்திருந்தாலும் திருமங்கலியத்தைக் குலமகளிர் துறந்திரார். அதுபோல எவற்றைத் தரியா திருந்தா லும் சிவ சின்னங்களைச் சிவனடியார் (சைவ சமயிகள்) என்போர் தரியாதிருக்கலாகாது. ஆதலால் விபூதி உருத்திராக்க தாரணம் சைவ சமயிகட்கு இன்றியமை யாதனவே யாகும்.

விபூதி (திருநீறு)

விபூதி - பற்பம், பசிதம், சாரம், இரட்சை எனப் பெயர் பெறும். விபூதி என்றால் மேலான செல்வம் எனப் பொருள்படும். பேணி அணிந்தவர்களுக்கு மேலான செல்வத்தைக் கொடுப்பது. “பேணியணிப வர்க்கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு” என்னும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருள்வாக்கும் இதனை மெய்ப்பித்தல் காண்க. பற்பம் - பாவங்களை நீருக்கு வது. பசிதம்-ஒளியைத் தருவது (ஒளி-ஞானம்). சாரம் - தடைகளை அறுப்பது. இரட்சை - காப்பது என்னும் பொருள்கள் பயந்து நின்றல் காண்க.

விபூதியைத் தயாரித்தலும் அணிதலும்:

பசுவின் சாணத்தை நெருப்பிலிட்டுத் தகித்தலால் உண்டாவது திருநீறுகும். நோய் உள்ளதும், அங்கக் குறைவான உடலையுடையதும், மிகப் பருத்த உடலையுடையதும், மலடானதும், அருவருக்கத்தக்க பொருள்களை உண்ணுவதாயுமுள்ள பசுக்களின் சாணத்தால் விபூதியை ஆக்குதல் கூடாது. கன்றையுடையதும் உடல் நலம் பொருந்தியதுமாயுள்ள பசுவின் சாணத்தை மேலும் கீழும் நீக்கி நடுப்பகுதியினை எடுத்து உருட்டி, உலர்த்தி வெண்மையாக்கும் தன்மையுடைய உமி முதலியவற்றால் நன்கு மூடி நீருக்கி, வில் வக்கனியுள்ள மட்பாண்டத்தில் வைத்தல் வேண்டும். நல்ல வெண்மையான விபூதிதான் அணிதற்குத் தகுந்ததாகும். கருநிற விபூதியும், செந்நிற விபூதியும், புகை நிறவிபூதியும், பொன்னிற விபூதியும் அணிதல் கூடாது. அணிதற்கு வேண்டிய விபூதியைப் பட்டுப் பையிலேனும், சம்புடத்திலேனும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அணிதல் வேண்டும். விபூதியை வடக்கு முகமாகவேனும் கிழக்கு முகமாகவேனும் இஃதுந்து கொண்டு அணிதல் வேண்டும். நடந்து கொண்டாயினும் கிடந்து கொண்டாயினும் விபூதி அணிதல் ஆகாது. விபூதி

அணியும் பொழுது நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து 'சிவ சிவ' என்று சொல்லி வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் அணிதல் வேண்டும். வாயைத் திறந்து கொண்டும் தலையைக் கவிழ்ந்து கொண்டும் விபூதியை அணிதல் ஆகாது. ஒரு விரலாலே விபூதியை அணிதல் பெரும்பாவமாம்.

சந்தியாவந்தன காலங்களிலும், சூரிய உதயத்திலும், சூரியன் மறையும் போதும், நீராடியவுடனும், கடவுள் வழிபாட்டுக்கு முன்னும் பின்னும், துயில் கொள்ளுதற்கு முன்னும் பின்னும், மலசல மோசனஞ் செய்து சுத்திகரித்து ஆசமனம் ஆற்றிய பின்னும் விபூதி கட்டாயமாக அணிதல் வேண்டும். விபூதி அணியாதவனுடைய முகம் சுடலைக்குச் சமமாகும் என்று கூறுவார்கள். ஒருகையால் வாங்கிய விபூதியையும் விலைக்கு வாங்கிய விபூதியையும், சிவதிசை இல்லாதவர் தந்த விபூதியையும் அணிதல் கூடாது. விபூதி அணியாமல் நற்கருமங்கள் செய்யப் புகுந்தால் அக் கருமங்கள் முற்றுப் பெருதனவாய் இடையில் நின்று பெருந்துன்பத்தை விளைவிக்கும் என்பார்கள். அவர்களின் அறிவு, ஆசாரம், சத்தியம், தவம் முதலியனவும் குன்றும். அவர்களைக் காணின் சைவச்சான்றோர்கள் அஞ்சி அகன்று விடுவார்கள்.

விபூதிதாரணம்: விபூதிதாரணம் உத்தூளனம், திரிபுண்டரம் என இருவகைப்படும். உத்தூளனம் என்பது- பரவப் பூசுதல். திரிபுண்டரமாவது- முக்குறிகளாகத் தரித்தல் (திரி-மூன்று புண்டரம்-குறி). சிவதிசை பெருத ஆண்களும் பெண்களும், வைதீகவழி ஒழுகும் சந்தியாசிகளும், பிரமசாரிகளும், வானப் பிரத்தனும், கன்னிகையும் உச்சிக்காலத்தின்பின் நீருடன் சேராமல் உத்தூளனமாக அணிய உரிமை உடையவராவர். திசைக் பெற்றவர்களும் காலை, உச்சி, மாலை ஆகிய மூன்று காலங்களில் மாத்திரம் நீருடன் சேர்த்து அணி

யும் உரிமையுடையவராவர். மற்ற எக்காலங்களிலும் நீருடன் சேராது உத்தூளனமாக அணியக்கடவர்.

தலை, நெற்றி, மார்பு, தொப்பூழ், முழந்தாள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கை இரண்டு, மணிக் கட்டுகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறு இடங்களிலும் விபூதியைத் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்கலாம். இங்ஙனம் திரிபுண்டரமாக விபூதியைத் தரிக்கும்போது நெற்றியில் இரண்டு கடைப்புருவ எல்லை நீளமும், மார்பிலும் தோள்களிலும் அவ்வாறங்குல நீளமும், மற்றைய இடங்களில் ஒவ்வோரங்குல நீளமும் பொருந்தத் தக்கதாக அணிதல் வேண்டும். மூன்று குறிகளின் இடைவெளி ஒவ்வோரங்குல அளவினதாய் இருத்தல் வேண்டும். ஒன்றையொன்று தீண்டினும் மிக அகன்றிருப்பினும், வளைந்திருப்பினும் குற்றம் என்க.

சிவபெருமான் முன்னும் சிவாக்கினி முன்னும் ஆசாரியர் முன்னும் விபூதி தரிக்கலாகாது. தரிக்க வேண்டுமாயின் முகத்தைத் திருப்பி நின்று தரித்தல் வேண்டும். திருநீற்றின் சிறப்பும் தெய்வத்தன்மையும் மந்திர சத்தியும் திருஞான சம்பந்தர் அருளிய திருநீற்றுப் பதிகத்தால் உணரலாம். மந்திரமாவது நீறு என்பதே திருநீற்றுப் பதிகத்தின் தொடக்கமாகும். திருநீற்றுப் பதிகம் பாடிப் பாண்டியனின் வெப்புநோயை நீக்கிச் சைவப்பெருநெறியை வாழ்வித்த செயல் ஒன்றே விபூதி என்னும் திருநீற்றின் தெய்வத்தன்மையை நிலைநாட்டப் போதியதாகும்.

உருத்திராக்கம்: உருத்திராக்கம் சிவசின்னங்களில் ஒன்று. உருத்திரன் - சிவன், அக்கம் - கண். எனவே உருத்திராக்கம் என்பதற்குச் சிவபெருமானது கண் என்பதே பொருளாகும். ஆன்மாக்கள் படுகின்ற அல்லலைக்கண்டு இரக்கங் கொண்ட இறைவனின் கண்

ணீர்த்துளிகளே உருத்திராக்கம் ஆகும் என்பதை அறி கின்றோம். “தேவர்கள் திரிபுரத்து அசுரர்களாலே தங் களுக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்ட பொழுது, திருக்கைலாசபதியுடைய மூன்று திருக்கண்களினின்றும் தோன்றிய மணியே உருத்திராக் கம்” என்பது ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் கருத்தாகும்.

விபூதி, உருத்திராக்கம் இரண்டுமே சிவ சின்னங் களாகத் தரித்தல் வேண்டும். விபூதியானது சிலவேளை வியர்வை, மழை முதலியவற்றால் மறைந்து போனாலும் உருத்திராக்கம் அவற்றால் மறைந்து போகாது. ஒருவ னையே தனக்குத் தலைவனாக உடைய குலமகளுக்கு மஞ்சள் அணிவதும் மங்கலியம் தரிப்பதும் முறையா யிருப்பதுபோலச் சிவபெருமானைப் பரம பதியாகக் கொண்டு வழிபடும் சைவ சமயத்தவர்கள் யாவருக்கும் “பூசுவது வெண்ணீரும் பூண்பது கண்டிகையுமேயாம்.” சிவபூசை செய்கிறவர்கள் கழுத்தில் உருத்திராக்கம் இல்லாவிட்டால் அந்தப் பூசையைப் பரமசிவன் ஏற் றுக்கொள்ளமாட்டார். சிவபூசை முதலியவற்றைச் செய்கின்றவர்கள் கட்டாயமாக உருத்திராக்கம் தரித் துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிவமந்திர செபம், சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, சிவத்தியானம், சிவாலயதரிசனம், சிவபுராணபடனம், கீதவார திருவாசக பாராயணம், விரதமனுட்டித்தல், சிரார்த்தம் செய்தல் முதலிய காலங்களில் கட்டாயமாக உருத்திராக்கம் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். துயில் கொள்ளும் காலம், மலசல மோசனம் செய்யும் காலம், ஆசௌச காலம் ஆகிய காலங்களில் உருத்திராக்கம் தரித்தல் ஆகாது. கள்ளுண்பவர், வியபிசாரஞ் செய்ப வர், ஆசாரம் இல்லாது நடப்பவர் உருத்திராக்கம் தரிப்பார்களானால் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந் துவர்.

குடுமியிலே ஒரு மணியும், தலையிலே முப்பத்தாறு மணியும், காதுகளிலே ஒவ்வொரு மணியும் அல்லது அவ்வாறு மணியும், கழுத்திலே முப்பத்திரண்டு மணியும், புயங்களிலே தனித்தனி பதினாறு மணியும், கைகளிலே தனித்தனி பன்னிரண்டு மணியும் கொண்ட மாலைகளைத் தரித்தல் வேண்டும். உருத்திராக்க மாலைகள் தரிக்கும் எல்லையளவு தானங்களுக்குத் தக்கதாய் இருக்கும். தலையிற்றறிக்கும் மாலை தலையின் அளவுள்ளதாயும் மார்பில் தரிக்கும் மாலை பிடரி முதல் தொப்புழ் வரையும் அல்லது மார்பின் அளவுள்ளதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

உருத்திராக்கம் ஒரு முகம் முதல் பதினாறு முகம் வரை உடையதாய் இருக்கின்றது. அவ்வவ் முகங்களுக்கு அதிதேவதைகள் தற்பரசிவன், ஸ்ரீகண்டபரசிவன் முதல் சதாசிவம் அநந்தேசுரர் ஈராகப் பலர் ஆவர். இதற்குள் பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன் என்போரும் அடங்குவர். இற்றைவரை கூறியவாற்றால் சைவ சமயத்தவர்களுக்கு விபூதி உருத்திராக்கதாரணம் மிகமிக இன்றியமையாதவைகளாகும். ஆகவே, நாம் ஒவ்வொருவரும் தவறுது சிவதீட்சை பெற்று மேலே குறிப்பிட்ட பிரகாரம் சிவ சின்னங்களைத் தரித்தும் அணிந்தும் சிவபிரானது பாதார விந்தங்களை எய்துவோமாக.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) சிவசின்னங்கள் ——— ஆகும்.
- (ஆ) விபூதி தாரணம் ——— வகைப்படும்.
- (இ) உருத்திராக்கம் என்பது உருத்திரனது ——— எனப் பொருள்படும்.
- (ஈ) உருத்திராக்கம் பல ———களைக் கொண்டதாய் இருக்கின்றது.

2. சரியாயின் 'ஆம்' என்றும் பிழையாயின் 'இல்லை' என்றும் எழுதுக:

(அ) சிவதீகைஷ பெருதவர்களும் விபூதியினைத் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்கலாம்.

(ஆ) எக்காலத்தும் விபூதியினை நீருடன் சேர்த்தே பூசுதல் வேண்டும்.

(இ) சிவதீகைஷ பெற்றவர்களே உருத்திராக்கம் அணியத் தகுதி உடையர்.

(ஈ) சிவ சின்னங்களில் ஒன்றையாவது அணியாதவன் சைவன் ஆகான்.

3. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) விபூதியினை எதில் எடுத்துவைத்துத் தரித்தல் வேண்டும்?

(ஆ) ஒருவிரலினாலே விபூதியினைத் தரிக்கலாமா?

(இ) சிவபெருமான் முன்னும் ஆசாரியர் முன்னும் விபூதியினை எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்?

(ஈ) உருத்திராக்க மணியில் எத்தனை முகங்கள் உண்டு?

4. விபூதி அணிதல் பற்றி அறிந்தவரை எழுதுக.

5. உருத்திராக்கம் பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

33. சைவ சமய நூல்கள்

உலகில் பல சமயங்கள் நிலவுகின்றன. அவற்றுள் சைவ சமயம் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. தொன்மையினாலும், பொருள் ஆழத்தினாலும், சமரச நோக்கத்தினாலும், பிற சமயங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது. எல்லாச் சமயங்கட்கும் தாயகமாயுள்ளது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றும் பண்பு குன்றாமல் நின்று நிலவுவது.

ஈரைந்து பத்து என்பது ஒருண்மை. இஃது எக்காலத்தும் உண்மையாய் உள்ளது. ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னும் ஈரைந்து பத்தேயாம். “ஈரைந்து பத்து” ஆனது ஒரு குறித்த காலத்திலே அன்று. ஆதலால் உண்மை என்றும் உள்ளது; அநாதியானது. இதுபோல “இறைவன் என்றும் உளன். ஆன்மாக்கள் (உயிர்கள்) எண்ணில்லாதன; என்றும் உள்ளன. ஆன்மாக்களைப் பாதிக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்றும் மும்மலங்களும் என்றும் உள்ளன. அவற்றினால் பந்திக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் இறந்து பிறந்து உழலும்; அவை சரியை முதலிய சிவபுண்ணியங்களினாலே முத்திபெற்று உய்யும்” என்னும் சைவசமயக் கொள்கைகள் உண்மைகளாகும். ஆதலால் சைவசமயக் கொள்கைகள் என்றும் உள்ளவை; அநாதியானவை; மிகப் பழமை வாய்ந்தவை.

இவ்வுண்மைக் கொள்கைகள் அடங்கிய சைவசமய நூல்களை ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு, சிவபெருமானும் அவரருள் வழிபட்ட சான்றோராகிய மெய்யடியார்களும் அருளிச் செய்தனர். சிவபெருமான் அருளியவை வேதம், சிவாகமம் என்னும் இரண்டுமாகும். “வேதமோடாகமம் மெய்யாய் இறைவன் நூல்” என்று

திருமந்திரம் பேசுகின்றது. மெய்யடியார்கள் அருளியவை: மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் (சைவ சித்தாந்தம்) பதினான்கு, திருமுறைகள் பன்னிரண்டு, பிறநூல்களாகிய உபாகமங்கள், உரைநூல்கள், புராண, இதிகாசங்கள் என்பனவாகும்.

வேதம்: வேதத்தை அறிவு நூல் என்பர். வேதத்திற்குச் சுருதி, நிகமம் முதலிய பெயர்களுமுண்டு. வேதத்தைப் பின்பற்றுவோர் வைதீகர் எனப்படுவர். வேதம் இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்காகும். வேதங்கள் காலத்தால் மிகமுற்பட்டவை- அநாதியென்று சொல்லப்படும். வேதங்கள் நான்கும் தனித்தனி கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்னும் இரு பிரிவுகளை உடையன. ஞானகாண்டம் பிரமத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியாகும். இத்தூதத்தைச் சேர்ந்த சகல பிரிவினரும் ஞானகாண்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வர். கருமகாண்டம் வருணாச்சிரம தருமங்களையும் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் பூசைகளையும் விபரித்துக் கூறும். வேதங்களுக்கு உரை செய்தவர்கள் பல்வேறு சமயத்தவர்கள். காலவேறுபாடுகளுக்கேற்ப வேதங்கள் காலந்தோறும் இருபுகளால் வகுக்கப்படும்.

தற்காலத்துள்ள நான்கு வேதங்களும் சற்றேறக்குறைய ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அவதரித்த வியாச முனிவரால் வகுக்கப்பட்டன. வியாசரிடம் சமந்து, பைலர், ஜைமினி, வைசம்பாயனர் எனும் நால்வரும் பாடங்கேட்டனர். வேதங்கள் வடமொழியில் இயற்றப்பட்டனவாகும்.

ஆகமம்: சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு அருளிச் செய்த முதல் நூல்கள் இரண்டினுள் ஆகமமும் ஒன்று. ஆகமம் - தந்திரம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். ஆகமம் பதி, பசு, பாசஇலக்கணங்களை விரித்துக் கூறும் நூல் எனப் பெரியோர் கூறுவர். சிவாகமங்கள்

இருபத்தெட்டாகும். அவை: காமிகம், யோகசம், சித்தியம், சாரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கிதேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோக்கம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்பனவாம். ஆகமங்கள், ஆன்மாக்கள் மலத்தை அகற்றி இன்பம் பெறும் வழிகளைக் கூறும். மறைகள் கூறும் விதமாக வழிபட ஒரு சிலரால்தான் முடியுமாதலின் எவரும் வழிபடுவதற்காகவே ஆலயங்களை அமைக்குமாறு ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம்பெறும் பொருட்டு புதிய ஆலயங்களை அமைக்குமாறும் பழைய ஆலயங்களைப் புதுப்பிக்குமாறும் சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. சிவாகமத்தில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்கள் விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

மெய்கண்ட சாத்திரம்: மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் சைவ சித்தாந்த சமயநூல்களில் ஒரு பகுதியாகும். சைவ சித்தாந்த சந்தான பரம்பரைகள் உலகம் தோன்றிய காலந்தொட்டு பல்வேறு காலங்களில் ஆங்காங்கு மலர்ந்து சைவசித்தாந்த ஒளியைப் பரப்பி வந்தன. என்னாலும் பல காரணங்களால் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னே நமது நாட்டில் குறைவதாயிற்று. இங்ஙனம் குன்றிய நெறி கி. பி 13-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மெய்கண்டதேவர் என்பவரால் புத்துயிர் பெறுவதாயிற்று. அந்நார் வேதாகமப் பொருள்களைத் திரட்டித் தமிழில் “சிவஞான போதம்” என்னும் சைவசித்தாந்தத் தலைமணி நூலைத் தந்தமையோடு சைவசித்தாந்தப் பரம்பரையினையும் தோற்றுவித்தார்கள். மெய்கண்ட தேவர் பரம்பரையினால் புத்தெழுச்சி பெற்ற சைவசித்தாந்த நூல்களை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் எனக் கூறுதல் மரபாயிற்று.

தற்பொழுது மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் எனக் கூறப்படும் நூல்களும் அவற்றினைத் தமிழிலேயே ஆக்கித் தந்த ஆசிரியர்கள் பெயர்களும் பின்வருமாறு:-

1. திருவுந்தியார்
— திருவியலூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்
2. திருக்களிற்றுப்படியார்
— திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்
3. சிவஞான போதம் — மெய்கண்ட தேவநாயனார்
4. சிவஞான சித்தியார் — அருணந்தி சிவாசாரியார்
5. இருபாவிருபது — அருணந்தி சிவாசாரியார்
6. உண்மை விளக்கம்
— மனவாசகங்கடந்த தேவநாயனார்
7. சிவப்பிரகாசம்
8. திருவருட்பயன்
9. வினாவெண்பா
10. போற்றிப்பஃருடை
11. கொடிக்கவி
12. நெஞ்சு விடுதூது
13. உண்மை நெறி விளக்கம்
14. சங்கற்ப நிராகரணம்
— உமாபதிசிவாசாரியார்

சிவப்பிரகாசம் முதல் சங்கற்ப நிராகரணம் வரை உள்ள எட்டு நூல்களும் சித்தாந்த அட்டகம் என்று சொல்லப்படும்

திருமுறைகள்: திருமுறைகள் என்பன சிவபெருமானின் புகழைச் சொல்லும் அருட்பனுவல்களின் தொகுப்பாகும். திருமுறையென்றால் பதி பசு பாச இலக்

கணங்களைக் கூறும் நூல்களென்பது பொருளாகும். எனவே “தெய்வத்தன்மையுடைய நூல்” எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகும்.

இப்பன்னிரு திருமுறைகளில் பதினொரு திருமுறைகளையும் தொகுத்துச் சைவ உலகுக்கு அருளிய பெரியார் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் ஆவர். இவர் பொல்லாப் பிள்ளையாரது திருவருளினால் மூவர் தேவாரங்களைப் பற்றிய உண்மைகளையும் திருத்தொண்டர் வரலாறு பற்றிய உண்மைகளையும் உணர்ந்து விளங்கினார். இதனைக் கேட்டு அறிந்த முதலாம் இராசராசசோழன் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் மூலம் திருமுறைகளைத் தொகுப்பித்தான்.

திருஞானசம்பந்தர் பாடிய தேவாரங்களுள் காலத்துக்கு ஏற்ப மறைந்து போகாது கிடைத்த முந்தூற்று எண்பத்துநான்கு பதிகங்களை முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும் திருநாவுக்கரசர் பாடியவற்றுள் கிடைத்த முந்தூற்று எழுபத்து மூன்று பதிகங்களை நாலாம் ஐந்தாம் ஆறாம் திருமுறைகளாகவும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடியவற்றுள் கிடைத்த நூறு திருப்பதிகங்களை ஏழாம் திருமுறையாகவும் நம்பியாண்டார் நம்பி வகுத்தார்கள். எனவே, மூவர் பாடிய தேவாரத்திருப்பதிகங்கள் ஏழு திருமுறைகளாக வகுக்கப் பெற்றன. மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் இரண்டினையும் எட்டாம் திருமுறையாகவும் திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பது அடியார்கள் பாடிய திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்பவற்றை ஒன்பதாம் திருமுறையாகவும் திருமூலர் அருளிய திருமந்திரத்தைப் பத்தாம் திருமுறையாகவும் வகுத்தருளினார்.

சிதம்பர ஆலயத்திலிருந்து பெற்ற இந்நூல்களைப் பத்துத் திருமுறைகளாக வகுத்த பின்னர் மன்னன் நம்பியாண்டார் நம்பியை வணங்கி, எஞ்சியுள்ள திருப்பாசரம் முதலாக உள்ளவற்றையும் தொகுத்துத் தவமாறு கேட்டுக்கொண்டான். அவரும் அதற்கிசைந்து திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன்னிருவர் பாடிய நற்பது நூல்களைப் பதினேராம் திருமுறையாக வகுத்தருளினார். இங்ஙனம் திருமுறைகளை முதல் இராஜராஜசோழன்காலத்தில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பதினென்றாக வகுத்தருளிய பின்பு, இரண்டாம் குலோத்துங்கன்காலத்தில் வாழ்ந்த சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தை இயற்றினார். அப்பெரிய புராணத்தின் சிறப்பினை உணர்ந்த சைவப் பெருமக்கள் அதைப் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அன்று முதல் திருமுறைகள் பன்னிரண்டு என்ற வரையறை உண்டாயிற்று.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) வேதத்துக்குரிய வேறு பெயர்கள் இரண்டு தருக
 - (ஆ) வேதங்கள் நான்கும் எவை?
 - (இ) இறைவன் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு அருளிச் செய்த நூல்கள் எவை?
 - (ஈ) திருமுறைகளை வகுத்தவர் யார்?
2. சரியாயின் 'ஆம்' என்றும் பிழையாயின் 'இல்லை' என்றும் எழுதுக:
 - (அ) வேதங்களை வகுத்தவர் வேதவியாசர்.
 - (ஆ) எட்டாம் திருமுறை சுந்தரர் தேவாரமாகும்.

- (இ) முதலாம் இராஜராஜசோழன் காலத்தில் பெரிய புராணம் இயற்றப்பட்டது
- (ஈ) நம்பியாண்டார் நம்பி பதினொரு திருமுறைகளை வகுத்தருளினார்.

3 இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) மெய்கண்டதேவரால்——— இயற்றப்பட்டது.
- (ஆ) உமாபதிசிவாசாரியார் இயற்றிய சாத்திர நூல்கள் சித்தாந்த ————— எனப்படும்.
- (இ) பெரிய புராணத்தினை ————— இயற்றினார்.
- (ஈ) சைவத்திருமுறைகள் ————— ஆகும்.

4. மெய்கண்ட சாத்திரம் பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

5. பின்வருவனவற்றிற்கு விளக்கக் குறிப்பு எழுதுக:

- (i) மும்மலங்கள்
- (ii) இதிகாசங்கள்
- (iii) ஜைமினி
- (iv) வாதுளம்
- (v) சித்தாந்த அட்டகம்

34. மெய்கண்ட தேவர்

இறைவன் அருளிய முதல் நூல்களாகிய வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட உண்மைகளைத் தமிழில் அருளியவர்கள் சமயகுரவர்களும், சந்தான குரவர்களும், மெய்யடியார்கள் பிறருமாவர். இவர்களுள் திருஞானசம்பந்தர் முதலாகக் கூறப்படும் சைவசமய குரவர் நால்வரால் அருளப்பட்டவை தேவார திருவாசகங்களாகும். மெய்கண்டதேவர் முதலாகக் கூறப்படும் சந்தான குரவர்களால் அருளப்பட்டவை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் எனப்படும். மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கு என்பர். அவற்றுள் தலைசிறந்த முதல் நூல் சிவஞான போதம் என்பது. அதனை அருளிச் செய்தவர் மெய்கண்டதேவர்.

ஒருவரிடத்து மற்றொருவராக ஞானோபதேசம் பெற்று ஞானபரம்பரையாய் வந்தவர்கள் சந்தான குரவர் எனப்படுவர். அவர்கள் முறையே சிவபெருமான் - திருநந்திதேவர் - சனற்குமாரர் - சத்தியஞான தரிசனிகள் - பரஞ்சோதி முனிவர் - மெய்கண்டதேவர் - அருணாத்தி சிவாசாரியார் - மறைஞானசம்பந்தர் - உமாபதி சிவாசாரியார் ஆவர். இவர்களுள் திருநந்திதேவர் முதலாக வரும் நால்வரும் அகச்சந்தானாசாரியர் எனவும், மெய்கண்டதேவர் முதலாக வரும் நால்வரும் புறச்சந்தானாசாரியர் எனவும் பெயர் பெறுவர்.

மெய்கண்ட தேவரின் தந்தையார் திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ள திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் திருப்பதியில் வேளாளர் குலத்தில் தோன்றிய அச்சதகளப்பாளர் ஆவர். இவர் சிவனிடத்தும் சிவனடியாரிடத்தும் அன்பு நிறைந்தவர். கல்விவளனும் செல்வவளனும் நிரம்பியவர். இங்ஙனம் பேரன்பும் பெருவாழ்வும் படைத்த

அப்பெரியார் மக்கட்பேறில்லாத குறையினால் மனம் மிக வருந்தினார். ஒருநாள் திருத்துறையூர் சென்று அங்கு எழுந்தருளிய சகலாகம பண்டிதரென்னும் தன்குலகுருவாகிய அருணந்தி சிவாசாரியாரை வணங்கித் தமக்கு மக்கட்பேறில்லாத பெருங்குறையைக் கூறினார். அவரின் அன்பையும் ஆற்றுமையையுங் கண்ட சிவாசாரியார் தேவாரத் திருமுறையை வருவித்து, அதனை மலரிட்டு வணங்கிக் கயிறு சாத்தும்படி அச்சுதகளப் பாளருக்குக் கட்டளையிட்டருளினார். அவர் அவ்வாறே பூசித்து வணங்கிச் சிவபெருமானைத் தொழுது திருமுறைக்கண் கயிறு சாத்தினார். கயிறு சாத்திய திருமுறைப்பகுதியை விரித்துப் பார்த்த பொழுது, சம்பந்தப் பெருமான் பாடியருளிய திருவெண்காட்டுப் பதிகத்தில் இரண்டாவதாய் விளங்கும்

“பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினை ஞ்ளளரினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ஞுமைபங்கள் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாங் தீவினையே”

என்னுஞ் செய்யுள் காணப்பட்டது. சகலாகம பண்டிதர் பெருமகிழ்ச்சியுடன் செய்யுளின் பொருளைச் சொல்லி, திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபடும்படி ஆணையிட்டார். அச்சுதகளப்பாளர் மனைவியுடன் திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று முக்குள நீரில் நீராடி நாடோறும் சிவபெருமானையும் இறைவியையும் மெய்யன்போடு வழிபட்டு வந்தனர்.

ஒருநாள் இரவில் இறைவன் அச்சுதகளப்பாளர் கனவில் காட்சி கொடுத்து “அன்பனே! உனக்கு இப்பிறவியில் மக்கட்பேறு அரிதாயினும் எமக்கு விருப்புடையதும் அன்போடு ஒதுவார்க்கு எல்லாப்பேறுகளையும் அளிக்கக் கூடியதுமாகிய தேவாரப் பதிகத்தை உண்மையாக மதித்து வழிபாடு செய்கின்றாய்; ஆபாடியால்

மெய்கண்ட தேவர்

அத்தேவாரங்களைப் பாடிய திருஞானசம்பந்தர் போலவே மெய்ந்நெறியாகிய சைவசமயத்தை நிலை நாட்ட வல்ல நற்புதல்வனை நாம் உமக்குத் தந்தோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். களப்பாளர் கனவினை மனைவியாருக்குங் கூறி மகிழ்ச்சியடைந்தார். மனைவியார் சிவபிரான் திருவருளால் வயிறு வாய்த்ததறிந்து களப்பாளர் பத்து மாதங்களிலும் செய்யற்பாலனவாகிய சடங்குகள் அனைத்தையும் உவகையோடு செய்து முடித்தார். சைவசித்தாந்த இளவளஞாயிராகிய மெய்கண்டார் நல்லவேளையில் நிலவுலகம் உய்ய உதித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் செய்யவேண்டிய சடங்குகள் எல்லாவற்றினையும் அச்சுதகளப்பாளர் முடித்துத் திருவெண்காடரிடம் விடைபெற்று, சுற்றத்தார் புடைகுழப் பிள்ளையோடும் மனைவியோடும் திருப்பெண்ணைகடம் சென்று தமது இல்லத்தில் தங்கினார். திருவெண்காடர் திருவருளால் பிறந்த குழந்தையாதலின் அவ்வருட் குழந்தைக்குச் சுவேதவனப் பெருமாள் என்னும் திருப்பெயர் இட்டனர். சிலநாட்கள் சென்றதும் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள தாய் மாமனாராகிய சடையப்பவள்ளல், குழந்தையைத் தமது இல்லத்துக்கு எடுத்துச் சென்று வளர்த்து வருவாராயினார்.

சுவேதவனப் பெருமாள் முன்னைப் பிறவியில் சரியை, கிரியா, யோகம் முதலியன முடித்துச் சிவஞானம் அடைதற்குரிய பெருந்தவம் செய்திருந்தாராதலின் இரண்டு வயதிலே “அடிசேர் ஞானம்” எய்தற்குரிய சாமுசித்தநிலை எய்தியிருந்தார். சுவேதவனப்பெருமாள் வெண்ணெய் நல்லூரில் இருந்த காடையில், சத்திய ஞானதரிசனிகளிடம் உபதேசம் பெற்ற பரஞ்சோதி முனிவர் என்பார் பொதிய மலைநோக்கி வான வீதியில் வந்து கொண்டிருந்தார். அவரது ஒளிவிமானம் திருவெண்ணெய் நல்லூருக்கு வந்தவுடன் நின்றுவிட்டது. அதன் குறிப்பை உணர்ந்த பரஞ்சோதியார் சுவேத

வனப் பெருமானைக்கண்டு அவருக்கு மெய்யுணர்வு அளித்து மெய்கண்டார் என்ற தீட்சா நாமத்தினைச் சூட்டி, மீண்டும் வான்வெளியே சென்றருளினார்.

மெய்கண்டார், கலைஞான மனைத்தையும் திருவெண்ணைய் நல்லூரில் எழுந்தருளியுள்ள பொல்லாப்பிள்ளையாரிடம் கேட்டுத் தெளிந்தார். அதன் பின்னர் தாம் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகம் பெறவேண்டும் என்னும் திருவுளக்கருத்தால் 'சிவஞான போதம்' என்னும் சைவ சித்தாந்தத் தலைமணி நூலை இயற்றி அருளினார். சிவஞானபோத நுண்பொருளை நாற்பத்தொன்பது மாணவர் அவரிடம் கேட்டுத் தெளிந்தனர். அவருள் முதல்வராய் விளங்கியவர் தந்தையின் குலகுருவாய்த் திகழ்ந்தவரும் மெய்கண்டார் தோன்றுதற்குக் காரணராய் விளங்கியவருமாகிய சகலாகமபண்டிதர் என்று அழைக்கப்படும் அருணந்தி சிவாசாரியார் ஆவர். சகலாகமபண்டிதரின் இயற்பெயர் சதாசிவசிவாச்சாரியார் என்பது. அருணந்தியென்ற பெயர் மெய்கண்ட தேவரால் சூட்டப்பட்ட தீட்சா நாமமாகும். மெய்கண்ட தேவர் அருணந்தியாருக்கு உபதேசஞ் செய்து தமது சிவஞான போதத்துக்கு ஒருவிரிந்த வழிநூல் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார். குருவின் ஆணைப்படி அருணந்தியார் செய்தநூல் 'சிவஞான சித்தியார்' ஆகும். மெய்கண்டார் - அருணந்தி சிவாசாரியார், மனவாசகம் கடந்தார் முதலிய நாற்பத்தொன்பது நன்மாணுக்கர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்து, பின்னர் இடையறாத சமாதி நிலையிலிருந்து ஐப்பசி மாதத்துச் சோதி நன்னாளில் சிவபெருமானோடு இரண்டறக் கலந்தார். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும்.

மெய்கண்டாரின் முதன் மாணவர் பரம்பரையில் வந்த ஸ்ரீநமசிவாய தேசிகரால் நிலைபெறெய்திய மடம் திருவாவடுதுறை ஆதீனமாகும். அதே பரம்பரையில் வந்த ஞானசம்பந்த தேசிகரால் தருமபுர ஆதீனம்

ஏற்படுத்தப்பட்டது. சைவசித்தாந்த தூல்களில் ஒன்றாகிய உண்மை விளக்கம் என்னும் நூலை இயற்றியருளிய மனவாசகங் கடந்தவரும் சிற்றம்பல நாடிகளும் மெய்கண்ட தேவர் மாணவர்களுள் சிறந்தவராவர்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

(அ) இறைவன் அருளிய முதல் தூல்கள் ———
——— என்னும் இரண்டுமாம்.

(ஆ) மெய்கண்டாரின் இயற்பெயர் ——— என்பது.

(இ) மெய்கண்டார் இயற்றிய நூல் ——— ஆகும்.

(ஈ) ஸ்ரீநமசிவாய தேசிகரால் ——— ஆதீனம் நிறுவப்பட்டது.

2. சரியாயின் 'ஆம்' என்றும் பிழையாயின் இல்லை' என்றும் எழுதுக:

(அ) மெய்கண்ட தேவரின் தந்தையார் சடையப்ப வள்ளல் ஆவர்.

(ஆ) சகலாகம பண்டிதரின் இயற்பெயர் அருணாந்தி சிவாசாரியார் என்பது.

(இ) திருப்பெண்ணாகடம் சடையப்ப வள்ளலின் பிறப்பிடமாகும்.

(ஈ) சதாசிவசிவாச்சாரியார் அச்சுதகளப்பாளரின் குலகுரு ஆவர்.

3. மெய்கண்ட தேவரின் பிறப்புப்பற்றி - பத்து வரிக்குக் குறையாது எழுதுக.

4. மெய்கண்டார் ஞானோபதேசம் பெற்றமை பற்றி அறிந்தவரை எழுதுக.

5. மெய்கண்ட தேவரின் மாணவர் சிலரின் பெயர் தருக.

35. குரு, சங்கம சேவை

உயிர்கள் விஞ்ஞானாகலர். பிரளயாகலர், சகலர் என முத்திறப்படுவர். இம்மூவகையினரும் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானின் திருவருளாலன்றி இன்பநிலை எய்தார். இவர்களுள் மக்களாய்ப் பிறந்துள்ள நாமெல்லோரும் சகலராவோம். சகலரெனப்படும் நாமும் பிறவித்துன்பம் ஒழிந்து இன்பமடைய உரிமையுடையவராய் இருக்கின்றோம். இந்த உரிமை எமக்கு உள்ளதேயன்றி அதனை அடைதற்கான ஞானம் நம்மிடத்திலில்லை. இந்த ஞானத்தினை எமக்கு அருளுதல் வேண்டிச் சிவபெருமான் சிவலிங்கம் முதலாகிய திருமேனிகளிடத்திலும், சைவாசாரியார் இடத்திலும், சிவனடியாரிடத்திலும் நின்று அருள் செய்கின்றார்.

சைவாசாரியார் குரு எனப்படுவார். குரு தீக்ஷா குரு, வித்தியாகுரு, போதககுரு எனப் பலதிறப்படுவர். குரு - ஆசாரியன் - தேசிகன் - பட்டாரகன் என்னும் நாமங்கள் ஒரு பொருளையே உணர்த்துவன. சைவாசாரியார் எனப்படுவோர் சிவபத்தர் ஆவர். இவர் நிருவாண தீக்ஷிதர், விசேஷ தீக்ஷிதர், சமய தீக்ஷிதர் என முத்திறப்படுவர். இவர்கள் சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யன்பு பூண்டவர்கள்; தம்மில் இரண்டற இயைந்த அச்சிவத்தோடு கலந்து நிற்பவர்கள்; சிவபெருமானை நினைவூட்டுவனவாய் உள்ள விபூதி, உருத்திராக்கம் முதலிய திருவேடங்களை உடையவர்கள்; சிவோகம் பாவனை செய்பவர்கள்; இவ்வியல்பினராகிய சிவபக்தர்கள் சங்கமம் எனப்படுவர்.

சிவபத்தர்களாகிய சங்கமத்தையும் குருவையும் சிவன் அதிட்டித்து நிறற்றலால் மனிதரெனக் கருதாது

சிவபெருமான் எனவே கருதி மனம், வாக்கு, காய மென்னும் திரிகரணங்களாலும் சிரத்தையோடு வழிபடுதல் வேண்டும். சிவபத்தரையும் குருவையும் தரிசிக்கப் போகும்பொழுது வெறுங்கையுடன் செல்லாது தம்மாலியன்ற பதார்த்தங்களைக் கொண்டு சென்று அவர் சந்நிதியில் வைத்து நமஸ்கரித்தல் வேண்டும். பின்னர் எழுந்து கும்பிட்டு விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொண்டு மீண்டும் நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு வாய் பொத்தி அவர் அருளை நாடி நின்றல் வேண்டும். இரு என்று பணித்த பின்பே இருத்தல் வேண்டும். குருவையும் சிவனடியாரையும் சாதாரண மனிதரெனக் கருதாது சிவனெனவே கருதும் நிலையில் அவரை வழிபடுதலும் அவர் அருளை நாடி நின்றலும் முறைமையே யாகும்.

“மாலறநேய மலிந்தவர் வேடமும்

ஆலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே”

என்ற சிவஞானபோதச் சூத்திரம் இவ்வுண்மையை விளக்கி நின்றல் காண்க.

சிவபத்தராயினும் குருவாயினும் தம் வீட்டுக்கு எழுந்தருளுவார்களேயானால் விரைந்தெழுந்து குவித்த கையோடு எதிர் கொண்டு வந்து உயர்ந்த ஆசனத்திலே இருத்தல் வேண்டும். அவர் திருமுன்னே இயன்றது யாதாயினும் வைத்து அவர் திருவடிகளைப் பத்திர புஷ்பங்களால் அருச்சித்து நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு அவர் ‘இரு’ என்றபின் இருத்தல் வேண்டும். அவர் போம்பொழுது அவருக்குப்பின் பதினான்கடி போய் வழிவிடுதல் வேண்டும். இராக்காலத்திலும் பயமுள்ள இடத்திலும் அவருக்குமுன் போதல் வேண்டும்.

சிவனடியார் முன்னும் குரு முன்னும் விண்ணப்பஞ் செய்யும்போது வஸ்திரத்தை ஒதுக்கிச் சரீரத்தைச் சற்றே வளைத்து வாய் புதைத்து நின்று, அவரை

“சுவாமி” என்பது முதலிய சொற்களால் உயர்த்தியும் தன்னை “அடியேன்” என்பது முதலிய சொற்களால் தாழ்த்தியும் மெல்ல விண்ணப்பஞ் செய்தல் வேண்டும். இவர்களது திருமுகம் (கடிதம்) பெறும்பேறு கிட்டிய காலை அத்திருமுகத்தைப் பீடத்தின்மீது எழுந்தருளப் பண்ணி, பத்திர புஷ்பங்களால் அருச்சித்து நமஸ்கரித்து இரண்டு கைகளாலும் எடுத்து இரு கண்களிலும் ஒற்றிச் சிரசின்மேல் வைத்துப் பின்பு திருவுறையை நீக்கி வாசித்தல் வேண்டும்.

தீக்ஷாகுரு, வித்தியாகுரு முதலான பெரியோர் சிவபதமடைந்துவிடின், வருடந்தோறும் அவர் சிவபதமடைந்த மாச நக்ஷத்திரத்திலாயினும் திதியிலாயினும் அவரைக் குறித்துக் குருபூசை செய்துகொண்டு வருதல் வேண்டும். குரு சேவையின் இன்றியமையாத நிலை குறித்துத் திருமூலநாயனார்,

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்

தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்

தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்

தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே” என்று கூறியிருத்தல் ஈண்டு நினைவு கூர்தற் பாலதாகும்.

குரு சங்கம சேவையில் அவர்களுக்குச் செய்யத்தகாத குற்றங்களும் உண்டு. அவற்றுட் சில பின் வருமாறு:-

1. கண்டவுடன் இருக்கை விட்டு எழாதிருத்தல்.
2. அவர் எழும்பொழுது தாமும் உடன் எழாதிருத்தல்.
3. அவர் திருமுன்னே உயர்ந்த ஆசனத்திலிருத்தல்; காலை நீட்டிக் கொண்டிருத்தல்; சயனித்தல்; வெற்றிலை பாக்குப் புசித்தல்; சுருட்டுப் புகைத்தல்; போர்த்துக் கொள்ளுதல்; பாதுகையோடு செல்லுதல்.

- தல்; சிரித்தல்; வாகனமேற்றிச் செல்லுதல் என்பன.
4. அவராலே தரப்படுவதை ஒரு கையால் வாங்குதல்.
 5. அவருக்குப் புறங் காட்டுதல்.
 6. அவர் பேசும்போது பாராமுகஞ் செய்தல்.
 7. அவர் கோபிக்கும்போது தாமுங் கோபித்தல்.
 8. அவருடைய ஆசனம், வஸ்திரம், குடை, பாதுகை முதலியவைகளைத் தாம் உபயோகித்தல்; காலினாலே தீண்டுதல்.
 9. அவர் திருநாமத்தை மகிமைப் பொருள்படும் அடைமொழியின்றி வாளா சொல்லல்.
 10. அவரை யாராயினும் நிந்திக்கும்பொழுது காதுகளைப் பொத்திக்கொண்டு அவ்விடத்து நின்றுநீங்கிவிடாது கேட்டுக் கொண்டிருத்தல்.

குருவை வழிபாடு செய்து முத்தியடைந்தோர் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், திருமூலர், நின்றசீர் நெடுமாறர், மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறையார் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், பெருமிழலைக் குறும்பர், கணநாதர், அப்பூதியடிகள், சோமாசிமாறர் என்னும் பதினொரு நாயன்மார்களும் - சிவனடியார்களை வழிபட்டு வீட்டின்பம் அடைந்தோர் திருநீலகண்டர், இயற்பகையார், மூர்க்கர், சிறுத்தொண்டர், திருக்குறிப்புத் தொண்டர், விறன்மிண்டர், முனையடுவார், ஏனாதிநாதர், மானக்கஞ்சாறனார், இளையான்குடிமாறர், காரைக்காலம்மையார், மெய்ப்பொருள் நாயனார் முதலாகப் பத்தொன்பது பேர்களும் ஆவர். இவர்கள் வரலாறு பெரிய புராணம் என்னும் நூலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. நாமும் இவர்கள் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி - குரு சங்கம சேவையில் ஈடுபட்டு இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரராதல் வேண்டும்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. கருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) திரிகரணங்கள் எவை?
 - (ஆ) சிவனடியாரை யாராகக் கருத வேண்டும்?
 - (இ) சங்கமம் எனப்படுவோர் யார்?
 - (ஈ) குரு பக்தியால் முத்தியடைந்த நாயன்மாரில் மூவர் பெயர் தருக.
2. சரியாயின் “ஆம்” என்றும் பிழையாயின் “இல்லை” என்றும் எழுதுக:
 - (அ) குரு வீட்டிற்கு எழுந்தருளுவாராயின் அவரை எதிர் கொண்டு வணங்க வேண்டியதின்று.
 - (ஆ) காரைக்காலம்மையார் சங்கம பக்தியுடைய ராய் வாழ்ந்தார்.
 - (இ) சைவாசாரியார் தீட்சதர் எனப்படுவர்.
 - (ஈ) ஆன்மாக்கள் மூவகைப்படுவர்.
3. குருவினிடத்துச் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் ஐந்து எழுதுக.
4. மங்கையர்க்கரசியாரிடத்து அல்லது காரைக்காலம் மையாரிடத்து விளங்கிய குருசங்கம பக்தி குறித்து-பத்து வரிக்குக் குறையாது எழுதுக.

36. தக்க பிரசாபதியும் ததீசி முனிவரும் II

[ததீசி உபதேசம்]

திருநந்தி தேவரின் சாபத்துக்கு அஞ்சித் தேவர்களும் பிறரும் யாகஞ் செய்யாதொழிந்தனர். இந்நிலையில் தக்கன் “ நானே முதலில் சிவனுக்கு அவி கொடுத்தலை ஒழித்து வேள்வி செய்து காட்டுவேன் ” என முயன்று, பிரமா முதலிய தேவர்களையும் முனிவர்களையும் பிராமணர்களையும் அழைத்தான். அகத்தியர், சனகாதி முதலாய சிரேஷ்ட முனிவர்கள் வாராதொழிந்தனர். இந்நிலையில், ததீசி முனிவர் வேதங்களை நன்குணர்ந்த சில முனிவர்களோடு யாகசாலைக்கு வந்தார். ததீசி முனிவரின் வரவு கண்ட தக்கன் “ இம்முனிவர் எனக்கு அஞ்சியே என் யாகத்தைக் காண வந்தார் ” என மகிழ்ந்து அவரை உபசரித்து ஆசனத்திருத்தி தான் சிவனுக்குரிய அவியை மாற்றுதற்கே யாகஞ் செய்வதாகக் கூறினான்.

அதனைக் கேட்ட ததீசி முனிவர் தக்கனின் அறியாமையை நினைந்து இகழ்ச்சி தோன்றச் சிரித்தார். உடனே தக்கன் “ நீ சிவனடியான் போலும் அதனாலேயே என்னை இகழ்ந்து சிரித்தாய் ” எனக்கனன்று கூறினான். ததீசி முனிவர் அது கேட்டுத் தக்கனின் அறியாமையைப் போக்கத் திருவுளங் கொண்டு சிவபெருமானின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறி, முழுமுதற்கடவுளாகிய அவரே யாகத் தலைவராவாரென்றும் அவரையொழித்து யாகஞ் செய்தல் தன் அழிவுக்கே ஏதுவாகிய சிவத் தீவினையாமென்றும் விளக்கினார். ஆணவ முனைப்புற்ற தக்கன் நகைத்து, சிவபெருமானை இழித்துரைக்கும் முகமாக மேல்வரும் வினாக்களை வினா

வினா: அவற்றிற்கெல்லாம் ததீசி முனிவர் விடை கூறி உபதேசஞ் செய்தருளினார்.

தக்கன் வினா: பரம்பொருளாகிய கடவுள் எலும்பையும் சாம்பரையும் கங்காளத்தையும் சிகைகளையும் தலையையும் அலங்காரமாக அணிவாரா?

ததீசி உத்தரம்: பிரமா, விட்டுணு முதலிய யாவரும் சர்வசங்கார காலத்திற் சிவனாற் சங்கரிக்கப்படுவர்; அக்காலத்திற் சிவன் ஒருவரே அழியாது நிற்பர். இவ்வுண்மையை ஆன்மாக்கள் உணர்ந்து தம்மை வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டு அறிகுறியாக (சங்கரிக்கப்பட்ட) அப்பிரம விட்டுணுக்களின் எலும்பு, சாம்பல், கங்காளம், சிகை, தலை (மாலை) என்பவற்றை அணிந்தருளுவர்.

தக்கன் வினா: அக்கடவுள் பன்றியின் கோட்டிணையும், ஆமையின் ஓட்டிணையும் அணிவாரா?

ததீசி உத்தரம்: இரணியாக்கன் என்னும் அசுரன் பூமியைக் கவர்ந்து கொண்டு பாதாளத்திற் புகுந்த காலத்தில், விட்டுணு பன்றியுருவந் தாங்கிப் பாதாள மடைந்து, அவ்வசுரனைத் தமது கொம்பாற் குத்திக் கொன்று பூமியை மீட்டுக் காப்பாற்றினார். அவர் அவ்வீரச் செயலால் தாமே முழுமுதற் கடவுளென்று இறுமாந்தார் - (செருக்குற்றார்). அவரது அறியாமையாகிய செருக்கை அகற்றித் தாமே முழுமுதற் கடவுளென்பதை அறிவுறுத்தி ஆட்கொள்ளுவதற்குத் திருமாலாகிய பன்றியின் கொம்பைப் பிடுங்கியருளினார். இதனை ஏனைய உயிர்கள் உணர்ந்துய்யுமாறு அக்கொம்பை அடையாளமாகத் தரித்தருளினார்.

இவ்வாறே திருப் பாற்கடலைக் கடைந்தபோது மத்தாயிருந்த மந்தர மலை கவிழாமல் ஆமை வடிவாயிருந்து தாங்கிய விட்டுணு கர்வங் கொண்டாராக, அவ

ரது கர்வத்தை அடக்கி (யாவரையும்) உய்விக்கும் முகமாக ஆமையோட்டினையும் அணிந்துகொண்டார்.

தக்கன் வினா: அக் கடவுள் புலித்தோலை உடுப்பாரோ? மான், மழு, முத்தலைச்சூலம், உடுக்கை, அக்கினி ஆகிய இவைகளை ஏந்துவாரோ? பூதங்கள் சூழத்திரிவாரோ? வெண்டலையைத் தலையிலே சூடுவாரோ?

ததீசி உத்தரம்: தாருகாவனத்து முனிவர்கள் சிவன் மேற்பகைகொண்டு அவரை அழிப்போமென எண்ணி அபிசாரயாகஞ் செய்தனர். அந்த யாகத்திற் றேன்றிய புலி, மான், மழு, சூலம், உடுக்கை, அக்கினி, பாம்பு, பூதசேனை, வெண்டலை, முயலகன் என்பவற்றைச் சிவன் பால் (கொல்லும்படி) ஏவினர். சிவனோ தம்மிடம் வந்த புலியை உரித்து ஆடையாக அணிந்தார்; மான், மழு, முத்தலைச் சூலம், உடுக்கை, அக்கினி ஆகியவற்றின் வலிமையை அடக்கித் திருக்கரங்களிலே ஏந்தினார்; பாம்புகளை ஆபரணமாக அணிந்தார்; பூதங்களைத் தமது சேனைகளாக அமைத்தார்; வெண்டலையைத் தமது திருச் சடையிலணிந்தார்; முயலகனைத் திருவடியின் கீழ்க் கிடத்தியருளினார். இவ்வாற்றால் அம்முனிவர்களின் செருக்கை அடக்கியருளினார்.

இவையன்றி, யானையுருவுடைய கயாசுரனைத் தேவர்க்காகக் கொன்று தோலையுரித்துப் போர்த்துக் கொண்டமையும், திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த போது எழுந்த விடத்தை உண்டு தேவர்களைக் காத்தமையும், செருக்குற்ற கங்கையை அடக்கித் திருச் சடையிலே தரித்தமையும், உமாதேவியாரை ஒரு பாகமாகக் கொண்டமையும், பிறவும் அச் சிவபெருமானுடைய பேராற்றலையும் பேரருளையும் காட்டுவன.

ஆதலால், ஏனைய தேவர் முதலிய உயிர்களைப் போலச் சிவனையும் எண்ணலாகாது; அவர் ஒருவனே கடவுள்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. கருக்கமான விடை தருக:

- (அ) தக்கன் ஏன் யாகஞ் செய்யத் துணிந்தான்?
- (ஆ) சர்வசங்கார காலத்தில் சங்கரிக்கப்படாது இருக்கும் பொருள் யாது?
- (இ) சிவபெருமான் எப்புவியின் தோலை ஆடை யாக உடுத்தியருளினார்?
- (ஈ) பூமியைப் பாதாளம் கொண்டு சென்ற அசுரன் பெயர் யாது?

2. சந்தர்ப்பங் கூறுக:

- (அ) “ இம்முனிவர் எனக்கு அஞ்சியே என் யாகத் தைக் காண வந்தார் ”
- (ஆ) கடவுள் பன்றியின் கோட்டினையும் ஆமையின் ஒட்டினையும் அணிவாரா?

3. சிவபெருமானுடைய பேராற்றலையும் பேரருளையும் காட்டும் செயல்கள் சில கூறுக.

37. சரியை வழிபாடு

[திருக்கோயிலைச் சுத்தஞ் செய்தல்]

உலக இன்பங் கருதிச் செய்யப்படுவன நல்வினைகள். அவை நிலையான இன்பத்தைத் தருவதில்லை. உலகப் பயன் கருதாது வீடு கருதிச் செய்யும் சரியை, கிரியை, யோகம் என்பன இருவினை ஒப்பினை உண்டாக்கி ஞானத்திற்கு வழி திறக்கும்.

நல்வினைகள் எல்லாம் பசுபுண்ணியம் எனப்படும். சரியை, கிரியை, யோகம் சிவபுண்ணியம் எனப்படும். பசுபுண்ணியம் சிவபுண்ணியம் என்ற பகுப்புச் செய்கின்றவர்கள் கருத்து வேறுபாடு பற்றியே கொள்கின்றனர். சிவபுண்ணியத்தைப் பொது என்றும், சிறப்பென்றும் இரண்டாகப் பிரிப்பர். வேள்வியில் பல தேவர்களுடன் சிவபெருமானை வழிபடுவது பொதுவாகும். சிவாலயத்தில் சிவபிரானை வழிபடுவது சிறப்பாகும்.

சிவபுண்ணியச் செயல்களுள் ஒன்றாகிய சரியை வழிபாடுகள் திருக்கோயிலைச் சுத்தஞ் செய்தல். திருவிளக்கிடுதல், திருநந்தவனம் வைத்தல், பத்திர புஷ்பம் எடுத்தல், திருமலை கட்டுதல், சுகந்த தூபபிடுதல், தோத்திரம் பாடுதல், பூசைத்திரவியங்கள் கொடுத்தல் என்பனவாகும். சரியை வழிபாடு செய்வோர் ஆசாரம் உடையவர்களாயும், சமய தீக்ஷை பெற்றவர்களாயும், சந்தியாவந்தனஞ் செய்பவர்களாயும் இருத்தல் வேண்டும். சரியை வழிபாட்டில் நின்றோர் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உலகில் இன்புற்று வாழ்தலாகிய சாலோக முத்தியினைப் பெறுவர்.

திருக்கோயிலைச் சுத்தஞ் செய்தற்குரிய தொண்டு களாவன - திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல் (கழுவுதல்), திருவீதிகள் திருமதில்களிலுள்ள புல்பூண்டுகளை அகற்றுதல், திருக்கிணறு, திருக்குளம் என்பவற்றை இறைத்தல் என்பனவாகும்.

திருவலகிடுதல்: சூரியன் உதிக்கு முன் நித்திரை விட்டெழுந்து காலைக்கடன் முடித்து ஸ்நானஞ் செய்து தூய ஆடை உடுத்து விபூதி தரித்துக்கொண்டு திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுதல் வேண்டும். திருக்கோயிலினுள்ளே புகுந்து புலர்வதன்முன் மெல்லிய துடைப்பத் தினாலே கிருமிகள் சாவாமல் மேற்பட அலகிட்டு (பிபருக்கி)க் குப்பையைவாரித் தூரத்தே கொண்டு போய்க் குழியில் கொட்டிவிடுதல் வேண்டும்.

திருமெழுக்கிடுதல்: ஈன்று அண்ணியதும் நோயுடையது மல்லாத பசுவின் சாணத்தைப் பூமியில் விழுமுன் இலையில் ஏந்தியாயினும், ஏந்துதல் கூடாதபோது சுத்த நிலத்தில் விழுந்த சாணமாயின் மேல்கீழ் தள்ளி எடுத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு எடுத்தசாணத்தைச் சுத்தசலத்தில் கரைத்து, செங்கற்படுத்த நிலத்தையும் சுண்ணாம்பு படுத்த நிலத்தையும் மண்படுத்த நிலத்தையும் மெழுகுதல் வேண்டும். மெழுகும்பொழுது முன்தீண்டிய இடத்தைப் பின் தீண்டாமலும் கைடாமலும் மெழுகுதல் வேண்டும். கருங்கற் படுத்த நிலத்தையும், சீமெந்து இடப்பட்ட நிலத்தையும் நீரினால் கழுவி விடுதல் வேண்டும். இந்நிலங்களில் சாணம்படுதல் பாவமாகும்.

திருவீதிகள் திருமதில்களிலுள்ள புல் பூண்டுகளை அகற்றுதல்: உழவாரம் முதலியன கொண்டு திருக்கோயிலின் உள்வெளிப் பிரகாரங்களில் உள்ள புல்பூண்டுகளை அகற்றி அவற்றைத் தூரத்தே கொண்டுபோய்க் குழியிலே கொட்டிவிடுதல் வேண்டும். திருமதில்களில் பறவை முதலியன எச்சமிடுதலினாலும், காற்றினாலும்

திருத்தொண்டுகள்

கொண்டு சேர்க்கப்பட்ட விதைகள் மதில்களில் தங்கி முளைகொள்ளும். அம்முளைகளைக் கவனித்து அகற்றாது விடின் அவை விடும் வேர்கள் மதில்களில் பிளவுகளை ஏற்படுத்தும். அதனால் காலகதியில் மதில்கள் சிதைவடைய நேரிடும்; ஆலயங்களும் தம்பொலி விழந்து போகும். எனவே, இந்நிலை ஏற்படாதவாறு மதில்கள் தூபிகள் முதலாயவற்றில் தோன்றும் செடி, கொடி, புல்பூண்டுகளை அவ்வப்போது அகற்றிப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். இத்தொண்டினைச் செய்வோர் கோயில்கட்கட்டிக் கும்பாபிடேகஞ் செய்வோர் பெறும்பயனை அடைவார்களெனத் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் கூறிப்போந்தார்கள். திருவீதியிலுள்ள புல்பூண்டுகளை அகற்றுவதோடு வீதிக்கு வெண்மணல் தூவல், சாணநீர் தெளித்தல் என்பனவும் திருத்தொண்டாகும்.

திருக்கிணறு, திருக்குளம் என்பவற்றை இறைத்தல்: வாரம் ஒருமுறையேனும் மாதம் ஒருமுறையேனும் இறைத்துப் பாசி முதலிய அழுக்குகளை அகற்றித் துப்பரவு செய்தல் வேண்டும். அத்தோடு வெளியிலிருந்து அழுக்குகள் கிணற்றினுட் செல்லாதவாறும் கிணற்று நீரை மொள்ளுதற்குப் பிரத்தியேகமான வாளி முதலியவற்றை உபயோகித்தும் கூடிய கெதியில் அழுக்குச் சேராதவாறு பாதுகாத்தல் வேண்டும். குளத்தில் ஆடைதோய்த்தல், மந்தைகள் குளிப்பாட்டுதல், கால்கழுவுதல், எச்சில் உமிழ்தல், பாகத்தே இலையுதிர் மரங்களை நிற்க விடுதல் அல்லது வைத்து உண்டாக்குதல் ஆகிய இவற்றைக் களைந்து பாதுகாத்தல் வேண்டும். மாதம் ஒருமுறையேனும் அல்லது வருடத்தில் மூன்று முறையேனும் இறைத்து சேறு முதலியனவற்றை அகற்றிச் சுத்தப்படுத்தல் வேண்டும். திருக்குளம் தோண்டுவதிலும் இருக்கும் குளத்தைப் பாதுகாத்தல் சிறந்த புண்ணியச் செயலாகும்

திருக்கோயிலைச் சுத்தஞ் செய்தலில் ஈடுபட்டுப் பெரும்பயன் அடைந்த அடியார்கள் சிலர் உளர். இவர்களுள் திலகவதியாரும், திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் போற்றப்படுதற்குரியர். இவர்கள் தொண்டினைப் பெரிய புராணம் நன்முறையில் எடுத்து இயம்பியிருத்தல் காண்க.

[திருவிளக்கிடுதல்]

திருக்கோயிலிலுள்ள வீடிவிளக்கு, சட்டவிளக்கு முதலியவற்றை உரிய காலங்களில் ஏற்றுதல் திருவிளக்கிடும் தொண்டாகும். திருவிளக்கிடுதற்குப் பசுவின் நெய் உத்தமமாகும். அதிலும் கபில நிறமுடைய பசு விலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட நெய்யில் திருவிளக்கிடுதல் உத்தமத்தில் உத்தமமாகும். ஏனை ஆடு, எருமை, எள், விதை என்பவற்றிலிருந்து பெறப்படும் நெய்யால் ஏற்றும் விளக்குச் சிறப்பிலதாகும். வெள்ளை எள்ளின் நெய்யில் ஏற்றும் விளக்கு மத்திமத்தில் மத்திமமாகும்.

திருவிளக்கிடுதற்குரிய திரிகளைத் தாமரை நூல், வெள்ளெருக்குநூல், பருத்திநூல் என்பவற்றால் ஆக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். இவற்றை இருபத்தொரு இழையாலேனும், பதினாறு இழையாலேனும், பதினான்கு அல்லது ஏழு இழையளினாலேனும் எடுத்துக் கற்பூரப் பொடி கூட்டித் திரிபண்ணுதல் வேண்டும். உடுத்ததுணிகள் சுத்தவெண்மையாக இருந்தாலும் திரிபண்ணுதல் ஆகாது. திருவிளக்கிடும் தொண்டாற்றிச் சிவகதியடைந்தவர்களில் நமி நந்தியடிகள், கணம்புல்லநாயனார் என்போர் போற்றப்படுதற்குரியராவர்.

நமி நந்தியடிகள் சோழ நாட்டிலுள்ள ஏமப்பேரூரில் அந்தணர் குலத்தில் வாழ்ந்த ஒருவர். ஒருநாள் சுவாமி தரிசனம் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது மாலைக் காலமாதலும், திருவிளக்கிடுதல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. வீடு சென்று நெய்

எடுத்து வந்து திருவிளக்கிடுதற்குக் காலம் போதாமையை உணர்ந்த நாயனார் அருகிலிருந்த வீட்டிற்குச் சென்று நெய்வேண்டினார். அவ்விடு சமண சமயத்தவர் வீடாதலின் அங்குள்ளார் நீரினால் விளக்கிடும்படி ஏளனஞ் செய்தனர். இந்நிலையில் நாயனார் மனம் வருந்தி நிற்கும் காலே “நீரினால் தீபம் ஏற்றுக்” என்று ஓர் அசரீரி வாக்கு எழலாயிற்று. நாயனார் குளத்து நீரை மொண்டு விளக்கேற்றுதலும் அது பிரகாசமாக எரிதல் கண்டு, இறைவன் திருவருளை வியந்து ஆலயத்தின் நான்கு புறமும் திருவிளக்கிட்டார். இவ்வாறே அடிகள் அன்று முதல் தினமும் தவருது நீரினால் விளக்கேற்றி இறைவன் திருவடி நீழலை எய்தினார்.

இருக்கு வேனார் என்னும் நகரத்தில் அளவிறந்த செல்வமுடையராய் சிவனார் திருவடியே சிந்திப்பவரொருவர் இருந்தார். அவர் அரனார் திருக்கோயிலில் விளக்கிட்டு வணங்குவதே தமது சிவப்பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார். திருத்தொண்டு செய்து வரும் நாட்களில் வறுமையுற்றுத் தில்லையை யடைந்தார். அங்கு திருப்புலீச்சரத்துப் பெருமானுக்கு இல்லில் உள்ளவற்றை மாநி நெய்விளக்கிட்டு வந்தார். பின்பு கணம்புல்லையரிந்து விற்று நெய் வாங்கி விளக்கிட்டார். இதனால் கணம்புல்லர் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. ஒருநாள் புல்லும் விலைபோகவில்லை. இதனால் புல்லை விளக்காக எரித்தார். புல்லும் முதல் யாமம்வரை எரிக்கப் போதவில்லை என் செய்வதென்று கலங்கித் தம் திருமுடியை விளக்காக எரிக்கத் தொடங்கினார். கங்கைச் சடையார் அவர் தொண்டினை மெச்சித் தம் கழலினை நிழலையளித்தருளினார்.

தொண்டை நாட்டில் திருவொற்றியூரில் செக்கர் குலத்தில் கலியனார் என்பவர் இருந்தார். செல்வத்தில் சிறந்த அவர் திருவொற்றியூர் தியாகப் பெருமானார் திருக்கோயிலில் உள்ளும் புறமும் ஒளியைத்தரும் திரு

விளக்கிடும் பணியில் ஈடுபட்டார். செல்வமும் விலகியது. செல்வம் மாறியும் சிந்தை மாறாமல் தம்மரபினரிடம் எண்ணெய் வாங்கி விற்றுக் கூலி பெற்று சிவனார்க்கு விளக்கிட்டார். அதற்கும் முட்டுநேரச்செக்காரத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கூலி பெற்றார். அதற்கும் பலர் தொழிலாளராய் வருதலும் மனையைப் பிரித்து விற்றுத் தொண்டு செய்தார். அதுவும் ஒழிய மனைவியாரை விற்கப் புறப்பட்டார். ஒருவரும் வாங்குவார் இல்லை. கோயிலுக்கு வந்தார். திருக்கோயிலினுள் அகல் பரப்பினார். எண்ணெய்க்கீடாக “என் உடம்பின் குருதியை இட்டு எரிப்பேன்” என வாளை எடுத்துக் கழுத்தை யரியத் தொடங்கினார். அப்போது இறைவர்கை அச்செயலைத் தடுக்க விரைந்து பற்றியது. இறைவர் மழவிடைமேல் காட்சி கொடுத்து அருள்தலும், கலியனார் கழுத்தின் வலியுங் கலியும் தீர்ந்து கைகூவித்து வணங்கினார். அவரை இறைவர் தம் சிவபுரியிலே சேர்த்தார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:

- (அ) சரியை, கிரியை, யோகம் ——— புண்ணியம் எனப்படும்.
- (ஆ) சரியை வழிபாட்டில் நின்றோர் ——— முத்தி பெறுவர்.
- (இ) நமி நந்தியடிகள் ——— திருவிளக்கேற்றினார்.
- (ஈ) திருவிளக்கு ——— இடுதல் உத்தமமாகும்.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) குருதிகொண்டு திருவிளக்கிட முனைந்த நாயனார் யார்?

(ஆ) திருக்கோயிலைச் சுத்தஞ் செய்து முத்தி யடைந்தவர்களில் இருவர் பெயர் தருக.

(இ) திருக்கோயிலில் அலகிட்டு மெழுக்கிடும் தொழிலை எப்பொழுது செய்து முடித்தல் வேண்டும்?

(ஈ) நமிநந்தியடிகள் வாழ்ந்த இடம் எது?

திருமெழுக்கிடுதல் பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

4. திருக்கோயிலைச் சுத்தஞ் செய்தலில் அவதானிக்க வேண்டிய விடயங்கள் யாவை?

38. பட்டினத்தார் பாடல்

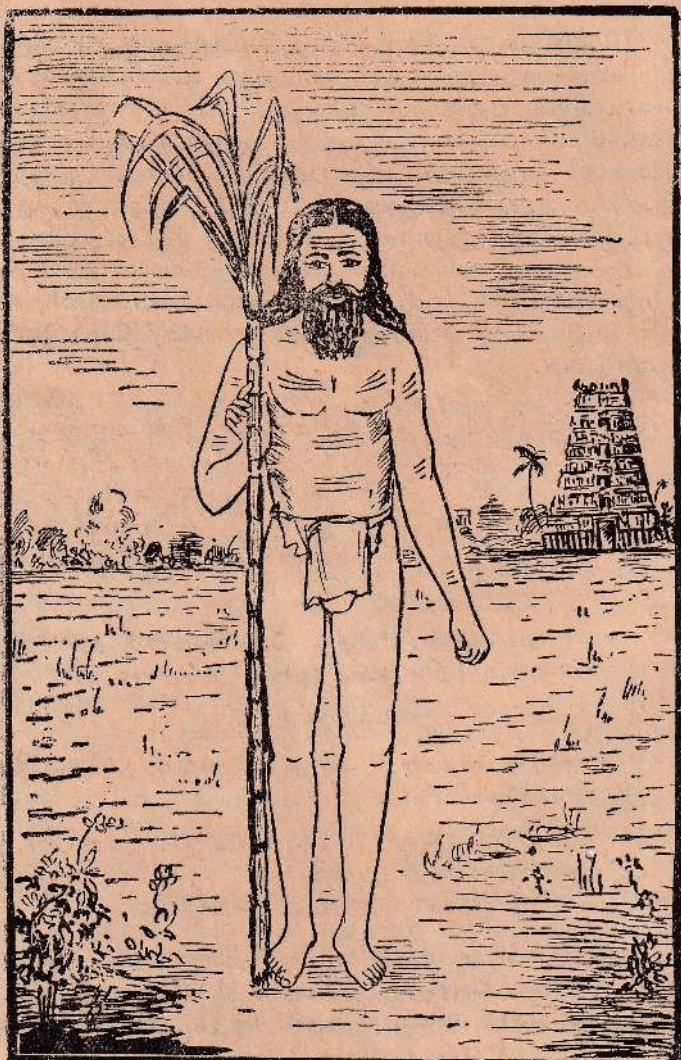
1. வாளான் மகவரிந் தூட்டவல்லே
 னல்லன் மாதுசொன்ன
 குளா லிளமை துறக்கவல்
 லேனல்லன் றெண்டுசெய்து
 நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல்
 லேனல்ல னுனிளிச்சென்
 றுளாவ தெப்படி யோதிருக்
 காளத்தி யப்பருக்கே.

—பட்டினத்தார்

(பதவுரை) வாளால்-வாட் படையினால்; மகவு-இளங் குழந்தையை; அரிந்து - அறுத்து; திருக்காளத்தி அப்பருக்கு - திருக்காளத்தி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ பெருமானுக்கு; ஊட்டவல்லேன் அல்லன் - சமைத்து உண்பிக்கும் திறனுடையவன் நான் அல்லன்; மாது சொன்ன குளால் - மனைவி கூறிய சபத மொழியினால்; இளமை - இளமைப்பருவத்துக்குரிய இன்பங்களை; துறக்கவல்லேன் அல்லன் - முற்றிலும் நீக்கிவிடும் ஆற்றலுடையவன் அல்லன்; தொண்டு செய்து - இறைவனுக்குரிய பணிகளை விருப்புடன் செய்து; நாள் ஆறில்-ஆறு நாட்களுக்குள்; கண் இடந்து - (அன்பின் முதிர்ச்சியால்) கண்ணைத் தோண்டி; அப்பவல்லேன் அல்லன் - இறைவன் கண்களில் அப்புதற்குரிய துணிவு பெற்றவனல்லன்; நான் இனிச் சென்று - இத்தகைய அருஞ் செயல்கள் புரிய இயலாத நான் இனிப்போய்; ஆளாவது எப்படியோ - இறைவனுக்கு அடியனாவது எப்படியோ? (அறிகிலேனே).

(பொழிப்புரை) திருக்காளத்தியப்பருக்கு வாளினால் குழந்தையை அறுத்துச் சமைத்து உண்பிக்கும் திறனுடையவன் நான் அல்லன்; மனைவி சொன்ன திருநீலகண்டம் என்ற ஆணையைச் சபதமாகக் கொண்டு இளமைப் பருவத்தின் இன்பங்களையெல்லாம் இழந்து காக்கக்கூடிய திறமையுடையவனும் அல்லன்; ஆறு நாட்களில் கண்ணுறங்காது தொண்டு செய்து கண்களையும் இறைவன் கண்களில் அப்பும் அவ்வளவு முதிர்ச்சியுற்று விளங்கும் அன்புடையவனுமல்லேன். இனி நான் அடியவனென்று எவ்வாறு சென்று காளத்தியப்பருக்கு ஆளாவேன்.

(விளக்கம்) இறைவனிடம் கொண்டிருந்த அன்பின் முதிர்ச்சியினால் செயற்கருஞ் செயல்கள் செய்தார் பலர். அவர்களைப் பற்றிப் பெரிய புராணம் என்னும் அரும் பெருந் தமிழ் நூல் நன்கு விளக்குகின்றது. அந்நூலில் அறுபத்து மூன்று அடியார்களின் வரலாறுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வடியார்களுள் மூவரை இச்செய்யுளில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அவர்கள் முறையே சிறுத் தொண்ட நாயனார் வாளால் மகவு அரிந்து இறைவருக்கு உணவூட்டும் அரிய தொண்டனைப் புரிந்தார். திருநீலகண்ட நாயனார் என்பவர் தம் மனைவியார் தம் மிடங் குற்றங் கண்டு, “எம்மைத் தீண்டின் திருநீலகண்டம்” என்று கூற, திருநீலகண்டம் என்பதை மந்திரமாகக் கொண்டொழுகும் அப்பெரியார் அதனையே சபதமாகக் கொண்டு இளமை இன்பங்களைத் துறந்து தம்முட் செய்துகொண்ட ஆணையைக் காத்தார். திண்ணனார் இறைவரைக் கண்டு வற்றா அன்பு கொண்டு, பன்றி இறைச்சியை நிவேதன உணவுப் பொருளாகவும் வாயில் அபிடேக நீரும், தம் தலைமீது இறைவருக்குச் சூட்ட மலரும் கொண்டு சென்று, திருமஞ்சனமாட்டிப் பூச்சூட்டி, உண்பித்து முகமன் கூறி, ஆறு நாட்கள்

பட்டினத்தடிகள்

அல்லும் பகலும் உறங்காது காவல் காத்துத் தொண்டு புரிந்து, இறைவர் கண்களில் தம் கண்களை இடந்தப்பும் முறுகிய பக்தியினால் பெறற்கரும் பேறு பெற்றார். இவ்வளவு முறுகிய பக்தியுடையவனும் நான் அல்லன். இவ்வாறு மூவரது அருஞ் செயல்களைப் போலச் செய்யக் கூடிய திறமையுடையவனுமல்லன் என்று பட்டினத்தடிகள் தம்மைக் குறைவுபடக் கூறிக் கொள்கிறார்.

இறைவன் சோதித்தே அருள்புரிபவன். சோதனைக்குட்பட்டு நின்று வென்றுயர்ந்தார்க்கே இறைவனருள் கிடைக்கும். பெரிய புராணத்துள் வரும் நாயன்மார்கள் வரலாறுகள் பலவற்றுள்ளும், இறைவன் சோதனைகளும் நாயன்மார்கள் சோதனைகளுக்குட்பட்டு வென்றுயர்ந்து புடமிட்ட தங்கம் ஒளிபெற்று விளங்குவதுபோல விளங்கி, இறைவனது அருளைப்பெற்று உய்வடைதலும் காணலாம். துன்பம் மிகமிகத் தொடர்ந்து வரும் காலத்திலும் மெய்யடியார்கள் தம் இறையன்பிற்குறைவுபடார்.

“உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றே
ரடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்”

அதனாலன்றோ மாணிக்கவாசகரும்,

“நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானே இதற்கு
நாயகமே”

இறைவனிடத்துப் பதிந்து ஊன்றிய அன்புடையவர்களுக்கு இன்பமும் துன்பமும் ஒன்றே. இறைவன் சோதித்தே அருள் புரிபவன் என்பதை,

“விழியிடந் தப்பி மகவரிந் தூட்டி

விழிப்புற்றுத் தந்தைதாள் தடிந்து
பழியகல் மனையை யுதவிமற்

நின்னும் பற்பல அரியசெய் தார்க்கே
மொழியினின் கொழுநன் அருள் செய்வான்”

என்று தேவியிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்கின்றார் திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.

மகவு என்று கூறியது திருத்தொண்டரின் மகன் ஐந்தே ஆண்டு நிரம்பப் பெற்றவன் என்பது அறிய வைத்தற்கு.

திண்ணனாரான கண்ணப்பரின் (பக்தி) அன்பு போற்றத்தக்கது. என்ன காரணம்? கல்வி அறிவில்லாத வேடர் குலத்துதித்தவனுக்கு அன்பு முறுகி வளர்ந்து தம் கண்களையும் இடந்தப்பும் உரமும் திறமும் பெற்று விளங்கியது. “கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின் என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி” என்று மாணிக்கவாசகர் தம் இறையன்பு கண்ணப்பர் இறையன்பினும் குறைவுடையதே என்று கூறுவதும் அறியத்தக்கது.

2. ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருகி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டு
[வன்யான்
செய்யுந் திருவொற்றி யூருடையீர் திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே.

(பதவுரை) செய்யும் திருவொற்றியூருடையீர்-அலங்காரங்கள் பல செய்யப்பட்டு விளங்கும் திருவொற்றி யூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே; ஐயுந் தொடர்ந்து - சிலேத்துமம் என்னும் கோழை மேலிட்டெழுந்து; விழியும் செருகி-கண்களின் கருவிழிகளும் மேலே சென்று செருகி; அறிவு அழிந்து - உணர்ச்சி முதலான அறிவும் கெட்டு; மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்றபோது - ‘மெய்’ என்று பெயர் படைத்த உடலானது தன் பெயருக்கேற்ப உள்ளதாகிய உண்மையாகாமல் பொய்யென்று கூறும்படி அழியும் காலமாகிய மரணத்தறுவாயில்; யான் ஒன்று வேண்டுவல் - நான் (அந்நிலை

யில் கேட்க முடியாதவனாவன், ஆதலால்) இப்பொழுது ஒன்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். திருநீறும் இட்டு - மரணத்தறுவாயில் தான் திருநீற்றை அணியுமாறு செய்து; கையும் தொழப்பண்ணி - கைகளையும் உன்னை நோக்கி அஞ்சலிக்கும்படி செய்து; ஐந்து எழுத்து ஒதவும் - நமசிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்தான பஞ்சாட்சரத்தைக் கூறுமாறு; கற்பியுமே-அறிவு அளித்தருளுவீராக.

(பொழிப்புரை) அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டு விளங்கும் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! நான் ஒன்று இப்பொழுதே வேண்டிக்கொள்கின்றேன்-மரண காலத்தில் கோழை மேலிட்டு, கண்களும் பார்வையிழந்து மேலே சொருகப்பட்டு, உணர்ச்சியும் அறிவும் இழந்து, மெய் என்று பெயர் மட்டும் படைத்த உடல் பொய்யாகி அழியும் காலத்தில் நான் (உன் நினைவோடு) திருநீறிட்டுக் கொண்டு இரு கைகளையும் குவித்து உம்மைத் தொழுது வணங்கி, நமசிவாய என்னும் பஞ்சாட்சரத்தைக் கூறும்படியான அறிவுடைய நிலையை அளித்தருளுவீராக.

(விளக்கம்) மரண காலத்தில் வாத பித்த சிலேத்து மங்களில் மூன்றும் ஒன்றினில் ஒன்று அதிகரித்து இறுதியில் சிலேத்துமம் சம்பந்தமாகிய கோழை மேலிட்டுவிடும். அந்நிலையில் இழுப்புண்டாகும். அதனால் 'ஐயுந்தொடர்ந்து' என்று கூறினார். மரண காலத்தில் பஞ்சேந்திரியங்கள் தத்தம் புலனுணர்ச்சியை இழக்கின்றன. கண்கள் பார்வையை இழக்கின்றன. கண்களின் கருவிழிகள் மேலேறிச் செருகி விடுகின்றன. இதனை 'விழியுஞ் செருகி' என்று கூறினார். அந்நிலையில் அறிவு அழிந்துவிடுகின்றது. புலன் கெட்டமையாலும் அறிவு அழிந்தமையாலும் உணர்ச்சியற்று விடுகின்றது. இதனை 'அறிவழிந்து' என்றார். உடலுக்கு 'மெய்' என்பது ஒரு பெயர். மெய் என்பது உண்மைப்

பொருள் - உள்ளதாகிய பொருள். ஆனால் மெய் என்னும் பெயர் பெற்ற உடலோ உள்ளதாகாது. அழிவுறுகின்றதாகிய பொய்ப் பொருள் கணப்பொழுதிற்றோன்றிக் கணப்பொழுதில் மறையும். பொய்யாகிய உடலை மெய் என்றது விந்தையே. இது இடக்கரடக்கல் என்ற வகைபோலும். இறக்குந் தறுவாயை 'மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்றபோது' என்றார். இந்நிலையைத் திருஞானசம்பந்தர்,

“புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்
திட்டைமேலுந்தி அலமந்த போதாக”

என்று கூறியுள்ளார்.

மரணகாலத்தில் பொறி, புலன், அறிவு என்பன யாவற்றையும் இழந்துவிடும் ஒருவன், யாதுஞ் செய்யுந் தரத்தனல்லன் என்பதை நன்கு அறிந்த பட்டினத்தடிகள் யாவஞ் செம்மையாக இருக்கும்பொழுது இறைவனை இறைஞ்சி வேண்டிக்கொள்கிறார். அப்பொழுதைக்கு இப்பொழுது சொல்லிவைக்கும் அவர் வேண்டுவது என்ன? ஒவ்வோரமயத்தில் மரணத் தறுவாயில் அறிவு சிறிதிருக்குமாயின் குடும்பப் பாசப்பிணிப்புள் அகப்பட்டிருந்த அவன் பாச மேலீட்டால் பொண்ணையோ, பொருளையோ, வீட்டையோ, மனைவியையோ புதல்வரையோ நினைந்து கூறத்தோன்றலாமே அன்றி இறைவன் திருநாமத்தைக் கூறவோ, பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரிக்கவோ தோன்றுது. அறியாமையால் மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சுகிறான். மரணபயம் அவனை இறைவன் திருநாமத்தைக் கூறவொட்டாது தடுக்கிறது. ஆனால், ஞானிகளோ ஆன்மா உடற் சிறையினின்றும் விடுபட்டு மேலோங்கிச் செல்கிறது என்பதை உணர்வாராதலின்; அவர்கள் உள்ளம் களிப்படைந்து இடைவிடாது இறைவன் திருவருளையே சிந்தித்து வந்தித்துக்கொண்டிருப்பர். திருவடி முத்தியைப் பெறுங்கால் திருநாவுக்கரசர் “எண்ணுகேன் என் சொல்லி

எண்ணு கேளை” என்று பாடும் திருத்தாண்டகங்கள் அக்கருத்தினை நன்கு விளக்கும். பட்டினத்தடிகள் முற்றுந்துறந்த முழுஞானி. அவரே மரணகாலத்தில் ஏற்படக்கூடியவைகளை எண்ணி அப்பொழுதைக் கிப்பொழுதே வேண்டிக் கொள்கிறார் என்றால், சாதாரண மக்கள் எப்பொழுதும் உலக பாசபத்தத்துள் கட்டுண்டு அவற்றையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பர். மக்கள் இடைவிடாமல் நிறணிந்து இறைவனைக் கைகளாற் கூப்பித்தொழுது பஞ்சாட்சரத்தை ஒதி ஒதிப் பழகாவிடில் யமன் வரும்போது இவற்றின் மீது நினைவு எவ்வாறு செல்லும்?

இதனால் இறுதிக் காலத்தில் இறைவனை நினைக்க, துதிக்க, நிறணிய வாழுங் காலத்திலேயே பழகுதல் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறார்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) வாளான் மகவரிந்து ஊட்டிய நாயனார் யார்?
 - (ஆ) கண்ணிடந்தப்பிய வல்லாளன் பெயர் யாது?
 - (இ) மெய்யும் பொய்யாகிவிடும் நேரம் எது?
 - (ஈ) பட்டினத்தார் பாராட்டும் மூவர் பெயர் தருக.
2. இடைவெளி நிரப்பிப் பாடலைப் பூர்த்தி செய்க.

வாளான் ——— வரிந் தூட்டவல்லே
 னல்லன் மாதுசொன்ன
 ——— விளமை துறக்கவல்
 ——— தொண்டு ———
 நாளாறிற் ——— தப்பவல்
 லேனல்லன் நானினிச்சென்
 ——— தெப்படி யோதிருக்
 ——— யப்பருக்கே.

3. பொருள் எழுதுக:

சூழ் ———

துறத்தல் ———

நாளாறில் ———

ஆளாவது ———

ஐயும் ———

ஐந்தெழுத்து ———

4. பின்வரும் வாக்கியங்களை முடித்துக் காட்டுக:

(அ) சிறுத்தொண்டர் பிள்ளைப் பாசத்தினைத் துறந்தமை போன்று திருநீலகண்டர் ———

(ஆ) சிறுத்தொண்டர் மகவை அறிந்தவன் செயல் போன்றது சண்டேசுரர் ———

(இ) கண்ணப்பருக்கும் திருக்காளத்திக்குமுள்ள தொடர்பு பட்டினத்தாருக்கும் ———.

5. மரணப்பொழுதின் அறிகுறி யாது?

6. வாளான் மகவரிந்துட்டிய வரலாற்றினை அல்லது கண்ணிடந்தப்பிய வரலாற்றினைச் சுருக்கமாகத் தருக.

39. திருக்கேதீச்சரம்

ஈச்சரம் என்பது சிவன் கோவில். திருக்கேதீச்சரம் மிக மிகத் தொன்மையான சிவத்தலம். இத்தலம் பாலாவியின் கரையில் உள்ளது. இதனைச் சுந்தாமூர்த்தி சுவாமிகள் “பாலாவியின் கரைமேல்” என்று தாம் பாடிய பதிகத்தில் பாடல்தோறும் கூறிச் செல்கின்றார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான்; “மாதோட்டத்து அத்தர் மன்னு பாலாவியின் கரையிற் ‘திருக்கேதீச்சரம்’ என்று குறிப்பிடுகிறார். இவற்றால் திருக்கேதீச்சரம் என்னும் தலம் பாலாவியின் கரையிலுள்ளது என்பது தெளிவாம். கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டினரான தாலமி (Ptolemy,) பிளினி (Pliny) என்னும் நிபுணர்கள் திருக்கேதீச்சரத்தைப் பற்றிக் கூறுங்கால் “பாலாவிமண்டலம்” என்னும் கருத்துப்படக் (Palavi mundi oppidum) கூறியுள்ளது இங்கு அறியத்தக்கது.

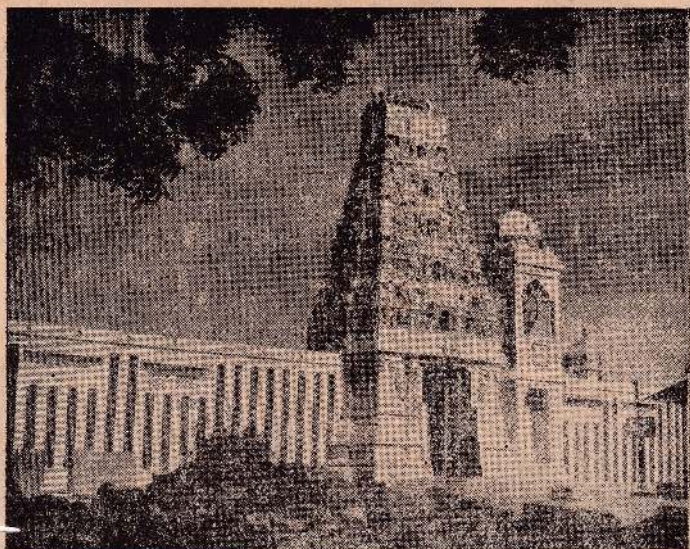
திருக்கேதீச்சரம் மாதோட்டத்திலுள்ளது என்பது திருஞானசம்பந்தர் கூறும் பதிகத்தினால் அறியக்கிடக்கின்றது. இத்தலம், நெடுங்காலம் அறியப்படாமல் மறைந்திருந்தது. பின்னர், சில மெய்யடியார்கள் இத்திருக்கேதீச்சரக் கோயிலைக் கண்டு பிடித்துப் புதுப்பித்தார்கள். இக்கோயில் மிகச் சிறிய அளவினதே. திருக்கேதீச்சரம் இராகு, கேது என்னும் கிரகங்களினால் வழிபட்ட தலம். ஆதலால் ‘திருக்கேது ஈச்சரம்’ என்று பெயர் பெற்றது. இதனை,

“செய்யகேது தலையற்ற அந்நாள்,

பணிதிறை பூசைகள் செய்துமுடிப்போன்”

(கதிரைமலைப்பள்ளி)

என்பதனால் அறியலாம். மாதோட்டமாநகரில் பாலாவிக்கரையிலுள்ள இத்திருக்கேதீச்சரம் என்னும் சிவத்

திருக்கேதீச்சர ஆலயம்

தலம் மிகவும் புனிதமானது. மாதோட்டத்தை மாந்தை என்றும் கூறுவர். இங்கு 'காந்தக்கோட்டை' ஒன்று விசுவகர்மாவினால் முன்பு நிறுவப்பட்டது. இரும்பினால் ஆகியது அக்கோட்டை. அதனைக் 'காந்தமலை' என்றும் கூறுவர். கப்பல்கள் இம்மலைக்கருகில் வருங்கால் அது அவைகளைத் தன்பால் இழுக்கும். இம்மரந்தை நகர்க்கு 'மாந்தைப் பள்ளி' என்ற நூலும் உள்ளது. இதனை இயற்றியவர் சிதம்பரத் தாண்டவ மதுரகவி என்பவர் ஆவார். அகநானூறு என்னும் சங்கத்தொகை நூலொன்றில் மாமூலனார் என்னும் புலவர்.

“மன்னகர் மாந்தை முற்றத் தொன்றார்
பணிதிறை கொணர்ந்த பாடுசெய் நன்கலம்”

என்று கூறியிருத்தலும், இங்கு உணரத்தக்கது. அரபிக் கதைக் குறிப்புகளும், யுவான் சங்கு என்று சீனயாத் திரிகன் குறிப்பும் இதனைப்பற்றி அறிவிக்கின்றன.

‘விசுவகர்ம நாடகம்’ என்ற நூல் இராமசுந்தரம் என்ற யாழ்ப்பாணப் புலவர் இயற்றியது. அதில் “செங்கமல மாலையணி தேவனே, மாந்தைநகர்ப் புங்குவனே, காந்தமலைப் பூரண கெம்பீர மன்னு” என்று கூறப்பட்டிருத்தலும் அறிதற்பாலது.

காந்தக் கோட்டை என்பது காந்தம் (Magnet) அமைத்து இயற்றப்பட்ட கோட்டையாதல் வேண்டும். திரிபுராதிகள் பொன், வெள்ளி, இரும்பினாலாகிய கோட்டைகளைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதும், இராவணன் சிறந்த கோட்டையைப் பெற்றிருந்தான் என்பதும், நூங்கெயில் ஒன்றினைச் சோழன் ஒருவன் அழித்தான் என்பதும் இங்கு உணரத்தக்கன. இராவணனும் அவன் மனைவியான மண்டோதரியும் சைவசமயத்தினர். மண்டோதரியின் தந்தை மயன் என்னும் சிற்பி. அந்த மயன் கட்டியதே காந்தக்கோட்டை.

கேது, திருக்கேதீச்சரத்தில் இறைவனைப் பூசித்ததைக் கதிரைமலைப்பள்ளு என்னும் நூல் கூறுவதோடல்லாமல், சுந்தரர் தம் தேவாரத்தில்,

“அங்கம் மொழி அன்னாரவர் அமரர்தொழு தேத்த வங்கம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகரில் பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல் செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே”

என்று கூறுவதாலும் நன்குணரலாம்.

கி. பி. பதினேந்தாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் இவ் வருந்தலம் மணற்றிடராகிவிட்டது. அதன் காரணம் அறியக் கூடவில்லை. இங்குத் தோண்டியெடுக்கப்பட்ட

புதை பொருள்களால் இவ்விடத்தில் பெரிய நகரம் ஒன்று இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்று அறியக்கிடக்கின்றது. இவ்வாறு இந்நகர் அழிவுற்றதற்குக் கதிரவன் சாபம் என்று புராணம் கூறும். பின்னர், இத்திருக் கேதீச்சர ஆலயத்தைப் புதுப்பித்துள்ளனர்.

காந்தக்கோட்டையைச் 'சோப்பட்டினம்' என்று பொருள் தரும் 'சோப்பட்டம்' (Sopattana) என்ற பெயரால் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டு வரலாற்றுசிரியரான 'பெரிப்பிளஸ்' என்பார் கூறுகின்றார். "சோவரணம் போர்மடியத் தொல்லிலங்கைக் கட்டழித்த சேவகன் சீர்" என்று இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் ஆய்ச்சியர் குரவையில் கூறுதலை நன்கறிதல் வேண்டும்.

விசுவகர்மாவின் தந்தையான துவட்டா என்பவரின் பெயரால், திருக்கேதீச்சரம் துவட்டா நகரம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது என்று தக்கணகயிலாய புராணம் கூறும்.

விசுவகர்மாவின் மனைவி பதுமகோமளே. அவள் தந்தை தேவகம்மியன். இராவணன் மனைவி மண்டோதரி. அவள் தந்தை மயன். குபேரன் மனைவி சித்திர ரேகை. அவள் தந்தை தேவகம்மியன். இம் மூன்று பெண்களின் தந்தையரும் காந்தக்கோட்டை என்னும் இடத்தில் இருந்தோர் ஆவர். மயன் தன் மகள் மண்டோதரியை இராவணனுக்கு மாந்தை நகரில் மணஞ் செய்து கொடுத்தான் என்று நூல்களால் அறிகின்றோம். மண்டோதரி இளமைப் பருவம் முதல் சிவபக்தியிற் சிறந்து விளங்கினாள். இவள் செய்த தவத்தின் பயனாய்ச் சிவபெருமான் காட்சியளிக்க, மண்டோதரி சிவபெருமானைப் பணிந்து தான் விரும்பிய பொழுதெல்லாம் தனக்குக் காட்சி தரல் வேண்டும் என்னும் வரத்தைக் கேட்டுப் பெற்றாள். இம்மண்டோதரி இராவணனை மணந்து இலங்கேசன் அரண்மனையில் வாழும்

நாளில் ஒரு நாள், படுத்துக் கொண்டிருந்த பொழுது சிவதரிசனம் தரல் வேண்டும் என்று வேண்டினான். சிவபெருமான பள்ளிக்குபாயம் (சட்டை) அணிந்து வந்து காட்சி தந்தார். அக்காலே இறைவனை மண்டோதரி ஆனந்த மிகுதியால் உரக்கத் தோத்தரித்து உரையாடத் தொடங்கினான். அதனால் இராவணன் நித்திரை கலைந்து மண்டோதரி அறைக்கு வந்தான். அப்பொழுது பள்ளிக்குபாயம் அணிந்து வந்த சிவன் குழந்தையாய்க் கிடந்தான். இராவணன் குழந்தையைப் பற்றிக் கேட்டபொழுது மண்டோதரி தன் சேடியின் குழந்தை என்று கூறினான். இராவணன் தன் அறைக்குச் சென்றான்; குழந்தையும் மறைந்தது. இவற்றை,

ஏர்தரும் ஏழுலகத்தை எவ்வுருவுந் தன்னுருவாய்
ஆர்கலிசூழ் தென்னிலங்கை அழகமர் மண்டோதரிக்குப்
பேரருள் இன்பமளித்த பெருந்துறைமேய பிரானே
(குயிற்பத்து)

‘.....பெருந்துறை யாதி அந்நாள்
உந்துதிரைக் கடலைக் கடந்தன ரோங்குமதில் இலங்கை
யதனில்
பந்தனைமெல் விரலாட்கருளும் பரிசறிவார் எம்பிரானு
வாரே’
(திருவார்த்தை)

“வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத்தர்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் அன்னே யென்னும்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் பாய்பரிமேற் கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே யென்னும்”
(அள்ளிப்பத்து)

“உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே யடைக்கல மென்றங்
கப்பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தால்”(திருவெம்பாவை)

என்னும் மணிவாசகமொழிகளால் நண்குணரலாகும்.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதமெடுத்துத் திருமால் அதனை வழங்குங் காலத்தில் சூரிய சந்திரர்களுக்கு இடையில் அவுணன் ஒருவன் மாறுவேடம் பூண்டு புகுந்து அமிர்தம் வாங்கியுண்டான். சூரிய சந்திரர் அவன் அவுணன், மாறுவேடத்துடன் வந்துள்ளான் என்பதைத் திருமாலுக்குக் காட்டினர். அவர்தம் கையிலிருந்த சட்டுவத்தால் அவுணன் தலையில் அடிக்க, உடல் வேறு, தலைவேருயிற்று. ஆயினும் அமுதம் உண்டதனால் பாம்பின் தலையும் அவுண உடலும் கொண்ட ஓர் உருவமாக விளங்கினான். அவ்விரு உருவங்களும் கேது, இராகு என்பன. அவர்கள் இருவரும் திருக்கேதீச்சரத்தில் சிவபெருமானை வழிபட்டுச் சந்திர சூரியரை இடையிடையே விழுங்கி வருத்தும் வரம் பெற்றனர் என்பது புராணக்கதை. இப்படித் தேவாரப்புகழ்பெற்ற திருக்கேதீச்சரப் பழைய கோயிலிருந்த நிலையமாகக் கருதப்பட்ட இடத்தைத் தோண்டிப் பார்த்தபொழுது போர்த்துக்கீசர் ஆட்சிக்கு முன்னர் பூசிக்கப்பட்டு வந்த சிவலிங்கமும் கணேச விக்किரகமும் வெளிக்கிளம்பின. இப்போதுள்ள ஆலயம் 1903 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 28 ஆந் திகதி பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதாகும்.

தேவாரப் பாடல் பெற்ற பழைமை பொருந்திய இத்தலத்தினைப் புதுப்பிக்க வேண்டி 1948-ஆம் ஆண்டு ஒரு பெரிய திருப்பணிச் சபையைச் சைவமக்கள் நிறுவினார்கள். இச்சபையே கோயிற் புனருத்தாரண வேலைகளையும், கோயிற் பூசையையும் நடாத்தி வருகின்றது. இத்திருச் சபைத் தலைவராக, சேர் கந்தையாவைத்தியநாதன் அவர்களும் காரியதரிசியாக திரு. சு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும் தொரிவு செய்யப்பட்டார்கள். இவர்கள் முயற்சியால் ஆலயம் பழைமை போல் சிறப்புறுதற்குக் கால் கொள்வதாயிற்று. தலைவர் அவர்களின் அயரா முயற்சியாலும் தன்னலமற்ற

சேவையாலும் கட்டட வேலைகளும் அலங்கார உற்
சவங்களும் மிகத் துரிதமான முறையில் நடைபெற
ஏற்பாடாயிற்று. இந்தியாவிலிருந்து சிற்பாசாரிகளை
வருவித்துக் கோபுர நிர்மாணத்துக்கும் தலைவர் அவர்
கள் அருந்தொண்டாற்றினார்கள். அவரின் தன்னலங்
கருதாச் சேவையினாலும் திருக்கேதீச்சரநாதனின் திரு
நோக்காலும் சைவமக்கள் நாட்டம் திருக்கேதீச்சர
நாதன் மேல் செல்லலாயிற்று. ஆலயப் புனருத்தாரண
வேலைகள் அதிதீவிர நிலையில் சென்று கொண்டிருக்கும்
போது திருப்பணிச் சபையாருக்கேற்பட்ட சோதனை
கள் எழுத்தில் அடங்கா! ஆயினும் தலைவரவர்கள் தமது
மதிநுட்பத்தினாலும் சைவமக்கள் ஆதரவினாலும்
அவற்றை நீக்கி மேலும் தொண்டாற்றி வருங்கால்
இறைவன் சித்தம் அவரை எம்மிடையே யிருந்தும்
பிரித்துத் தம்பதம் சேர்த்துக் கொண்டது.

“அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்னும்
நம்பிக்கையுடைய சைவமக்கள் அதனால் மனத் தளர்ச்
சியடையாது வைத்தியநாதன் அவர்களின் அடிச்சுவட்
பின் வழியே தாம் அமைத்த சபையை இதுபொழுதும்
நடத்தி வருகின்றார்கள். திருப்பணிச் சபையாரும்
வைத்தியநாதன் அவர்களின் அபிலாசைகளையே நிறை
வேற்றுங் கருத்துடையராய் அரும்பணி புரிந்து வரு
கின்றனர். இவர்கள் விடாமுயற்சியால் பழைமைபோல்
சிறந்த சிவாலயமாக இஃது விளங்குமெனலாம். சைவ
மக்களாகிய நாமும் இத்திருப்பணியை நிறைவேற்றத்
தொடர்ந்து உதவி புரிந்து சிவபெருமான் கருணைக்குப்
பாத்திரராவோமாக.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) திருக்கேதீச்சர ஆலயம் எங்கு அமைந்
துள்ளது?

(ஆ) இத்தலத்தின் மீது தேவாரம் பாடினோர் யாவர்?

(இ) கேதீச்சரம் என்ற பெயர் ஏற்படக் காரணம் என்ன?

(ஈ) திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச்சபை எம் பொழுது ஏற்பட்டது?

2. 'ஆம்' அல்லது 'இல்லை' யென எழுதுக:

(அ) புதைபொருளாராய்ச்சியாளர் மகாலிங்கத் திருவுருவைக் கண்டெடுத்தனர்.

(ஆ) சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபையில் சாதாரண அங்கத்தவனாய் இருந்தார்.

(இ) திருக்கேதீச்சரத்தில் அலங்கார உற்சவ விழா நடைமுறையில் இருக்கின்றது.

(ஈ) திருக்கேதீச்சரநாதன் மண்டோதரிக்குக் காட்சியளித்தான்.

3. திருக்கேதீச்சரத்தைப் பற்றிய புராண வரலாற்றை எழுதுக.

4. சிறு குறிப்பு எழுதுக:

மாந்தை, மயன், மண்டோதரி.

40. கந்தரலங்காரம்

நாள்என் செயும்வினை தான்என் செயும்எனை நாடிவந்த
கோள்என் செயும்கொடுங் கூற்றென் செய்கும ரேசர்இரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்.
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

(பதவுரை) குமரேசர் - குமரக் கடவுளது; இருதா
ளும் - இரண்டு பாதங்களும்; சிலம்பும் - (திருவடி
களில் அணிந்துள்ள) சிலம்பு என்னும் அணியும்;
சதங்கையும் - சதங்கைகளும்; தண்டையும் - தண்டை
களும்; சண்முகமும் - ஆறு முகங்களும்; தோளும் -
அசுரரைக் கொன்று, வெற்றிகொண்ட தோள்களும்;
கடம்பும் - தோளில் அணிந்துள்ள கடப்ப மலர் மாலை
யும்; எனக்கு முன்னே - அடியவனாகிய என்னுடைய
(அகக் கண்ணிற்கும்) புறக் கண்களுக்கும் முன்பாக
வந்து தோன்றிடின - வந்து காட்சியளித்திருமாயின்;
நாள் என்செய்யும் - நாள்கள் என்னை என்ன செய்ய
வல்லன; வினைதான் என்செயும் - முற்பிறப்பில்
செய்த தீவினைகள் என்ன செய்ய வல்லன?; எனை
நாடி வந்த கோள் - எனக்குத் தீமை செய்ய என்னைத்
தேடிவந்த கிரகங்கள்; என்செயும் - என்ன செய்ய
வல்லன?; கொடும் கூற்று என் செய்யும் - கொடியவ
னான ஏமனும் என்னை என்ன செய்ய வல்லவனாவான்?

(இவை யாவும் முருகன் காட்சியில் மகிழ்ந்து
தினைக்கும் அடியார்களிடம் ஒரு தீமையும் செய்ய
வல்லனவல்ல.)

(பொழிப்புரை) முருகப் பெருமானுடைய திருவடி
களும், சிலம்பும், சதங்கையும், தண்டையும், தோள்

களும், கடப்பமலர் மாலையும், சண்முகமும் எனக்கு முன்வந்து காணப்படுமாயின், நாள்களும், வினைகளும், நவக்கிரகங்களும், கொடிய யமனும் ஆகிய இவை யாவும் ஒரு தீமையும் தரக் கூடியனவல்ல.

(விளக்கம்) முருகப் பெருமானை வழிபடும் அடியார்கள், அவன் திருவுருவினை உள்ளத்தில் பதித்து, அவன் திருநாமங்களையே கூறி, அவன் உருவினைக் கண்ணை மூடியகாலத்தும் திறந்திருக்கும் காலத்தும் புறவொளித்தோற்றமாகவும் உருவெளித் தோற்றமாகவும் காண்பாரானால், அவர்களுக்கு நாள், வினை, கோள், கூற்று என்பவற்றால் வரும் இடுக்கண்கள் இல்லையாகும். இத்தன்மை எத்தெய்வத்தைத் தொழுவார்க்கும் உண்டு எனினும் சிறப்பாக இங்கு முருகனைத் தொழுவார்க்கு உண்டு என்பதை வலியுறுத்துகின்றார். இறைவனிடம் அழுத்தமான பக்தியும், தியானமும் வேண்டும். உறுதியான உள்ளத்தோடு உள்ளுவார்க்கே இறைவனின் எழிலுரு இன்னருட்காட்சி கிடைக்கும். இறைவன் உரு உள்ளத்தில் பதிந்து ஊன்றி நிறறல் வேண்டும். அந்நிலை எளிதில் பெறத் தக்கதன்று. எதற்கும் அளவில்லாத ஆழ்ந்த பக்தியினாலாய் உள்ளமுடையார்க்கே இயலும். அத்தகைய நிலையைப் பெறவே தியானம், தவம் என்பன மேற்கொண்டு, நியமத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகிப் புலன்களை ஒடுக்கி இறைவன் அருள் ஒன்றினையே நாடி நிற்கின்றனர். புலனடக்கம் பெறல் எளிய தொன்றாகுமோ?

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபா விருந்து

மறையோதும் எங்கள் பரமன்

நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமே லணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிசூன நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

—சம்பந்தர்

என்று திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருப்பதும் அறியத்தக்கது. “கோளறு பதிகம்” என்னும் பகுதியில் திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் கோள்களும், நாள்களும், தெய்வங்களும், எமன், நோய் முதலியனவும்; பூதங்களும், விலங்குகளும், பிறவும் அடியார்களை ஒன்றுஞ் செய்ய வல்லன வல்ல என்று கூறியுள்ளார்.

கந்தரலங்காரத்தைப் பாடியவர் திருப்புகழ் பதினா றுயிரம் பாடியவரான அருணகிரிநாதர். இவர் பிரபுடதேவ ராயன் காலத்தவர்; வில்லிபுத்தூராழ்வாருடன் வாது புரிந்து வென்றவர். கி. பி. பதினைந்து பதினாரும் நூற்றாண்டினர். இளமையில் பல குற்றங்களைப் புரிந் தவராக இருந்து, சுப்பிரமணியனை உபாசித்து அவன றுள் பெற்றுத் திருப்புகழ் முதலான நூல்களைப் பாடி யவர். கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி என்ற நூல்களையும் பாடியுள்ளார்.

‘நாள் என் செய்யும்’ என்பதற்கு நட்சத்திரம் என்ன செய்ய வல்லது எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். நாள், நட்சத்திரம், நவக்கிரகம், வினை, நமன் என்ப வற்றையும் சுப்பிரமணியக் கடவுளை மெய்யன்போடு வணங்கி வருபவன் வெற்றி கொள்வான் என்று ஆசிரி யர் கூறுகிறார். உறுதியான பக்தி வேண்டும். இறை வன் காட்சியை இப்பிறவியிற் பெற அருந்தவம் புரிய வேண்டும் என்று அருணகிரிநாதர் மக்களுக்குக் கூறுகிறார். இவர் கிளி வடிவிலிருந்து பாடுகிறார் என்று இன்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்பிப் பாடலைப் பூர்த்தி செய்க:

நாள்ளன் ——— வினை தானென் செயு ——— நாடிவந்த
 ——— செய்யும்கொடுங் ——— செய்யும்கும ———
 தாளும் ——— சதங்கையும் ——— சண்முகமும்
 தோளும் ——— எனக்கு ——— னேவந்து ———னே.
2. சுருக்கமான விடை தருக:

(அ) கந்தரலங்காரம் என்னும் நூல் எக்கடவுள்
 மீது பாடப்பட்டது?

(ஆ) கந்தரலங்காரத்தைப் பாடியவர் யார்?

(இ) முருகப் பெருமானைக் குறிக்கும் வேறு நாமங்
 கள் ஐந்து தருக.
3. முருகப் பெருமான் தன்னடியார்களுக்கு முன்
 தோன்றும் காட்சிபற்றி இப்பாடலிற் கூறியுள்ள
 பிரகாரம் தருக.
4. முருகப்பெருமானின் மெய்யடியார்களின் முன் எவை
 வலியிலதாகும் என ஆசிரியர் கூறுகின்றார்?
5. பொருள் தருக.

நாள் ———	வினை ———	கோள் ———
கூற்று ———	தாள் ———	தண்டை ———
சண்முகம் ———	கடம்பு ———	

41. திருப்புகழ்

திருப்புகழ் என்னும் நூல் முருகப் பெருமான் மீது அருணகிரிநாதரால் பாடப்பட்டதாகும். திரு என்பது மேன்மையை உணர்த்தும். புகழ் என்ற பண்புப் பெயர் புகழைக் கூறும் பாடலுக்காகி வந்தது. அதுவே நூலுக்கும் பெயராயிற்று. சிவபெருமானின் புகழைக் கூறுவன தேவார திருவாசகங்கள்; அதே போன்று முருகப் பெருமானின் புகழைக் கூறுவது திருப்புகழ் என்னும் நூல். அருணகிரிநாதர் முருகப்பெருமான் மீது பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பதினாறாயிரம் என்று கூறுவர். ஆனால் இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ளன ஆயிரத்து முந்தாறு பாடல்களே. “திருப்புகழ்ப் பாடல்கள்” யாவும் சந்தப்பாக்களே.

அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையில் அவதரித்தார். இவர் காலம் இற்றைக்கு ஐந்தாறு ஆண்டுகட்கு முன் என்பர் வரலாற்று ஆசிரியர். முருகப்பெருமான் அருளினால் மெய்ஞ்ஞான உபதேசம் பெற்று அற்புதமான திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடினார். தலங்கள் தோறுஞ் சென்று ஆங்காங்கு எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானைப் பாடிப் பரவிப் பணிந்தார். அப்பாடல்களின் தொகுப்பே திருப்புகழ் என்னும் நூலாகும்.

‘வாக்கிற் கருணகிரி’, ‘கருணைக் கருணகிரி’, ‘சந்தப்புகழ்ப் பாவிற் கருணகிரி’, என்று ஆன்றோர் கூறிய தொடர்கள் இவர் புலமையை நன்கு புலப்படுத்தல்காண்க. அருணகிரிநாதர் கந்தரலங்காரம், கந்தரந்தாதி, கந்தரநுபூதி, திருவகுப்பு என்னும் நூல்களையும் பாடியுள்ளார்.

ஈழநாட்டில் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ்ப்பாடல் பெற்ற முருகன் கோயில் ஒன்றே ஒன்றுளது; அதுவே

கதிர்காமமாகும். இத்தலம் தென்னிலங்கையில் புனிதத் தீர்த்தமாகிய மாணிக்க கங்கைக் கரையிலே அமைந்துள்ளது. அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாளாகிய முருகக்கடவுளின் பெருமைகளை, “திருமகளுலாவும்” என்னுந் தொடக்கத்துத் திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர் கூறியருளுகின்றார்.

(1)

கதிர்காமம்

திருமக ளுலாவு மிருயுய முராரி	பெருமான் காண்
திருமருக நாமப்	
செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்	பெருமான் காண்
தெரிதரு குமாரப்	
மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு	பெருமான் காண்
மரகத மயூரப்	
மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ	பெருமான் காண்
மருவுகதிர் காமப்	
அருவரைகள் நீறுபட அசுரர் மாள	பெருமான் காண்
அம்பொருத வீரப்	
அரவுபிறை வாரி விரிவுசடை வேணி	பெருமான் காண்
அமலர்குரு நாதப்	
இருவினையி லாத தருவினை விடாத	பெருமான் காண்
இமையவர்கு லேசப்	
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார	பெருமானே.
இருதனவி நோதப்	—அருணகிரிநாதர்

(பதவுரை) இலகுசிலை வேடர்-விளங்குகின்ற வில்லை யுடைய வேடர்களின் குலத்திற் பிறந்த; கொடியின்-வள்ளிக்கொடி போன்றவளான வள்ளியம்மையின்; விநோதப்பெருமான் - அதிசயங்கண்டு மோகிக்கும் பெருமையாள்பவனான முருகப் பெருமான்; திருமகள்-உலாவும் - இலக்குமி மகிழ்ந்து விளையாடி நித்தியவாசம்

செய்யும்; இருபுய முராரி - இரண்டு தோள்களையுடைய முரன் என்ற அசுரனைக் கொன்ற திருமாலின்; திருமருக நாம - அழகிய மருமகன் என்ற பெயரையுடைய; பெருமாள் - பெருமையை ஆள்பவனாவன்; செகதலமும் வானும் - பூமியிலுள்ளவர்களும் தேவர்களும்; மிகுதி பெறுபாடல் - துதிப்பதனால் மிகுதியாகப் பெற்ற புகழ்ப் பாடல்களைக்கொண்ட; தெரிதரு - யாவராலும் ஆராய்ந்தறிந்துணரப்படும்; குமாரப் பெருமாள் - இளமையோடு கூடிய குமாரனாகிய பெருமையை ஆள்பவன்; மருவும் அடியார்கள் - பொருந்தி வந்து அடையும் அடியார்களின்; மனதில் விளையாடும் - மனத்தின் கண் எழுந்தருளி மகிழ்ந்து விளையாடுகின்ற; மரகத மயூரப்பெருமாள் - மரகதத்தை ஒத்த பச்சை நிறமுள்ள மயிலை வாகனமாகவுடையவனான பெருமையை ஆள்பவன்; மணிதரளம் வீசி - இரத்தினங்களையும் முத்துக்களையும் அலைகளாகிய கைகளால் வீசி ஏறிந்து; அணி அருவி சூழ - அழகு பொருந்திய அருவிகள் சூழ்ந்து வளம் பெருக்கி விளங்கும்; மருவு கதிர்காமப் பெருமாள் - பொருந்தி வாழும் கதிர்காமப் பகுதியிலுள்ளவனான பெருமையை ஆள்பவன்; அருவரைகள் நீறுபட - கிரௌஞ்சம் முதலிய அரிய மலைகள் சரம்பற் பொடியாகவும்; அசுரர் மாள - சூரபதுமன் முதலான அசுரர்கள் இறக்கவும்; அமர்பொருத வீரப்பெருமாள் - சண்டை செய்த வீரத்தன்மையுடையவனான பெருமையை ஆள்பவன்; அரவு, பிறை, வாரி, விரிவு - பாம்பும், பிறைச்சந்திரனும், பெருநீர்ப் பெருக்குடைய கங்கையும் கலந்து தங்கியுள்ள; சடைவேணி அமலர் - சடாபாரத்தையுடைய குற்றமற்றவரான சிவபெருமானுக்கு; குருநாதப் பெருமாள் - பிரணவத்தை உபதேசித்தருளிக் குருநாதரான பெருமையை ஆள்பவன்; இருவினை இலாத - நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டும் இல்லாத; தருவினை விடாத - கற்பகதரு போன்று யாவற்றையும் கொடுப்பவனை விட்டு நீங்காத; இமையவர் குல ஈசப்பெருமாள் -

தேவர்கள் குலத்திற்கு ஈசனாக விளங்கும் பெருமையை ஆள்பவன்; 'காண்' இவ்வாறுதலை நீ அறிவாயாக (ஒவ்வோரடிக்கும் இவ்வாறே கொள்க.)

[காண் என்பதை முன்னிலை அசையாகவும் கொள்ளலாம்.]

(பொழிப்புரை) விளங்கும் வில்லையுடைய வேடர் குலமகளான வள்ளியம் பெருமாட்டியாரின் விநோதமான பெருமையை ஆளும் கதிரேசனாகிய முருகன் இலக்குமி விளங்கும் இரண்டு தோள்களையுடைய முராரி என்னும் திருமாலுக்கு அழகிய மருமகன். உலகமக்களும் தேவர்களும் துதிப்பதால் மிக்க புகழ்ப்பாடல்களைக் கொண்ட அறிவாலாராய்ந்து உணரத்தக்க யாவர்க்கும் இளையனான குமாரன். அடியவர்கள் மனத்தில் விளையாடுகின்றவன்; பச்சை நிற மயிலை வாகனமாகவுடையவன். மணிகளையும் முத்துக்களையும் அலைகளாகிய கைகளால் வாரி வீசும் அருவிகள் சூழ்ந்து வளம்பெருகி விளங்கும் கதிர்காமம் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவன். கிரௌஞ்சம் முதலிய மலைகள் பொடிபடவும் சூரபதுமன் முதலான அரக்கர்கள் இறக்கவும் போர் புரிந்த வீரன். பாம்பு, "பிறைச்சந்திரன்" கங்கை முதலாயின கலந்திலங்கும் சடைக்கற்றையை யுடைய குற்றமற்றவரான சிவபெருமானுக்குப் பிரணவத்தை உபதேசித்தவனான குருநாதன். நல்வினை, தீவினை என்பவை இல்லாத கேட்பனவற்றை அளிக்கும் கற்பகதரு போன்றவனை விட்டு நீங்காத கண் இமைக்காத தேவர்கள் குலத்திற்கு ஈசன். இத்தகைய பெருமையை ஆள்பவனை அறிந்து கொள்வாயாக.

'இருவினை இல்லாத திருவினை' என்பதற்குப் பதிலாக 'இருவினை இல்லாத பொருளினை', என்ற பாடலும் உண்டு. இருவினைகளும்ற்ற பொருளுமான முருகன் என்க.

இமையவர் - இமைக்காத கண்களையுடையவர் - தேவர். இமயத்தில் வாழ்பவருமாம். குல + ஈசன் - குலேசன்.

அருணகிரிநாதர் முருகன் பெருமையைப் பலவாறு பாடுகின்றார். அவர் முருகனிடத்தில் ஈடுபாடுடையவ ராபினும் பிற தெய்வங்களையும் சிறப்பித்துப் பாடும் சமரசபாவம் உடையவர். இதனை இலக்குமி தங்கப் பெற்ற இருபுயமுடைய திருமாலின் மருமகன் எனும் நாமமுடையவன் முருகன் என்று கூறுமுகத்தால் இனிது விளக்குகின்றார். முருகனே குருவாதற்குரிய வன். சிவபெருமான் சனகாதி முனிவர்கட்குக் குருவா னான். அத்தகைய சிவனுக்குக் குருவானவன் முருகன் என்பதை 'அரவு பிறை வாரி விரிவு சடைவேணி அம ரர் குருநாதப் பெருமாள்' எனச் சிறப்பாக விளக்கி னார். முருகன் மன்மதனையும் தலைகுனியும்படி செய்யும் அழகுடையவன் என்பதை உலகத்தவரும் தேவரும் துதிக்கின்ற மிகுதியான தோத்திரப் பாடல்களால் ஆராய்ந்தறியத்தக்க குமரப்பெருமான் என்று விளக்கி னார். முருகன் வீரத்தைச் சிறப்பிக்க 'அருவரைகள் நீறுபட அசுரர் மாள அமர் பொருத வீரப்பெருமாள்' என்று கூறுகிறார். அன்பர்கள் வேண்டுவன வேண்டி யாங்களிக்கும் வள்ளியன் என்பதை "இருவினையிலாத தரு" என்ற தொடரால் விளக்கினார். ஆதலின் தேவர் கள் அவனைவிடாது சூழ்ந்துள்ளனர் என்றார். அடி யார்கள் மனதில் வினையாடுபவன் என்பதை 'மருவும் அடியார்கள் மனதில் வினையாடு மரகத மயூரப் பெரு மாள்' என்று கூறி விளக்கினார். சூரபதுமனையே மயி லாகக் கொண்டான் என்பது பகைவனானும் மறக் கருணையால் தண்டித்து அருளைப் புரிபவன் என்பது விளங்க மயூரப் பெருமாள் என்று கூறியருளினார். உயர்வு தாழ்வு கருதாது அடியார்களை ஆதரிப்பதும் உலக மக்களுக்கு இல்லறமாகிய நல்லறத்தை மேற்

கொண்டொழுகி வாழ்தலே சிறந்ததென்பதைத்தான் வள்ளுவர் குலத்திற் பிறந்து வள்ளியம்பெருமாட்டியைத் தானே வந்து மணந்து காட்டியதால் விளக்கினான் முருகன் என்பார். 'இலகுசிலை வேடர் கொடியின் விநோதப் பெருமாள்' என்று கூறி விளக்கினார். 'மணி' தரளம் வீசியணியருவி சூழ மருவு கதிர்காமம்' என்று கதிர்காமத்தின் வளத்தையும் சிறப்பையும் தெளிவாக விளக்கினார். 'அருவி' என்பது மலைநாடு என்பதைக் குறித்து நின்றது. இத்தகைய பெருமானை மனமொழி மெய்களினால் தூய்மையாய் வழிபடின் உறவும், அழகும், யாவராலும் விரும்பப்படுந் தன்மையும், பகையை வெல்லும் திறனும், சற்குருவும், வேண்டுவன பெறலும், இல்லற வாழ்க்கையில் இன்பமும் யாவும் உண்டாகும் என்பதைக் குறிப்பால் உணர வைத்தார்.

(2)

கனகசபை (சி தம்பரம்)

சைவர்களால் கோயில் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது சிதம்பரதலம். இத்தலத்தினை யடைந்து ஆங்குள்ள கனகசபையினையும் நடராசப் பெருமானையும் திருமூலர், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் முதலாய் முனிவர்களும் சைவ சமய குருவர் நால்வர்களும் திருவிசைப்பா ஆசிரியர்களும் சேக்கிழாரும் பாடிப்பரவியுள்ளனர். அது பற்றுக் கோடாக அருணகிரிநாதரும் சிதம்பரத்தைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அங்கு கனகசபையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப் பெருமானின் தரிசனையைப் பெறும் பொருட்டு "இருவினையின்" என்னுந்திருப்புகழ் அருணகிரிநாதரால் பாடப்பட்டதாகும்.

இருவினையின் மதிம யங்கித் — திரியாதே

எழுநரகி ஐழலு நெஞ்சற் — றலையாதே

பரமகுரு அருள்நி னைந்திட — டுணர்வாலே

பரவுதரி சனையை யென்றற் — கருள்வாயே

தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் — புலவோனே
 சிவனருளு முருக செம்பொற் — கழலோனே
 கருணைநெறி புரியு மன்பர்க் — கெளியோனே
 கனகசபை மருவு கந்தப் — பெருமானே.

— அருணகிரிநாதர்

(பதவுரை) தெரிதமிழை உதவு - ஆராய்ந்து அறியப்
 படும் இன்பமுடைய தமிழை அளிக்கும்; சங்கப் புல
 வோனே - சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவனாக அமர்ந்த
 புலவனே; சிவன் அருளும் முருக - சிவபெருமான்
 அளித்த முருகன் எனும் பெயருடைய; செம்பொன்
 கழலோனே - செம்மையான பொன்னுலாகிய வீரக்
 கழலைக் காலில் அணிந்தவனே; கருணைநெறி புரியும்
 அன்பர்க்கு எளியோனே - அன்பு வழியில், அருள்வழி
 யில் தொண்டு புரியும் தொண்டர்களுக்குக் காண்பதற்கு
 எளியவனே; கனகசபை மருவு - பொற்சபையாகிய
 பொன்னம்பலத்தில் பொருந்தியுள்ள; கந்தப் பெரு
 மாளே - கந்தன் என்னும் பெயருடைய பெருமையை
 ஆள்பவனே; இருவினை - நல்வினை, தீவினை என்னும்
 இருவினைகளினாலும்; மதிமயங்கி - அறிவு கலக்கமுற்று
 மயக்கம் அடைந்து; திரியாதே - திரியாமல்; எழு நர
 கில் தோன்றும் நகரமாகிய குழியிலே; உழலும் -
 அழுந்தி வருந்தும்; நெஞ்சு உற்று - மனத்தைப் பெற்று
 அலையாதே - திரியாமல்; பரமகுரு - மேலான குருவினு
 டைய; அருள் நினைந்திட்டு உணர்வாலே - திருவருட்
 கருணையை எண்ணி எண்ணி அந்த உணர்ச்சியால்;
 பரிவுதரிசனையை - யாவரும் தொழும் (தரிசனத்தை)
 காட்சியை; என்றற்கு அருள்வாயே - அடியவனாகிய
 எனக்கு அளித்தருள்வாயாக.

(பொழிப்புரை) ஆராய்ந்து அறியப்படும் இன்பமு
 டைய தமிழ்மொழியை அளிக்கும் சங்கப் புலவர்களுள்
 ஒருவனாக விளங்கும் புலவனே! சிவபெருமான் அளித்த
 முருகன் என்னும் பெயருடைய பொன்னுலான வீரக்

கழலைக் காலிலணிந்தவனே! அன்புநெறி, அருள்நெறி எனும் வழியில் நின்று, தொண்டு புரியும் அன்பர்கள் காண்பதற்கு எளியவனே! பொற்சபையான கனகசபையின்கண் பொருந்தியிருக்கும் கந்தன் என்னும் திருநாமமுடைய பெருமையை ஆள்பவனே!

அடியவனாகிய நான், நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளினாலும் அறிவு கலக்கமுற்று மயங்கித் திரியாமலும், தோன்றும் நரகமாகிய குழியில் வீழ்ந்து வருந்தும் மனத்தைப் பெற்றுத் திரியாமலும். மேலான குருவினுடைய திருவருட் கருணையை நினைந்து அந்த உணர்வால் துதிக்கின்ற காட்சியை எனக்குத் தந்தருள வாயாக.

(விளக்கம்) ஆசிரியர் இருவினை மயக்கம் நீங்கி நரகத்தை நினைந்து வருந்தும் நெஞ்சினைப் பெறுதபடி, குருவினது திருவருட் கருணையைப் பெறும் உணர்வினால், தொழும் காட்சியைத்தருமாறு இறைஞ்சி (முருகனையே குருவாக) தந்தருள் புரியுமாறு வேண்டுகின்றார்.

நல்வினை: தீவினை என்னும் இரண்டும், பொன் விலங்கும் இரும்பு விலங்கும் போன்றவைகளே. நல்வினையினால் செல்வமும் போகபாக்கியங்களும் பெறலாமேயன்றி இறைவனடியைச் சார்தலியலாது. மற்றும் அந்நிலையில் மதிமயங்கித் திரிந்து மீளா நரகிற்காளாதலும் கூடும். தீவினையோ எனின் பல்வகைத் துன்பங்களுமுற்று மீளா நரகிற்காளாதல் வேண்டும். எனவே, இருவினையாலும் பிறப்பும் அவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டு. ஆகவே, இருவினையும் நீங்கினாலன்றி இறைவனடி சேர இயலாது. இருவினையும் கழலும் நிலையே ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலமும் அகலும் நிலை. இதனை “இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்” என்பர். அந்நிலை யெய்துதற்குக் குருவினருள் கூடுதல் வேண்டும். குருவின் அருளால்

தான் மெய்ப்பொருளுணர்ந்து இறைவன் காட்சியைப் பெறுதல் கூடும். ஆதலின் மூதலிரண்டிகளால் இவற்றை வேண்டினார்.

குமரவேள் தமிழ்ச்சங்கப் புலவராக வீற்றிருந்தார்; இறையனாராகப் பொருளுரையை உருத்திரசன்மன் என்ற பெயரோடிருந்து கேட்டார். தமிழ்மொழியிலக் கணத்தை அகத்தியற்கு அருளிச்செய்தார். தமிழிற்குத் தெய்வம் முருகன். சிவபெருமான் நெற்றிப் பொறிக்க ணின்றும் தோன்றியவன். இளமை, மணம், இறைமை, அழகு முதலியன யாவும் உடையவனாதலின் 'முருகன்' எனப்பட்டான். முருகு - இளமை, மணம், அழகு, இறைமை என்பவற்றைக் குறிக்கும்.

முருகன் திருவவதாரஞ்செய்து தேவர்களின் இடுக் கணைத் தீர்த்தான். சூரபன்மன் முதலான அரக்கர் களைக் கொன்றழித்து, வீரக் கழலைப் புனைந்தான். ஆதலின், முருகனைச் செம்பொற்கழலினான் என்றார்.

கருணை நெறி என்பது அருள்நெறி. கருணை என்பது இரக்கம். அருள் - கருணை தோன்றற்கு அடிப் படை அன்பு. அன்பு நெறியில் நின்றார்க்கே கருணை நெறி அல்லது அருள்நெறி வாய்க்கும். அந்நெறியி லுள்ளார் சர்வபூத தயையுடையராவர். அதாவது எல்லாவகை உயிர்களிடத்தும் அன்புகாட்டி; அவ்வவ் வுயிரிடத்து இறைவனைக் கண்டு அருள்புரிவர். ஆதலி னால் கருணையையே (அருளையே) உருவாகக் கொண்ட முருகன் அருள்நெறி நின்று தொண்டுபுரியும் அடியார் களுக்குக் காட்சிக்கு எளியவனாகின்றான் என்றார். சீவ காருண்யம் அல்லது பூததயை இன்றி இறைவன் அருள் கிட்டாது. சீவகாருணியம் இல்லையேல் அன்பும் உள் நெகிழ்ச்சியும் இல்லையாகும்; அதனால் பெறும் அருள்நிலை இல்லையாகும். அதனால் பெறும் இறைவன னருளும் இல்லையாகும். அன்பு அருள் நெறியில் நின் றார்க்கு இறைவன் எளியனாகின்றான்; மற்றவர்க்கு அரிய

னாகின்றான். எளியனாகின்றான் என்றதால் தன் இறைமைத் தன்மையையும் பாராமல் அடியார்களுக்குத் தொண்டுபூண்டு அவர்கள் ஏவல் வழி நிற்றலையும் கொள்கின்றான் என்றபடி.

கந்தன் என்றால் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன் என்பது பொருள். ஒற்றுமைக்குக் குறியாக விளங்குபவன் கந்தன். கனகசபை - பொற்சபை; பொன்னம்பலம் - சிதம்பரத்தில் உள்ளது.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:
 - (அ) திருப்புகழ் என்னும் நூல் ——— பாடப்பட்டது.
 - (ஆ) கதிர்காம தலத்தின் பாங்கர் ——— தீர்த்தம் உளது
 - (இ) இலங்கையில் திருப்புகழ்ப் பாடல் பெற்ற தலம் ——— ஆகும்.
 - (ஈ) திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் யாவும்——— பாக்களால் ஆனவை.
2. சுருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) தெரிதமிழை உதவுசங்கப் புலவோன் யார்?
 - (ஆ) இரு வினைகள் எவை?
 - (இ) திருமாலுக்கு முருகன் என்ன முறையினன்?
 - (ஈ) 'சிலை வேடர் கொடி' என்று சுட்டியது யாரை?
3. இருவினையின் மதிமயங்கி என்ற திருப்புகழை எட்டு வரியில் எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுக.
4. பின்வரும் தொடர்களை விளக்குக:
 - (அ) கருணைநெறி புரியும் அன்பர்க்கு எளியோன்
 - (ஆ) தெரிதமிழை உதவு சங்கப் புலவோன்
 - (இ) மருவும் அடியார்கள் மனதில் விளையாடும் பெருமாள்
5. முருகப்பெருமானைப் பற்றி இரு திருப்புகழையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

42. திருக்கோணேசுவரம்

திருக்கோணமலை (திரிகோணமலை):- இதனைத் தக்கிணைகலாசம் என்று கூறுவர். வாயுவிற்கும் ஆதிசேடனுக்

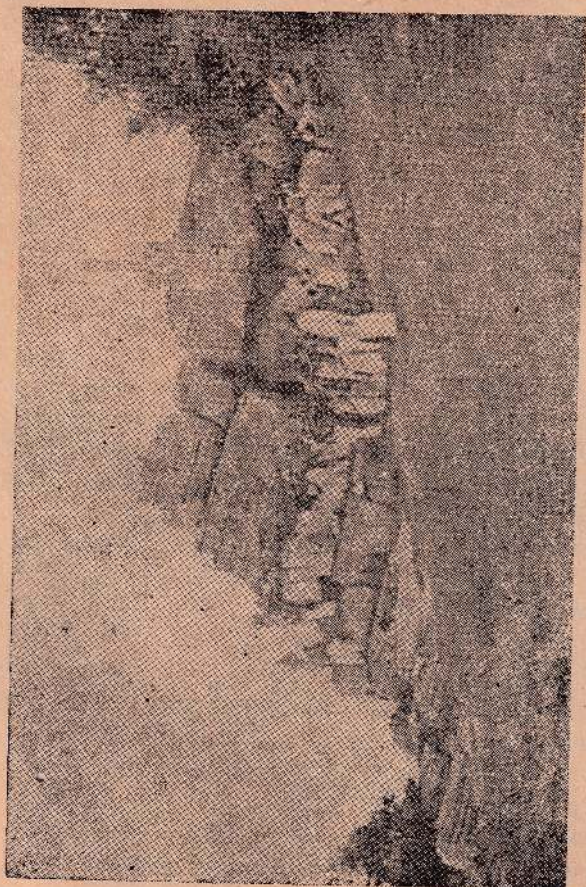
திருக்கோணமலை — சுவாமி மலை

கும் ஒரு சமயம் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. யார் வலிமை அதிகம் உடையவர் என்று காண நேர்ந்தது. கைலை மலையை வளைத்து இறுகப் பற்றிக்கொண்டான் ஆதிசேடன். வாயு அதிக வலிமையோடு வீசினான். அப்பொழுது மூன்று முடிகள் வாயுவால் அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டு வேறு வேறு இடங்களில் விழுந்தன. அவை முறையே காளத்தி, திரிசிராமலை, திருக்கோணமலை என்பன. இங்குத் தேவேந்திரன் முதலியோர் பூசித்தனர். ஈழ நாட்டரசர் சிங்கை செகராச சேகரர் இயற்றிய 'தக்கிண கைலாச புராணம்' என்பது ஒன்று உண்டு. இராவணன் பிறப்பு, இளமைப் பருவம் என்பவற்றோடு சம்பந்தமுடையது இத்தலம்.

பாடல் பெற்ற தூய தலம் திருக்கோணமலை. இத்தலத்தைப் பறங்கிகள் அழித்து ஒரு கோட்டையைக் கட்டிவிட்டார்கள். பின் வந்த ஒல்லாந்தர்களும் ஆங்கிலேயரும் அக்கோட்டையைப் படைகளின் இருப்பிடமாகக் கொண்டனர். என்றாலும், சைவாபிமானிகள் கோயிலிருந்த இடத்திற்குப் பூசை செய்துவரும் வழக்கத்தைக் கைவிடவில்லை.

திருக்கோணமலைத் துறைமுகம் ஒரு வளைகுடா போன்றது. அக்குடாவின் வலப்பக்கம் கடலுள் நீண்டுள்ளது. அப்பகுதி ஒரு முனை போலுள்ளதாய்ப் பெரும்பாறைகளால் ஆகியதாகும். இப்பாறைகள் கடலின் மேல் உயர்ந்து விளங்குகிறபடியால் மலைகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. அப்பாறைகள் கோணலாக அமைந்துள்ளமையால் 'கோணமலை' என்று அழைக்கலாயினர். கோணலான இப்பாறைப் பகுதியிற்றுன் கோணேசர் கோயிலிருந்தது. இப்பாறைகளுக்கும் கோட்டைகளுக்குமிடையில் புதர்களும் உள்ளன அங்கு புள்ளிமான்கள் மந்தை மந்தையாகத் திரிவதைக் காணலாம். இறுதிப் பாறை இருக்குமிடத்துக்குச்

சுவாமிமலை என்று பெயர். அப்பாறையின் மீது கோணை
சரின் மூலத்தானம் இருந்தபடியினால் 'சுவாமி மலை'

திருக்கோணமலை

என்ற பெயரைப் பெற்றது. திருக்கோணமலைக் கோயி
லைக் குளக்கோட்டன் என்னும் அரசன் கட்டினான் என்று
506—20

வரலாறு கூறுகிறது. அக்குளக்கோட்டன்வரராமதேவன் என்ற பட்டப் பெயருடன் சோழ நாட்டை ஆண்ட மனுநீதி கண்ட சோழன் மகன். வரராமதேவன் மச்சேந்திர புராணத்தில் திருக்கோணமலையின் பெருமைகளையெல்லாம் படித்தான். அவனுக்கு அங்கு ஆலய மெடுத்துப் பூசை விழா முதலியன நடத்த வேண்டும் என்னும் அவா உண்டாயிற்று. அவ்வாறே அவன் வேண்டும் பொருளொடு வந்து திருப்பணி செய்து வருகையில் தனக்கு இறுதிக்காலம் நெருங்கியதை அவன் உணர்ந்தான். அவன் தான் கொண்டு வந்த பொன் முதலிய பொருள்களை ஒரு கிணற்றிலிட்டுக் காவல் அமைத்துவிட்டுத் தன் மைந்தனான குளக்கோட்டனுக்குச் செய்தி தெரிவித்தான். ஆனால், குளக்கோட்டன் வந்து சேர்வதற்கு முன் வரராமதேவன் இறைவன் திருவடிகளை அடைந்தான். பின் குளக்கோட்டன் வந்து தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்து, கிணற்றிலிருந்து பொன்னை எடுத்துத் தந்தை விருப்பப்படி கோணேசர் ஆலயத் திருப்பணிகளை முடித்து வைத்தான். அவன் குளமும் கோட்டமும் கட்டினான். ஆதலின், குளக்கோட்டன் என்னும் பெயரை அவன் பெற்றான்.

கி. பி. 113—125 வரை ஆண்ட கயபாகு மன்னன் இலங்கையில் பத்தினிக் கடவுளான கண்ணகிக்கு ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டவன். அவன் கோணமலையீசர் கோயிலை இடித்திடப் புறப்பட்டான். இடைவழியில் கண் இழந்தான். பின், சிவபெருமான் அந்தணாக வந்து திருநீறு அளிக்கக் கண் பெற்றான். இவ்வாறு கண் பெற்ற இடம் கண்தழை. அது கண்டழை என மருவிப் பின் கந்தளாய் என மருவிற்று. திருக்கோணமலைக்கருகில் மகாவலிகங்கை கடலோடு கலக்கிறது. இத்தலத்தினருகில் தமிழர் விரும்பிக் குடியேறினர். வீரபாண்டியன் என்பான் இலங்கையில் புகுந்து

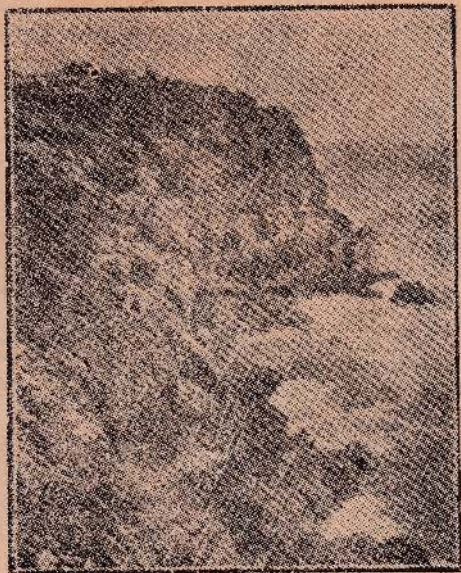
புவனேகபாகுவை வெற்றி கொண்டு தான் “புவனேக வீரன்” என்று பட்டஞ் சூடிக் கோணேசர் ஆலயத்திற்குப் பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளான். அவன் அம்மலை

புதிதாகக் கண்டெடுக்கப்பட்ட திருகோணமலை விக்ரிகங்கள்

யில் கயற்பொறி பொறித்தான். 1624—1627 இல் கோணேசர் ஆலயத்தை இடித்துக் கற்கோட்டை கட்டியவன்

போர்த்துக்கேய அதிபதி கொன்ஸ்ரந்தீன் தீசா என்பவன். பறங்கியர் கோயிலை அழிக்க வருதலைக் கண்ட கோயிலார், மூர்த்திகளை எடுத்துச் சென்று கழனிமலை என்ற இடத்தில் வைத்துப் பூசித்தனர். பின், பரராசசிங்கன்

திருக்கோணமலை

தம்பலகாமம் கோயில் கட்டி, அம்மூர்த்திகளை அங்கு பிரதிட்டித்துப் பூசை, திருவிழா முதலியன புரிந்தனன்.

பழைய இடத்தில் மீண்டும் ஓர் ஆலயம் அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் சைவ மக்களிடையே எழுச்சி பெற்றது. 1950ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 3 ஆம் திகதி போர்த்துக்கேயரால் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட கோணேசர் கோயிலைக் கட்டி எழுப்புவதற்கு அவ்வூர்

மக்களால் கூட்டப்பட்ட பொதுக்கூட்டத்தில் டாக்டர் பாலேந்திரா அவர்களின் தலைமையின் கீழ்த் திருப்பணிச் சபை ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இச்சபையார் கோணேசர் ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டுதல் பற்றியும் காசியில் இருந்து சிவலிங்கத் திருவுருவம் ஒன்றை வரவழைத்தல் பற்றியும் அடிக்கடி ஆலோசனை புரிந்தனர்.

இதற்கிடையில் கிணறு வெட்டிக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர் சிவன் (சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம்) பார்வதி சந்திரசேகரர் ஆகிய அழகிய மூன்று விக் கிரகங்களை கண்டெடுத்தனர். இவ்விக் கிரகங்கள் உலகத்திலேயே காணப்படும் விக் கிரகங்களில் ஒப்புயர்வுற்றன. இத்திருவுருவங்கள் இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. பக்தர்கள் கண்ணாரக் கண்டு தொழுதனர். ஏறக்குறைய முந்நாறு வருடங்கள் வரை மறைந்து கிடந்த கோணேசர் மறுபடியும் தரிசனம் தருவதைக் கண்ட மக்கள் திரள் திரளாகக் கூடிக் காணிக்கை செலுத்தி வழிபட்டனர்.

முன் கோணேசர் ஆலயம் இருந்த இடத்தில் மீண்டும் கோயில் கொண்டருள ஓர் ஆலயம் சுவாமிமலையில் விரைவாக உருவாக்கினர். இந்த விக் கிரகங்கள் 1952 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் 23 ஆந் திகதி பிரதிட்டை செய்யப்பட்டன. இப்பொழுதுள்ள ஆலயம் சிறிதென்றாலும் போர்த்துக்கேயர் தரைமட்டமாக்கிய கோயில்கள் போன்ற ஓர் ஆலயம் அமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு திருப்பணிச் சபையார் உழைத்து வருகின்றனர்.

எமது தலைமுறையில் இவ்வாலயத்தை மீண்டும் அமைத்ததும், பெருஞ் சாந்திக் குடவிழாச் செய்வதும் அதனைக் காண்பதும் வழிபாடு செய்வதும் எமது வாழ்க்கையின் பெரும் பேராகும். கோவிலும் சுனையும் கடலும் சூழ்ந்த கோணாமலை அமர்ந்த பெருமானே

வாயினும் மனத்தும் மருவி நின்று அகலாத கோண மாமலை அமர்ந்த கோவை, சைவப் பெருமக்களாகிய நாமனைவரும் வழிபட்டு மனநிறைவு பெறுவோமாக.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. இடைவெளி நிரப்புக:

- (அ) திருக்கோணேசுவரத்தைத் ————— என்றும் கூறுவர்.
- (ஆ) தக்கிண கைலாச புராணம் சிங்கை ————— அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.
- (இ) திருக்கோணமலைக் கோயிலைக் ————— என்றும் அரசன் கட்டினான்.
- (ஈ) கயபாகு கண்பார்வை பெற்ற இடம் இன்று ————— என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

2. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) திருக்கோணமலைக்கு அருகில் விழும் நதியின் பெயர் யாது?
- (ஆ) கோணேசர் ஆலயத்தை இடிப்பித்தவன் யார்?
- (இ) தம்பலகாடம் கோயிலைக் கட்டுவித்தவன் பெயர் யாது?
- (ஈ) கோணேசர் ஆலயத் திருப்பணிச் சபை எப்பொழுது தோன்றியது?

3. கயபாகு மன்னன் கோணேசர் அருள்பெற்ற சம்பவத்தினை ஐந்து வரிகளுக்குக் குறையாது எழுதுக.

4. தற்போதுள்ள கோணேசர் ஆலயம் உருவான வரலாற்றினைத் தெளிவாகத் தருக.

43. திருக்குறள்

13. அடக்கமுடைமை

மெய், மொழி, மனம் என்பன தீயவழியில் செல்லாதவாறு அடங்குதல் உடையனாதல். மெய், மொழி, மனம் என்பன திரிகரணம். தீநெறி - பழி பாவங்களைத் தரும் கெட்ட வழி. இதனால் மெய்யடக்கம், மொழியடக்கம், மனவடக்கம் என்னும் மூன்றினையும் அடக்கமை முறையில் கூறினார். இத்தகைய அடக்கமுடைமை நடுவுநிலைமையுடையார்க்கே உண்டு. ஆதலின் நடுவுநிலைமையை அடுத்து அடக்கமுடைமையை வைத்தார்.

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
எனமுமையு மேமாப் புடைத்து.

(பதவுரை) ஆமைபோல் - ஆமையைப்போல்; ஒருமையுள் - ஒருவன் ஒரு பிறப்பினுள்; ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் - ஐந்து பொறிகளையும் அடக்கவல்லவன் ஆவனேல்; எழுமையும் - அந்த வன்மை அவனுக்கு எழு பிறப்பின் கண்ணும்; ஏமாப்பு உடைத்து - அரண்தலை (பாதுகாவலை) உடையது.

(பொழிப்புரை) ஆமை எவ்வாறு இடர் புகுதாமலிருக்க ஐந்து உறுப்புக்களையும் உள் அடக்கிக் கொள்கின்றதோ - அதேபோல, ஒருவன் ஒரு பிறவியிலேயே மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறி வாயில் களால் எழும் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்கி யடக்க வல்லானேல், அந்த வல்லமை அவன் வினைவயத்தால் அடையப்பெறும் ஒருமைக்கட் செய்தவினை எழுமைக்கண்ணும் தொடரும் என்பதும் 'எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து' என்பதால் குறித்தார். அரணாகும் என்பதால் துன்பம் வாராமல்

தடுத்து இன்பம் அளித்தலையுடையது. ஆமையின் ஐந்துறுப்பு: கால்கள் நான்கு, தலை ஒன்று.

“ஆமைதன் னுறுப்போ ரைந்துந் தன்னுள்ளே யடக்கு மாபோற் றீமைசெய் புலன்க னைந்துந் தன்னுள்ளே செறியச் சேர்த்தின் வாய்மையுண் ணிகழு மென்னை வழுத்தவும் படநின் ருனேற் றாய்மைசெய் தவர்க ணனும் சொல்லுவ தவன்றன் சொல்லே”

என்ற செய்யுளும் இங்கு அறிக. ஐந்து என்பது பொறிகள் ஐந்து. எழுமை - ஏழாகிய பிறப்பு.

“ஐவகைப் பொறியும் வாட்டி ஆமையி னடங்கி”
(—சீவக. 2824)

என்றார் சிந்தாமணி ஆசிரியரும்.

“அருந்தவர் போன்று காத்தும் அடங்கலால் ஆமை போன்றும்”

(சீவக. 1895)

என்பதும் அறிக.

14. ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கமுடைமை என்பது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் ஒதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். வருணம் - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர். நிலை - பிரமச்சரியம் கிருகத்தம் வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம். அடக்கமுடையவர்களே? தத்தமக்குரிய ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு உறுதியோடு நின்று கடைபோக ஒழுக்கத்தைப் பேணவல்லவராவர். ஆதலின் அடக்கமுடைமைக்குப் பின் வைக்கப்பட்டது. பொறியடங்கா விடில் ஒழுக்கம் கெடும் என்பதும் உய்த்துணர வைத்துள்ளார்.

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்கம் உயிரினும் மோப்பப்படும்.

(பதவுரை) ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது ; விழுப்பம் தரலான் - எல்லோர்க்கும் சிறப்பினைத் தருதலால்; ஒழுக்கம் - அந்த ஒழுக்கம்; உயிரினும் - உயிரைக் காட்டிலும் சிறந்ததாக மதித்து; ஒம்பப்படும் - பாதுகாக்கப்பட வேண்டுவதாகும்.

(பொழிப்புரை) ஒழுக்கமானது எல்லோருக்கும் சிறப்பினைத் தருதலால் அந்த ஒழுக்கம் உயிரைக் காட்டிலுஞ் சிறந்ததாக மதித்துப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுவதாகும்.

(விளக்கம்) மக்கள் வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்கு ஒழுக்கமே அடிப்படை. ஒழுக்கத்தால் வாழ்க்கை செந்நெறிப்படுகின்றது; மேன்மை எய்துகின்றது. ஒழுக்கமில்லாமை யால் வாழ்க்கை தீநெறிப்பட்டுப் பழியை எய்துகின்றது. ஒழுக்கம் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்பதின்றி யாவர்க்கும் மேன்மை விளைத்தல் போல அரிதான உயிரும் மேன்மை விளைத்தல் இல்லை. ஆதலால், உயிரினும் ஒழுக்கமே சிறந்தது என்றார். உயிரை விடுத்தேனும் ஒழுக்கத்தைக் காத்தல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் பொருட்டே “ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்” என்று கூறியுள்ளார். ஒழுக்கமே விழுமியதாயது. ஆதலின், அது விழுப்பம் தரும் என்பதும் உணரவைத்தார். உயர் நல்வினைக்கு ஏதுவாதல்போலத் தீவினைக்கும் ஏதுவாகும். ஆனால், ஒழுக்கமோ ஒருபொழுதும் தீவினைக்கு ஏதுவாகாமல் எப்பொழுதும் நல்வினைக்கே ஏதுவாக இருத்தலால், உயிரை விட்டாலும் விடலாம்; ஒழுக்கத்தை விடலாகாது என்னும் கருத்தை வற்புறுத்துகிறார். இதனால் உயிரினுஞ்சிறந்தது ஒழுக்கம் என்பது அறியலாம்.

16. பொறையுடைமை

பொறையுடைமை - பொறுமையை உடையவனாயிருத்தல். அறிந்தாவது, அறியாமையினாலாவது ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவன்

கண் செய்யாது பொறுத்தலை உடையவராதல். நெறியில் நீங்கினாரையும் அவர் குற்றத்தைப் பொறுத்து அன்றாரை நன்னெறிக்கண் செலுத்தவேண்டும். தீயாரை நன்னெறிப்படுத்துதற்கண் அளவிலாப்பொறுமைவேண்டும். தமக்குறும் இடுக்கண்களையும் அவர் இழைக்கும் தீமைகளையும் பொறுத்தல் வேண்டும்.

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.

(புதவுரை) அகழ்வாரை-தன்னைத் தோண்டுபவர்களையும்; தாங்கும் நிலம்போல - (பொறுமையோடு) சுமந்து தாங்கும் நிலத்தைப்போல; தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல்-தம்மை இகழ்ந்து பேசுபவர்களை முனியாது பொறுத்துக்கொள்ளுதல்; தலை - முதன்மையான அறமாகும்.

(பொழிப்புரை) தன்னைத் தோண்டுபவர்களையும் பொறுமையோடு சுமந்து தாங்கும் நிலத்தைப்போல தம்மை இகழ்ந்து பேசுபவர்களைச் சினந்து கொள்ளாது பொறுத்துக் காத்தல் முதன்மையான அறமாகும்.

(விளக்கம்) பொறுமைக்குப் பூமியை உவமை கூறுதல் மரபு. அகழ்தல்-தோண்டுதல்; அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல' என்ற உவமையால் நிலம் தன்னைத் தோண்டி ஊறு செய்கின்றவர்களையும் பொறுமையோடு தாங்கி நின்று பாதுகாத்தல் போலத் தம்மை இகழ்தலோடு மட்டுமன்றிக் கொலை செய்வதை யொத்த குற்றங்களைச் செய்வாராயினும் அத்தகையவர்களையும் முனியாது பொறுத்துப் பாதுகாத்தல் வேண்டும் என்று கொள்ளவைத்தார். இச்செய்யுள் உவமையணி. பொறுத்துக் கொண்டவனை உலக மக்கள் புகழ்வார்; தலையானவனாகக் கொண்டு புகழ்வார். ஏனெனில், அறங்கள் பலவற்றுள்ளும் தலையாய அறம் பொறையுடைமை.

17 அழுக்காறுமை.

அழுக்காறு + ஆ + மை : அழுக்காற்றைக் செய்யாதிருத்தல். அழுக்காறு = பிறர் ஆக்கம் பொருமை. பொருமைப்படாதிருத்தல் என்பது பொருள். ஆக்கம் - செல்வ மேம்பாடு.

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(பதவுரை) கொடுப்பது ஒருவன் பிறர்க்குப் கொடுப்பதனிடத்தில்; அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுவனது; சுற்றம் - உறவினர்களுக்கும் (சூழ்ந்திரிப்பவர்க்கும்); உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் - உடுக்க உடையும் உண்ண உணவும் இன்றி - இல்லாமல்; கெடும் - அழிந்தொழிவார்கள்.

(பொழிப்புரை) ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதனிடத்தில் பொருமைப்படுபவனது உறவினர்களும் உடுக்க உடையும் உண்ண உணவும்; இன்றிக் கெட்டொழிவார்கள்.

(விளக்கம்) அழுக்காறு என்னும் குணத்தின் தீமையும் அதன் வலிமையும் இக்குறளால் கூறப்படுகின்றன. ஒருவன் பிறனுக்குக் கொடுப்பதைக்கண்டு எண்ணிப் பொருமைப்படுகிறவனுடைய சுற்றமே உடுக்க உடையும் உண்ண உணவுமின்றிக் கெடும் என்று கூறினால், அப்பொருமைப்படுபவன் எத்தகைய கொடிய துன்பங்களை அடைவான் என்பது கூறவேண்டாவாயிற்று. சூழ்ந்திருப்பவர் சுற்றத்தார். உணவும் உடையுமின்றித் துன்புறுவர் என்றதால் பிற செல்வங்களை அவர்கள் இழப்பார்கள் என்பது தெளிவு. பொருமைப்படுபவனுடைய சுற்றமே வருந்தும் என்றால் பொருமைப்படுபவன் நிலைமிகக் கொடியதாகும் என்று விளங்க வைக்கும் முகத்தால் பொருமைக் குணத்தின் அழிக்கும் ஆற்றலையும் விளக்கினார். தன்னோடு அன்றிச் சுற்றத்தவரையும் அழிக்குந் திறன் படைத்த பொருமைக்

குணத்தை ஒருவன் அஞ்சி அகற்றவேண்டும் என்பது சொல்லாமல் உணரலாகுமன்றோ!

“எடுத்தொருவ ருக்கொருவ ரீவதனின் முன்னே
தடுப்பது நினக்கழகி தோதகைவில் வெள்ளி”
கொடுப்பது விலக்குகொடி யோயுனது சுற்ற
முடுப்பதுவு முண்பதுவு மின்றிவிடு கின்றாய்.”

என்றார் கம்பரும். ‘ஈவதுவிலக்கேல்’ என்பதுவும் உணரத்தக்கது. பொருமைப்படுபவனிடம் தரித்திரம் குடிகொண்டிருக்கும் என்பது கருத்து.

18. வெஃகாமை

பிறருக்கு உரிய பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளக் கருதாதிருத்தல். பிறருடைமையைக் கண்டு பொருமைப்படுதலே அன்றி அப்பொருளை வெளவக் கருதுதல் பின்னும் பெரும் பிழையாகும். எனவே, பிறர் பொருளை விரும்பாமையே சிறந்த குணமாகும் என்க.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.

(பதவுரை) நடுவு இன்றி - பிறருக்கு உரிய பொருளைத்தான் கொள்ளுதல் அறம் அன்று என்னும் நடுவு நிலைமை இல்லாமல்; நல்பொருள் வெஃகின் - பிறருக்குரிய நல்ல பொருள்களை அபகரித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுவானாயின்; குடிபொன்றி-தன்குடி கெட்டொழியும்படி; செய்வதோடன்றி; குற்றமும் - பல குற்றங்களையும்; ஆங்கே தரும்—அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும்.

(பொழிப்புரை) ஒருவன், பிறருக்குரிய பொருளைத் தான் அபகரித்துக் கொள்ளுதற்கு ஆசைப்படுவானால், அச்செயல் அவனுக்குத் தன் குடி கெட்டொழியும்படி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல் பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே கொடுக்கும்.

(விளக்கம்) குடி வளரச்செய்து பல நன்மைகளை யும் பயக்கும் இயல்புடைமையால் பொருளை நன் பொருள் என்றார். மற்றும் அறத்தால் ஈட்டிய பொரு ளுமாம். அறத்தாறு - தருமவழி. குடிபொன்றி என்ற தனால் குடும்பம் விருத்தியாவதற்குரிய சந்தானம் இல் லாமல் கெட்டொழியும் என்றவாறு. பிறர் பொருளை வெஃகல் நடுவு நிலைமையற்றதாகும். பிறர்க்கு நன் பொருளாயது வெஃகுவானுக்குத் தீய பொருளாகும். வெஃகுவானுக்குக் கேடு உடனே உண்டாகும் என்பார் 'ஆங்கே தரும்' என்று கூறி விளக்கினார். அவ்வுரையினால், பிறர் பொருளை வெஃகுதலின் தீமை விளக்கப்பட்டது. மற்றும் அதனை மேற்கொள்ளலாகாது என்பதும் உணர்த்தப்பட்டது. ஏனெனில், வெஃகிய அப்பொழுதே கேடு சூழமாகலின். வெஃகு + ஆ + மை = வெஃகாமை குற்றம் என்றது வறுமை பழி, நரகம் முதலியனவாம்.

19. புறங்கூருமை

புறங்கூருமை என்பது ஒருவன் இல்லாதபொழுது அவனைப்பற்றி இகழ்ந்து கூறுது இருத்தல். மனம் கெடவே மொழியும் கெடும். அழுக்காறு, வெஃகுதல் முதலான மாசுபடிந்த மனமுடையாரே மொழியாற் புறங்கூறுவர். மனம் மாசில்லாதவர் புறங்கூரார். மனக்குற்றம் காரணமாகவே மொழிக்குற்றம் உண்டா கின்றது. ஆதலின், மனத்தை மாசு இல்லாது வைத் துக்கொள்ள வேண்டும். அதுவே அறங்கள் பலவற் றையும் தரும். இதனைத் திருவள்ளுவர்,

“மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற”

என்னும் குறளாற் கூறி முன்னரே விளக்கினார்.

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

“கணமலை நன்னாட! கண்ணின் ரெருவர்
குணனையுங் கூறற் கரிதால்—குணனழுங்கக்
குற்றமுழை நின்று கூறும் சிறியவர்கட்
கெற்ற லியன்றதோ நா.”

என்னும் நாலடியார் செய்யுள் இங்கு அறியத்தக்கது.

20. பயனில சொல்லாமை

தமக்கும் மற்றவர்க்கும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதி பயக்கும் சொற்களைச் சொல்ல வேண்டும். அவற்றில் ஒன்றைப் பயவாத வீண்மொழிகளைச் சொல்லக்கூடாது. சொல்லின்கண் நிகழும் பாவம் நான்கு. அவை பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல் என்பன. பொய்யை மெய்ய்மையே பேசுதலாலும், குறளைப் புறங்கூருமையாலும், கடுஞ் சொல்லை இனியவை கூறலாலும், பயனில் சொல்லை அதனைக் கூருமையாலும் விளக்கிக் காக்கலாம். சொல்லில் தோன்றும் தீவினை நான்கினை,

“பொய்யே குறளை கடுஞ் சொற்பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கும்”

என்று மணிமேகலை ஆசிரியர் கூறுவர். இல்லறத்தார் மணத்தைக் கூட்டுவிக்கும் பொருட்டும், ஊடலைத் தீர்த்தற் பொருட்டும், உயிர்க் கொலையை விலக்கும் பொருட்டும், இல்லறத்தார் பொய்யுங் கூறலாம் என்பது நால் துணிபு. அவ்விடங்களிலும் அவர்கள் பொய் கூறலாகாதென்பதே. இல்லறத்தார் பொய்யை முற்றிலும் துறத்தல் இயலாது. ஆனால் துறவறத்தில் நின்றாரோ பொய்யை முற்றிலும் கடிந்தொழுக வேண்டும். துறவறத்தார்க்கு வாய்மையே வேண்டப்படுவது. அதனால், அன்றோ வள்ளுவரும் வாய்மையைத் துறவறவியலில் வைத்தார். பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுதலும்,

பயனுடைய செயலைச் செய்தலும் மேற்கொண்டால் புகழும் புண்ணியமும் எய்தலாம். அவ்வாறன்றிப் பயனில் சொல்வதாலும், செய்தலாலும் குற்றமே விளையும். ஆதலால், கடியவேண்டுமென்று பயனில் சொல்லாமை வைத்தார். மனத்தால் நினைத்துச் சொல்லால் கூறிச் செயலால் நிகழ்த்துதலின் சொல்லாமையைக் கூறின் செய்யாமையும் அதனுள் அடங்கும் என்பது கருத்து.

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(பதவுரை) சொல்லில்-பேசும் சொற்களில்; பயன் உடைய-அறம், பொருள், இன்பம் என்பனவற்றில் ஒன்றைப் பயக்கும் பயனுடைய சொற்களை; சொல்லுக-சொல்வாயாக; சொல்லில் - பேசும் சொற்களில்; பயன் இலாச் சொல்-பயன் இல்லாத சொற்களை; சொல்லற்க-சொல்லாது ஒழிவாயாக.

(பொழிப்புரை) பேசும் சொற்களில்; அறம், பொருள், இன்பம் என்பவற்றில் ஒன்றை அளிக்கும் பயனுடைய சொற்களைக் சொல்வாயாக. பேசும் சொற்களில் பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிவாயாக.

(விளக்கம்) சொல்லத்தக்கவும் சொல்லத்தகாதனவும் கூறப்பட்டது. இச்செய்யுளில், “சொல்” என்பது பல விடத்தும் பயின்று வந்துள்ளமையால் இச்செய்யுள் சொற் பொருட் பின்வரு நிலையணியாம். சொல்லில் என்பதற்குச் சொன்னால் என்று கூறலாம்; எனின் ஐயமோ, கேள்வியோ ஈண்டு எழவில்லை. இங்குச் சொல்லில் பயனில்லாதவற்றைச் சொல்லாதொழிக; பயனுடையவற்றைச் சொல்லுக என்று வரையறுத்து நியமிக்கின்றார். இதனால் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல் என்பவற்றைக்

கூறுது தடுத்துக் காக்கலாமன்றோ? சொல்தான் ஒரு வனது உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றது. அவன் நல்லவன், கெட்டவன் என்று பெயரெடுப்பதற்கும் அவன் சொற்களே காரணமாகும். அவன் சொல்லாலேயே மக்கள் விரும்பிச் சேரலும், வெறுத்து விலக்கலும் உண்டாகின்றன. எனவே, உலக மக்கள் யாவரும் தன்பால் அணுகி ஒழுகத் தான் புகழ் எய்த வேண்டுமெனின் பயனுடைச் சொற்களை மொழிந்து பயனிலாச் சொற்களைக் கூறுது ஒழிய வேண்டும்.

21. தீவினையச்சம்

பாவமான செயல்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சுவது தீவினையச்சம். இதனால் மெய்யினால் உண்டாகும் பாவங்களையெல்லாம் தொகுத்து விளக்குகின்றார். நல்வினை, தீவினை என்பவற்றுள் தீவினை கொடியது. அதனை அஞ்சி அகற்றல் வேண்டும். அழுக்காருமை வெஃகாமை என்பன இரண்டும் மனத்தைப் பற்றிய குற்றங்களை நீக்க வழிகள். புறங்கூருமை, பயனில சொல்லாமை என்பவற்றுல் சொற்குற்றங்களை நீக்க வழிகாட்டினார். மெய்யின் குற்றத்தை நீக்கத் தீவினையச்சம் என்னும் இவ்வதிகாரத்தை அமைத்தார்.

தீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை

தீயினு மஞ்சப் படும்.

(பதவுரை) தீயவை - (தனக்கு இன்பம் பயப்பன எனக்கருதிச் செய்யும்) தீவினைகள்; தீய பயத்தலால் - பின் இன்பமின்றித் துன்பத்தைக் கொடுத்தலால்; தீயவை - அத்தன்மையான தீவினைகள்; தீயினும் அஞ்சப்படும் - தீயைக் காட்டிலும் கொடியன என்று பயந்து நீக்கப்பட வேண்டும்

(பொழிப்புரை) தனக்கு இன்பம் பயப்பனவாகக் கருதிச் செய்யும் தீவினைகள் பின் இன்பமின்றித் துன்

பத்தையே அளித்தலால் அத்தன்மையான தீவினைகளைத் தீயினுங் கொடியனவாகக் கருதிப் பயந்து நீக்குதல் வேண்டும்.

(விளக்கம்) தீ எந்தக் காலத்தில் எந்த இடத்தில் எந்த உடம்பிற்படுமோ அந்தக் காலத்தில் அந்த இடத்தில் அந்த உடம்பில் மட்டுஞ் சுடும். ஆனால், தீவினையோ இம்மையில் மட்டுமன்றி மறுமையிலும் வேறோர் உலகத்திலும் பிறிதோர் உடம்பினும் நாடிச் சென்று உயிரை வருத்தும். ஆதலால், தீவினை தீயினுங் கொடியது. அகமாகிய உயிரை வருத்தும் தீவினைகள் புறமாகிய உடலை வருத்தும் தீயைக் காட்டிலும் கொடியது. தீ, உயிரை வருத்தாது; தீவினை உயிரை வருத்தும். 'தீயவை தீய பயத்தலால்' என்னும் காரணத்தைக் காட்டித் 'தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்' எனச் செய்ய வேண்டுவதை நிறுவிக் காட்டுகிறார். இது ஏதுவணி. தீயவை-தீயவை என்று வந்திருத்தல் சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி.

— திருவள்ளுவர்.

பயிற்சியும் வினாக்களும்

1. சுருக்கமான விடை தருக:

- (அ) ஆமை அடக்கும் ஐந்து உறுப்புக்கள்போல் நாம் அடக்கியாள வேண்டியன யாவை?
- (ஆ) குடிபொன்றிக் குற்றமும் தரும் செயல் எது?
- (இ) எத்தகைய சொற்களை நாம் பேசுதல் வேண்டும்?
- (ஈ) தீயினும் கொடியவை யாவை?

2. இடைவெளி நிரப்புக:

(அ) சொற்களில் ——— உடைய சொற்களைப் பேசுதல் வேண்டும்.

(ஆ) அறமெனப்படுவது ——— கண்மாசு இல்லாமையாகும்.

(இ) அழுக்காறு பிறர் ——— கண்டவிடத்து உண்டாகும்.

(ஈ) உயிரினும் மேலானது ——— ஆகும்.

3. பின்வரும் முதலையுடைய குறட்பாக்களைப் பிழையின்றி எழுதுக:

(அ) ஒருமையுள் ஆமைபோல்.....

(ஆ) கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்.....

(இ) சொல்லுக சொல்லிற்.....

(ஈ) கண்ணின்று கண்ணறச்.....

4. விளக்கம் தருக:

வெஃகாமை;

பொறையுடைமை;

தீவினை அச்சம்;

அழுக்காடுமை.

முன்றும் பருவம்

பயிற்சி வினாக்கள்

பகுதி I

1. சுருக்கமான விடை தருக:
 - (அ) சிவ சின்னங்கள் எவை?
 - (ஆ) விபூதி தரிக்கப்படும் இரு முறைகள் எவை?
 - (இ) சிவஞான சித்தியார், திருவருட்பயன் - இந்நூல்களின் ஆசிரியர்கள் யாவர்?
 - (ஈ) மெய்கண்ட தேவரின் பிள்ளைத் திருநாமம் யாது?
 - (உ) சிவனடியார்களை வழிபட்டு வீட்டின்பம் பெற்ற இரு நாயன்மார் பெயர்கள் தருக.
2. கீறிட்ட இடங்களில் ஏற்ற சொற்களைத் தெரிந்தெடுத்து நிரப்புக:
[சண்முகம், திருவொற்றியூர், சுண்ணப்பர், ததீசி, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருவிளக்கிடுதல்.]
 - (அ) தக்கனுக்குச் சிவபரத்துவம் பற்றி ——— உபதேசித்தார்.
 - (ஆ) கோயில் திருத்தொண்டுகளில் ஒன்று ———.
 - (இ) பட்டினத்தார் ——— சமாதியடைந்தார்.
 - (ஈ) அன்பிற்கு உதாரண புருடர் ——— ஆவர்,
 - (உ) திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் பாடியவர் ———.
 - (ஊ) ஆறுமுகங்களைச் ——— என்றழைப்பர்.
3. பின்வரும் வாக்கியங்களை முடித்துக் காட்டுக:
 - (அ) இலங்கையின் மேற்கே திருக்கேதீசுவரம் போன்று கிழக்கே ———
 - (ஆ) திருக்குறளுக்குத் திருவள்ளுவர் போன்று சுந்தரலங்காரத்திற்கு ———

(இ) அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல, தம்மை
இகழ்வாரை -----

4. பின்வருவனவற்றை எழுதுக:

(அ) வேதங்கள்: (1) ... (2) (3) ... (4) ...

(ஆ) பட்டினத்தார் பாராட்டிய மூவர்:

(1) (2) ... (3) ...

(இ) சிதம்பரத்தைக் குறிக்கும் பெயர்கள்:

(1) ... (2)..... (3).....

பகுதி II

1. பொருத்தமில்லாத சொல்லின் கீழ்க் கோடிடுக:

(அ) மணி, தீபக்கால், கதிரை, சாமரை, தோண்டி.

(ஆ) தேவாரம், திருவாசகம், சிவஞானபேதம்,
திருவிசைப்பா,

(இ) மல்லிகை, அறுகு, கொன்றை, தாமரை.

(ஈ) சிவப்பிரகாசம், வினாவெண்பா, உண்மை
விளக்கம், கொடிக்கவி.

2. பின்வரும் முதலையுடைய பாடல்களை வரிக்கிரமமாக
எழுத்துப் பிழையின்றி யெழுதுக:

(i) நாளென் செய்யும் (ii) திருமகளுலாவும்

(iii) கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் (iv) வாளான் மக
வரிந்து

3. பின்வருவனவற்றிற்கு விளக்கக் குறிப்பெழுதுக:

ஆகமம், திருவுந்தியார், கந்தளாய், மாந்தை.

4. திருமுறைகள் வகுக்கப்பட்ட வரலாற்றினைத் தருக.

5. வாளான் மகவரிந்து ஊட்டிய கதையினை அல்லது
திருக்கோணேசுவரம் ஆலயம் பற்றிப் பத்து வரிக்
குக் குறையாது எழுதுக.

பகுதி I

1. பொருத்தமான சொல்லைத் தெரிவு செய்து கோடிட்ட இடத்தில் நிரப்புக:

(அ) அக்கினியும் சூடும்போல, சிவமும் ———யும்
இரண்டறக் கலந்து நிற்பர்.

(கங்கை, பிறை, சக்தி, இடபம்.)

(ஆ) ஆன்மா ——— பொருளாகும்.

(அசத்து, சதசத்து, சத்து.)

(இ) பிறவியின் நோக்கம் ——— பெறுதல்

(பொருள், புகழ், தலைமை, முத்தி.)

(ஈ) திருப்பல்லாண்டு பாடியவர் ———.

(ஆண்டான், சேக்கிழார், சேந்தனார், அப்பர்)

2. பொருத்தமான காரணம் அமைந்த விடையின் கீழ்க் கோடு இடுக:

(அ) சண்டேசுர நாயனார் தந்தையின் தாளைத் தடிந்த காரணம்:

சிவபூசைக்கு இடுக்கண் செய்தமை

தன்னைத் தடிகொண்டு தாக்கியமை

சிவ அபராதம் புரிந்தமை

(ஆ) சுந்தரர் கண்ணிழந்தமைக்குக் காரணம்:

சிவபெருமான் அவர் பாடலை விரும்பியமை

கண்ணில் நோய் ஏற்பட்டமை

சத்திய வாக்கை மீறியமை

3. மேல்வருவன யாரால் யாருக்குக் கூறப்பட்டன வென்பதை அவற்றின் கீழே எழுதுக:

(அ) “கண்ணினால் உமைக்காணக் கதவினைத் திறந்தருள் செய்மினே”

(ஆ) “சைவ சமயத்தை நிலைநாட்ட நற்புதல்வனை நாம் உமக்குத் தந்தோம்.”

(இ) “நீ, சிவனடியான் போலும்; அதனாலேயே என்னை இகழ்ந்து சிரித்தாய்.

(ஈ) “உன் தந்தையை எமக்காக வீழ்த்தி விட்டாய்.”

4. பொருத்தமில்லாத சொல்லின் கீழ்க் கோடிடுக:

(அ) சீர்காழி, திருவாரூர், பழனி, சென்னை.

(ஆ) உமை, பார்வதி, வள்ளி, மகேஸ்வரி.

(இ) பெருக்குதல், வலம் வருதல், கதைத்தல், தீபம் ஏற்றல்.

5. பின்வரும் வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க:

(அ) ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரம் போலப் பெண்கள் ———.

(ஆ) சரியை வழிக்குச் சாலோகம்போல யோக வழிக்கு ———.

(இ) அப்பர் சொற்றுணை வேதியன் என்ற தேவாரம் பாடியமை போன்று சம்பந்தர் ———.

6. பின்வருவனவற்றைக் குறிக்கும் வேறு இரு நாமங்கள் தருக:

வன்ஞெண்டர்: (i) (ii)

பாசம் (i) (ii)

விபூதி (i) (ii)

7. (i) கன்மங்கள் எவை?

(ii) சுவாமிக்குப் பூத்தொண்டு புரிந்த மூன்று நாயன்மார்கள் பெயர் தருக.

(iii) “பெண்ணினல்லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே” என்று பாடிய நாயனார் யார்?

(iv) பால் வேண்டியழுது பாற்கடல் பெற்ற குழந்தை யார்?

பகுதி II

விரும்பிய நான்கு வினாக்கட்கு விடை தருக.

1. (அ) ஆறுமுக நாவலர் செய்த சைவத் தொண்டு இரண்டு தருக.
 (ஆ) பட்டினத்தார் பாராட்டிய வல்வினையாளர் மூவரின் பெயர்களைத் தருக.
 (இ) ஆலயத்துள் கடைசியாக வணங்க வேண்டியது யாரை?
 (ஈ) கோளறு பதிகம் யாரால் எவ்விடத்தில் பாடப் பட்டது?
 (உ) “ஆரூராணை மறக்கலுமாமே” என்று பாடியவர் யார்?
2. பின்வரும் திருப்பாடல்களுள் இரண்டினை வரிக்கிரமமாய் எழுதி அவற்றின் பொருளையுந் தருக.
 (i) மண்ணினல்ல வண்ணம் ... (ii) இருளாய வுள்ளத்தின்.....
 (iii) நற்றமிழ் வல்ல ... (iv) அன்றையென்றன் ..
 (v) நாளென் செய்யும்... (vi) பாலுக்குப் பாலகன்.....
3. உயிருக்கும் கடவுளுக்குமுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் யாவை?
4. சரியைத் தொண்டுகள் பத்துக் கூறி, ஒன்றினைப் பற்றிச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
5. சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடியமை குறித்துச் சுருக்கி எழுதுக.
6. “சமன் செய்து சீர்தூக்கும்.....” என்ற குறள் வெண்பாவினை எழுதி அதன் பொருளையுந் தெளிவாகத் தருக.
7. பின்வருவனவற்றுள் மூன்றினைப் பற்றிச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக:
 (அ) திருமந்திரம் (ஆ) கன்மம்
 (இ) முத்தி (ஈ) பலிபீடம்

வித்தியாதிபதி அவர்களால் 25-6-57 இல் சைவ சமய
பாட புத்தகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சைவ சமய பாடம்

சைவ சமய மாணவர்களின் சமய விருத்திக்
குப் பெரிதும் உதவுவது. அரசினரின் புதிய சைவ
சமய பாடத் திட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டது.
அநேக விளக்கப்படங்களுடன் அழகாக அச்சிடப்
பட்டுள்ளது.

	ரூ. சதம்
2 ஆம் வகுப்பு	70
3 ஆம் "	80
4 ஆம் "	1-00
5 ஆம் "	1-10
6 ஆம் "	2-50
7 ஆம் "	3-50
8 ஆம் "	2-50
G. C. E. இந்து சமயம்	3-00

SAIVA SAMAYA PADAM

STANDARD VII

KALAIVANI BOOK CENTRE

JAFFNA

—

KANDY

(COPYRIGHT)